

Giới thiệu Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)

Edit/Dịch: Emily Ton

Tên gốc: 医妃惊世 / 魅王宠妻: 鬼医纨绔妃.

Tên khác: Mị Vương Sủng Thê: Quý Y Ẩn Chơi Trác Tăng Phi.

Thật sự thì nàng vốn có thực lực rất cường hãn, lại có thêm gia chủ thể gia có y thuật siêu quần.

Nhưng bỗng vào một ngày sáng sớm cư nhiên nàng lại bị xuyên qua trở thành đích tiểu thư phế vật tướng quân phủ, trở thành Thái tử phi đầu tiên bị từ hôn, mọi người trào phúng!

Trong bữa tiệc tuyển tú, nàng bị ban gả cho Vương gia tàn phế nổi danh lăng lầy.

Mọi người cười: Người mù xứng với tàn phế, đúng là trời sinh một đôi.

Nhưng không biết rằng trong tay nàng có đan phương thất truyền, có thể luyện đan dược tuyệt đỉnh; thú nuôi trong nhà chính là Thần cấp mạnh sùng, thiên hạ độc nhất vô nhị!

Càng đáng sợ hơn chính là Vương gia tàn phế nhà nàng --

Một bụng phúc hắc đầy những thủ đoạn dơ bẩn, cộng thêm thể chất tu luyện nghịch thiên, nháy mắt đánh bại hết thảy thiên tài.

Ban ngày ngồi xe lăn, buổi tối lại quần lầy nàng ở trên giường luyện eo cơ, đầu má, ai nói tàn phế đây?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tiểu thư phế vật

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tác Giả: Cổ Nhiễm Cẩm. (顾染锦)

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nguồn: wattpad.com/user/Emily_Ton

Tên cũ: Mị Vương Sủng Thê: Quý Y Hoàn Khố Phi; (魅王宠妻: 鬼医纨绔妃)

Tên mới: Y Phi Kinh Thế. (医妃惊世)

Converter: [dichtienghoa](#); [wikidich](#); [translate.google](#)

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đau.

Đầu như muốn nổ mạnh, thân thể phảng phất như bị xe nghiền qua, đau đớn truyền khắp toàn thân nóng rát, khó chịu đến cực điểm.

Bách Lý Hồng Trang (百里红妆) cố gắng mở mắt ra, khi nhìn thấy mọi thứ trước mắt đều xa lạ, cô đột nhiên hoàn toàn tỉnh táo.

"Đây là nơi nào?"

Đôi mắt u tối như một cái giếng không đáy nhấp nháy với sự thông minh. Cô nhớ rất rõ ràng mình đã tìm thấy chiếc nhẫn thần bí trong tổ chim phượng hoàng, máu tươi vó ý nhỏ giọt ở trên nhẫn.

Rồi sau đó đột nhiên cuồng phong gào thét, trời đất biến sắc, sau khi tỉnh lại thì thấy đã tới nơi xa lạ này.

"Tê....."

Bách Lý Hồng Trang cau mày, hai tay ôm đầu, vô số những đoạn ký ức vừa quen thuộc vừa xa lạ xuất hiện trong óc cô, gần như quá tải.

Một lúc sau, cảm giác đau đầu như muốn nứt ra dần dần biến mất, sự mê hoặc trong mắt Bách Lý Hồng Trang cũng biến mất không thấy, nhưng trong lòng lại chấn động tột đỉnh.

"Ta thật sự đã xuyên qua?" Trên mặt Bách Lý Hồng Trang hiện lên vẻ không thể tin nổi, "Lại còn xuyên qua một ngàn năm đến Thánh Huyền Đại Lục? (圣玄大陆)"

Nàng nguyên là người trẻ tuổi nhất gia chủ thể gia Thánh Huyền Đại Lục, thiên phú tuyệt luân, thanh danh vang dội.

Không nghĩ tới bởi vì một chiếc nhẫn mà hồn xuyên qua ngàn năm đến Thánh Huyền Đại Lục, nhập vào thân xác của tiểu thư phế vật phủ tướng quân Phong Bác Quốc (风博国)!

Thật trùng hợp vị tiểu thư này cũng gọi là Bách Lý Hồng Trang!

Đáng tiếc thân là đích tiểu thư tướng quân phủ lại không được tướng quân sủng ái, mẹ đẻ mất sớm, cũng may đã có hôn ước cùng Thái tử, vì thế mới bảo vệ được địa vị hiện giờ.

Không ngờ tới, ba tháng trước đột nhiên biến thành người mù, đánh mất tư cách trở thành quốc mẫu.

Hôm qua Hoàng Thượng tuyên bố hủy bỏ hôn ước, Bách Lý Hồng Trang nhất thời nghĩ quần trong lòng nên nuốt vàng tự sát.

Nói đến điều này, nuốt vàng tự sát cũng có công lao của "tỷ tỷ tốt" Bách Lý Ngọc Nhan của nàng.

Hôm qua, giả vờ đến an ủi nàng, Bách Lý Ngọc Nhan nói lời kích thích, làm nàng thêm kích động.

Chỉ sợ, sự tình lúc trước biến thành người mù cùng Bách Lý Ngọc Nhan thoát không khỏi can hệ!

Cũng may, sau khi nàng xuyên qua thực lực đã khôi phục.

"Cái gì mà nhẫn hồng!" Bách Lý Hồng Trang chửi ầm lên.

Từ gia chủ thế gia kinh điểm đến một tiểu thư phế vật, sự chênh lệch cũng không phải là nhỏ!

Bách Lý Hồng Trang thờ dài và cúi đầu xuống, ánh mắt chợt động lại, một cái nhẫn cổ màu đen đang ở trên tay nàng!

"Làm sao..... làm sao có khả năng này?"

Bách Lý Hồng Trang kinh ngạc vuốt nhẫn trên tay, chẳng lẽ chiếc nhẫn này cùng nàng xuyên qua đây?

Lúc này, một chuỗi tiếng bước chân vang lên dồn dập ngoài cửa, ngay sau đó thân ảnh một nam một nữ dựa sát vào nhau xuất hiện trong tầm mắt của Bách Lý Hồng Trang.

Hai người này không phải ai khác, chính là Bách Lý Ngọc Nhan và Thái tử Hiến Viên Hoàn!

Khác với phế vật Bách Lý Hồng Trang, Bách Lý Ngọc Nhan có thiên phú tu luyện thập phần xuất chúng, tuổi còn trẻ đã nổi danh khắp Phong Bắc Quốc.

Cũng vì thế, tướng quân phủ sớm đã tính toán để Bách Lý Ngọc Nhan thay thế vị trí của nàng!

Hai người nhìn thấy Bách Lý Hồng Trang đang sống sờ sờ ngồi ở trên giường, trên mặt đều thoáng hiện lên một tia kinh ngạc.

Bọn họ rõ ràng đã nghe nha hoàn nói Bách Lý Hồng Trang không còn thở nữa, lúc này mới chậm chạp qua đây, vì sao còn chưa chết?

"Muội muội tốt, người sao lại nghĩ quần trong lòng như thế? Sao lại nuốt vàng tự sát!"

Bách Lý Ngọc Nhan đi tới bên cạnh Bách Lý Hồng Trang, bộ dáng ra vẻ quan tâm, ánh mắt lại tràn ngập chán ghét.

Ngày hôm qua nàng đã nói nhiều như vậy, chính là nghĩ Bách Lý Hồng Trang có thể sẽ tự sát, hôm nay sau khi nghe nói đến việc này thì cảm thấy rất thống khoái, không nghĩ tới phế vật này lại chết không thành!

Phế vật chính là phế vật! Ngay cả tự sát cũng làm không tốt, sau này nàng vẫn nên tới hỗ trợ một tay!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tiệp nhân chính là đạo đức giả

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trong lòng Bách Lí Hồng Trang cười lạnh, trên mặt lại vẫn giả làm người mù như cũ, giọng nói nhu nhược, "Tỷ tỷ, ta....."

Hiên Viên Hoàn dùng một tay kéo Bách Lí Ngọc Nhan lại, trong mắt lấp lánh ý cười thâm tà, đôi tay tự ý làm càn trên người Bách Lí Ngọc Nhan.

"Ngọc Nhan, phế vật có thể chết cũng là một loại giải thoát, ngươi còn quan tâm nàng như vậy làm gì?"

Nếu như không phải Ngọc Nhan gọi hắn tới cùng xem, hắn căn bản không muốn nhìn thấy phế vật mù này.

Hắn đường đường là Thái tử thế nhưng có một vị hôn thê như vậy, bị không biết bao nhiêu người ngầm nhạo báng!

Thật vất vả mới hủy bỏ được hôn ước, hắn rốt cuộc có thể không cần nhìn thấy phế vật này nữa, không nghĩ tới nữ nhân này lại nuốt vàng tự sát!

Đối với loại tiết mục một khóc hai nháo ba thất cổ, hắn chán ghét nhất, nữ nhân này lại có ý đồ dùng phương thức như vậy để văn hồi tâm ý hắn!

Trên mặt Bách Lí Ngọc Nhan tươi cười vui sướng, tùy ý để Hiên Viên Hoàn xằng bậy trên người, ngoài miệng vẫn nói những lời đạo đức giả như cũ.

"Thái Tử điện hạ, Hồng Trang là muội muội ta, ta làm sao có thể để nàng làm việc ngu ngốc đây?"

"Ngọc Nhan, ngươi chính là thiện lương như vậy, ta thật sự yêu ngươi muốn chết."

Hiên Viên Hoàn tươi cười sáng lạn, làm trò trước mặt người mù như Bách Lí Hồng Trang thật ra có một loại khoái cảm nói không nên lời!

Trong lòng Bách Lí Ngọc Nhan mừng thầm, vừa phối hợp với động tác của Hiên Viên Hoàn, vừa tiếp tục giả sấm vai thân phận tỷ tỷ tốt.

"Thái tử, ngươi nói Hồng Trang như vậy sẽ khiến nàng thương tâm!"

"Hà tất phải có nhiều cố kỵ như vậy!" Hiên Viên Hoàn khinh thường liếc mắt nhìn Bách Lí Hồng Trang một cái, "Nếu như Bách Lí Hồng Trang không phải là đích tiểu thư của tướng quân, ta mới

sẽ không định ra hôn ước cùng nàng, người ta thích chính là Ngọc Nhan người!"

Bách Lí Hồng Trang nhìn tiết mục xấu xa trình diễn trước mắt, trong lòng không ngừng cười lạnh, Bách Lí Ngọc Nhan thật đúng là bạch liên hoa!

Làm trò trước mặt một người tự sát chưa thành như vậy, còn chẳng biết xấu hổ làm ra loại chuyện này, nhân phẩm hai người này thật sự đáng tán dương!

Cũng may nguyên bản Bách Lí Hồng Trang đã chết, nếu không chính mắt nhìn thấy một màn trước mặt, chỉ sợ sẽ chịu không nổi mà tự sát lần nữa!

Bách Lí Hồng Trang đánh giá Hiên Viên Hoàn trước mắt, thật uổng cho Bách Lí Hồng Trang lúc trước hâm mộ hần như vậy.

Trong mắt nàng, người này căn bản là một cái bao cò háo sắc, khiến người buồn nôn từ tận đáy lòng!

Nếu không phải hiện tại thân thể chưa khôi phục, nàng nhất định sẽ khiến cho đôi gian phu ***** này biết tại sao hoa lại đỏ như vậy!

Hiên Viên Hoàn cười xấu xa, đặt tay ngang hông Bách Lí Ngọc Nhan, vừa ôm hôn vừa đi về phía Bách Lí Hồng Trang.

Hiển nhiên, hần muốn đến gần để Bách Lí Hồng Trang có thể cảm thụ hết thầy này!

Trong mắt Bách Lí Hồng Trang quét ra sự chán ghét châm chọc, thuận tay cầm lấy một viên ngọc hình tròn rút ra từ trên trăm hoa, kín đáo ném xuống dưới chân Hiên Viên Hoàn.

Bịch!

Một chân Hiên Viên Hoàn đạp lên viên ngọc, cả người bổ nhào về phía trước, Bách Lí Ngọc Nhan trong tay bị hần nặng nề ném ra ngoài!

"A!"

Bách Lí Ngọc Nhan hét thảm một tiếng, mặt nàng ta trực tiếp đụng vào trên giường, máu mũi không ngừng chảy xuôi, khuôn mặt xinh xắn cũng một mảnh xanh tím.

Hiên Viên Hoàn ngã như một con chó ăn phân (*nguyên văn: 轩辕恒摔了一个狗吃屎*), cả người ngã nhào trên mặt đất, nào còn có dạng đắc ý lúc trước?

"Tỷ tỷ, các người làm sao vậy?"

Bách Lí Hồng Trang cười lạnh trong lòng, thần sắc lại ra vẻ hoảng loạn, vẻ mặt mờ mịt nhìn về phía trước.

Hiên Viên Hoàn vội vàng đứng lên, thần sắc thập phần xấu hổ, duỗi tay ra đỡ Bách Lí Ngọc Nhan phía trước.

Nhưng mà, Hiên Viên Hoàn mới vừa bước về phía trước một bước, dưới chân lại trượt, trực tiếp đâm về phía trước!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Trả lãi

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Bịch!"

Một loạt tiếng va chạm nặng nề vang lên, cùng lúc Hiên Viên Hoàn nặng nề đánh mạnh về phía trên giường!

"Răng rắc!"

Lại một loạt tiếng đứt gãy thanh thúy vang lên, va chạm nảy của Hiên Viên Hoàn thế nhưng trực tiếp va vào xương mũi hần, lập tức kêu thảm ra tiếng: "A --"

Đáy mắt Bách Lí Hồng Trang hiện lên ánh sáng châm chọc, *nếu như các người hại chết Bách Lí Hồng Trang trước kia, vậy thu của các người hai cái lễ quỳ lạy trước coi như vẫn có lợi!*

Hiên Viên Hoàn thống khổ che mũi lại, máu mũi ào ạt chảy xuôi từ khe hở ngón tay ra ngoài, đau đớn kịch liệt làm trước mắt hần từng đợt choáng váng.....

"Thái Tử điện hạ, người thế nào?"

Khuôn mặt đầu heo của Bách Lí Ngọc Nhan hiện lên sự lo lắng, nàng vội vàng bò dậy, nhìn về phía Hiên Viên Hoàn một bên.

Hai người bốn mắt giao nhau, hai hàng máu mũi chảy xuôi mà xuống, bộ dáng kia muốn có bao nhiêu buồn cười thì có bấy nhiêu.

"Đáng chết!"

Hiên Viên Hoàn mắng một tiếng, trợn mắt nhìn Bách Lí Hồng Trang, một tay trực tiếp bóp lấy cổ nàng.

"Bách Lí Hồng Trang, có phải người làm hay không!"

Bách Lí Hồng Trang dùng đôi tay nắm lấy hai tay Hiên Viên Hoàn đang bóp cổ mình, biểu tình mờ mịt mà vô tội, "Thái Tử điện hạ, ta..... ta cái gì cũng chưa làm a!"

Hiên Viên Hoàn tức giận dâng lên, nhưng nghĩ Bách Lí Hồng Trang chỉ là một người mù căn bản cái gì cũng đều làm không được, chỉ có thể phẫn nộ đem Bách Lí Hồng Trang ném ra, rít gào nói: "Đen đủi!"

Bách Lí Hồng Trang che cổ lại và không ngừng và ho khan, đứt quãng nói: "Người, các người cũng cảm thấy đen đủi?"

"Trước kia ta cũng nghe nói viện này có quý nháo, xem ra đúng là sự thật a."

Bách Lí Ngọc Nhan ngăn ra, truy vấn nói: "Những lời này của người là có ý tứ gì?"

"Từ nhỏ ta sống trong viện này cũng đã xảy ra quá nhiều sự tình cổ quái, loại sự tình không thể hiểu được này chỉ là chuyện thường thấy mà thôi."

"Theo ta thấy, bộ dáng nghèo túng của ta nói không chừng chính là vì nguyên nhân nơi này bị ma ám."

Đang nói, ánh mắt Bách Lí Hồng Trang sáng ngời, khuôn mặt chiếu sáng sự hy vọng và cầu xin.

"Tỷ tỷ, người có thể giúp ta nói với cha hay không, đổi ta qua một chỗ khác?"

Khi nghe những lời này, biểu tình của Bách Lí Ngọc Nhan khẽ biến, mọi nơi trong tướng quân phủ đều rất tốt, chỉ có cái sân rách nát nơi Bách Lí Hồng Trang cư trú là khác, đây vốn là một nơi tồn tại thập phần kỳ quái.

Mỗi lần tiến vào đây nàng đều cảm thấy rất không thoải mái, nói không chừng thật đúng là một tòa quỷ viện!

Thật tuyệt, về sau không cần phải tới đây nhiều hơn!

Bất quá, điều nàng muốn chính là khiến Bách Lí Hồng Trang không thể xoay người được, sao có thể giúp nàng đổi sân?

"Muội muội, ta sẽ cố gắng đề cập với cha, tính tình của cha người cũng biết, có thể thành công hay không ta cũng không chắc."

Bách Lí Ngọc Nhan lộ ra vẻ mặt khó xử, giọng nói ôn nhu chứa đầy bất đắc dĩ.

Nghe Bách Lí Ngọc Nhan đối trả trả lời cho có lệ, Bách Lí Hồng Trang trong lòng cười lạnh.

Nàng ta thật ra rất thông minh, đem mọi chuyện đều đẩy đến trên người tướng quân, ngược lại chính mình ở trước mặt Hiến Viên Hoàn lại là một hình tượng ôn nhu thiện lương.

"Ngọc Nhan, người còn quản người này làm gì." Hiến Viên Hoàn vẻ mặt chán ghét, "Chúng ta đi thôi!"

Giờ phút này, Hiến Viên Hoàn thật đúng là một giây cũng không muốn ngồi ở chỗ này nhiều!

Hắn đường đường là Thái tử còn chưa bao giờ từng mất mặt qua như thế, quan trọng nhất căn bản là mũi bị đứt gây đau nhức không thể chịu được a!

Thẳng đến lúc hai người rời đi, hai tròng mắt của Bách Lí Hồng Trang hiện lên ánh sáng lạnh lẽo sắc bén, nếu nàng đã chiếm cứ thân thể này, như vậy nàng chính là Bách Lí Hồng Trang của tướng quân phủ!

Bách Lí Ngọc Nhan cùng Hiến Viên Hoàn khiến nàng thống khổ, nàng sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần cho bọn hắn!

Đau khổ hôm nay, nàng sẽ thu thập nó giống như là thu thập lợi tức (收点利息: trả lãi/thu lãi) trong tương lai.

Phải biết rằng, Bách Lí Hồng Trang nàng, chưa bao giờ là người dễ khi dễ!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Ai đáng ghét nhất

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bách Lí Hồng Trang sau khi kiểm tra tình huống thân thể xong, trước đây lúc nàng 5 tuổi cũng đã bị kết luận là phế vật không thể tu luyện, đan điền đã bị hủy.

Chỉ là, sau khi nàng trải qua một đợt kiểm tra lại phát hiện đan điền rách nát của chính mình không biết khi nào đã được chữa trị.

Tuy rằng không biết nguyên nhân từ đâu, nhưng điều này đối nàng mà nói chính là thiên đại chuyện tốt.

Chỉ có mau chóng tăng tu vi lên, nàng mới có đủ thực lực để thay đổi cục diện bị động hiện nay.

Tin rằng, Bách Lí Ngọc Nhan cùng Hiến Viên Hoàn sau khi trải qua sự tình hôm nay, trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không tới tìm nàng phiền toái.

Nhưng mà, thời điểm ngay khi Bách Lí Hồng Trang đang chuẩn bị tu luyện, một loạt giọng nói non nớt đột ngột truyền vào trong tai nàng, "Hiến Viên Hoàn thật quá ghê tởm!"

"Ta thấy Bách Lí Ngọc Nhan càng không biết xấu hổ!" Lại một giọng nói bén nhọn vang lên ngay sau đó.

Giọng nói khó hiểu truyền đến làm Bách Lí Hồng Trang trờng lớn hai tròng mắt, *toàn bộ trong phòng trừ bỏ nàng ra không còn những người khác a, vậy giọng nói của hai tên gia hỏa này là từ đâu mà ra?*

"Các người là ai?"

Bách Lí Hồng Trang nhăn mày lại, trong mắt cẩn thận đánh giá bốn phía.

Nhưng mà, lời của Bách Lí Hồng Trang phảng phất như đá chìm đáy biển, căn bản không có người trả lời, bởi vì hai tên gia hỏa này đã ồn ào đến mờ mịt, căn bản không nghe thấy lời nàng nói.

"Ta nói Hiến Viên Hoàn thật ghê tởm!"

"Ta nói Bách Lí Ngọc Nhan thật đáng ghét!"

"Hiến Viên Hoàn đáng ghét!"

"Bách Lí Ngọc Nhan đáng ghét!"

Bách Lí Hồng Trang hăng cao giọng, cắt ngang lời hai tên gia hỏa đang khắc khẩu, "Dừng ồn! Hai tên gia hỏa đều đáng ghét!"

"Hừ!"

"Hừ!"

Hai tên gia hỏa bất mãn hừ lạnh một tiếng, lúc này mới dùng đầu khấu.

"Các ngươi là người nào? Đi ra cho ta!" Bách Lí Hồng Trang lạnh lùng nói.

Sau một lúc lâu, giọng nói non nớt tràn ngập hương vị làm nũng, bất mãn nói: "Chủ nhân, người thật là hung dữ nga!"

"Đúng vậy, người không thả nhân gia ra, nhân gia làm sao mà ra tới đây?" Một giọng nói khác cũng vang lên.

Bách Lí Hồng Trang lộ vẻ mặt nghi hoặc, "Chủ nhân? Thả các ngươi ra?"

"Đúng rồi!"

"Đúng rồi!"

"Các ngươi ở đâu?" Bách Lí Hồng Trang dò hỏi.

"Chúng ta là hỗn độn chi giới, nằm ở trên tay chủ nhân!"

Tiếp theo, tầm mắt của Bách Lí Hồng Trang lập tức dừng lại trên chiếc nhẫn cổ ở trên tay.

Cũng chính là do chiếc nhẫn này nàng mới có thể xuyên qua, nguyên lai chiếc nhẫn này gọi là hỗn độn chi giới!

"Chủ nhân, người chỉ cần rút tinh thần lực vào hỗn độn chi giới là có thể tiến vào không gian giới nội."

Nghe lời này, tâm ý Bách Lí Hồng Trang vừa động, phân ra một sợi tinh thần lực đến gần hỗn độn chi giới.

Ngay sau đó, nàng chỉ cảm thấy tinh thần chấn động, lập tức tiến vào một không gian mới lạ.

Trong tầm mắt, một toà cung điện đen trắng rất lớn đan chéo thành linh hiện ra, tràn ngập tản ra một cỗ hơi thở thần thánh mà cường đại.

Sâu nặng, tang thương, trang nghiêm, tôn kính, làm người cảm thấy kính sợ từ tận đáy lòng.

Cung điện bóng loáng làm nổi bật thân hình Bách Lí Hồng Trang, đứng trước một cung điện to lớn và rộng rãi như vậy, trông nàng thật nhỏ bé.

Đôi mắt phượng đen nhánh như mực hiện lên sự kinh ngạc cảm thán, Bách Lí Hồng Trang ngờ ngẩn nói: "Đây là trong thế giới hỗn độn chi giới hay sao? Thật sự khiến người cảm thán kinh ngạc!"

Cho tới nay, nàng chỉ biết túi Càn Khôn có không gian, nhưng dùng để lưu trữ đồ vật, trước nay chưa từng biết đến một trang sức lại có thể có một không gian khổng lồ như thế!

"Àm ăm ăm!"

Đại môn dày và nặng chậm rãi mở ra, phảng phất giống như trăm ngàn năm chưa từng có người mở nó, khiến người mặc danh chấn động.

Bách Lí Hồng Trang từ từ đi vào trong đó, chỉ thấy một gian chủ điện thật lớn xuất hiện ở trước mặt nàng!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Mao Cầu có thể nói

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bốn phía chủ điện đều vẽ các loại đồ án kỳ quái mà tinh xảo, lộ ra huyền ảo và thần bí, trông không, phảng phất giống như một quảng trường nhỏ.

Hai loại sắc thái đen trắng rất đậm giao hoà bên nhau ở chỗ này lại có một loại cảm giác hài hoà nói không nên lời. Hai bên chủ điện, có hai thông đạo riêng biệt, đi thông ra phía sau.

Lúc này, giọng nói quen thuộc mà non nớt vang lên lần thứ hai, "Chủ nhân! Chủ nhân!"

Bách Lí Hồng Trang theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai vật thể không rõ một đen một trắng đang lặn lại về phía nàng.

Không sai! Chính là lần lại đây!

Hai trông Bách Lí Hồng Trang tròn lên, quan sát kỹ lưỡng hai tiểu gia hỏa trước mắt, vẻ mặt tức khắc trở nên rục rỏ hân hận.

Xuất hiện ở trước mặt Bách Lí Hồng Trang chính là hai trái *mao cầu** một đen một trắng, lông tóc mềm mại bao vây quanh thân, nếu liếc mắt nhìn qua một cái thì chỉ cảm thấy giống như là hai trang sức làm bằng lông thú.

**Mao cầu (毛球): quả bóng lông.*

Nhìn kỹ thì sẽ phát hiện hai mao cầu này có mũi có mắt, thực ra chính là một sinh vật sống!

Hai đôi mắt phảng phất giống như quả nho, giờ phút này đang nhấp nháy nhìn nàng đầy chờ mong!

"Chủ nhân!" Bạch mao cầu ôn nhu kêu lên, nói xong còn cọ cọ ở bên chân Bách Lí Hồng Trang.

Hắc mao cầu cũng không cam lòng yếu thế, lập tức cọ một cái chân khác của Bách Lí Hồng Trang, "Chủ nhân!"

Bạch mao cầu trừng mắt liếc nhìn hắc mao cầu một cái, "Là chủ nhân của ta!"

"Chủ nhân của ta!" Hắc mao cầu cãi lại.

Thấy hai quả mao cầu lại có xu thế khắc khẩu, Bách Lí Hồng Trang vội vàng ngắt lời nói: "Các người ai có thể nói cho ta biết, nhân Hỗn Độn Chi Giới này là gì?"

"Ta có thể!" Bạch mao cầu nhảy nhót một chút, nói: "Hỗn Độn Chi Giới chính là thần khí thượng cổ, xuất hiện từ khi Thánh Huyền Đại Lục tồn tại tới nay, nó có thể trợ giúp người tu luyện trở thành cường giả tuyệt thế!"

"Ta đã xuyên qua có quan hệ gì cùng Hỗn Độn Chi Giới hay sao?"

Hắc mao cầu nhảy nhót nói: "Thời điểm chủ nhân có được chiếc nhân Hỗn Độn Chi Giới thì đã lấy máu nhận chủ, nhưng nhiều năm nay Hỗn Độn Chi Giới chưa từng nhận người làm chủ, dao động quá lớn làm xuất hiện không gian gió lốc, chủ nhân lúc này mới xuyên qua."

Từ trong câu trả lời do hai quả mao cầu tranh nhau nói, lúc này Bách Lí Hồng Trang mới hiểu biết ngọn nguồn vì sao nàng xuyên qua.

Nàng không nghĩ tới trong lúc vô tình tìm được một chiếc nhân tuyệt vời như thế!

Phạm là người trở thành chủ nhân của Hỗn Độn Chi Giới đều chắc chắn sẽ trở thành cường giả tuyệt thế. Nàng vừa lúc tìm được Hỗn Độn Chi Giới lại bị Hỗn Độn Chi Giới nhận chủ, dưới nhân duyên trùng hợp, lúc này này mới trở thành đích tiêu thụ tương quân phủ.

Nàng cũng từng nghe nói trên thế gian, có những cường giả lưu lại truyền thừa hoặc thần khí, nhưng chưa từng nghĩ tới có một ngày thần khí sẽ xuất hiện ở trước mặt nàng.

Dưới sự dẫn dắt của hắc mao cầu cùng bạch mao cầu, Bách Lí Hồng Trang hướng về một gian thạch thất phía sau chủ điện đi đến.

Nghe nói, nơi này có một quyển sách tu luyện công pháp thập phần cường đại.

Thạch thất rất trống trải, ở trung tâm chỉ có một tòa đài trên cao với ánh sáng đen trắng tỏa ra mê mang.

Hai tông màu ánh sáng đan chéo không ngừng thay đổi, lực lượng thần bí lan tràn ra từ nơi này, trong vô thức hấp dẫn tâm trí người.

Bách Lí Hồng Trang chậm rãi đi tới trên đài cao, chỉ thấy tại trung tâm của ánh sáng chói mắt kia đang nâng một quyển công pháp, màu đen bao phủ quyền cổ thư lộ ra tang thương cùng dày nặng, tản ra ma lực lệnh người trầm luân.

《Hoán Ma Kinh》! (唤魔经: Gọi Ma Kinh)

Ba chữ cổ xưa đơn giản nhưng phảng phất thâm nhập vào một lực lượng vô cùng, làm người không dám nhìn thẳng!

Chỉ liếc mắt một cái, Bách Lí Hồng Trang liền minh bạch, quyển công pháp này nhất định không phải là vật bình thường!

Với cả hai tay, Bách Lí Hồng Trang trực tiếp lấy xuống cuốn 《Hoán Ma Kinh》, khi 《Hoán Ma Kinh》 bị gỡ xuống, ánh sáng lóng lánh không ngừng kia cũng ngừng chớp động.

Mới vừa mở ra trang thứ nhất của 《Hoán Ma Kinh》, Bách Lí Hồng Trang liền cảm thấy trong óc một trận đau đớn, lượng tin tức khổng lồ trực tiếp dũng mãnh tràn vào trong óc nàng, khiến đầu có cảm giác đau như muốn nứt ra lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6: Hoán Ma Kinh

Edit & Dịch: Emily Ton.

Sau một lúc lâu, cảm giác đau nhức mới biến mất, nội dung《Hoán Ma Kinh》đã khắc ở trong đầu nàng.

Lại nhìn về phía 《Hoán Ma Kinh》trong tay, bên trên đã biến thành giấy trắng, không có nửa cái văn tự.

Bách Lí Hồng Trang sau khi rời khỏi Hỗn Độn Chi Giới, hai quả mao cầu hắc bạch cũng không chịu cô đơn mà đi theo nàng cùng chạy ra ngoài.

Không để ý đến hắc bạch mao cầu giống như thoát khỏi vòng hỗn loạn. Sau khi Bách Lí Hồng Trang phân phó chúng không được rời khỏi Nhã Huyền Các liền bắt đầu bế quan tu luyện.

Cho đến khi Bách Lí Hồng Trang hiểu biết được nội dung của 《Hoán Ma Kinh》, trên mặt hiện lên vẻ kinh hãi càng sâu, bởi vì đây là một quyển công pháp cấm kỵ!

Tốc độ tu luyện này nhanh hơn nhiều so với người tu luyện bình thường, chỉ có chủ nhân do Hỗn Độn Chi Giới nhận định mới có thể tu luyện.

Nếu đổi thành những người khác, không có khả năng tu luyện, nếu ép buộc tu luyện, chỉ có thể rơi vào kết cục ngã xuống.

Công pháp tu luyện chia làm bốn cấp bậc, trong đó kém cỏi nhất đó là Bất Nhập Lưu công pháp, sau đó theo thứ tự là Tinh Thần công pháp, Nguyệt Lượng công pháp cùng với Thái Dương công pháp.

Trong đó, công pháp mà đại đa số mọi người tu luyện chính là Bất Nhập Lưu công pháp.

Mọi người đều biết, Thái Dương công pháp chính là công pháp có đẳng cấp mạnh nhất.

Cấp bậc của《Hoán Ma Kinh》 lại càng sâu hơn một bậc, Bách Lí Hồng Trang quả thực chưa từng nghe thấy.

Thời gian trôi qua như bay, trong nháy mắt, một tháng đã trôi qua.

Bách Lí Hồng Trang mở cánh cửa phòng đã đóng lâu ngày ra. Những tia nắng vàng sái lạc ở trên người nàng, tươi đẹp mà ấm áp.

Ánh mặt trời ưu nhã tươi cười bện rộn nở rộ ở trên khuôn mặt như ngọc. Bách Lí Hồng Trang duỗi eo lười một cái, bế quan một tháng, tóm lại là không làm nàng thất vọng!

Phạm là người tu luyện, chỉ có bước vào hậu thiên cảnh giới mới được xem như là đã bước vào con đường tu luyện.

Hậu thiên cảnh giới được chia làm ba cảnh giới, chính là: Huyền Địa Cảnh (玄地境), Huyền Nguyên Cảnh (玄元境), Huyền Thiên Cảnh (玄天境), trong đó mỗi cảnh giới lại phân ra: sơ kỳ, trung

kỳ và hậu kỳ.

Một tháng tu luyện, cùng với kinh nghiệm tu luyện và dưới sự trợ giúp của 《Hoán Ma Kinh》, Bách Li Hồng Trang đã thành công đột phá đến trung kỳ Huyền Địa Cảnh!

Bách Li Ngọc Nhan bắt đầu tu luyện từ năm 5 tuổi, hiện giờ đã 16 tuổi và đạt tới hậu kỳ Huyền Địa Cảnh đã được vinh danh là thiên tài.

Tốc độ tu luyện của Bách Li Hồng Trang như vậy nếu như truyền đi ra ngoài, chỉ sợ không biết sẽ khiến bao nhiêu người kinh hãi!

"Bé quan lâu như vậy, là thời điểm nên đi ra ngoài nhìn một cái!"

Mất phương đen nhánh như mực lập loè cảm khái cùng bất đắc dĩ. Kể từ khi 5 tuổi nàng chưa từng đi ra khỏi Tướng Quân phủ, ngay cả hoàng thành có bộ dáng là gì đều đã nhanh quên.

Huống chi, tu luyện cũng yêu cầu mua một ít đồ vật, nàng cần phải chuẩn bị thật tốt một phen mới được.

Nghe Bách Li Hồng Trang nói, hắc bạch mao cầu vội vàng nhảy nhót lao đến!

"Chủ nhân, ta cũng muốn đi!"

Hai thân thể lông xù nhanh chóng phóng đại ở trong mắt Bách Li Hồng Trang, thân mình Bách Li Hồng Trang vừa động, nhanh chóng né tránh!

Bịch! Bịch!

Chỉ nghe hai tiếng rú vang lên khắp phòng, hai gia hỏa một đen một trắng với đôi mắt ngập nước đang nhìn nàng chờ đợi.

Bách Li Hồng Trang đỡ trán, hai gia hỏa này trừ bỏ bám dính lấy người ra còn có một kỹ thuật giết người nhất định-- diễn xuất dễ thương!

Trong một tháng này, nàng đã sâu sắc hiểu được, hai tên gia hỏa này quả thực chính là khắc tinh ông trời phái tới. Sau khi lăn lộn làm nũng không được liền giả vờ đáng thương, có tình đôi mắt ngập nước thật sự là có lực sát thương rất lớn.

"Thật sự muốn đi?" Bách Li Hồng Trang bất đắc dĩ hỏi.

Hai mao cầu không ngừng gật đầu như gà con mổ thóc, bạch mao cầu gật đầu quá mạnh khiến cho thân mình trực tiếp lặn một vòng.

Sau khi phát hiện chính mình không ở tại chỗ, liền vội vàng lại lần trở về.

"Muốn đi!"

Hai mao cầu mờ to đôi mắt, tư thế nếu Bách Li Hồng Trang mà không đáp ứng liền sẽ khóc cho nàng xem.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Mao Cầu lấy tên

Nhìn bộ dáng hai mao cầu kiên định như vậy, Bách Li Hồng Trang nhún mày.

"Hai tên gia hỏa các ngươi lớn lên kỳ lạ như vậy, mang bọn ngươi đi ra ngoài không phải sẽ bị mọi người nhìn chăm chăm sao?".

"Nếu có người cảm thấy hứng thú đối với các ngươi, trực tiếp cướp các ngươi đi, ta chưa chắc có thể giữ được các ngươi." Bách Li Hồng Trang dùng ngón trỏ ma xát dưới cằm nói.

"Cái này chúng ta có biện pháp!" Hắc mao cầu nhảy nhót nói.

Ngay sau đó, trong tầm mắt kinh ngạc của Bách Li Hồng Trang, thân hình hắc bạch mao cầu nhanh chóng thu nhỏ lại, biến thành hai viên hạt châu lớn nhỏ nhảy tới trên đầu Bách Li Hồng Trang, phảng phất như châu hoa cần bàn không thể nào phát hiện.

Miệng của Bách Li Hồng Trang biến thành hình chữ O, nàng thật đúng là không biết hai tên gia hỏa này có bản lĩnh như vậy.

Theo cách nào đó, điều này thực sự làm mọi thứ trở nên thuận tiện hơn rất nhiều!

"Vậy hai tên gia hỏa các ngươi đi theo ta ra ngoài cũng không thể gây thêm phiền phức, chỉ có thể truyền lời bằng tâm linh, không thể nói thẳng lời nói." Bách Li Hồng Trang dặn dò nói.

Vạn nhất hai tên gia hỏa ở trên đầu nàng cũng nói không ngừng nghỉ, âm thanh nói chuyện bị người khác nghe được, vậy nàng còn không bị người khác cho rằng là quái vật sao?!

"Minh bạch!"

Hắc bạch mao cầu lập tức ngoan ngoãn gật đầu, vì có thể đi ra ngoài chơi, cái gì chúng nó cũng nhận!

Thấy vậy hai tên gia hỏa ngừng lại, Bách Li Hồng Trang lộ ra thư thái tươi cười, có hai tên gia hỏa bồi tại bên người, cuộc sống này kể ra cũng náo nhiệt không ít.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Hoàng thành, dòng người chen chúc xô đẩy trên mười dặm trường phố, người đi đường nói liên không dứt, hai bên đường phố bày đầy sạp hàng, buôn bán tất cả các loại, tiếng rao hàng vang vọng khắp toàn bộ đường phố.

Đi bộ trên những con đường đầy náo nhiệt, Bách Li Hồng Trang không thể không dâng lên một loại ảo giác, giống như đang ở tại ngàn năm phía trước.

Chỉ là, hai tiểu gia hỏa không ngừng kinh hô rõ ràng nhắc nhở nàng, nàng đã không phải là Bách Li Hồng Trang của ngàn năm trước.

"Ta đặt tên cho các ngươi thì thế nào?"

Đôi mắt của Bách Li Hồng Trang lấp lánh ánh sáng, hai tên gia hỏa này cả ngày quậy với nhau, không đặt tên thật sự là rất khó phân biệt.

Hắc bạch mao cầu nhìn nhau liếc mắt một cái, nhìn Bách Lí Hồng Trang đầy chờ mong, đến tận bây giờ chúng đều chưa có tên.

"Bạch mao cầu, gọi là Tiểu Hắc." Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang nở nụ cười vừa lòng, "Hắc mao cầu gọi là Tiểu Bạch!"

Hai đôi mắt nguyên bản đang lập loè chờ mong nháy mắt hiện lên sự khinh thường, "Thật khó nghe!"

"Ta là màu trắng, vì sao lại gọi Tiểu Hắc!" Bạch mao cầu kháng nghị nói.

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày, "Để cho công bằng!"

"Người xem, hắc mao cầu có lẽ trong lòng thực hy vọng chính mình là màu trắng, người ở sâu trong nội tâm có lẽ cũng thích màu đen."

"Ta lấy một cái tên như vậy, quả thực rất hoàn mỹ!"

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang tràn ra nụ cười quyến rũ, nàng thật sự là một chủ nhân công bằng công chính!

"Không cần!" Hắc mao cầu cũng kháng nghị, "Ta không muốn gọi là Tiểu Bạch!"

"Kháng nghị không có hiệu quả!"

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang tươi cười như cũ, căn bản không để ý tới kháng nghị của hai tên gia hỏa, nàng thật sự là bội phục bản thân mình thông minh tài trí, những cái tên nàng chọn thật là tuyệt vời!

Ngay thời điểm Bách Lí Hồng Trang đang đi dạo tứ tán, phía trước truyền đến một trận âm thanh ồn ào náo động, hấp dẫn tầm mắt nàng.

"Mau nhìn! Thần Vương gia lại bị khi dễ!"

"Ài, Thần Vương gia cũng thật là xui xẻo, tướng mạo anh tuấn nhưng cổ tình hai chân lại bị tàn tật, hiện tại lại bị Thái tử bọn họ khi dễ nói móc."

"Thần Vương gia từ trước đến nay không được

hoàng thượng yêu thích, đây chính là sự tình mọi người đều biết, ai bảo mệnh hần không tốt, là đứa con ngoài giá thú của hoàng thượng?"

Tất cả những âm thanh đều mang một ý niệm hối tiếc nhẹ nhàng vang lên 3 lần, rất rõ ràng truyền vào trong tai Bách Lí Hồng Trang.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Con ngoài giá thú của hoàng thượng

Thần Vương gia? Đứa con hoang?

Hai từ này nhanh chóng xẹt qua ở trong đầu Bách Lí Hồng Trang, đối với Thần Vương gia nàng cũng có một ít hiểu biết nhất định.

Nếu nàng là một trò vui đùa lớn nhất mà bá tánh trong hoàng thành thích tán chuyện, vậy thì Thần Vương gia chính là trò vui đùa lớn thứ hai.

Ba năm trước đây, đương kim thánh thượng đột nhiên phong danh hào cho một người nam tử không quen biết là Vương gia, khiến cho triều đình sóng to gió lớn, người này chính là Đế Bắc Thần.

Mặc dù bị triều thần phản đối, Hoàng Thượng vẫn cố ý hành động như cũ, phong Vương gia sau đó lại ban thưởng, kể từ đó Phong Bác Quốc được biết đến là một vị Vương gia tàn phế.

Trong lúc nhất thời, lời đồn nổi lên bốn phía, mọi người đều sôi nổi suy đoán Đế Bắc Thần là đứa con ngoài giá thú của Hoàng Thượng. Nếu không phải như vậy, vì sao một người vô năng tàn phế không có tài đức gì bỗng nhiên lại trở thành Vương gia?

Tuy nhiên, Hoàng Thượng khi biết được lời đồn này cũng không hề ra mặt giải thích một lời, ngược lại giống như là cam chịu, dằn dà, mọi người đều lặng lẽ thừa nhận thân phận của Đế Bắc Thần.

Vốn tưởng rằng Hoàng Thượng bất chấp dị nghị của mọi người phong thưởng cho Đế Bắc Thần nhất định là thập phần thích hần, chưa từng nghĩ rằng Hoàng Thượng ngoại trừ năm thứ nhất đối Đế Bắc Thần rất tốt, sau đó thì càng lúc càng mờ nhạt, vì thế địa vị của Đế Bắc Thần cũng xuống dốc không phanh.

Bách Lí Hồng Trang chậm rãi đi đến nơi đang âm ỉ kia, có lẽ là do có ý nghĩ cùng cảnh ngộ, nàng cũng có một chút tò mò đối với Đế Bắc Thần.

Rốt cuộc, trong hoàng thành to lớn như vậy, những ngày thê thảm giống nàng như vậy, ngoại trừ Đế Bắc Thần ra sẽ không có người nào có thể so vai.

Đi vào vòng vây của đám người, Bách Lí Hồng Trang nhìn theo tầm mắt của mọi người, chỉ thấy trên lầu ba của Túy Tiên Lâu đang đứng mấy thân ảnh, liếc mắt một cái thì nhìn thấy đó là thân ảnh khiến nàng chán ghét không thôi.

Hiên Viên Hằng!

Chỉ thấy vẻ mặt của Hiên Viên Hằng mang thái độ ương ngạnh, khinh thường nhìn chăm chăm vào thân ảnh một người mặc áo choàng màu vàng đang ngồi ngay ngắn phía trước.

"Đế Bắc Thần, nếu ngươi nói là do ta không cẩn thận nên đụng vào ngươi, đẩy ngươi từ lầu ba xuống, ngươi sẽ như thế nào?" Khóe miệng Hiên Viên Hoàn nhếch lên cười châm chọc, thái độ

nghiêm nhiên đem Đế Bắc Thần trở thành vật đùa vui đùa!

Bách Lí Hồng Trang nhìn sau lưng thân ảnh màu vàng từ phía dưới, người này chắc hẳn chính là Đế Bắc Thần không có nghi ngờ.

"Nếu như Thái tử muốn đẩy, ta có thể làm được gì?"

Giọng nói nhẹ nhàng nhàn nhạt lộ ra một chút trào phúng, phảng phất giống như một làn gió nhẹ thổi qua trái tim, lộ ra sự tiêu sái thờ ơ.

Hiên Viên Hoàn ngăn ra, chau mày, nhìn khuôn mặt ung dung bình thản trước mắt. Hắn thậm chí hoài nghi, giờ phút này mình mới giống là người đang bị khi dễ.

Hắn chán ghét nhất là bộ dáng thờ ơ như vậy của Đế Bắc Thần, dường như bất cứ sự tình gì cũng đều không thể ảnh hưởng đến hắn.

Giống như hắn mới là người cao cao tại thượng, mà chính mình bất quá là một vai hề đang nhảy nhót, để hắn chế giễu mà thôi.

"Đại ca, hắn là một phế vật sao có thể như thế?"

Nhị hoàng tử Hiến Viên Cảnh vẫn chưa phát hiện ra sóng ngầm giữa Hiến Viên Hoàn và Đế Bắc Thần đã bắt đầu khởi động, cười nói: "Trực tiếp đẩy hắn xuống chẳng phải sẽ biết hay sao?"

Vừa dứt lời, Hiến Viên Cảnh giả vờ không cẩn thận dưới chân, cả người vướng về phía Đế Bắc Thần, hai tay đẩy ra, Đế Bắc Thần lập tức rơi qua lan can!

Chỉ nghe thấy một tiếng lan can bị hỏng, ngay sau đó là một ánh sáng màu vàng rơi xuống từ trên lầu ba!

Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang nheo lại, Hiến Viên Hằng thật sự là một vật không ra gì!

Hai chân Đế Bắc Thần bị tàn tật đã đứt thẳm, Hiến Viên Hằng vẫn không chịu buông tha!

Một sự tro tàn phùng hiện lên trong cặp mắt ngăm đen màu đồng. Hiến Viên Hằng thích làm nhất, còn không phải là loại sự tình bỏ đá xuống giếng hay sao?

Cho dù là nàng, hay là Đế Bắc Thần, Hiến Viên Hoàn đều không muốn buông tha, ti tiện vô sỉ!

Không ít người vây xem đều dòm ánh mắt, Thần Vương gia thật sự rất đáng thương, nhưng bọn họ bất quá chỉ là bá tánh bình dân, có thể làm được gì?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Trộm gà không thành còn mất nắm gạo

Tuy nhiên, âm thanh vật nặng rơi xuống trong dự đoán vẫn chưa vang lên, ngược lại truyền đến một loạt tiếng kêu cứu.

"Ai nha, đại ca, mau cứu ta!"

Giọng nói kinh hoàng lộ ra sợ hãi và run rẩy, đúng là âm thanh của Nhị hoàng tử Hiến Viên Cảnh!

Mọi người lúc này mới nhìn về phía trên lầu, vừa nhìn thấy, tất cả đều nổi lên nghi hoặc trừng lớn mắt mà nhìn.

Giờ phút này, Hiến Viên Cảnh đang treo ở trên chỗ lan can bị hỏng của lầu, bị kẹp ở giữa lầu hai và lầu ba, không thể lên cũng không thể xuống, chỉ có thể nôn nóng kêu cứu.

"Phụt!"

Không biết là ai đã dẫn đầu cười lên một tiếng, mọi người lập tức không nhịn được cười lên ha ha.

Thì ra thời điểm khi Hiến Viên Cảnh rơi xuống, quần áo đã bị rách, phơi bày mông hoa màu trắng, khiến đám đông cười nhạo!

"Mông của Nhị hoàng tử thật là trắng!"

Bên trong đám người, một giọng nói truyền ra từ trong yên lặng, càng khiến mọi người cười vang không ngừng.

"Ha ha, hôm nay chúng ta cũng coi như đã nhìn thấy mông của người hoàng tộc, không có gì khác nhau!"

Ngày thường Hiến Viên Cảnh luôn luôn kiêu ngạo và ương ngạnh, sự tình như khinh nhục bá tánh bình dân, mọi người đã nhìn mãi quen mắt, khó có thể nhìn thấy một màn mất mặt của Hiến Viên Cảnh, tất cả mọi người đều cảm thấy một trận thống khoái!

Nghe được lời này, Hiến Viên Cảnh mới cảm giác được mông mình mất mẻ quá mức, duỗi tay muốn che giấu nó.

Nhưng vừa buông tay phải ra, thân mình lập tức rơi xuống vài phần, vì thế cũng không dám buông tay nữa, chỉ có thể nhìn về phía Hiến Viên Hoàn cầu xin giúp đỡ.

Sắc mặt Hiến Viên Hoàn cũng thập phần khó coi, vốn nghĩ rằng vũ nhục Đế Bắc Thần một phen, chưa từng nghĩ đến Hiến Viên Cảnh sẽ xấu mặt như vậy, ngược lại hắn cũng bị mất mặt theo, lập tức không có kiên nhẫn liền cứu Hiến Viên Cảnh trở lại.

Lúc này, mọi người mới nhìn về phía Đế Bắc Thần, sắc mặt lập tức càng thêm cổ quái.

Bởi vì Đế Bắc Thần rơi xuống trên mặt đất, không biết từ khi nào đã có thêm hai trái bóng tròn vo!

Trái bóng không nghiêng không lệch dừng ngay ở phía dưới nơi Đế Bắc Thần rơi xuống, bởi vậy mà Đế Bắc Thần không hề bị chút thương tổn nào.

Cái gì gọi là "ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo", mọi người hôm nay đều xem như đã hoàn toàn hiểu biết!

"Thật sự là gặp quý!" Hiến Viên Hoàn phi nhỏ, tức giận nói: "Đây là bóng của ai?"

Giọng nói rơi xuống, chỉ thấy một thân ảnh màu trắng đi ra từ bên trong đám người, khuôn mặt xinh đẹp điểm một nụ cười mờ nhạt, không quan tâm.

"Ngượng ngùng, vừa mới mua hai cái đệm mềm, cảm không chắc nên đã lăn ra ngoài, mong rằng công tử chớ trách."

Dưới nắng gắt, một thân ảnh màu trắng được nhuộm màu vàng nhạt, khuôn mặt thanh lệ thoát tục phảng phất như hoa sen tươi mát động lòng người.

Chỉ thấy một nữ tử từ mặc một bộ váy dài màu trắng, phác họa nên dáng người phập phồng quyến rũ, tóc dài như thác nước tùy ý xoã xuống, một vài sợi tóc rủ xuống ở hai bên má, lộ ra sự lười biếng và thờ ơ.

Mây dài là liễu dịu dàng động lòng người, một đôi mắt phượng loá sáng sặc sỡ như lưu li, đôi môi không điểm mà đỏ, phản chiếu da thịt bóng loáng như bạch ngọc, khiến người không khỏi cảm khái cho một mỹ nhân phong hoa tuyệt đại!

Hiên Viên Hoàn trừng lớn hai tròng mắt, nhìn khuôn mặt hiện ra có vài phần quen thuộc, nghi hoặc nói: "Nữ nhân này vì sao lớn lên lại giống Bách Lí Hồng Trang như vậy?"

"Tên người là gì?" Hiên Viên Hằng hỏi.

"Tại hạ là Hồng Trang."

Tên quen thuộc khiến cho Hiên Viên Hoàn càng thêm hoài nghi, bất quá sau khi cẩn thận đánh giá, lập tức lại quét đi nghi hoặc trong lòng.

Tuy rằng mặt mày nữ tử này có vài phần giống với Bách Lí Hồng Trang, nhưng bất luận là khí chất hay là những mặt khác thì Bách Lí Hồng Trang còn xa mới có thể so.

Một ánh mắt khao khát tràn ngập hiện lên ở trong mắt Hiên Viên Hoàn, nữ tử trước mắt này quả thực còn muốn đẹp hơn cả người được xưng là đệ nhất mỹ nhân hoàng thành Bách Lí Ngọc Nhan!

Nếu như có thể có được nàng, chi sợ không biết sẽ chọc tới bao nhiêu người hâm mộ!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Lấy thân báo đáp

Đôi mắt đen sâu của Bách Lí Hồng Trang sáng rực lên, quả nhiên là giống như nàng đã dự liệu, Hiên Viên Hoàn đã không nhận ra thân phận của nàng!

Trong một thoáng, tướng mạo của nàng đã thay đổi rất nhiều.

Trong Tướng quân phủ, trước đây nàng luôn luôn bị người ngược đãi, từ sau khi bị từ hôn càng không được coi trọng, thậm chí đồ ăn do hạ nhân đưa tới cũng càng ngày càng tệ, hơn nữa buồn bực không vui, cả người đều xanh xao vàng vọt, xấu xí.

Sau khi trải qua một tháng tu luyện, da thịt nàng lúc này mới bắt đầu no đủ, khí chất và thần thái đều hoàn toàn khác với trong dĩ vãng, tin rằng cho dù là Bách Lí Ngọc Nhan nhìn thấy nàng cũng đều rất khó xác định, nàng chính là Bách Lí Hồng Trang.

Bước nhanh đi đến bên cạnh Đế Bắc Thần. Giờ phút này hai trái mao cầu đen trắng đã sớm không ngừng oán hận ở trong tai nàng, không nghĩ tới ngày đầu tiên ra cửa đã bị Bách Lí Hồng Trang dùng làm đệm mềm!

"Công tử, đệm mềm của ta đã cứu người, người có nên....."

Bách Lí Hồng Trang còn chưa dứt lời, thân ảnh màu vàng đang đưa lưng về phía nàng đột nhiên xoay người, một khuôn mặt tuấn mỹ xuất hiện ở trước mặt nàng.

Vừa nhìn thấy, Bách Lí Hồng Trang đột nhiên ngừng lại lời đang nói, mặc dù nàng sớm đã nghe nói thần Vương gia tuấn mỹ vô song, thời điểm có thể nhìn thấy vẫn có một loại cảm giác chấn động.

Nét mặt nam tử tuấn mỹ, mặt mày nét mũi đều hoàn hảo cực điểm, đôi mắt giống như ánh trăng sáng chói, trong suốt mà lộng lẫy.

Nụ cười ấm áp mê người nở rộ trên khuôn mặt tuấn mỹ vô song, đẹp như một vị thần, phảng phất như in dấu và trong lòng người, nhìn qua sẽ rất khó quên.

Một bộ cảm phục màu vàng mặc ở trên người hắn, tôn quý chói mắt, khí chất cũng vượt xa đám người Hiên Viên Hoàn.

"Cô nương, cảm ơn đệm mềm của người."

Giọng nói ấm áp dễ nghe truyền đến, Đế Bắc Thần nhẹ nhàng mỉm cười nhìn Bách Lí Hồng Trang, đôi mắt thâm thúy sáng ngời cũng xẹt qua một màu sắc kinh diễm.

Bách Lí Hồng Trang nghe tiếng thì nhanh chóng hồi phục lại tinh thần, mặc dù rơi xuống từ lầu ba, Đế Bắc Thần dường như không hề có kinh hoàng thất thố. Xem ra, có vẻ như nàng đã đánh giá thấp về hắn.

Năm ngón tay xoè ra, trên mặt Bách Lí Hồng Trang nở một nụ cười rạng rỡ, "Công tử, tốt xấu gì đệm mềm của ta cũng đã cứu người, có phải nên có chút thù lao hay không? Một trăm đồng vàng!"

Nghe lời này, chỗ sâu trong đôi mắt của Đế Bắc Thần có dấu một tia giao hoạt, nhưng khuôn mặt tuấn tú lại rất nghiêm túc, "Còn thỉnh cô nương giúp đỡ một chút."

Bách Lí Hồng Trang nghi hoặc, gia hỏa này còn vội muốn mình giúp gì?

Ngay sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của Bách Lí Hồng Trang, Đế Bắc Thần đã nằm thẳng cẳng ở trên mặt đất, nói: "Cô nương có thể ngã lầu một lần, tại hạ sẽ làm đệm mềm cho người, chúng ta không ai nợ ai."

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang run rẩy, có ai không có việc gì làm đi nhảy xuống từ lầu ba!

Gia hỏa này lớn lên một bộ dáng tuấn mỹ, nhưng thực sự là một kẻ chơi xấu khôn ngoan!

"Người tốt xấu cũng là Vương gia, nên không nghĩ sẽ quyệt nợ đi?"

Bách Lí Hồng Trang trừng hai mắt nhìn chằm chằm vào Đế Bắc Thần, vốn định mượn cơ hội vót chút đồng vàng từ trong tay người này, không nghĩ tới gia hỏa này lại nhỏ mọn như vậy, ngay cả loại biện pháp vô si như thế cũng có thể nghĩ ra.

Không sai! Chính là vô si!

"Ta cũng không phải là người quyệt nợ!" Đế Bắc Thần nói thẳng.

Sắc mặt Bách Lí Hồng Trang lúc này mới hòa hoãn đôi phần, nhưng mà, lời nói kế tiếp của Đế Bắc Thần lại khiến nàng phải bức xúc mà dậm chân.

"Tuy nhiên..... ta cũng không có vật gì đáng giá." Đế Bắc Thần mang một khuôn mặt suy tư khổ não, "Không bằng..... lấy thân báo đáp?"

"Dưới lớp da này, tại hạ vẫn có thể miễn cưỡng nhìn được."

Bách Lí Hồng Trang chỉ cảm thấy huyết Thái Dương đang nhảy lên, Đế Bắc Thần bên người cúi thấp đầu xuống, vẻ mặt thẹn thùng giống nữ tử trong đêm tân hôn của mình, rốt cuộc hắn đang muốn quấy kiểu gì?!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Nhân gia đã là người của người

"Chỉ có một trăm đồng vàng, không đáng để ngươi bán mình, đúng không?" Kim nén sự xúc động muốn bùng phát, Bách Lí Hồng Trang nói giọng vững vàng.

Đế Bắc Thần thẹn thùng gật đầu, "Không! Nhân gia đều đã là người của ngươi, còn nói đến việc có tiền hay không làm gì? Nói về tiền sẽ khiến tình cảm bị tổn thương!"

Nhìn Đế Bắc Thần như vậy, sức mặt Bách Lí Hồng Trang trở nên dờ dẫn, nàng quả thực không tài nào tưởng tượng được, đường đường là Vương gia lại vô si như thế!

Chỉ vì một trăm đồng vàng cũng có thể đã diễn ra một tiết mục làm nũng như trẻ con. Xem ra, nàng muốn lấy được một trăm đồng vàng này là không có khả năng.

"Xem như ta xui xẻo!" Bách Lí Hồng Trang cắn giận lên tiếng, lúc trước đều bị khuôn mặt gia hỏa này lừa gạt!

Trong khi nói, Bách Lí Hồng Trang bế hai quả mao cầu lên đi về phía đám người bên ngoài, nàng thật sự không muốn nhiều lời cùng với người này, nếu không nàng sợ chính mình không thể nào kìm nén nổi sẽ lại đẩy người này xuống từ trên lầu ba!

"Cô nương, nhân gia đều đã là người của ngươi, tốt xấu cũng nên nói cho ta biết tên và nơi ở của ngươi!" Đế Bắc Thần hô lớn phía sau.

Nghe vậy, chân của Bách Lí Hồng Trang lập tức bước nhanh hơn, loại gia hỏa này thật sự là quá mất mặt, tốt nhất vẫn không nên quen biết!

"Vô si! Đây là tên gia hỏa vô si nhất mà ta từng gặp!"

Khi đi trên đường phố, Bách Lí Hồng Trang đều mang vẻ mặt căm giận, từ trước đến nay nàng luôn chiếm tiện nghi của người khác, hôm nay lại bị Đế Bắc Thần chiếm tiện nghi nàng, thật sự là đáng giận!

"Người nào đó mới càng vô si hơn, nói là sẽ mang chúng ta đi ra ngoài chơi, chỉ trong chớp mắt đã biến chúng ta trở thành đệm mềm, hừ!"

"Làm đệm mềm cũng thôi đi, còn không thêm mời chúng ta ăn ngon, càng vô si hơn! Hừ!"

Nghe sự bắt nạt của hai mao cầu, Bách Lí Hồng Trang mỉm cười lúng túng, ngay sau đó nói: "Điều này cũng không nên trách ta, vốn là muốn kiếm thêm một trăm đồng vàng để mua đồ ăn cho các ngươi, không nghĩ tới tên kia lại quỵt nợ!"

"Hừ, ta mới không tin!" Tiểu Hắc hừ nói.

"Ta cũng không tin!" Tiểu Bạch phụ họa.

Thấy hai tên gia hỏa mang một bộ dáng quý tính như vậy, trên mặt đẹp của Bách Lí Hồng Trang hiện lên một tia bất đắc dĩ, thuận tay mua hai cái bánh bao ở bên đường đưa cho mao cầu, "Ăn đi!"

Nhìn bánh bao trước mắt, hai đôi mắt như quả nho trong nháy mắt biến thành ánh sao lấp lánh. Hai bàn tay móng, ngón vơm ra từ thân thể đầy lông, lập tức bắt lấy chiếc bánh bao!

Đáy mắt Bách Lí Hồng Trang mang ý cười nồng đậm, hai tên gia hỏa này thật sự rất dễ lấy lòng!

Tiểu Hắc và Tiểu Bạch vẫn luôn sống ở trong thế giới hỗn loạn, dựa vào nguyên lực để sinh tồn, đã lâu không được ăn đồ gì, cho nên sau khi ra ngoài đã hoàn toàn biến thành hai kẻ tham ăn!

Bách Lí Hồng Trang sau khi ngồi tại một góc phố không người chú ý để chờ cho hai quả mao cầu ăn bánh bao xong, lúc này mới tiếp tục hành tẩu ở trên đường phố.

"Chủ nhân, nam nhân vô si vừa rồi không hề đơn giản!"

Tiểu Hắc ngay khi được ăn bánh bao thì sớm đã quên mất chuyện mình trở thành đệm mềm lúc trước, nghiêm túc nhìn về phía Bách Lí Hồng Trang và nói.

Bách Lí Hồng Trang nhướn lông mày lên hỏi, "Không đơn giản thế nào?"

"Tinh thần lực của tên kia rất mạnh, nếu ta đoán không sai, thực lực của hắn cũng rất mạnh, nhưng không biết vì nguyên nhân gì đã áp chế tu vi của hắn xuống." Tiểu Bạch bổ sung nói.

Mất phương hướng lại, đối với kết quả này Bách Lí Hồng Trang cũng không ngạc nhiên, chẳng trách tên kia rơi xuống từ lầu ba cũng không hề có chút hoảng loạn, bởi vì gia hỏa này căn bản không sợ!

"Tu vi bị áp chế?" Đôi mắt thâm sâu giống như một cái hồ sâu không đáy, "Từ khi Đế Bắc Thần xuất hiện cho đến bây giờ, ta vẫn luôn không thể nào hiểu được. Hai chân đều bị tàn tật, tu vi cũng bị áp chế, chỉ sợ là hắn có không ít bí mật."

"Thực lực của hắn vốn mạnh bao nhiêu?" Bách Lí Hồng Trang hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Y sư, Bách Lí Hồng Trang

"Rất mạnh!"

Tiểu Hắc Tiểu Bạch trầm miệng một lời trả lời khiến Bách Lí Hồng Trang càng thêm khẳng định phán đoán của mình, Đế Bắc Thần nhiều nhất chỉ lớn hơn nàng ba tuổi, thực lực lại mạnh như thế,

có thể thấy được thiên phú tu luyện rất cao.

Ngay cả thiên tài có tiếng của Phong Bắc Quốc cũng không thể nào so sánh được, điều này chỉ có thể chứng tỏ rằng Đế Bắc Thần không hề đơn giản!

"Thôi, tên kia thể nào cũng không có chuyện gì liên quan tới ta, đúng không?" Bách Lí Hồng Trang nhún vai, đi vào tiệm bán thuốc.

Vạn Dược Phường (万药坊), là tiệm bán thuốc lớn nhất bên trong hoàng thành, dược liệu đều đầy đủ hết, dược liệu cần tìm cơ bản đều có thể tìm thấy tại nơi này.

Bách Lí Hồng Trang vừa mới đi vào, đã ngửi thấy được mùi hương của các dược liệu, lập tức có thể phán đoán ra đây là mùi hương của những loại dược liệu nào.

"Tụ linh thảo (聚灵草), hoạt khí quả (活气果), ngưng huyết thảo (凝血草)....."

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang phồng lên một nụ cười nông cạn, một loại cảm giác quen thuộc bao quanh nàng. Trước kia nàng thích nhất chính là nghiên cứu y thuật, hàng năm đều đắm mình trong đó, cho nên giờ phút này nhìn thấy cảnh này thì cảm thấy rất quen thuộc.

Chường quầy Vạn dược phường Quý Văn Bản đang sắp xếp lại các loại dược liệu, sau khi nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang nhắm hai mắt và chỉ dựa vào hương dược liền nói ra được tên dược liệu, trên mặt hiện lên sự kinh ngạc lẫn cảm thán.

"Cô nương quả thực là lợi hại, phán đoán về dược liệu không sai một phân!" Quý Văn Bản tán thưởng nói.

Hắn đã quản lý cửa tiệm bán thuốc bao nhiêu năm qua, đã tích lũy bao nhiêu tháng ngày mới luyện được bản lĩnh ngửi hương đoán tên dược liệu. Cô nương trước mắt này bắt quá chỉ mới 15 tuổi, thể nhưng cũng có thể phán đoán ra dược, điều này có thể không khiến người kinh ngạc hay sao?

Bách Lí Hồng Trang hơi mỉm cười, "Chường quầy quả khen."

"Không biết cô nương còn trẻ tuổi như vậy, làm sao có hiểu biết về dược liệu tốt như thế?"

Quý Văn Bản tò mò đánh giá Bách Lí Hồng Trang, hắn luôn thiên về dược liệu, giờ phút này nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang cũng am hiểu rất sâu về dược lý thì cảm thấy như đang gặp một người bạn cũ.

Nhìn bộ dáng hưng phấn của Quý Văn Bản, Bách Lí Hồng Trang liền biết chường quầy này là một người si tâm với dược lý, hỏi chuyện như thế bắt quá cũng vì tò mò một chút mà thôi.

"Ta từ nhỏ đã nghiên cứu về dược lý, cho nên đối những thứ này thập phần hiểu biết." Bách Lí Hồng Trang nhẹ nhàng cười nói.

"Nếu nói như thế, cô nương là một vị y sư?"

Bách Lí Hồng Trang hơi gật đầu, khẳng định suy đoán của Quý Văn Bản.

Kiếp trước, vài vị trưởng bối của nàng đều thích nghiên cứu về dược lý, cho nên cả ngày nàng cũng trà trộn ở trong dược liệu, rồi sau đó được các chư vị trưởng bối chân truyền, tuổi còn trẻ đã có thể xưng là thần y.

Đối với y thuật, nàng luôn luôn rất có tự tin.

Trong mắt Quý Văn Bản, sự kinh ngạc cảm thán lại càng thêm sâu, cô nương này trẻ tuổi như thế cũng đã là một người y sư, thành tựu trong tương lai nhất định sẽ càng không đơn giản.

"Cô nương muốn mua gì?" Thấy Bách Lí Hồng Trang đánh giá trong quầy dược liệu, Quý Văn Bản lên tiếng dò hỏi, "Dược liệu trong Vạn dược phường của ta luôn luôn đầy đủ hết, đại đa số các loại dược liệu nơi này của ta đều có."

Bách Lí Hồng Trang cười nhợt nhạt, nhìn tên dược liệu cùng với giá niêm yết, trong mắt lại yên lặng hiện lên sự nghi hoặc.

"Vì sao ta cảm thấy giá cả không được hợp lý?"

Mây đẹp nhú lại, nhưng Bách Lí Hồng Trang vẫn không nói ra những lời nói đó. Nếu Vạn Dược Phường đã niêm yết giá rõ ràng như vậy, chắc là sẽ không sai, chẳng lẽ thị trường giá cả của dược liệu ngàn năm sau lại thay đổi so với ngàn năm trước nhiều như vậy?

Bạch lộ thảo (白露草) và thiên tiên tử (天仙子) trước kia rõ ràng là dược liệu rẻ nhất, nhưng ở chỗ này giá cả lại cao hơn gấp mười lần. Trái lại, một số dược liệu giá cả đáng ra rất cao, ở chỗ này lại rất rẻ tiền, thật là quá kỳ quái.

Đột nhiên, tầm mắt Bách Lí Hồng Trang dừng lại ở phía trên một loại dược liệu đặc biệt. Toàn thân phía trên dược liệu có màu xanh biếc, lấp lánh giống như những ngôi sao trên bầu trời, đây đúng là tinh linh thảo (星灵草)!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Có người theo dõi

"Chường quầy, một phần tinh linh thảo chỉ bán một đồng bạc?" Bách Lí Hồng Trang kiểm chế sự kích động trong lòng, bình tĩnh hỏi.

Quý Văn Bản gật đầu, "Đúng vậy, tinh linh thảo đều luôn vô dụng, mặc dù ngày thường tương đối hiếm, ta đang định lấy xuống cất đi, nếu như cô nương muốn, ta có thể trực tiếp tặng cho người."

Lời này vừa nói ra, Bách Lí Hồng Trang chỉ cảm thấy hạnh phúc tới quá đột nhiên. Tinh linh thảo chính là dược liệu cần dùng đến khi luyện chế rất nhiều đan dược, nếu đây là dĩ vãng thì nó luôn là bảo bối dược đặt ở nhà đầu giá cho mọi người tranh đoạt!

Vì sao ngàn năm sau liền biến thành rác rưởi không có người muốn? Thế hệ này cũng quá không biết nhìn hàng đi!

"Như vậy sao được? Ta đây sẽ mua chúng." Bách Lí Hồng Trang mỉm cười, "Ngoài ra, ta còn muốn bạch lộ thảo, thiên tiên tử....."

"Người chờ một lát, ta bốc thuốc giúp người." Quý Văn Bản cười nói.

Cho đến khi ra khỏi Vạn Dược Phường, Bách Lí Hồng Trang mới tin rằng mình thật sự đã mua tinh linh thảo chỉ với giá một đồng bạc!

"Từ sau khi ta xuyên qua, thế giới này cũng trở nên huyền huyền." Bách Li Hồng Trang âm thầm cảm khái, khóe miệng lại không ngăn được độ cong dương lên, đây thật đúng là một may mắn lớn!

Từ cuộc nói chuyện của nàng với Quý Văn Bản, nàng hiểu được ngàn năm trước kia, rất nhiều đan phương đều đã thất truyền, hiện tại số lượng đan được rất ít, luyện được sư là thân phận cực kỳ tôn quý!

Đúng là bởi vì đan phương thất truyền, tinh linh thảo vốn là được liệu trân quý một thời, hiện tại lại trở nên vô dụng, theo thời gian giá cả được liệu cũng có biến hóa.

Ngẫm về điều này, tâm tình Bách Li Hồng Trang cực kỳ tốt, những người khác không biết đan phương, nàng biết!

Bằng cách này, tất cả những được liệu trân quý nàng cần đều sẽ không có người tranh đoạt với nàng. Điều này quả thực chính đơn giản như một chiếc bánh có nhân rơi xuống từ trên trời!

"Bánh có nhân tuy ngon, nhưng cũng cần phải có tiền!" Bách Li Hồng Trang nhấn nháy lại, nàng đang muốn luyện chế một viên *Tụ Nguyên Đan* (聚元丹) để đẩy nhanh tốc độ tu luyện. Nàng đã mua hầu hết được liệu nhưng còn thiếu một loại là *cốt linh hoa* (骨灵花).

Giá của cốt linh hoa có thể cao, hơn nữa nàng muốn mua đàn lớn cũng cần phải có tiền, chút tiền nàng gom góp để dành căn bản là không đủ dùng!

Cho tới nay, nàng đều đóng cửa ở trong tướng quân phủ mà không ra ngoài, tiền thưởng căn bản là không đến trên tay nàng, vì thế nàng chỉ tích cóp được toàn bộ là năm đồng tiền vàng, có thể nói đã đạt tới cảnh giới nghèo rớt mồng tơi.

"Người nghèo, không đủ khả năng!"

Bách Li Hồng Trang thờ dãi một hơi, việc cấp bách của nàng vẫn là kiếm thêm chút tiền, nếu không thì triển khai kế hoạch nào cũng đều không được.

Nói đến tiền, trong đầu Bách Li Hồng Trang lại hiện lên khuôn mặt tuần mỹ mà vô lại kia, đường đường là Vương gia mà cũng keo kiệt như vậy. Nếu như cho nàng một trăm đồng vàng, hiện tại cũng không đến mức thất vọng khốn cùng thế này!

Giành chút thời gian, nàng lại tới thợ rèn và chế tạo một số ngân châm, Bách Li Hồng Trang đã nghèo đến nỗi không còn tiền, lập tức quay về Tướng quân phủ.

Tuy nhiên, ngay khi nàng bước đi, mặt đẹp của Bách Li Hồng Trang lại khê biến, bởi vì nàng phát hiện ra phía sau lưng có người đang theo dõi nàng!

Từ từ đẩy nhanh bước chân, Bách Li Hồng Trang đi về phía trong hẻm nhỏ, nàng muốn nhìn xem là người nào đang theo dõi nàng!

Chuyển qua một giao lộ, thân hình Bách Li Hồng Trang bỗng chốc biến mất.

"Dì, vì sao không thấy người nữa?"

"Rõ ràng mới vừa rồi vẫn còn ở đây, đây chính là người Thái Tử điện hạ coi trọng. Nếu chúng ta mất dấu, trở về có thể sẽ rất thảm!"

Phía trên nóc nhà, Bách Li Hồng Trang thờ ơ nhìn hai người phía dưới nôn nóng giống như con kiến trong lửa nóng, đáy mắt lập loè ánh sáng chăm chọc.

Nàng không xa lạ gì hai người này, đúng là tủy tủy của Thái tử Hiến Viên Hoàn! Ngày xưa đều luôn nói móc và trào phúng nàng không ít!

"Bịch! Bịch!"

Thân hình Bách Li Hồng Trang đột nhiên nhảy xuống, chỉ nghe hai tiếng động mạnh vang lên, Chương Bình và Tống Tập đã trực tiếp bị nàng đánh bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê* (Y Phi Kinh Thê) được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Đạo kiếm tiền

Bách Li Hồng Trang vỗ vỗ hai tay, sau đó đánh giá hai tên gia hỏa đã té xỉu trên mặt đất.

Hai người chỉ có một chút công phu quyền cước, thiên phú tu luyện cũng không cao, chẳng qua ngày thường có thể đưa ra không ít chủ ý cho Hiến Viên Hoàn, vì thế nên Hiến Viên Hoàn mới cho bọn họ đi theo bên người.

"Vừa vặn không có tiền liền có người đưa tới cửa!"

Đáy mắt Bách Li Hồng Trang mỉm cười giảo hoạt, trực tiếp lấy ra túi tiền của hai người, nhìn vào bên trong thấy ánh vàng rực rỡ của đồng vàng, ngay cả những con chó săn nho nhỏ cũng giàu có hơn cả nàng!

Bách Li Hồng Trang lặng yên không một tiếng động về tới Tướng quân phủ, nàng lục tung tất cả đồ vật và bắt đầu tìm kiếm, cũng may nàng còn có một ít trang sức, nếu đem đi cầm đồ hẳn là có thể kiếm được một ít tiền.

Dù sao cũng là đích tiêu thụ của Tướng quân phủ, mặc dù ngày thường Tướng quân khắt khe với nàng, nhưng trang sức cơ bản cũng vẫn phải có.

Nhìn trang sức được đặt lên bàn, hai tay Bách Li Hồng Trang chống cằm, "Cho dù đem bán những thứ này đi, cũng không đủ để mua hết tài nguyên mà ta cần để tu luyện."

Tu luyện vốn là một sự tình đốt tiền, nếu không có đủ tài nguyên tu luyện mà muốn trở thành cao thủ thật ra không hề dễ dàng, huống chi nàng còn phải mau chóng đuổi theo đám người Bách Li Ngọc Nhan, càng không thể trì hoãn thêm được.

"Có biện pháp nào có thể kiếm tiền đây?"

Bách Li Hồng Trang suy tư, vốn định luyện chế ra một số đan dược sau đó đem bán, như thế mới kiếm được một ít tiền tài. Tuy nhiên, hiện tại tài lực của nàng căn bản không thể nào luyện chế ra đan dược.

Đột nhiên, đôi mắt Bách Li Hồng Trang mở to và sáng lên, "Bắt đầu dùng thân phận là Thần Y Phường cũng không tệ lắm!"

Nàng luôn luôn rất có tự tin đối y thuật của mình, chỉ cần Thần Y Phường (神医坊) mở cửa, tài nguyên nhất định sẽ lấn vào!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thần Vương phù.

Gió thổi, trúc điệp nhảy múa trong không khí theo nhịp điệu tạo thành một bức màn che, một thân ảnh màu vàng nhạt đang ngồi ngay ngắn ở trước bàn đá.

Khuôn mặt tuấn mỹ vô song hội tụ sự nhạo báng giống như giả tạo, thay thế bằng một vẻ mặt khôn ngoan sắc sảo mà thờ ơ, duy nhất không biến đổi chính là hơi thở vô cùng tôn quý.

"Hắc Mộc, người đã tra ra được thân phận của cô nương kia?"

Môi mông khẽ mở, con ngươi đen nhánh như than lập loè ý cười nhàn nhạt, hẳn thật ra rất hiếm khi nhìn thấy một cô nương thú vị như vậy.

"Thiếu chủ, thân phận cô nương kia có chút đặc biệt." Biểu tình của Hắc Mộc hiện lên vẻ quý dị. Trên thực tế, thời điểm hắn tra ra được thân phận của Bách Lí Hồng Trang, cũng cảm thấy cực kỳ quý dị.

Đế Bắc Thần nhướng mày lên, cười nhẹ: "Vì sao lại đặc biệt?"

"Nàng là đích tiểu thư Tướng quân phủ -- Bách Lí Hồng Trang!" Hắc Mộc đứng sững thật lâu rồi.

"Hồng Trang, Bách Lí Hồng Trang." Đế Bắc Thần lặp lại tên này hai lần, độ cong trên khóe miệng dần dần mở rộng. "Khó trách, thời điểm Hiên Viên Hằng mới vừa nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang lại có biểu hiện kỳ quái như thế."

"Người mà Hiên Viên Hoàn phái đi theo Bách Lí Hồng Trang thế nào rồi?"

"Sau khi Bách Lí Hồng Trang đánh hai người nọ bất tỉnh, lập tức cầm lấy túi tiền của bọn họ rồi đi, hơn nữa..... hơn nữa còn viết mấy chữ ở sau lưng bọn họ."

Nghĩ lại những chuyện Bách Lí Hồng Trang đã làm, khóe miệng của Hắc Mộc cũng không nhịn được tiết lộ vài phần ý cười.

"Chữ gì?" Đế Bắc Thần tràn đầy hứng thú, từ khi bắt đầu nhìn thấy đáy mắt giảo hoạt của Bách Lí Hồng Trang, hắn liền biết đây là một nữ tử cổ linh tinh quái!

"Mông của Cảnh Vương gia thật là trắng! Mông của Thái Tử điện hạ lại càng trắng hơn!"

"Phốc!"

Đế Bắc Thần vừa mới uống vào một ngụm nước, lúc nghe lời nói này suýt nữa đã phun ra, nữ nhân này làm việc thật sự là không giống người thường!

Đáy mắt Hắc Mộc cũng giữ một nụ cười, ngày thường thiếu chủ luôn luôn bình thân ung dung, rất hiếm khi có biểu tình như vậy. Bách Lí Hồng Trang này thật đúng là một kẻ dờ hơi!

"Thiếu chủ, Thái tử vẫn luôn nhắm vào người, có muốn chúng ta ra tay hay không?"

Sắc mặt Hắc Mộc âm trầm lại, thiếu chủ bọn họ là một sự tồn tại cao quý cỡ nào, hiện tại lại bị một tên Thái tử ức hiếp mọi nơi, bọn họ sớm đã không thể nào nhìn xem được nữa!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 15: Tin đồn thú vị trong hoàng thành

"Không thể hành động thiếu suy nghĩ." Đôi mắt thâm thúy như đại dương tỏa sáng với cơ trí cứng cỏi, "Tuy rằng ta đã tới Phong Bác Quốc ba năm, nhưng cơ sở ngầm của bọn hắn vẫn chưa hoàn toàn rút lui, chi có thể nhẫn." "

"Chúng ta cũng không thể cứ nhìn thiếu chủ vẫn luôn bị người vũ nhục như thế!" Hắc Mộc nhíu mày nói, "Chúng ta có thể lặng lẽ giải quyết tên Thái tử này, sẽ không bị người khác phát hiện!"

"Hiện giờ ta ở Phong Bác Quốc chính là Vương gia tàn phế bị mọi người khinh nhục. Ngay cả khi Hiên Viên Hoàn đã chết, cũng sẽ xuất hiện kẻ tiếp theo. Điều này không có ý nghĩa gì cả, ngược lại sẽ khiến người hiểm nghi." Đế Bắc Thần nói với giọng lạnh lùng, tầm mắt dừng ở trên hai chân hắn, "Có tin tức gì của Phong thần y không?"

Ánh mắt Hắc Mộc hơi trầm xuống, lắc đầu nói: "Không có."

Nếu không phải hai chân thiếu chủ đột nhiên bị tê liệt, tu vi lại bị áp chế, bọn họ cũng không cần nín giận như vậy!

Sẽ có một ngày, bọn họ sẽ trả lại hết thảy này!

Thần sắc Đế Bắc Thần vẫn như bình thường, mặc dù tất cả thủ hạ đều cảm thấy không thể chịu được vì hắn, nhưng hắn vẫn luôn bình tĩnh chống đỡ, sự trưởng thành đã vượt xa so với tuổi của hắn.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton.....*

Ngày hôm sau, một tin đồn thú vị bắt đầu được lưu truyền ở bên trong hoàng thành.

Hai tùy tùng của Thái tử là Chương Bình và Tống Tập không biết là ăn gan hùm mật gấu hay là bị làm sao, dám viết chữ đánh giá về mông của Cảnh Vương gia và Thái tử ở sau lưng!

Mông của Cảnh Vương gia thật là trắng!

Mông của Thái Tử điện hạ lại càng trắng hơn!

Hai câu nói này nghiêm nhiên trở thành trò cười của mọi người nơi trà dư tửu hậu. Một số người thậm chí còn háo hức về cách hai người Chương Bình so sánh cái mông trắng tuyết của Cảnh Vương gia. Rốt cuộc, ngày đó rất nhiều người vây xem đều đã nhìn thấy mông của Cảnh Vương gia, nhưng bọn họ nào biết mông của Thái tử liệu có trắng hơn không?

Với sự theo đuổi miệt mài này, trong đầu mọi người không hẹn mà cùng hiện lên bốn chữ được đúc kết một cách tự nhiên: *Đoạn tụ chi tích (断袖之癖: đồng tính luyến ái)*. Chẳng trách, Thái tử khi ra cửa đều luôn mang theo bên người hai người Chương Bình và Tống Tập!

Trong khi đó, kể từ sau khi việc này bị truyền ra, Thái tử và Cảnh Vương gia đã không hề bước nửa bàn chân ra khỏi cửa phủ, hành vi trốn tránh như vậy càng khiến mọi người thêm xác định và quay sang phỏng đoán, không ngừng cười nhạo.

Thanh danh của Hiên Viên Hoàn và Hiên Viên Cảnh vốn đã không tốt, khó khi nhìn thấy bọn họ gặp phải chê cười như thế, mọi người càng là thêm mắm thêm muối bôi đen, chỉ mong hai tên gia hỏa này tốt nhất nên ngốc tại trong phủ, ít ra ngoài gây tai họa!

Bách Li Hồng Trang sáng sớm đã rời khỏi Tướng quân phủ, từ sau khi Bích Thanh bị đánh chết, Tướng quân phủ cũng không an bài nha hoàn khác tới hầu hạ nàng.

Kể từ đó, thật ra đã cứu nàng tránh khỏi không ít phiền toái, không còn có người quan tâm đến sống chết của nàng, cho dù nàng ra khỏi tướng quân phủ cũng không có người phát hiện.

Dẫn đầu đi một chuyến đến hiệu cầm đồ, Bách Li Hồng Trang bán hết tất cả trang sức để lấy tiền, thành công đổi được hơn một ngàn đồng vàng. Tuy nhiên, nàng nói với hiệu cầm đồ tạm thời giữ lại đồ của nàng, vì không lâu sau nàng sẽ tới chuộc lại tất cả.

Rốt cuộc, toàn bộ trang sức này đa số đều là của mẫu thân nàng, không thể cứ bán hết để lấy tiền mặt như thế.

Để mờ Thần Y Phường cũng không cần phải chuẩn bị nhiều. Có lẽ không cần nói nhiều, tuy nhiên quan trọng nhất vẫn là phải tìm một địa điểm tương đối thích hợp để mở nó ra.

"Một địa điểm thích hợp....." Bách Li Hồng Trang thì thầm với chính mình. Trước mắt, nàng đối với thị trường ở hoàng thành cũng không có nhiều hiểu biết, cần phải tìm một người có hiểu biết về giá thị trường đến hỗ trợ, "Chưởng quầy của Vạn Dược Phường cũng không tệ!"

Tiệm bán thuốc và y quán thường xuyên giao tiếp, tin rằng Quý Văn Bản hẳn là thập phần hiểu biết về vấn đề này.

Kiếp trước nàng thân là thế gia gia chủ, gặp qua không ít người, Quý Văn Bản tuy rằng là thương nhân, nhưng tâm địa không tồi, nếu không phải là gian thương, lúc cần đến hỗ trợ của hắn, hẳn là sẽ đáp ứng.

Quả nhiên, sau khi Bách Li Hồng Trang đưa ra ý tưởng, Quý Văn Bản không chút do dự lập tức đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hiên Viên Hoàn thăm dò

"Cô nương, chỉ có một mình người mở y quán này sao?"

Quý Văn Bản kinh ngạc đánh giá Bách Li Hồng Trang, cô nương này thật sự là quá nhỏ tuổi.

Ngay cả khi Thần Y Phường được mở ra, chi sớ cũng không có uy tín, rốt cuộc tuổi của nàng còn quá nhỏ.

Bách Li Hồng Trang khẽ gật đầu, trên mặt đẹp hiện lên ánh sáng của sự tự tin, "Dùng vậy, về phương diện uy tín không cần phải lo lắng, chỉ là ta mới đến nên không hiểu nhiều lắm về hoàng thành, hy vọng chưởng quầy có thể giới thiệu giúp ta một phen."

"Sau này, toàn bộ được liệu cần thiết của Thần Y Phường đều sẽ mua từ nơi này của người, như thế nào?"

Nghe lời nói như vậy, Quý Văn Bản liên tục gật đầu, "Không thành vấn đề! Vừa vặn ta biết một gian y quán đang muốn bán, Hồng Trang cô nương nếu có thể thu mua y quán này, cũng có thể tránh bớt không ít phiền toái."

Đôi mắt Bách Li Hồng Trang tỏa sáng rực rỡ, "Đương nhiên, điều đó tất nhiên là rất tốt."

Nếu như mua một cửa hàng khác nàng còn phải lo lắng về việc trang hoàng, nhưng nếu trực tiếp mua lại một gian y quán, phần trang hoàng có thể tiết kiệm được một số bước!

"Nếu người có hứng thú, ta sẽ mang người đi gặp xem sao?" Quý Văn Bản cười nói.

"Vậy đa tạ chưởng quầy."

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Dưới sự dẫn dắt của Quý Văn Bản, Bách Li Hồng Trang đi tới y quán đang muốn bán đi. Sau khi biết được Bách Li Hồng Trang tới là để mua y quán, thái độ của lão y sư rõ ràng nhiệt tình hơn vài phần.

Trước mắt y quán không được xem là lớn, nhưng có bố cục thanh nhã và rõ ràng, tạo cảm giác thập phần thoải mái.

"Nơi này của ta có vị trí địa lý rất tốt, vừa lúc cô nương cũng đang muốn mở y quán, nếu mua nơi này xong, một số khách nhân cũ cũng sẽ tiếp tục tới thăm nơi này." Lão y sư giới thiệu nói.

Bách Li Hồng Trang khẽ gật đầu, nàng rất vừa lòng đối địa phương này, nó đã được mở hơn mười mấy năm qua, ở bên trong hoàng thành nghiêm nhiên sẽ có địa vị nhất định.

Mặc dù lão y sư đi rồi, rất nhiều người sẽ có thói quen mà đi vào nơi này như cũ. Tuy nhiên, với y thuật của nàng, nàng cũng không lo lắng về những vị khách này.

Quý Văn Bản hiển nhiên là có giao tình với lão y sư, dưới sự trợ giúp của hắn, Bách Li Hồng Trang đã thuận lợi mua toàn bộ y quán chỉ với ba trăm đồng vàng.

Sau đó, Bách Li Hồng Trang an bài một số sự tình cần được trang hoàng lại rồi mới quay về tướng quân phủ. Nếu tiến độ đủ nhanh, không cần đến bảy ngày Thần Y Phường lập tức có thể khai trương!

Hiện tại, tu luyện là chuyện quan trọng nhất của Bách Li Hồng Trang, chỉ cần hỏi phủ là nàng ngay lập tức tập trung vào tu luyện.

Hoàng thất sẽ cử hành một cuộc săn thú lớn vào mỗi năm, hiện giờ chỉ còn lại ba tháng, nàng muốn tỏa sáng trong hội thi săn thú lớn ba tháng sau!

Tuy nhiên, Bách Li Hồng Trang vừa mới tu luyện chưa được bao lâu, Tiểu Hắc đã vội vội vàng vàng chạy trốn từ bên ngoài phòng vào đây, "Chủ nhân, Bách Li Ngọc Nhan và Hiên Viên Hoàn đang tới!"

Ánh mắt Bách Li Hồng Trang ngưng tụ lại, hai tên gia hỏa này đột nhiên cùng nhau đến đây, tuyệt đối sẽ không có chuyện tốt!

Nhanh chóng dịch dung một phen, Bách Li Hồng Trang lại khôi phục lại bộ dáng xanh xao vàng vọt trong dĩ vãng.

"Bang!"

Một chân hung hăng đá văng cửa phòng, cánh cửa vốn đã lung lay sắp đổ, dưới áp lực của một chân này, trực tiếp vỡ nát!

"Là ai?" Bách Li Hồng Trang ra vẻ không biết, mặt đẹp hiện lên vẻ lo lắng.

Hiên Viên Hoàn đánh giá Bách Li Hồng Trang trước mắt vẫn gây yếu khó coi như cũ, hoài nghi trong lòng cũng hoàn toàn tiêu tán.

Gia hỏa này rõ ràng chính là một người mù, sao có thể là Hồng Trang ngày ấy đã gặp được trên phố?

"Thái Tử điện hạ, người làm sao vậy?"

Bách Li Ngọc Nhan cũng đang nghi hoặc nhìn Hiên Viên Hoàn. Nàng ta vốn tưởng rằng hôm nay Hiên Viên Hoàn tới là để tìm nàng ta, chưa từng nghĩ đến lúc sau lại mang theo nàng ta trực tiếp đi tới Nhã Huyền Các, chẳng lẽ Thái Tử điện hạ còn ôm tưởng niệm đối với Bách Li Hồng Trang, không phải chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Dùng phương pháp mao cầu

"Không có gì."

Hiên Viên Hoàn trả lời một cách thờ ơ, trực tiếp đuổi tay cầm lấy một chén trà và ném về phía Bách Li Hồng Trang!

Hắn cần phải khẳng định sự thật này, hai người Chương Bình và Tổng Tập theo dõi Hồng Trang đã bị đánh gục. Nếu như Hồng Trang thật sự không phải là Bách Li Hồng Trang, vì sao lại viết ra những lời như thế khiến hắn bị người chế nhạo?

Bởi vì việc này, hiện giờ hắn đã trở thành trò cười trong toàn bộ hoàng thành, ngay cả phụ hoàng cũng rất bất mãn đối với hắn.

Nhìn động tác của Hiên Viên Hoàn, trong mắt Bách Li Hồng Trang xẹt qua một tia sáng lạnh lùng. Không ngờ tên hỗn đản này lại nghĩ ra loại phương pháp này để thăm dò nàng!

Bịch!

Bách Li Hồng Trang không nghiêng không lệch, chén trà kia nặng nề nện trúng ngay trên trán của nàng!

"A!" Bách Li Hồng Trang thuận thế ngã xuống về phía sau, nàng mình bạch nếu như hôm nay nàng không làm như vậy, Hiên Viên Hoàn tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha cho nàng!

Trước khi thực lực chưa đủ mạnh để có thể tự bảo vệ mình, nàng chỉ có thể tiếp tục sắm vai một phế vật mù.

Nhìn thấy Bách Li Hồng Trang bị chén trà ném trúng, đáy mắt Hiên Viên Hoàn hiện lên sự hải lòng, cái gì cũng có thể nguy trang, nhưng phản ứng theo bản năng thì không thể nào nguy trang.

Bách Li Hồng Trang vẫn là một phế vật mù, hắn thật sự là suy nghĩ quá nhiều!

"Thái Tử điện hạ."

Bách Li Ngọc Nhan thờ dãi nhẹ nhõm một hơi. Nếu Hiên Viên Hoàn đối đãi với Bách Li Hồng Trang như vậy, chắc là sẽ không có bất cứ tình cảm nào đối với nàng ấy.

"Không có việc gì, chúng ta đi thôi!"

Hiên Viên Hoàn cười đắc ý, lần này hắn đến chỉ vì muốn xác nhận, Bách Li Hồng Trang vẫn người mù như cũ.

Nếu hiện tại đã xác định được, hắn căn bản không muốn liếc mắt nhìn phế vật này lâu hơn nữa.

Nghe thấy lời này, Bách Li Ngọc Nhan tuy rằng nghi hoặc khó hiểu, nhưng cũng ngoan ngoãn theo Hiên Viên Hoàn chuẩn bị rời đi.

Bách Li Hồng Trang ngã trên mặt đất trừng mắt nhìn kẻ bại hoại Hiên Viên Hoàn. Đôi mắt phượng thâm sâu giống như hồ không đáy loé lên một ánh sáng lạnh lẽo, mười ngón tay nhẹ búng, trực tiếp bắn hắc bạch mao cầu ra ngoài!

"Ta dựa vào, lần trước biến chúng ta thành đệt mềm, lúc này đây lại biến chúng ta thành ám khỉ!"

Hắc bạch mao cầu bắt mắt đậm chân, tuy nhiên vẫn ngoan ngoãn nhảy tới trên người Bách Li Ngọc Nhan và Hiên Viên Hoàn.

Sau một lúc lâu, hai người kia rời khỏi Nhã Huyền Các, hắc bạch mao cầu cũng đã lần trở về nhà.

"Thành công?" Bách Li Hồng Trang nhướng mày nhìn hai tiểu gia hỏa trước mắt, khóe môi lại câu ra một độ cong mờ nhạt.

"Điều đó là đương nhiên, nếu chúng ta đã hành động, còn có chuyện gì không trị được?" Tiểu Hắc nói một cách đắc ý, hiển nhiên muốn học Bách Li Hồng Trang nhướng lông mày, đáng tiếc, nó căn bản không có lông mày, thoát nhìn giống như là đôi mắt đã co rút lại.

Khóe miệng Bách Li Hồng Trang hiện lên một nụ cười quyền rũ, "Hiện tại không phải là thời điểm trả thù, ta cần phải thu một chút lời lãi trước đã!"

Bách Li Ngọc Nhan vừa mới trở lại Uyển Hân Các, thời điểm đang chuẩn bị hầu hạ Hiên Viên Hoàn, sắc mặt đột nhiên biến đổi, trên người vì sao lại ngứa như vậy?

Hiên Viên Hoàn nhìn thấy Bách Li Ngọc Nhan ngờ ngác đứng đó, không hề nhúc nhích, lập tức hỏi: "Ngọc Nhan, người làm sao vậy?"

"Không có việc gì, không có việc gì." Bách Li Ngọc Nhan cố gắng chống đỡ tươi cười nói, thân mình lại không nhịn được đang đưa, ngứa trên người phát triển càng ngày càng mãnh liệt, phảng phất như có vô số con sâu nhỏ đang bò ở trên người nàng ta.

"Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với người vậy?"

Hiên Viên Hoàn nhíu mày, tâm tình hắn vốn đã không tốt do bị phụ hoàng trách cứ, giờ phút này lại nhìn thấy Bách Li Ngọc Nhan không ngừng vặn vẹo, giống như đang trào phúng hắn, trong lòng càng tức giận không có lời nào có thể giải thích.

"Chẳng lẽ ngươi cũng muốn cười nhạo ta phải không?"

Bách Lí Ngọc Nhan liền tục xua tay, "Thái Tử điện hạ, ta không có ý này."

"Vậy ngươi có ý gì!"

"Ta....." Bách Lí Ngọc Nhan lo lắng đỏ mặt, "Trên người ta thật sự rất ngứa."

Trong khi nói, Bách Lí Ngọc Nhan căn bản không thể nào chịu đựng được ngứa trên người, bắt đầu không ngừng gãi.

Một khi gãi lên, Bách Lí Ngọc Nhan chỉ cảm thấy thật sự rất thoải mái, chẳng qua càng gãi lại càng ngứa, căn bản không dừng lại được!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Phần ngứa tuyệt vời

Dưới tình huống ngứa gãi tận tâm, Bách Lí Ngọc Nhan căn bản không thể để ý đến sự hiện diện của Hiến Viên Hoàn, cả người đều hận không thể lăn lộn trên mặt đất.

"Ngứa quá, thật sự rất ngứa!"

Nhìn Bách Lí Ngọc Nhan như vậy, Hiến Viên Hoàn nhú mày lại, "Ngọc Nhan, ngươi vẫn ổn chứ?"

"Thái Tử điện hạ, trên người ta rất ngứa." Bách Lí Ngọc Nhan ngứa đến nổi nước mắt đều rơi xuống, "Mau giúp ta!"

Hiến Viên Hoàn giật mình nghi ngờ, nói: "Ngươi chờ một chút, ta đi tìm y sư giúp ngươi!"

Tướng quân phủ vốn yên tĩnh trở nên bận rộn và náo nhiệt hẳn lên. Ban đầu, tất cả mọi người đều cảm thấy tình huống của Bách Lí Ngọc Nhan không nghiêm trọng lắm, nhưng sau khi nhìn thấy cơ thể Bách Lí Ngọc Nhan có đầy vết máu, huyết nhục mờ hồ, bọn họ mới ý thức được đây đúng là không phải việc nhỏ!

Bách Lí Hồng Trang nhìn thấy động tĩnh bên ngoài, khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo nở ra nụ cười quyến rũ, phần ngứa kia, bắt quá chỉ là một chút gió huấn mà thôi.

Nếu không phải tâm địa Bách Lí Ngọc Nhan ác độc, không chỉ hạ độc khiến nguyên chủ Bách Lí Hồng Trang bị mù, lại còn khuyên nàng ấy tự sát, Bách Lí Hồng Trang cũng sẽ không chết. Món nợ một mạng này, sớm hay muộn đều phải trả lại!

"Chủ nhân, phần ngứa này của ngươi có công hiệu lớn như vậy!"

Trong mắt Tiểu Hắc lộ ra kinh ngạc sâu sắc. Ban đầu khi chủ nhân sai nói rằng phần ngứa trên người Bách Lí Ngọc Nhan, nó vốn cảm thấy rất bất mãn.

Nữ nhân này đáng giận như thế, chỉ có một chút tiểu xiếc như vậy căn bản không có gì đáng quan tâm.

Mà hiện tại nó nghe nói mặt của Bách Lí Ngọc Nhan đều bị cào phá trầy xước, da thịt trên người cơ hồ không có chỗ nào còn nguyên vẹn, nó mới hiểu được là nó đã xem nhẹ uy lực của phần ngứa.

Bách Lí Hồng Trang mỉm cười, "Phần ngứa ta phối chế ra tất nhiên không phải là phần ngứa tầm thường có thể so."

"Nếu cứ tiếp tục như vậy, Bách Lí Ngọc Nhan có thể chết hay không?" Tiểu Hắc tò mò hỏi, loại nữ nhân này, có chết cũng là trừ hại vì dân!

"Điều đó sẽ không xảy ra, phần ngứa cũng có thời gian hạn chế. Đó chỉ là phần ngứa bậc trung, hiệu quả chỉ có một canh giờ, sau một canh giờ sẽ tự động mất đi hiệu lực."

"Nếu nàng ta có thể nhìn mà luôn không cào thì sẽ không có việc gì, nhưng nếu càng dùng sức cào, cảm giác ngứa sẽ càng tăng mạnh." Bách Lí Hồng Trang nhún vai, "Thực rõ ràng, Bách Lí Ngọc Nhan không thông minh như vậy."

Khóe miệng Tiểu Bạch run rẩy, chủ nhân thật tuyệt vời!

Thiết kế này thật sự rất tuyệt, nhìn xuống không cào, điều này có mấy người có thể làm được!

"Vì sao Hiến Viên Hoàn không xuất hiện vấn đề này?" Tiểu Hắc nghi hoặc, khinh thường nhìn về phía Tiểu Bạch, "Đừng nói là ngươi đã không không thành công đi?"

Tiểu Bạch vội vàng xua tay, "Chút việc nhỏ như vậy sao ta có thể thất bại?"

"Trên người Hiến Viên Hoàn không phải là phần ngứa."

Đôi mắt đen nhánh sâu như giếng cổ lộ lên một ánh sáng lạnh lẽo. Nếu ai đó cố gắng giải mã những suy nghĩ trong đôi mắt đen vô hạn của nàng, họ sẽ chỉ tìm thấy ý định phá hoại. Từ đầu đến cuối, Hiến Viên Hoàn chưa từng xem nàng giống như một con người!

Đối với loại bại hoại như vậy, phần ngứa là quá đơn giản!

Sở dĩ hiện tại nàng không muốn chống lại Hiến Viên Hoàn, chính là vì muốn sau này sẽ cho Hiến Viên Hoàn một cái tát vang dội hơn!

"Đó là cái gì?" Tiểu Bạch tò mò hỏi.

Sau khi chủ nhân trở về từ Vạn Dược Phường, lập tức ở trong phòng phối chế không ít đồ vật, nó nhìn xem không thể hiểu rõ nên cũng không hỏi nhiều. Hiện tại biết được hiệu quả khiến nó thật ra rất có hứng thú đối với những chai lọ vại bình đó.

"Hiến Viên Hoàn đã đập vỡ một tách trà trên đầu ta, ta sẽ khiến cho hắn nếm thử tư vị đau đớn." Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang lạnh lùng, "Qua mấy ngày sau sẽ biết."

Nhìn cửa phòng bị vỡ vụn trên mặt đất, trên mặt đẹp của Bách Lí Hồng Trang lại bao phủ một tầng sương mù. Cửa này không thể nào sửa chữa được nữa, vì thế chỉ đành để nó lại như vậy mà thôi.

Sau khi xử lý miệng vết thương trên trán một chút, Bách Lí Hồng Trang lập tức tiến vào trạng thái tu luyện, hai mao cầu cũng quay về thế giới hỗn độn.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Khai trương Thần Y Phường

Bảy ngày sau.

Đó là một ngày nắng đẹp, bầu trời trong vắt.

Đường phố hoàng thành náo nhiệt hơn bao giờ hết, tiếng rao bán hàng vang vọng từ đầu đường đến cuối phố, sự khác biệt chính là, một ngày này, Thần Y Phường khai trương!

Những quả pháo đỏ vang vọng, hấp dẫn ánh mắt mọi người, Bách Lí Hồng Trang cũng an bài vũ sư biểu diễn nhảy rồng và múa sư tử, thu hút lưu lượng người trong hoàng thành đều tới trước Thần Y Phường.

Trong một khoảng thời gian ngắn, trước cửa Thần Y Phường đã bị vây chặt như nêm cối, tất cả mọi người đều tò mò đánh giá y quán mới mở này.

"Thần Y Phường?" Một nam tử kinh ngạc nhìn ký tự trên bảng hiệu, tên này không khỏi có chút kiêu ngạo.

"Đây vốn là y quán của Thẩm y sư, sau đó Thẩm y sư cáo lão hồi hương nên đã chuyển nhượng y quán, người mới tiếp nhận đã mở ra Thần Y Phường."

"Không biết là người nào đã tiếp quản nó, chỉ là nghe tên này liền cảm thấy không hề đơn giản!"

Từng trận âm thanh thảo luận quay quanh Thần Y Phường truyền ra bên ngoài. Tên này thật sự chính là một đề tài, nếu đó thật sự là một thần y, bọn họ tự nhiên cảm thấy vui sướng, nhưng nếu không phải thần y, vậy đây chính là một sự chê cười.

Trong y quán, Quý Văn Bản cũng bắt đầu nhìn Bách Lí Hồng Trang, "Hồng Trang cô nương, tên y quán này của người không khỏi hơi quá....."

Lúc trước hắn vẫn luôn chưa từng dò hỏi về tên y quán của Bách Lí Hồng Trang, hôm nay nhìn thấy tên y quán, hắn cũng không nhận được sự xấu hổ. Người khác không rõ ràng lắm, nhưng hắn biết y quán này chỉ có một mình Bách Lí Hồng Trang chính là y sư!

Tuy rằng hắn tin tưởng Bách Lí Hồng Trang nhất định là biết y thuật, nhưng đề trở thành thần y còn có một khoảng cách cực xa!

Đúng thật là *nghe con mới sinh không sợ cạp*, vừa mới mở một y quán đã kiêu ngạo như thế, nếu như ngày sau mọi thứ không ổn, nó sẽ trở thành cười của toàn bộ hoàng thành!

"Gi vậy?" Bách Lí Hồng Trang mỉm cười, "Quá kiêu ngạo?"

Quý Văn Bản thờ dãi một hồi, "Hồng Trang cô nương, chính người cũng rất rõ ràng, bộc lộ tài năng quá mức, đều không phải là một chuyện tốt."

Lúc trước từng tiếp xúc với Bách Lí Hồng Trang, hắn cảm thấy Bách Lí Hồng Trang tuổi còn trẻ nhưng rất trưởng thành và sâu sắc. Hiện giờ xem ra tuổi còn nhỏ, tóm lại không phải lúc nào cũng hiểu rõ về đạo lý làm người.

Nhìn bộ dáng thờ dãi của Quý Văn Bản, đáy mắt Bách Lí Hồng Trang mang ý cười nhàn nhạt. Cho tới bây giờ, nàng thật sự cảm thấy Quý Văn Bản là một người tốt.

"Quý đại ca, người yên tâm đi, ta đều có chừng mực."

Nàng không phải là nha đầu mới ra đời, sợ đi lấy tên Thần Y Phường, vì danh hiệu đó xứng với hiệu quả của nó.

Không có thực lực nhất định, lấy tên như vậy chính là trò cười, nhưng có đủ thực lực và lấy tên như vậy, đó chính là danh xứng với thực!

Thấy biểu tình của Bách Lí Hồng Trang rất kiên định, Quý Văn Bản cũng không cần phải nhiều lời nữa, y quán là của Bách Lí Hồng Trang, nếu Bách Lí Hồng Trang muốn làm như vậy thì đều là tự do của nàng.

Biểu diễn kết thúc, bá tánh vây xem sôi nổi đánh giá Thần Y Phường, y quán to như vậy được bao phủ toàn màu trắng, trang trí thêm bồn cây cảnh màu xanh, thoát nhìn khiến người trước mắt sáng ngời.

"Hôm nay là ngày khai trương Thần Y Phường, ba vị khách đầu tiên sẽ được khám bệnh miễn phí, những khách nhân còn lại đều được giảm nửa giá như nhau!"

Sắc mặt Bách Lí Hồng Trang rất bình thản, tuyên bố Thần Y Phường sẽ bắt đầu từ hoạt động kể từ ngày hôm nay.

"Người là y sư của Thần Y Phường?"

Mọi người nhìn cô nương trước mắt bất quá chỉ 15-16 tuổi, khuôn mặt hiện lên đầy vẻ ngạc nhiên.

Bách Lí Hồng Trang khẽ gật đầu, "Tại hạ xuất thân từ thế gia y dược, từ nhỏ đã nghiên cứu về y thuật, rất có kỹ năng đối với y thuật, mọi người cứ việc yên tâm!"

Tuy nhiên, ngay cả khi Bách Lí Hồng Trang nói rất có phong phạm, mọi người vẫn cảm thấy khó có thể tin phục như cũ. Rốt cuộc, tuổi của Bách Lí Hồng Trang thật sự là quá không có lực thuyết phục!

Nếu như bị Bách Lí Hồng Trang khám sai bệnh, bọn họ chẳng phải là người sẽ chịu đau khổ hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 20: Điều tra của Đế Bắc Thần

Trong khoảng thời gian ngắn, tuy rằng tất cả mọi người đều đang đứng ở trước Thần Y Phường, nhưng cũng không có ai đi vào.

Bọn họ đều đang chờ đợi người thứ nhất trở thành con của xuất hiện, chẳng qua, người này thật lâu cũng chưa từng xuất hiện.

Một màn trước mắt này vẫn không khiến Bách Li Hồng Trang ngạc nhiên. Trên thực tế, thời điểm khi nàng chuẩn bị mở cửa Thần Y Phường cũng đã dự liệu sẽ có kết quả như vậy.

Quý Văn Bản đã quay về Vạn Dược Phường ngay sau khi Thần Y Phường khai trương thành công, chương quây là hẳn luôn phải chú ý chiều cổ đến công việc của mình.

"Ba người bệnh đầu tiên sẽ được khám bệnh miễn phí, vì sao không có người tiến vào?"

Bên trong đám người, một người nam tử vừa tới trước cửa Thần Y Phường, khi nhìn thấy tất cả mọi người đều dừng bước mà không ai di chuyển, không khỏi tò mò hỏi.

"Y sư này chính là một tiểu cô nương hơn mười tuổi, lại không có trường bối ngồi khám, ai dám để nàng chẩn trị? Nếu như xảy ra vấn đề gì chẳng phải là rất xui xẻo hay sao?"

"Ài, chi sợ là tiểu thư nhà nào đó có tiền nên làm trò khôi hài, vẫn nên rời đi thôi!"

Mọi người bắt đầu lắc lắc đầu, khách vốn vây đầy Thần Y Phường dần dần tản ra, chung quy vẫn không có người nguyện ý cùng trình diễn trò khôi hài cùng với một tiểu cô nương.

Nhìn một màn này, Bách Li Hồng Trang vẫn thờ ơ như cũ, lần này mục đích nàng mở y quán chính là đặt ở trên những người quan to hiển quý, chỉ có những người này mới có thể có đủ khả năng trả giá thù lao cho nàng.

Nàng không có quá nhiều thời giờ tới đây hành nghề y tế để giúp người, mở ra y quán bất quá là vì muốn lót đường tu luyện cho chính mình. Bá tánh tầm thường tới hay không, nàng đều không để ý lắm.

Tuy nhiên, bên trong đám người có một thân ảnh liếc mắt nhìn Bách Li Hồng Trang thật sâu một cái, sau khi xác nhận thân phận Bách Li Hồng Trang thì nhanh chóng rời đi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thần vương phủ.

"Người nói Bách Li Hồng Trang mở một gian Thần Y Phường?" Trên khuôn mặt tuấn mỹ vô song tràn ngập sự hứng thú, Đế Bắc Thần thường thức nhìn ban chỉ trong tay và nhìn Hắc Mộc phía trước.

Hắc Mộc nghiêm túc gật đầu, "Đúng vậy, chẳng qua tuổi của Bách Li cô nương không có lực tin phục, cho nên không có bất luận người nào đi vào thăm bệnh."

Thần thái của Đế Bắc Thần rất thanh thản, không hề có sự ngạc nhiên đối với một màn này, "Bách Li Hồng Trang phản ứng như thế nào?"

"Rất thờ ơ." Hắc Mộc chớp mắt suy tư một cái, lại đánh giá Đế Bắc Thần trước mặt, "Giống như biểu tình hiện tại của thiếu chủ như vậy."

Đôi mắt thâm sâu như biển rộng loé lên ánh sáng màu xanh tím, Đế Bắc Thần dừng lại một chút, "Bách Li Hồng Trang này thật ra rất khác với người trong dĩ vãng, người đã tra ra được những năm gần đây nàng có gặp gỡ gì không?"

"Căn cứ vào thông tin ta tra được, những biến hoá của Bách Li Hồng Trang là bắt đầu từ sau khi tự sát không thành, giống như đã thay đổi thành một người khác." Hắc Mộc nghi hoặc nói.

"Nếu như không phải là thay đổi thành một người khác, đó chính là nàng vẫn luôn che dấu." Đôi mắt Đế Bắc Thần híp lại, "Chẳng lẽ nàng che dấu tất cả là vì muốn hủy bỏ hôn ước với Hiên Viên Hoàn?"

Thay đổi một người, ý tưởng này chỉ tồn tại trên mặt lý thuyết, trên thực tế khả năng xảy ra quá thấp. Do đó chỉ còn lại một khả năng là tự giấu mình.

Cho đến sau khi Bách Li Hồng Trang bị từ hôn mới đột nhiên thay đổi, ngoại trừ lý do này ra, thực sự không có lý do khác.

Hắc Mộc rất ngạc nhiên, Hiên Viên Hoàn từ trước tới nay đều luôn bất mãn với hôn sự này, chẳng lẽ Bách Li cô nương cũng hận chết cộc hôn ước này?

"Hắc Mộc, hãy theo ta đi tới Thần Y Phường một chuyến." Đế Bắc Thần mỉm cười, "Ta cũng nên đi xem nương tử của ta thế nào."

Hắc Mộc vốn đang ngạc nhiên, sau khi nghe Đế Bắc Thần nói ra lời này thì càng là trùng lớn hai mắt, hận không thể tát mình một cái để xác minh tính chân thật, *loại lời nói như thế mà thiếu chủ cũng có thể nói ra sao?*

.....

"Chủ nhân, vẫn chưa có người bệnh nào tới." Tiểu Hắc ngồi ở trên bàn, một đôi mắt to tròn tràn đầy đau khổ.

Nó còn đang ngóng trông Thần Y Phường kinh doanh nở rộ, nó có thể đi theo chủ nhân và có thịt ăn, hiện tại chi sợ ngay cả chủ nhân mình cũng sẽ bị chết đói.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ai là nương tử của người?

"Gấp cái gì, chủ nhân khẳng định sẽ có biện pháp." Tiểu Bạch đáp.

Bách Li Hồng Trang mỉm cười sờ sờ đầu Tiểu Bạch, "Vẫn là Tiểu Bạch thông minh!"

"Chủ nhân có biện pháp gì?"

Tiểu Hắc tò mò tiến đến trước mặt Bách Li Hồng Trang, vẻ mặt chờ mong.

Bách Li Hồng Trang mỉm cười bí ẩn, "Lần này, chúng ta sẽ dựa vào sự giúp đỡ của Hiên Viên Hoàn."

Tiểu Hắc ngờ ngẩn, đôi mắt tròn lấp lánh đầy ngạc nhiên, "Tên Thái tử ngu ngốc kia? Hắn giúp gì được cho chúng ta?"

"Đúng vậy." Bách Lí Hồng Trang cười rất có thâm ý, "Tin tức hẳn là đã được truyền đến trong cung."

Hai mao cầu nghi hoặc nhìn Bách Lí Hồng Trang tươi cười, chúng nó thật sự không hiểu rõ ý của chủ nhân muốn nói gì.

"Nương tử, vì sao không nói một tiếng đã bỏ đi, khiến ta phải tìm kiếm một trận."

Giọng nói trầm thấp đầy mỉa mai hoặc mang theo oán trách cùng với ý cười, làm gián đoạn suy nghĩ của Bách Lí Hồng Trang.

Nghe giọng nói vô si mà quen thuộc này, sắc mặt Bách Lí Hồng Trang khẽ biến, vừa chuyển đầu quả nhiên nhìn thấy Đế Bắc Thần.

"Ai là nương tử của ngươi?"

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày, mắt phượng trong suốt sáng ngời híp lại, lấp lánh ánh sáng nguy hiểm.

Người này đã chơi xấu quỵt nợ một lần cũng thôi không tính, lúc này đây còn dám mở miệng lợi dụng nàng!

Sắc mặt Đế Bắc Thần vô tội, chớp chớp đôi mắt sáng ngời, "Nương tử, nhân gia đều đã là người của ngươi, chẳng lẽ ngươi không muốn chịu trách nhiệm hay sao?"

"Ta đáp ứng ngươi khi nào?"

Bách Lí Hồng Trang bắt lực, nàng thật sự trăm triệu không nghĩ tới, đường đường là Thần Vương gia thế nhưng lại là một gia hỏa mặt dày không biết xấu hổ như thế, quả thực đã lãng phí một gương mặt anh khí vô song!

"Đó là một ngày nắng đẹp....."

"Nói trọng điểm!"

"Ngươi làm trò cứu ta trước mặt nhiều người như vậy, ta tất nhiên là muốn lấy thân báo đáp." Đế Bắc Thần mang vẻ mặt nghiêm túc, "Ta cũng không phải là người nhận ân không báo."

Hắc Mộc nhìn thấy thiếu chủ nhà mình luôn luôn có tư trầm ổn, hiện tại bỗng nhiên biến thành một kẻ đầu đuôi đều vô lại, trong mắt cũng đầy chấn động.

Xem ra, thiếu chủ đối xử rất khác với vị cô nương Bách Lí Hồng Trang.

Bách Lí Hồng Trang đỡ trán, "Nếu ngươi thật sự muốn cảm tạ ta, vậy thỉnh ngươi không cần xuất hiện ở trước mặt ta, ta liền cảm ơn ngươi."

Nàng thật sự rất phục người này, một khuôn mặt hoàn hảo như vậy, mặc dù mang vẻ vô lại nhưng vẫn tràn ngập mỉa mai không thể nào cưỡng nổi.

Chẳng qua, nàng biết Đế Bắc Thần không hề đơn giản như mặt ngoài như vậy, tốt hơn là nên tránh chọc tới hắn.

Tuy nhiên, Đế Bắc Thần căn bản giống như không nghe được lời Bách Lí Hồng Trang nói, ngược lại nói: "Nương tử, không nghĩ tới ngươi biết y thuật."

Khi Đế Bắc Thần đánh giá y quán, Bách Lí Hồng Trang tròn mắt, nàng thật sự không biết vì sao gia hỏa này lại ăn vạ nàng.

"Nhưng công việc kinh doanh thoát nhìn không được tốt lắm, có cần ta hỗ trợ hay không?"

Nghe được lời này, Bách Lí Hồng Trang liếc mắt nhìn thật sâu Đế Bắc Thần một cái, nàng luôn cảm thấy với tính tình vô lại của người này, hơn phân nửa sẽ không lòng tốt như vậy.

"Ngươi có thể giúp ta cái gì?" Bách Lí Hồng Trang hỏi, "Ngươi trực tiếp đưa cho ta một trăm đồng vàng lần trước thiếu ta, như vậy chính là một trợ giúp lớn đối với ta."

"Nói về tiền sẽ tổn thương tình cảm của ta, với mối quan hệ của chúng ta, có thể xem nhẹ chút tiền ấy."

Khóe miệng Đế Bắc Thần nở một nụ cười quyến rũ, phảng phất như một làn gió tươi mát thổi qua, khiến người thư thái.

Đương nhiên, đó chỉ là ý tưởng của người khác, Bách Lí Hồng Trang chỉ cảm thấy đức tính vô lại của người này đã khắc sâu đến tận xương tủy.

"Giữa chúng ta, tuy rằng không thể nói đến tiền, nhưng ta có thể giúp ngươi mời chào khách nhân!" Đế Bắc Thần cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Sát khí chợt lóe rồi biến mất

Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang hơi cô đọng lại. Nàng thật ra có một chút tò mò đối với Đế Bắc Thần, không thể không nói: "Ngươi làm thế nào giúp ta mời chào người bệnh?"

Tuy rằng nàng đã nghĩ kỹ về biện pháp khai hóa thanh danh Thần Y Phưởng, nhưng đồng thời nàng cũng không ngại ý tưởng của Đế Bắc Thần như một phương pháp dự phòng.

Đáy mắt Đế Bắc Thần hiện lên ý cười mờ rộng, "Điều đó không phải rất đơn giản sao? Người bệnh chẳng phải đang ở trước mắt ngươi sao?"

Bách Lí Hồng Trang nhìn lướt qua Thần Y Phưởng, cuối cùng ấn định tầm mắt ở trên người Đế Bắc Thần, "Ngươi?"

Đế Bắc Thần nghiêm túc gật đầu, tươi cười ưu nhã, "Đương nhiên, ta không phải là người bệnh có sẵn sao? Nếu ngươi có thể chữa khỏi tật chân của ta, thù lao gì ta đều có thể cho ngươi."

Thần sắc Hắc Mộc căng thẳng, thiếu chủ không phải thật sự tính toán để Bách Lí cô nương chần trệ tại ờ chân, đúng không?

Phải biết rằng, thiếu chủ cũng không phải là người thường, ngay cả Phong thần y cũng bó tay bắt lực không có biện pháp, Bách Lí cô nương sao có thể chần trệ ra được?

Nhìn khuôn mặt bình tĩnh và thờ ơ của Đế Bắc Thần, Bách Lí Hồng Trang lập tức minh bạch, người trước mắt căn bản không tin vào y thuật của nàng. Nói cách khác, hắn cũng không tin rằng nàng sẽ có y thuật gì cao siêu.

"Dù sao cũng không có khách nhân khác, ta sẽ tới giúp ngươi nhìn chân bị tật này một cái."

Mặt đẹp hiện lên sự tự tin. Khuôn mặt vốn thanh lệ thoát tục trong phút chốc tươi sáng động lòng người, phảng phất như hoa trà xinh đẹp tươi mát.

Giọng nói rơi xuống, Bách Lí Hồng Trang cũng không lường phí thời gian, lập tức nắm tay Đế Bắc Thần chuẩn bị bắt mạch.

Tuy nhiên, nàng chỉ vừa mới chạm đến tay Đế Bắc Thần, liền phát hiện tay hần là một mảnh băng hàn, hoàn toàn khác với trong tưởng tượng của nàng.

Nơi sâu thẳm trong đáy mắt Đế Bắc Thần hiện lên một tia ánh sáng tối tăm, tầm mắt dừng ở trên mặt Bách Lí Hồng Trang.

Khi nắm tay Đế Bắc Thần, sự trôi dạt trên khuôn mặt Bách Lí Hồng Trang đều đã thu liễm lại. Nàng có một loại dự cảm, tất ở chân Đế Bắc Thần không phải là tàn phế tầm thường, mà là do một nguyên nhân khác tạo nên.

"Vương gia, điều này....."

Sắc mặt Hắc Mộc khẩn trương, thân phận thiếu chủ không đơn giản, thân thể tự nhiên không phải người bình thường có thể chạm vào.

Nếu như Bách Lí Hồng Trang là gian tế do đối phương phái ra, như vậy chẳng phải là thiếu chủ đã lâm vào bên trong nguy hiểm?

Đế Bắc Thần hơi xua tay, khuôn mặt tuấn tú vẫn mang một nụ cười mỉa hoặc nhân tâm, "Ta cũng muốn kiến thức kiến thức y thuật của nương tử."

Bách Lí Hồng Trang nhảy bèn phát hiện ra một tia sát ý chợt loé lên rồi biến mất trong ánh mắt của Hắc Mộc. Nàng đã từng trải qua rất nhiều lần chiến đấu, đối với sát ý là mẫn cảm nhất.

Mặc dù Hắc Mộc đã nhanh chóng che dấu nó, nhưng nàng vẫn có thể phát hiện ra.

Đế Bắc Thần, quả nhiên không đơn giản!

Đối với danh tính của gia hỏa này, chỉ sợ cũng chưa chắc là sự thật. Bí mật trên người người nam nhân này chỉ sợ cũng không ít hơn so với chính mình!

Bàn tay trơn mềm trắng nõn khi nắm cổ tay Đế Bắc Thần, từ lòng bàn tay to rộng mà thô ráp kia, Bách Lí Hồng Trang có thể lập tức phán đoán ra, đây là một bàn tay cầm kiếm nhiều năm, nếu không sẽ không có nhiều vết chai như vậy.

Bởi vậy, ít nhất có thể kết luận thực lực Đế Bắc Thần không hề yếu. Phàm là người tu luyện khắc khổ, thực lực đều sẽ rất khá, huống chi Đế Bắc Thần không phải người thường.

Thời điểm khi Bách Lí Hồng Trang đánh giá Đế Bắc Thần, Đế Bắc Thần cũng đồng thời đã đánh giá Bách Lí Hồng Trang.

Theo hần biết, đích tiểu thư Tướng quân phủ luôn luôn không được người sủng ái.

Lúc năm tuổi bị kiểm tra ra không thể nào tu luyện, sau đó lập tức bị mọi người phi nhổ. Một nữ tử thân là tiểu thư khuê các, sao có thể sẽ biết y thuật?

Chẳng lẽ Bách Lí Hồng Trang vẫn luôn ẩn nhẫn học tập tu luyện, cũng giống như mình, đều luôn bị người quản chế nên không thể không nhẫn?

Hần đã đến Phong Bác Quốc khoảng ba năm nay, Bách Lí Hồng Trang chưa bao giờ tiến vào tầm nhìn quan sát của hần. Tuy nhiên, hôm nay hần lại cảm thấy thân phận Bách Lí Hồng Trang cũng không hề đơn giản, ít nhất sau lưng còn có cao nhân chi điểm.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thân thể ách chú

Khi Bách Lí Hồng Trang chẩn ra bệnh của Đế Bắc Thần từ trên mạch tượng, con người vẫn luôn bình tĩnh không gợn sóng rốt cuộc cũng xuất hiện một sự kinh ngạc!

Thân thể ách chú! (厄咒之体)

Nếu nàng khám không sai, Đế Bắc Thần có thân thể ách chú!

Nàng chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ gặp được thể chất hiếm thấy như vậy ở nơi này!

Kiếp trước nàng từng có cơ hội tiếp xúc với một người tu luyện giả có thân thể ách chú. Tuy nhiên, đối phương là gia chủ thể gia uy chấn một phương, cách xa với Đế Bắc Thần nghèo túng trước mắt.

Thân thể ách chú, là một loại thể chất đặc thù.

Thể giới vô biên, việc lạ gì cũng có, có một số tu luyện giả có thể chất không giống người thường.

Thể chất một số tu luyện giả có thể đề cao tốc độ tu luyện. Vì thế, tu luyện giả có được loại thể chất này thường thì thành tựu không phải tầm thường, nhất định có thể tạo nên thanh danh khi tuổi còn trẻ.

Ngoài ra, một số thể chất có hiệu quả hoàn toàn ngược lại, thể chất được xưng là phế vật, không những vô dụng khi tu luyện, mà còn khiến cho tốc độ tu luyện của tu luyện giả trở nên chậm chạp, thậm chí căn bản không thể nào tu luyện.

Thể chất của nàng lúc trước đã bị phán định là phế vật, căn bản không thể nào tu luyện. Nhưng nàng biết rất rõ ràng, đó chẳng qua là do đan điền của mình đã bị hủy mà thôi. Đối với việc vì sao nó bị hủy, cho tới nay nàng cũng không tìm thấy nguyên do.

Thân thể ách chú thuộc về một loại thể chất tương đối kỳ lạ, bởi vì nó kết hợp những ưu điểm và nhược điểm trên cùng một thân.

Tu luyện giả có thân thể ách chú thường sẽ tỏa sáng rực rỡ trong giai đoạn tu luyện ban đầu, vượt xa tất cả những tu luyện giả cùng tuổi. Nhưng, sau khi tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, hiệu quả của hai chữ "ách chú" sẽ thể hiện ra.

Tu luyện giả dần dần sẽ bắt đầu tẻ mòi từ gan bàn chân, đánh mất trực giác, nếu không cách nào cải thiện điểm này, vậy thì cuối cùng sẽ hoàn toàn biến thành một phế nhân.

Ngược lại, nếu vượt qua một kiếp này, sẽ giống như phượng hoàng nổi lên từ ngọn lửa, từ thân thể ách chú biến thành thân thể thiên mệnh, trở thành đứa con cưng của thượng đế!

Loại thể chất này thập phần hiếm thấy. Kiếp trước nàng cũng bất quá vừa khéo biết được một vị cường giả là thân thể ách chú, lúc này mới có một chút hiểu biết, không nghĩ tới trước mắt lại gặp gỡ thêm một người như thế!

Từ trạng thái hiện tại của Đế Bắc Thần, nàng có thể xác định, Đế Bắc Thần vẫn luôn sử dụng phương pháp khác nhằm ngăn cản thân thể bị tê mỏi, chẳng qua hiệu quả cũng không lớn, vẫn luôn hiện ra hai lực lượng ngang bằng với nhau.

Đế Bắc Thần vẫn luôn đánh giá Bách Lí Hồng Trang, cũng không bỏ lỡ khuôn mặt kinh ngạc của Bách Lí Hồng Trang, loại ngạc nhiên này rõ ràng là sau khi đã hiểu ra mới sinh ra kinh ngạc!

Một ý nghĩ lạ thường đột nhiên xuất hiện trong lòng Đế Bắc Thần, chứng bệnh này của hắn ngay cả Phong thần y cũng không thể chữa bệnh ra được, vì sao Bách Lí Hồng Trang lại có thể biết được?

"Bách Lí cô nương, có phương pháp trị liệu tật ở chân Vương gia hay không?" Hắc Mộc thử hỏi, bên trong ánh mắt lộ ra sự khẩn trương.

Bách Lí Hồng Trang không lập tức trả lời, mà là chụm chân về phía Đế Bắc Thần, nói: "Chân của người bắt đầu từ nơi nào thì không có cảm giác?"

Lời này vừa nói ra, Hắc Mộc không khỏi ngẩn ngơ.

Hắn vẫn luôn cảm thấy Bách Lí Hồng Trang bất quá là gà mờ mà thôi, nhưng hiện tại Bách Lí Hồng Trang bất quá chỉ xem mạch giúp thiếu chủ đã có thể biết được, chân thiếu chủ bị tê mỏi mà không phải do kinh mạch đứt đoạn hoặc là mặt khác, điều này có thể không hề đơn giản.

Đế Bắc Thần cũng đồng thời có chút kinh ngạc, hắn vốn chỉ muốn trêu đùa Bách Lí Hồng Trang một phen, nhưng biểu hiện hiện tại của Bách Lí Hồng Trang lại khiến hắn bắt đầu trở nên nghiêm túc.

"Đầu gối trở xuống, đều không có tri giác."

Đế Bắc Thần nói với giọng trầm thấp, trong mắt đen thâm hiện lên ánh sáng kiên nhẫn.

Nghe vậy, Bách Lí Hồng Trang khẽ gật đầu và nhéo nhéo căng chân, chỉ cảm thấy hai chân này cứng rắn dị thường, thực sự phảng phất giống như sắt thép không có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tư duy tuyệt vời

Edit & Dịch: Emily Ton.

Một trong những đặc điểm của thân thể ách chú đó là, phàm là những nơi bị liệt đều sẽ giống như băng đông lạnh. Đây cũng là nguyên nhân vì sao tay của Đế Bắc Thần lại lạnh như thế.

"Ta đã biết." Bách Lí Hồng Trang chậm rãi nói.

"Đó là có ý gì?" Hắc Mộc không nhịn được truy vấn nói, "Người biết chuyện gì đã xảy ra với chân của Vương gia chúng ta?"

"Biết." Bách Lí Hồng Trang đương nhiên đáp.

"Vậy chuyện gì đã xảy ra?"

Trong mắt Hắc Mộc lộ ra sự nôn nóng. Cô nương Bách Lí nếu như biết chuyện gì đã xảy ra, sao còn không nói rõ, rốt cuộc là nguyên nhân gì?!

Phong thần y vẫn luôn đều không tìm ra nguyên nhân thân thể thiếu chủ bị liệt, vì thế chỉ có thể sử dụng biện pháp khác để ngăn chặn tình trạng tiếp tục tê liệt trên thân thể thiếu chủ. Tuy nhiên, chúng chi đều là trị ngọn mà không trị gốc, không có cách nào loại bỏ hoàn toàn căn bệnh này.

Thật hiếm khi có người nói biết nguyên nhân vì sao thiếu chủ bị bệnh, nhưng người ấy vẫn luôn trầm mặc, khiến trong lòng hắn đều luôn nôn nóng.

Bách Lí Hồng Trang nhún vai, mặt đẹp lấp lánh thần sắc vô tội, "Ta biết, nhưng vì sao ta phải nói cho người?"

Hắc Mộc ngẩn ra, hoàn toàn bị choáng váng khi nghe câu trả lời của Bách Lí Hồng Trang. Ngược lại, Đế Bắc Thần vừa nghe thấy những lời nói này thì hiện lên một nụ cười sáng lạn.

"Không phải người muốn khám bệnh giúp Vương gia sao? Đương nhiên cần phải nói cho chúng ta biết chứng bệnh!" Hắc Mộc nói.

"Ta mơ ý quán này, cũng không phải là thiện đường." Bách Lí Hồng Trang chỉ vào ba chữ Thần Y Phường và nói, "Vương gia các người nghèo đến nỗi không xu dính túi, ngay cả một trăm đồng vàng đều lấy không ra, ta đây vì sao phải nói cho người?"

"Một khi đã như vậy, vì sao ngay từ đầu người vẫn khám bệnh giúp Vương gia?"

"Ta thích!"

Nhìn khuôn mặt nghịch ngợm vui tươi trước mắt, lần đầu tiên Hắc Mộc cảm thấy thất bại như thế.....

Lúc trước hắn còn cảm thấy ở trước mặt thiếu chủ, Bách Lí Hồng Trang bị ăn mặt thì rất thú vị. Không nghĩ rằng trong khoảng thời gian ngắn, Bách Lí Hồng Trang đã hòa nhau một ván!

"Người thật sự biết được nguyên nhân khiến thân thể ta tê liệt?" Đế Bắc Thần thu liễm vui đùa, trầm giọng hỏi.

Bách Lí Hồng Trang nhướng mày, mặt đẹp tràn đầy tươi cười đắc ý, "Đó là tất nhiên. Nếu không, người cho rằng ta đặt tên Thần Y Phường chỉ là đang la hoảng lên phải không?"

Đế Bắc Thần liếc mắt nhìn Bách Lí Hồng Trang thật sâu một cái, con người dài hẹp hiện lên ý cười giảo hoạt lần nữa.

Đột nhiên, Đế Bắc Thần nắm chặt tay Bách Lí Hồng Trang.

"Nương tử, ta đều đã là người của người, người còn có điều gì không hài lòng."

Khuôn mặt tuấn tú của Đế Bắc Thần tiếp cận nàng, vẻ mặt vô tội lấp lánh đầy hy vọng, "Ta tin tưởng khi nhìn thấy vì phu chịu khổ như vậy, trong lòng nương tử nhất định cũng không hề dễ chịu."

"Rốt cuộc, khi ta bị thương, trái tim người cũng sẽ đau đớn, người không cần phải nói ngoài miệng không thừa nhận nó."

Bách Li Hồng Trang xoa huyết Thái Dương, nhìn gia hỏa trước mắt tự biến tự diễn, khuôn mặt lộ vẻ thẹn thùng. Nàng cảm thấy năng lực chịu đựng của mình thật sự rất nhanh sẽ đến cực hạn, có thể không biết xấu hổ một chút hay sao?

"Chúng ta rõ ràng không phải vừa mới gặp nhau lần thứ hai hay sao?" Bách Li Hồng Trang kiểm chế lửa giận và trầm giọng nói, "Người nên nhanh chóng rời khỏi Thần Y Phường, ngay bây giờ! Lập tức!"

Nàng thật sự không nghĩ sẽ gặp lại người này. Người này chỉ đơn giản là thích thách thức sự kiên nhẫn của nàng.

Trong khi nói, Bách Li Hồng Trang đã xoay người chuẩn bị đi vào bên trong Thần Y Phường. Người này tới đây căn bản chỉ để quấy rối, nàng quá lười đi đối phó lại hắn.

Tuy nhiên, trong nháy mắt khi Bách Li Hồng Trang vung tay ra, nàng phát giác tay phải của Đế Bắc Thần bỗng nhiên dùng sức, ngay sau đó cả người nàng không chịu sự khống chế ngã về phía sau!

Hết thấy này đều phát sinh quá mức đột nhiên. Mặc dù Bách Li Hồng Trang phản ứng rất nhanh, nhưng Đế Bắc Thần sớm đã có mưu tính nên phản ứng lại càng nhanh hơn!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Ta chỉ thích người

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hắc Mộc trường lớn hai mắt nhìn một màn trước mắt như một vở hài kịch, thậm chí đều quên khép hãm lại.

Chỉ thấy Bách Li Hồng Trang giờ phút này đang ngồi ở trên người Đế Bắc Thần. Trong khi đó, một tay Đế Bắc Thần đang ôm chặt lấy eo thon của Bách Li Hồng Trang, một tay kia vẫn đang nắm lấy tay Bách Li Hồng Trang.

Bách Li Hồng Trang giờ phút này cũng đang ngây ngẩn cả người. Nàng ngơ ngẩn nhìn khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc, quên cả hô hấp.

Tươi cười ưu nhã mê người dần dần mờ rộng. Đế Bắc Thần nhìn những biểu hiện nhanh chóng thay đổi trên khuôn mặt của nhân nhi trong lòng ngực, một màu đỏ ửng đang lan trên má, trong lòng bỗng nhiên nhiệm một sự thay đổi khác thường.

"Bộ dáng nương tử ngoan ngoãn như vậy mới đáng yêu nhất." Đế Bắc Thần nói giọng dịu dàng, lộ ra một chút sùng nịch.

Bách Li Hồng Trang lúc này mới phản ứng lại từ trong choáng váng, mặt đỏ lên, lập tức chuẩn bị rời đi.

Nhưng Đế Bắc Thần tựa hồ sớm đã đoán được động tác của nàng, đôi tay giống như sắt thép chặt chẽ ôm ở trên người nàng.

"Nương tử đang thẹn thùng sao?"

Đế Bắc Thần dựa sát vào khuôn mặt Bách Li Hồng Trang, giọng nói mê hoặc vang lên ở bên tai.

Bách Li Hồng Trang chỉ nghĩ thấy một mùi hương thấm vào ruột gan, lại nhìn vào khuôn mặt quyến rũ. Nàng không thể không thừa nhận, trên đời này sẽ có rất nhiều nữ tử nguyện ý trầm luân vào trong đó.

Người nam nhân này, quá nguy hiểm!

"Người vẫn không buông ta ra, tự gánh lấy hậu quả."

Giọng nói lạnh lùng xen lẫn những lời cảnh cáo. Bách Li Hồng Trang nheo hai mắt lại, lấp lánh ánh sáng nguy hiểm.

Mặc dù hiện tại tu vi của nàng không phải là đối thủ của Đế Bắc Thần, nhưng đồng thời nàng cũng có những thủ đoạn có thể khiến người khó lòng phòng bị!

Đôi mắt thâm sâu như biển rộng, Đế Bắc Thần nhìn chằm chằm vào đôi mắt yên tĩnh như giếng cổ của Bách Li Hồng Trang, trong nháy mắt mơ hồ như có hoa lửa và chạm vào nhau, kịch liệt mà lòng lay.

Chậm rãi buông lỏng tay ra, Đế Bắc Thần vẫn tươi cười như cũ, "Ta bắt quả chỉ đùa một chút mà thôi, nương tử hà tất nghiêm túc như thế?"

Bách Li Hồng Trang đứng thẳng thân mình lần nữa, trên mặt đẹp lại phủ một màn sương lạnh giá, "Đường đường là thần Vương gia, muốn cưới vợ có thể nói bắt quả là rất đơn giản, tùy tiện vung tay liền có một bó lớn cô nương nguyện ý gả cho người, cần gì phải vui đùa với ta?"

"Bởi vì ta không có hứng thú đối người khác. Ta chỉ thích người." Đế Bắc Thần trả lời vô cùng tự nhiên.

Bách Li Hồng Trang ngẩn ra, ánh mắt tối sầm lại, người này thật sự là nói dối cũng không thèm chuẩn bị bán nháp!

"Nhưng ta không thích người."

Nghe lời này, trên mặt Đế Bắc Thần hiện lên vẻ đau thương, "Chẳng lẽ nương tử đã có người trong lòng?"

"Không có." Bách Li Hồng Trang trả lời theo bản năng.

"Nếu không có, ta đây an tâm rồi!" Đế Bắc Thần tươi cười như ánh mặt trời, "Nếu người không ngại suy xét, ta đây khá tốt để trở thành tướng công người."

"Lần!"

"....."

Bách Li Hồng Trang cảm thấy nếu còn tiếp tục ngốc nhiều hơn một giây với Đế Bắc Thần, sẽ không nhịn được xúc động mà bùng nổ, lập tức đi vào bên trong Thần Y Phường.

Hắc Mộc nhìn thân ảnh Bách Lí Hồng Trang rời đi, lại nhìn về phía khuôn mặt tuấn tú đang mỉm cười của Đế Bắc Thần, nói: "Thiếu chủ, chúng ta....."

"Đi thôi!"

Đế Bắc Thần mỉm cười. Mục đích hôm nay hẳn tới nơi này đã đạt được.

"Vâng!"

Hắc Mộc đẩy Đế Bắc Thần quay về Thần Vương phủ, dọc theo đường đi lại không ngăn được mà đánh giá Đế Bắc Thần.

"Muốn nói cái gì thì nói, ấp a ấp úng cũng không phải là tác phong của ngươi."

Thấy Đế Bắc Thần phát hiện ra động tác của mình, Hắc Mộc không khỏi sờ sờ đầu, thử hỏi: "Thiếu chủ, ngài thật sự thích Bách Lí cô nương?"

Ngày xưa thiếu chủ luôn luôn hiếm khi giao tiếp cùng nữ tử, nữ tử ái mộ thiếu chủ tự nhiên là nhiều không kể xiết, nhưng hẳn chưa bao giờ gặp qua thiếu chủ tỏ ra quan tâm đến bất kỳ nữ tử nào.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Treo giải thưởng chữa bệnh

Kể từ khi Bách Lí Hồng Trang xuất hiện, thái độ của thiếu chủ bỗng trở nên rất khác. Bởi vì bọn họ bắt quá mới gặp mặt hai lần, như vậy không phải là sự thay đổi quá lớn hay sao?

"Ngươi không cảm thấy nữ nhân này rất thú vị sao?" Trong mắt Đế Bắc Thần hiện lên nụ cười yếu ớt.

Hắc Mộc nghi hoặc, câu này của thiếu chủ là có ý gì? Rốt cuộc là thích hay là không thích?

Thực hiển nhiên, Đế Bắc Thần cũng không tính toán giải thích với Hắc Mộc, sau đó đều luôn trầm mặc quay về tới Thần Vương phủ.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Chỉ sau khi xác định Đế Bắc Thần đã rời đi, Bách Lí Hồng Trang mới quay về tới sảnh ngoài của Thần Y Phòng.

Hắc bạch mao cầu nhảy nhót tới trước mặt Bách Lí Hồng Trang, không nói câu nào, chỉ dùng đôi mắt tròn vo nhìn Bách Lí Hồng Trang.

"Các ngươi nhìn ta làm gì?" Bách Lí Hồng Trang không thể không lên tiếng hỏi.

Tiểu Hắc ái muội cười, "Chủ nhân, vừa rồi ngươi đỏ mặt."

"Thật ra Thần Vương gia từ bỏ hai chân tàn tật ra, những phương diện khác quả thực không tồi." Tiểu Bạch trêu đùa, "Với y thuật của chủ nhân, trị liệu cho hắn lành lặn hẳn là không thành vấn đề gì!"

Nhìn hai gia hỏa trước mắt chế nhạo mình, Bách Lí Hồng Trang duỗi tay ra bắn một phát, trực tiếp bắn hai tên gia hỏa bay qua một bên.

Nghĩ lại một màn vừa rồi, nàng càng cảm thấy buồn bực thêm, *Đế Bắc Thần đang chết!*

Tuy rằng nàng rất có kinh nghiệm trong cuộc sống, nhưng lại hoàn toàn trống rỗng trong tình yêu. Hiện giờ lại xuất hiện gia hỏa Đế Bắc Thần đáng ghét cố ý chơi nàng, thật sự là đáng giận!

"Nghe nói Thái tử sinh bệnh, trong cung thái y đều bó tay không có biện pháp!"

"Không biết là vì chứng bệnh kỳ quái gì, trên người Thái Tử điện hạ xuất hiện từng cái từng cái mụn nước rất lớn, đau đớn khó nhịn, hiện giờ đang kêu gọi danh y trong thiên hạ!"

"Ta nghe nói, nếu ai có thể trị được bệnh của Thái tử, có thể được nhận thưởng mười vạn đồng vàng!"

Nghe nói đến tiền thưởng, mọi người đều hít hà một hơi, nếu như y sư nào có thể nhận được mười vạn đồng vàng, ngày sau cũng không cần phải khám bệnh cứu người.

"Nào có đơn giản như vậy, ngay cả thái y cũng đều trị không hết bệnh, chỉ sợ không có người nào có thể trị được."

Khóc miệng Bách Lí Hồng Trang phác họa ra nụ cười nghiền ngẫm, phán đoán của nàng quả nhiên không sai, nhóm thái y đúng là bó tay không có biện pháp!

Hắc bạch mao cầu lập tức lăn trở về, cũng không dám nữa chế nhạo Bách Lí Hồng Trang, nếu không lần sau không biết bọn họ sẽ bị ném đi tới nơi nào.

"Chủ nhân, Hiên Viên Hoàn sở dĩ sinh bệnh là do độc phấn ta đã rải lần trước đúng không?" Tiểu Bạch dò hỏi.

Trước đó, nó và Tiểu Hắc cùng nhau rải thuốc bột trên người Bách Lí Ngọc Nhan và Hiên Viên Hoàn. Bách Lí Ngọc Nhan đã chịu trừng phạt, Hiên Viên Hoàn lại vẫn bình yên vô sự, nó liền biết sự tình khẳng định không đơn giản như vậy!

"Ngươi thật ra rất thông minh!" Bách Lí Hồng Trang cười gât đầu, hai tròng mắt hiện lên sự tàn nhẫn, "Loại bại hoại như Hiên Viên Hoàn nên ném thù tự tự thống khổ!"

"Chủ nhân, vậy vì sao hiện tại Hiên Viên Hoàn mới sinh bệnh?" Tiểu Hắc dò hỏi.

Bách Lí Hồng Trang câu môi cười, "Bởi vì ta muốn Hiên Viên Hoàn mang đến thanh danh cho Thần Y Phòng của ta!"

Nàng đúng là đã tính Thần Y Phòng phải cần bảy ngày mới có thể khai trương, cho nên mới hạ Chương Độc phấn (瘴毒粉) cho Hiên Viên Hoàn.

Chương Độc phấn là một loại độc, người trúng độc sẽ bị nổi mụn nước toàn thân, đau đớn vô cùng. Một khi bột nước tan vỡ, càng là đau đớn tận xương. Đó tuyệt đối là một loại độc được tra tấn người.

Các triệu chứng trúng độc sẽ bộc phát sau bảy ngày, trước đó không thể nào phát hiện ra. Đây chính là được nàng đã đặc biệt phối chế cho Hiên Viên Hoàn.

Nàng tin tưởng, độc do nàng hạ sẽ không người nào có thể giải, ngoại trừ bản thân nàng!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Ăn miếng trả miếng

Hoàng Thượng vốn rất sùng ái Hiên Viên Hoàn, một khi thái y bỏ tay không có biện pháp, nhất định sẽ thông cáo thiên hạ, tìm kiếm y sư có năng lực tiến cung chẩn trị.

Đội đến khi đó, Bách Lí Hồng Trang lại ra tay, không thể nghĩ ngờ chính là tuyên truyền miễn phí!

Đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ biết đến Thần Y Phương của nàng, việc kinh doanh tự nhiên sẽ cuốn cuộn không ngừng.

"Chúng ta hiện tại sẽ vào cung sao?" Tiểu Hắc hiện lên vẻ nghi hoặc trên mặt, sau đó lại cảm giận nói: "Theo ta thấy thì cứ trực tiếp để Hiên Viên Hoàn chết cho thống khoái đi!"

Hiên Viên Hoàn dám đối xử với chủ nhân nó như vậy, thật sự là chết cũng không đủ!

"So với những gì hần đã làm với Bách Lí Hồng Trang đã chết, nếu hần cứ chết như vậy thì quá dễ dàng!"

Ánh mắt sắc bén lướt qua đôi mắt Bách Lí Hồng Trang, trong nụ cười quyến rũ nơi khoe miệng hiện lên một tia tàn nhẫn. Những thống khổ mà Hiên Viên Hoàn đã gây ra những năm gần đây, nàng sẽ trả trở về gấp trăm ngàn lần!

"Chủ nhân đang tính toán khiến Hiên Viên Hoàn đau đớn hai ngày sau đó mới tiến cung, đúng không?."

Tiểu Bạch lập tức suy đoán ra dự tính của Bách Lí Hồng Trang. Loại đau đớn này kiểu gì cũng phải nhường cho Hiên Viên Hoàn hưởng thụ trước, sau đó mới ra tay cứu trị.

Chỉ cần nghĩ đến lúc Hiên Viên Hoàn phải cảm tạ Bách Lí Hồng Trang, Tiểu Bạch bỗng cảm thấy buồn cười một trận.

"Không tệ, ít nhất phải chờ đến khi tất cả mọi người đều hiểu biết sự phức tạp của chứng bệnh này, lúc ấy mới lại ra tay. Nếu không, làm sao thể hiện được y thuật siêu quần của ta?"

Hai ngày kế tiếp, đúng như dự đoán của Bách Lí Hồng Trang, y sư các nơi sôi nổi tiến cung, nhưng lại lắc đầu rời khỏi cung.

Loại chứng bệnh kỳ quái này căn bản chưa từng có người nào gặp qua.

Bất luận là Chứng Độc phần hay là phần ngũ đều là bí phương độc nhất vô nhị của Bách Lí Hồng Trang. Đó là những thứ sớm đã biến mất ngàn năm trước trong lịch sử lâu dài. Đại lục Thánh Huyền không người nào có hiểu biết cũng là bình thường.

Huống chi, cho dù ở ngàn năm trước, cũng chỉ có một vài người biết được bí phương này.

Bởi vì Bách Lí Hồng Trang đều thập phần cảm thấy hứng thú đối với một số thuốc bột và thuốc viên kỳ quái. Những lúc nhàn hạ nàng đã nghiên cứu không ít, rất nhiều bí phương đều do nàng tự nghĩ ra.

Lúc trước, ngay cả vài vị trưởng lão từng dạy y thuật cho nàng cũng bị nàng nháo đến nỗi gà bay chó sủa.

Bách Lí Ngọc Nhan bởi vì sự tình phần ngũ khiến cho khuôn mặt biến dạng, mấy ngày nay vẫn luôn đóng cửa ngục ở trong khuê phòng mà không ra ngoài, thậm chí Hiên Viên Hoàn sinh bệnh cũng chưa từng tiến cung vấn an.

Việc này thật ra đẩy lên sự nghi ngờ của mọi người. Xét cho cùng, có rất nhiều người đều biết Hiên Viên Hoàn và Bách Lí Ngọc Nhan luôn ở bên nhau.

Hiện giờ nhìn thấy tình huống như vậy, mọi người không thể không tự hỏi: *chẳng lẽ quan hệ giữa hai người đã xảy ra vấn đề?*

Tuy rằng Bách Lí Hồng Trang không biết thương thế của Bách Lí Ngọc Nhan đã nghiêm trọng tới trình độ nào rồi, nhưng đại khái cũng có thể suy đoán ra được, thương thế chắc chắn không hề nhỏ.

Phần ngũ do chính nàng phối chế ra, hiệu quả tất nhiên nàng là người hiểu biết nhất!

Bách Lí Ngọc Nhan độc mù nàng, nàng hủy dung Bách Lí Ngọc Nhan, đây cũng coi như ăn miếng trả miếng đi*.

**Nhất báo hoàn nhất báo (Nguyên văn: 一报还一报): Nghĩa giống như ăn miếng trả miếng; mắt đền mắt (an eye for an eye). {Dịch: Emily Ton}*

"Một ngày nữa lại trôi qua, bao nhiêu y sư tiến cung

đều lắc đầu rời đi, theo ta thấy, Thái Tử điện hạ tám phần là không thể cứu."

"Suyt, nhỏ giọng một chút! Lời nói thế này nếu như truyền tới lỗ tai người khác, cẩn thận kéo khó giữ nổi cái mạng nhỏ của ngươi."

"Thiết, ngày thường Thái tử vẫn luôn kiêu ngạo ương ngạnh, ai biết hiện tại có phải lại làm ra sự tình gì hay không, vì thế đang chịu báo ứng!"

"Ta nghe nói hiện tại Thái Tử điện hạ đã lâm vào hôn mê, nếu hôm nay không có người nào có thể trị khỏi, chỉ sợ không qua khỏi đêm nay."

.....

Bên trong hoàng thành, cơ hồ tất cả mọi người đều đang nghị luận bệnh tình của Hiên Viên Hoàn.

Thần là Thái tử một nước, bất luận ngày thường Hiên Viên Hoàn không được mọi người yêu mến, nhưng tất cả mọi người đều cực kỳ quan tâm.

"Có vẻ như đã đến lúc ta nên ra tay."

Khuôn mặt nhỏ bé như ngọc ánh lên sự tự tin. Bách Lí Hồng Trang cầm lấy hòm thuốc và đi về hướng đại môn hoàng cung.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Nha đầu đến từ đâu?

Ba ngày sau, chỉ sự sợ hãi của Hiền Viên Hoàn đã bị sự đau đớn tra tấn đến nỗi không còn hình người, nếu nàng vẫn không ra tay, Hiền Viên Hoàn chắc chắn hồn sẽ về cửu thiên.

Vừa tới trước cửa hoàng thành, thân hình Bách Lý Hồng Trang trực tiếp bị thị vệ ngăn lại.

"Người tới là người nào?"

"Ta là y sư, tiến cung chẩn trị cho Thái Tử điện hạ." Bách Lý Hồng Trang không chút hoang mang đáp lời.

Nghe Bách Lý Hồng Trang trả lời, thị vệ hồ nghi liếc mắt nhìn Bách Lý Hồng Trang một cái, nói: "Nha đầu đến từ đâu? Nơi này không phải là nơi để người hồ nháo, nhanh chóng đi thôi!"

"Ta là y sư, nếu các người không cho ta đi vào, ảnh hưởng tới cứu trị Thái Tử điện hạ, cần thận đầu các người khó giữ!"

Bách Lý Hồng Trang nói giọng lạnh lùng, hai tròng mắt loé lên ánh sáng tàn nhẫn sắc bén, một luồng khí thế ngạo nghễ nháy mắt bùng nổ mờ ra.

Thị vệ vốn khinh thường Bách Lý Hồng Trang, sau khi nhìn thấy khí thế như vậy cũng ngại ngần cả người.

Bọn họ là thị vệ trông coi hoàng cung, gặp qua không ít quan to hiền quý, nhưng người có thể có được khí thế như vậy lại cực kỳ hiếm thấy.

Mặc dù Thái Tử điện hạ cũng không thể có được loại khí thế như thế. Dưới khí thế này, bọn họ chỉ cảm thấy từ tận đáy lòng bắt đầu bốc lên một loại cảm giác thần phục, không dám có nửa điểm ý muốn làm trái.

Phát hiện điểm này, những tên hộ vệ kinh ngạc nhìn Bách Lý Hồng Trang, *cô nương trẻ tuổi này đến tột cùng là người nào?*

Khí thế lại khủng bố như thế!

Khuôn mặt của Bách Lý Hồng Trang vẫn thờ ơ, giữa hai lông mày có một tia ngạo khí. Những hộ vệ này phần lớn đều là mắt chó xem người, chỉ cần biểu hiện ra có đủ năng lực, bọn họ mới có thể tắt cung tất kính đối với người.

Kiếp trước nàng thân là gia chủ thế gia, khí thế sớm đã được bồi dưỡng ra, hiện giờ tuy rằng tu vi trở nên thấp kém, nhưng khí thế vẫn không thay đổi.

Quả nhiên, sau khi cảm nhận được khí thế của nàng, bọn thị vệ cũng không dám coi khinh Bách Lý Hồng Trang thêm nữa. Có thể có được khí thế như vậy, sao có thể là người thường?

Hoàng cung tất nhiên là rộng lớn đồ sộ, kim bích huy hoàng, một luồng hơi thở hoành tráng trang nghiêm ập vào trước mặt, khiến người ý thức thật sâu, chính mình nhỏ bé thế nào.

Dưới sự dẫn đường của thị vệ, Bách Lý Hồng Trang đi đến Đông Cung.

Đông Cung vốn luôn thập phần an tĩnh, hiện giờ lại náo nhiệt dị thường. Thái y, dân y đều tụ tập ở nơi này, tốp năm tốp ba tạo thành một đoàn, không ngừng bàn luận về bệnh tình của Hiền Viên Hoàn.

Nhìn thấy có y sư mới tới, mọi người cũng chỉ nhanh chóng liếc mắt nhìn một cái. Ba ngày nay, cơ hồ trong chốc lát đều sẽ có y sư mới tiến đến, bọn họ sớm đã thành thói quen.

Nhưng mà, thời điểm mọi người nhìn thấy Bách Lý Hồng Trang trước mặt, sắc mặt lại biến hóa vài phần, không vì gì khác, chỉ vì tuổi tác y sư này không khỏi quá nhỏ!

Tiểu cô nương hơn mười tuổi, chỉ sợ ngay cả dược liệu cũng không thể phân biệt được hết, còn muốn đến xem bệnh cho Thái tử. Đây không phải là đang giỡn hay sao?

"Ai đã mang nha đầu này đến đây? Không phải đang hồ nháo sao!" Ninh Hoành Trung, một trong những thái y trong cung phẫn nộ lên tiếng.

Mặc dù đến tận bây giờ bọn họ luôn cùng nhau không ngừng tìm ra phương pháp trị liệu, nhưng khi tuyệt vọng không phải bất cứ loại y sư nào cũng có thể thử, đưa hải tử như thế này tiến cung?!

Thị vệ tựa hồ sớm đã dự liệu được những thái y khác sẽ nổi bão, sau khi mang Bách Lý Hồng Trang đến thì lập tức rời đi.

Tuy rằng những y sư khác không nói câu nào, nhưng thái độ cũng giống như Ninh Hoành Trung. Tiểu nha đầu này tới đây căn bản không thể giúp được gì, ngược lại chỉ nhận lấy chê cười!

"Tiền bối, ta chưa hẳn chưa xem bệnh cho Thái tử, vì sao người đã phán định ta không thể chữa khỏi bệnh cho Thái tử?"

Bách Lý Hồng Trang chậm rãi lên tiếng. Khuôn mặt tinh xảo tuyệt mỹ hiện lên sự vô tư tiêu sái. Không có chút không vui nào bởi vì sự hoài nghi của Ninh Hoành Trung.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Người nghĩ người là ai?

Nhìn bộ dáng Bách Lý Hồng Trang khí định thần nhàn như vậy, biểu tình Ninh Hoành Trung thật ra đã có vài phần biến hóa.

Bất luận y thuật của tiểu cô nương này như thế nào, chỉ cần tố chất tâm lý này không phải người bình thường có thể so.

"Người còn trẻ tuổi, mặc dù nghiên cứu y thuật sớm, hiện giờ cũng không có khả năng thông hiểu hết thầy đạo lý, vẫn nên trở về đi." Ninh Hoành Trung nói.

Hắn đã nhìn ra Thái tử không thể qua nỗi đêm nay, đến lúc đó mặt rồng nhất định sẽ giận dữ, tất cả bọn họ đều sẽ chịu liên lụy, tiểu nha đầu này căn bản không cần tới đây để hứng chịu tai bay vạ gió!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

"Ngay cả nha đầu miệng còn hôi sữa cũng có thể tới chẩn trị cho Thái tử, ta xem Thái Y Viện các người thật đúng là một đám phế vật!"

Một giọng nói kiêu ngạo truyền đến từ phía sau Bách Li Hồng Trang, làm gián đoạn cuộc nói chuyện giữa Ninh Hoành Trung và nàng.

Mọi người sôi nổi xoay người, chỉ thấy một người nam tử hơn bốn mươi tuổi xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người!

Nam tử ước chừng bốn mươi tuổi, mặc một bộ áo gấm xanh sẫm, mặc dù quần áo thượng đẳng nhưng vẫn không thể che lấp được thân hình bệ vệ. Giờ phút này hắn đang trào phúng nhìn Ninh Hoành Trung.

Nhìn thấy người nam tử, sắc mặt Ninh Hoành Trung nháy mắt trở nên âm trầm, "Bàng Đường Bình!"

Bàng Đường Bình cười đắc ý, "Lúc trước đuổi ta ra khỏi Thái Y Viện, có phải chưa từng nghĩ tới sẽ có một ngày cần ta tới giúp các người hay không?"

"Loại người y đức không tốt như ngươi, vốn không nên lưu tại Thái Y Viện!" Ninh Hoành Trung trầm giọng nói.

Nghe lời này, trong mắt Bàng Đường Bình lấp lánh ánh sáng khinh thường.

"Phàm là y sư, quan trọng nhất chính là làm y sư, y đức của ta không tốt thì như thế nào? Ít nhất còn muốn tốt hơn loại tiểu nha đầu miệng còn hôi sữa mà các người đem tiến vào!"

"Ta rời khỏi Thái Y Viện chẳng qua mới mấy năm, xem ra Thái Y Viện thật sự đã suy sụp, suy sụp đến nỗi đem hy vọng ký thác ở trên người hài tử."

Giọng điệu của Bàng Đường Bình không có ý tốt, khinh thường đảo qua mọi người trong Thái Y Viện.

Hãy còn nhớ rõ tình huống lúc trước rời khỏi Thái Y Viện, hôm nay hẳn cuối cùng đã quay lại trả thù.

Bách Li Hồng Trang hơi cau mày, nàng phát hiện ra rằng, tên gia hỏa đột nhiên xuất hiện này đều luôn xả hết tất cả sự tinh tới trên người nàng?

Nàng thật đúng là đang nằm cũng bị trúng đạn!

Cùng lúc đó, rất nhiều được sư trong Đông Cung cũng nhìn Bàng Đường Bình đầy bất mãn.

Người này không khỏi quá kiêu ngạo!

Tuy nhiên, hắn cũng chỉ vừa mới tới Đông Cung, ngay cả chứng bệnh của Thái tử cũng chưa xem qua mà đã bắt đầu khinh thường mọi người bọn họ!

Bàng Đường Bình cũng chú ý tới ánh mắt bất mãn của Bách Li Hồng Trang, lập tức trào phúng nói: "Tiểu nha đầu, nhìn cái gì mà nhìn?"

Nghe thấy Bàng Đường Bình nói lời khinh thường và khiêu khích, sắc mặt Bách Li Hồng Trang nháy mắt trở nên lạnh lùng.

"Tên mập chết tiệt, ta nhìn xem ngươi, thế nào?"

Lời này vừa nói ra, mọi người đều choáng váng.

Không nghĩ tới cô nương thanh lệ thoát tục, từ ngữ vừa ra khỏi miệng lại sẽ như thế. Chẳng qua, tên mập chết tiệt..... thật ra thấp phần phù hợp với hình tượng Bàng Đường Bình.

Bàng Đường Bình không khỏi ngẩn ra, hắn căn bản không để vào mắt tiểu nha đầu này, không nghĩ tới nha đầu này cũng dám tranh luận cùng hắn!

"Ta xem ra nha đầu ngươi chính là thiếu quân giáo! Nương ngươi không dạy ngươi lễ nghĩa như thế nào sao?"

Vốn định kiêu ngạo ở trước mặt mọi người một phen, hiện tại lại bị một nha đầu làm mất hết mặt mũi, Bàng Đường Bình khi nói chuyện càng thêm không hề khách khí.

Đôi mắt đồng đen nhánh như mực loé lên ánh sáng lạnh băng, giọng nói của Bách Li Hồng Trang bỗng chốc trở nên trầm thấp xuống.

"Ngươi nghĩ ngươi là ai? Chuyện của ta ngươi có tư cách xen mồm vào sao?"

Nếu như lúc trước Bách Li Hồng Trang chỉ có chán ghét sắc mặt Bàng Đường Bình, hiện tại nàng đã quyết định sẽ hung hăng dẫm một chân lên người hắn!

Trong giọng nói lộ ra khí phách có sẵn từ lúc mới ra sinh, băng hàn cuồng ngạo. Bách Li Hồng Trang khẽ nhếch cằm, một luồng khí thế khiếp người bùng nổ tàn ra!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chúng ta đánh cuộc

Thân hình vốn nhỏ xinh, tại một khắc này phảng phất đột nhiên trở nên cao lớn lên.

Mọi người kinh ngạc nhìn Bách Li Hồng Trang, trong nháy mắt, bọn họ nghiễm nhiên không cách nào đối đãi với Bách Li Hồng Trang giống như một tiểu nha đầu không rành thế sự.

"Tiểu cô nương là người nào? Khí thế lại bắt phàm như thế?"

"Ta không biết, nếu như thị vệ đã mang theo nàng tiến vào, nói vậy thân phận chắc cũng không đơn giản."

"Bàng Đường Bình lúc trước đã bị đuổi khỏi Thái Y Viện, cớ lòng vẫn luôn tràn ngập sự không cam lòng. Hiện tại nhìn thấy Thái Y Viện bó tay không có biện pháp, tất nhiên muốn quay về trả thù."

"Ta nghe nói, sau khi Bàng Đường Bình rời khỏi Thái Y Viện đã từng gặp được một vị cao nhân, y thuật tăng tiến rất cao. Nếu như lần này hắn thật sự trị khỏi bệnh cho Thái tử, đám người Ninh thái y hẳn là sẽ có một khoảng thời gian không dễ chịu chút nào, ài."

Từng cuộc thảo luận vang lên hết đợt này đến đợt khác.

Ai cũng chưa từng dự đoán được, chứng bệnh của Thái tử lần này sẽ khó giải quyết như thế, hoàn toàn vượt qua hiểu biết của bọn họ. Bọn họ đã cân nhắc rất nhiều loại biện pháp nhưng đều không có tác dụng gì.

Bàng Đường Bình vừa bị Bách Li Hồng Trang nói như vậy, chỉ cảm thấy một trận tức giận dâng lên. Hắn bỗng nhiên giơ tay phải ra, nghiêm nhiên là chuẩn bị cho Bách Li Hồng Trang một bài học.

Trên mặt đẹp phủ một tầng băng sương, thời điểm khi Bách Li Hồng Trang chuẩn nhận giáo huấn của Bàng Đường Bình, Ninh Hoành Trung đã chặn lại bàn tay của Bàng Đường Bình.

"Bàng Đường Bình, người tốt xấu cũng là trưởng bối, nhưng thật sự ra tay đối vãn bối, người còn có một chút lòng độ lượng hay không?"

Trên mặt Ninh Hoành Trung hiện lên sự phẫn nộ. Trước đây là hắn đã đuổi Bàng Đường Bình ra khỏi Thái Y Viện, hiện tại Bàng Đường Bình lại đến nơi này giương oai!

Chỉ cần có hắn ở đây, hắn sẽ không để Bàng Đường Bình ô nhiễm toàn bộ Thái Y Viện.

Bàng Đường Bình bỗng nhiên vung tay lên, trực tiếp thoát khỏi tay Ninh Hoành Trung. "Hiện tại ta đã không phải là người của Thái Y Viện, người cần bản không có tư cách giáo huấn ta."

Thấy hai người giằng co không thể thoát ra, Bách Li Hồng Trang đột nhiên lên tiếng nói: "Người nói ta vừa mới ra đời nên không hiểu y thuật, chẳng lẽ người có thể trị khỏi bệnh cho Thái tử?"

Giọng nói lạnh lẽo lộ ra ý vị trào phúng. Nàng thật sự không rõ, gia hỏa này ngay cả bệnh của Hiến Viên Hoàn còn chưa xem qua, đã bắt đầu nói ầu ầu như thế, rốt cuộc là tự tin lấy từ đâu ra, hay là đầu năm nay đã có quá nhiều kẻ ngu ngốc?

Nghe lời này, Bàng Đường Bình khẽ cười một tiếng, phép kích tướng đơn giản như vậy, hắn sẽ không bị sập bẫy.

"Nếu như ta không trị hết Thái tử, người cũng không có khả năng chữa khỏi!"

"Nếu như ta trị hết thì sao?"

Khóe miệng Bách Li Hồng Trang câu lên một độ cong đáng chú ý, bình tĩnh hỏi Bàng Đường Bình.

"Vui đùa gì vậy!" Trên mặt Bàng Đường Bình đầy vẻ nhạo báng.

"Thật sự là nghề con mồi sinh không sợ cọp. Vừa mới có chút da lông có thể nắm giữ lập tức cho rằng y thuật của mình rất lợi hại. Nếu như người có thể trị hết bệnh Thái tử, trừ phi mặt trời sẽ mọc từ hướng Tây."

Mặc kệ Bàng Đường Bình trào phúng như thế, Bách Li Hồng Trang vẫn không hề bực mình chút nào, nàng mỉm cười xinh đẹp nói: "Nếu người đã khẳng định như thế, không bằng chúng ta hãy đánh cược thì như thế nào?"

"Đánh cược cái gì?"

"Nếu ta trị khỏi cho Thái tử, người hãy bồi thường mười vạn đồng vàng, hơn nữa phải xin lỗi tất cả y sư ở đây!"

Trên khuôn mặt tĩnh xảo như ngọc sáng lên với sự tự tin cùng với ngạo nghễ, giống như đã nắm chắc thắng lợi. Hai tròng mắt rực rỡ lấp lánh mắt tràn đầy khiêu khích và cuồng ngạo, chỉ cần khí thế này đã thắng qua muôn vạn.

Bàng Đường Bình vốn không để bụng sắp sửa đáp ứng Bách Li Hồng Trang, nhưng thời điểm khi nghe nói tới tiền đặt cược, từ "Được" đang vương nơi cổ họng lập tức bị nuốt trở xuống.

Mười vạn đồng vàng. Đó không phải là một con số nhỏ. Thậm chí nếu hắn đánh cược hết tất cả gia sản của bản thân!

Nhưng khi nhìn vào khuôn mặt non nớt của Bách Li Hồng Trang, hắn lại cảm thấy sự tự tin của mình càng tăng lên!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Một canh bạc khổng lồ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Ninh Hoành Trung cùng những người khác đều hoàn toàn ngây ngẩn cả người. Ai cũng không nghĩ tới, tiểu cô nương bọn họ nhìn thấy có vẻ thuần túy vừa mở miệng đã hồ nháo, khí phách đặt tiền cược như thế!

Mười vạn đồng vàng!

Ở đây cơ hồ không có người dám đánh cược xa hoa như vậy, nhưng thời điểm Bách Li Hồng Trang bắt Bàng Đường Bình xin lỗi mọi người, trong lòng bọn họ xuất hiện một loại cảm giác xúc động.

"Tiểu cô nương, mười vạn đồng vàng tiền đặt cược cũng không phải là dễ chơi đùa, ngàn vạn không cần xúc động!" Ninh Hoành Trung vội vàng khuyên bảo nói.

Với hắn, Bách Li Hồng Trang tuổi trẻ bốc đồng, chắc là bị những lời của Bàng Đường Bình mà trở nên tức giận, nhất thời xúc động mới nói ra tiền đặt cược như vậy.

Nếu như đối phương là trưởng bối tầm thường có lòng khoan dung thì không cần nói. Tuy nhiên, Bàng Đường Bình lại không phải là người lương thiện gì!

Chỉ cần hôm nay Bách Li Hồng Trang thua, Bàng Đường Bình chắc chắn bức cho Bách Li Hồng Trang táng gia bại sản!

Nhìn thấy sự quan tâm hiện lên trong ánh mắt Ninh Hoành Trung, Bách Li Hồng Trang hơi mỉm cười. Vị thái y này thật ra mạnh mẽ nhưng rất thiện tâm, chỉ vì không muốn nàng bị tổn thất thảm trọng nên mới lên tiếng nhắc nhở.

"Tiền bối, ta sẽ có chừng mực."

Giọng nói vừa rơi xuống, Bách Li Hồng Trang chuyển mắt nhìn Bàng Đường Bình trước mặt, trào phúng nói: "Như thế nào? Người không dám?"

"Ta dám! Sao ta lại không dám!"

Bàng Đường Bình nói với giọng điệu khá cứng, nhìn thế nào cũng thấy nha đầu này bất quá cũng chỉ 15 tuổi, y thuật có thể mạnh bao nhiêu?

Trong toàn bộ Phong Bác Quốc, cho tới bây giờ hắn vẫn chưa từng nghe qua thanh danh nha đầu này. Nếu nàng nguyện ý thua, vậy thì hắn sẽ thành toàn nàng!

"Nếu ngươi thua, không chỉ phải cho ta mười vạn đồng vàng, còn phải quỳ trên mặt đất kêu ông nội của ta!"

Khuôn mặt đầy mỡ của Bàng Đường Bình cười toe toét, hắn có chút gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy bộ dáng Bách Lí Hồng Trang quỳ xuống đất xin tha.

"Bàng Đường Bình, ngươi không nên quá đáng!"

Ninh Hoành Trung phần nộ, gia hỏa này tích cực như thế với một tiểu bối, thật sự khiến người khinh thường.

"Ninh Hoành Trung, việc này không quan hệ với ngươi, ngươi không cần lái nhai dài dòng ở chỗ này, chỉ bằng cẩn thận ngấm lại làm sao giữ được vị trí của mình đi!" Bàng Đường Bình lạnh lùng trả phùng nói.

"Không thành vấn đề, ta đáp ứng ngươi!" Thần sắc Bách Lí Hồng Trang không hề biến đổi, thờ ơ đáp.

Nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang khẳng định đáp ứng như thế, sắc mặt mọi người cũng biến hóa vài phần. Trong mắt bọn họ, Bách Lí Hồng Trang thua là đã định rồi, chẳng qua bọn họ thật sự rất hiếu kỳ, Bàng Đường Bình thật sự có thể chữa được bệnh cho Thái Tử hay không.

"Ngươi hãy chuẩn bị tốt một hồi dập đầu kêu ông nội của ta đi!"

Bàng Đường Bình cười càn rỡ, ngược lại trực tiếp đi về phía trong điện. Hắn cố ý chờ sau khi đám thái y bó tay không có biện pháp mới xuất hiện, vì đó là muốn thể hiện y thuật bản thân cao thâm.

Kể từ sau khi được vị cao nhân kia chỉ điểm, y thuật của hắn đã được cải thiện hơn nhiều. Hiện giờ ở toàn bộ Phong Bác Quốc đã được lan truyền là thần y, lòng tự tin tự nhiên cũng bành trướng cực độ. Đám phế vật Ninh Hoành Trung căn bản không phải là đối thủ của hắn!

Bách Lí Hồng Trang theo sát sau đó, đi vào trong tầm điện Hiến Viên Hoàn.

"Chủ nhân, người này có thể có khả năng trị khỏi cho Hiến Viên Hoàn hay không?"

Trong giọng nói của Tiểu Hắc lộ ra một chút lo lắng. Nếu Bàng Đường Bình thật sự có thể trị được, vậy thì.....

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang tươi cười như có như không, "Phần độc do ta tự mình phối trí ra, ngoại trừ ta ra, không người nào có thể giải!"

Cũng không phải nàng tự cho mình cao thâm, mà là nàng thật sự có sự hiểu biết toàn diện đối Độc Chương phần. Đây chính là phần độc lúc trước nàng đã hao hết tâm tư mới nghiên cứu chế tạo ra. Trường bối trong tộc đều từng thử phối chế giải độc, nhưng không có một người thành công.

Kể từ đó, nàng có sự quan tâm cao độ hơn đối với một số chứng bệnh, cũng cảm thấy cực kỳ hứng thú đối với độc dược, đã đầu tư phần lớn thời gian của mình cho nó. Vì vậy, nàng cũng có đủ tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Bàng Đường Bình kinh hoàng

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Dễ dàng kiếm lời mười vạn đồng vàng, chúng ta lại có ăn ngon!" Tiểu Bạch hưng phấn nói, "Chủ nhân chuẩn bị giáo huấn gia hỏa không có mắt này như thế nào?"

Bách Lí Hồng Trang nhíu mày, mắt phượng hẹp dài hiện lên ý cười, "Chỉ mười vạn đồng vàng cũng đủ để cho Bàng Đường Bình phá sản, huống chi gia hỏa này sớm đã tự bức mình đi tới từ lộ?"

Bàng Đường Bình coi rề rắt cả y sur, nếu hắn trị khỏi cho Hiến Viên Hoàn, đó tất nhiên sẽ là một thứ khác, nhưng nàng chắc chắn Bàng Đường Bình không thể chữa khỏi, đến lúc đó hắn tất trở thành chề cười trong mắt mọi người!

Mặc dù y thuật của hắn không tồi, nhưng sau khi trở thành trò đùa khiến mỗi người đều cười nhạo, hắn làm thế nào có thể tiếp tục trên con đường y sur?

"Chẳng lẽ đầu óc của Bàng Đường Bình ngắn vậy sao?"

Tiểu Hắc nghi hoặc, *muốn khoe khoang mà không thể nắm chắc khả năng của mình, không phải chính là tìm chết sao?*

"Trên thế giới này luôn có một số kẻ ngu ngốc, không thể đi theo lẽ thường."

Bách Lí Hồng Trang nhoen miệng cười, Bàng Đường Bình đã bắt đầu chuẩn trị cho Hiến Viên Hoàn.

Trong nháy mắt khi Bàng Đường Bình nhìn thấy Hiến Viên Hoàn, lửa nóng trong tâm lập tức lạnh xuống một nửa.

Chỉ thấy cả người Hiến Viên Hoàn mọc đầy bọc mủ, một khuôn mặt anh tuấn giờ phút này căn bản đã nhìn không ra tướng mạo vốn có. Toàn bộ cơ thể hắn sưng to, sắc mặt tái nhợt gầy ốm, hiển nhiên là do đau đớn tra tấn.

Giờ phút này, hai tròng mắt Hiến Viên Hoàn đang nhắm chặt. Đau đớn liên tiếp ba ngày, hắn sớm đã không thể kêu nổi bất luận thanh âm gì.

Từ trong hơi thở ử oai có thể phán đoán ra tình trạng của hắn rất khủng khiếp, nếu như hôm nay vẫn không có biện pháp trị liệu, chỉ sợ không thể qua khỏi đêm nay.

Ninh Hoành Trung và những người còn lại sôi nổi đi vào trong tầm điện. Bọn họ muốn nhìn một chút xem Bàng Đường Bình vênh váo như thế, có phải thật sự có biện pháp trị liệu hay không.

Bệnh trạng của Hiến Viên Hoàn quả thực không thể tưởng tượng. Ngay cả kinh nghiệm của tất cả bọn họ kết hợp lại, cũng chưa từng gặp qua loại tình huống thế này. Thậm chí có người hoài nghi, Thái Tử đã làm một số sự tình không tốt nên đã bị nguyên rủa. Nếu không, sao sẽ thống khổ như thế?

Bàng Đường Bình bắt đầu bắt mạch cho Hiến Viên Hoàn. Biểu tình tự tin ban đầu đã biến mất, trên mặt thịt mỡ chùng chất hiện lên một tia kinh hoàng, nhưng đã mạnh mẽ áp chế nội tâm dao động

và bắt đầu kiểm tra.

Tuy nhiên, mọi người nhạy bén quan sát thấy, khi Bàn Đường Bình bắt mạch cho Hiến Viên Hoàn, bàn tay bắt đầu run rẩy, mồ hôi lạnh trên trán hắn cũng bắt đầu nhỏ giọt chảy xuống.

"Theo ta thấy, Bàn Đường Bình chẩn bệnh hơn phân nửa cũng không ra chứng bệnh của Thái Tử, người nhìn bộ dáng khấn trương kia, thật là buồn cười!"

"Thật sự không có bản lĩnh mà còn kiêu ngạo như vậy, đúng là ngốc tử! Lúc trước bị đuổi ra khỏi Thái Y Viện là rất xứng đáng!"

"Có trò hay để xem, ta thực sự chờ mong nhìn thấy Bàn Đường Bình thất bại."

Trước khi Bàn Đường Bình xuất hiện, cơ hồ tất cả mọi người đều ngóng trông bệnh của Thái Tử có thể nhanh chóng được chữa khỏi.

Mà hiện tại, bọn họ lại ngóng trông Bàn Đường Bình không thể chữa được cho Thái tử.

Rốt cuộc bọn họ đều là người dốc lòng nghiên cứu y thuật, hiện tại lại bị Bàn Đường Bình khinh bỉ tập thể, trong lòng ai sẽ dễ chịu đây?

Âm thanh nghị luận của mọi người vẫn tiếp tục lớn tiếng. Lúc trước Bàn Đường Bình không kiêng nể gì mà nói móc bọn họ, hiện giờ bọn họ tự nhiên cũng sẽ không cho Bàn Đường Bình nửa điểm mặt mũi. Bọn họ muốn, chính là khiến hắn xuống đài!

Nghe từng tiếng cười nhạo phía sau, Bàn Đường Bình không khỏi nuốt một ngụm nước bọt.

Những năm gần đây, hắn gặp qua rất nhiều chứng bệnh kỳ lạ, nhưng loại chứng bệnh này, hắn thật sự mới gặp lần đầu!

Không chỉ riêng như thế, mạch tượng của Hiến Viên Hoàn còn cực kỳ hỗn loạn, hắn căn bản không có cách nào điều tra ra vấn đề nằm ở nơi nào.

"Rốt cuộc, là bệnh cổ quái gì đây?"

Bàn Đường Bình âm thầm suy tư, nhưng bất luận hắn suy tư thế nào, đối mặt với sự tình khó giải quyết như thế, hắn căn bản không biết nên làm thế nào cho phải.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Phép khích tướng

"Xem ra, dường như người không thể trị."

Một giọng nói lạnh lùng thờ ơ truyền ra từ trong miệng Bách Li Hồng Trang, khuôn mặt trong trẻo phác họa lên một ý cười mờ nhạt. Nàng cứ dặt dáo cười như vậy mà nhìn Bàn Đường Bình, vẻ đẹp phảng phất giống như một bức tranh.

Chỉ là, tươi cười này ở trong mắt người ngoài thập phần tốt đẹp, nhưng rơi vào trong mắt Bàn Đường Bình lại biến thành cười nhạo không chút nào che giấu!

Lúc trước hắn còn tràn đầy tự tin như vậy, hiện tại lại bó tay không có biện pháp, đây không phải là tự và miệng chính mình hay sao?

"Ai nói ta không biết trị như thế nào?" Bàn Đường Bình ưỡn ngực cường điệu nói, "Tình huống của Thái Tử như vậy chính là trúng độc gây ra, chỉ cần ăn vào giải độc đan vạn năng của ta, nhất định có thể thuốc đến bệnh trừ!"

Thời điểm nói ra lời này, trong lòng Bàn Đường Bình cũng rất bồn chồn, ngoại trừ trúng độc ra, không có thứ gì khác có thể gây ra những triệu chứng quỷ dị như vậy.

Dù sao hắn cũng nghĩ không ra biện pháp trị liệu, chỉ đành làm ngựa chết giống như ngựa sống (không từ bỏ hy vọng), có thể kéo dài thời gian cũng tốt.

Ngay sau đó, Bàn Đường Bình lấy ra một viên dược màu đen từ trong hòm thuốc, chuẩn bị cho Hiến Viên Hoàn ăn vào.

Lúc này, một giọng nói truyền ra từ trong đám người, "Đừng làm thế, Bàn y sư, ta đã thử cho Thái tử uống giải độc đan vạn năng của người!"

Nghe những lời đó, mọi người sôi nổi nhìn về phía người nói chuyện, người nọ lại không chút nào để ý nói tiếp: "Chỉ là ta nghĩ tên tuổi Bàn y sư thập phần vang dội, vừa vịn trên tay ta cũng có giải độc đan vạn năng của hắn, vì thế đã cho Thái Tử diện hạ dùng."

Người nọ buông tay, "Bất quá, vô dụng."

Sắc mặt Bàn Đường Bình nháy mắt xấu hổ tới cực điểm. Hắn vừa mới nói nhất định có thể thuốc đến bệnh trừ. Hiện tại bị người vạch trần không có bất luận tác dụng gì, thật ra không biết nên làm thế nào cho phải.

Bên trong đám người lại vang lên một loạt tiếng cười khe khẽ. Lúc này Bàn Đường Bình thật sự không biết nên xuống đài như thế nào.

"Bàn Đường Bình, có vẻ như danh thần y của người bất quá cũng chỉ là hư danh."

Trước đây, bị Bàn Đường Bình trào phúng bao nhiêu, giờ phút này Ninh Hoành Trung tự nhiên cũng không ngại dẫm lên chân Bàn Đường Bình!

Khuôn mặt nhợt nhạt của Bàn Đường Bình chuyển từ trắng sang đỏ, từ đỏ chuyển sang xanh mét. Cả người hắn cứng còng đứng ở nơi đó, phảng phất như đã biến thành người câm.

"Nếu không có bản lĩnh trị liệu, cũng đừng can thiệp ta." Bách Li Hồng Trang cất tiếng nói.

Thấy Bách Li Hồng Trang lên tiếng, Bàn Đường Bình phảng phất như tìm được một lối thoát, vội vàng nói: "Ta không trị được cho Thái Tử, chẳng lẽ người có thể trị được?"

Bàn Đường Bình đã sử dụng phép khích tướng, hắn muốn khiến cho Bách Li Hồng Trang giận dữ mà đáp ứng đầy miệng, tăng bốc càng cao, rơi xuống càng thảm, đến lúc đó cũng sẽ rơi vào hoàn cảnh giống hắn.

Bách Li Hồng Trang cười nhạt nhìn Bàn Đường Bình, khóe miệng phác họa nên một độ cong nhỏ.

Nhìn một đôi mắt đẹp đen như mực, trong đó lóng lánh ánh sáng khôn ngoan, phảng phất có thể xuyên thủng nhân tâm. Bàn Đường Bình chỉ cảm thấy tất cả những ý tưởng của mình đều bị bại lộ ở trước mặt Bách Li Hồng Trang.

Nhưng mà, Bách Lí Hồng Trang lại cong môi nói: "Ta có thể!"

Bàng Đường Bình choáng váng, ngay sau đó trong mắt hiện lên sự vui mừng như điên.

Hắn vừa rời nhất định là đã nhìn lầm, loại hài tử đơn giản thế này sao có thể nhìn thấu ý tưởng của hắn?

Mọi người cũng thầm than tiếc hận một tiếng. Ai cũng chưa từng nghĩ tới Bách Lí Hồng Trang có khả năng chữa khỏi bệnh Thái Tử, chẳng qua cảm thán nha đầu này tự bức mình tới hoàn cảnh xấu hổ mà thôi.

"Nếu ngươi có thể, vậy hãy tới trị đi!"

Bàng Đường Bình cười lạnh, gừng càng già càng cay!

Bách Lí Hồng Trang tươi cười như cũ, không chút hoang mang đi tới trước giường Hiến Viên Hoàn, nhìn Hiến Viên Hoàn đã suy yếu tới cực điểm, nàng không có chút áy náy nào.

Nhìn thấy bộ dáng Bách Lí Hồng Trang bắt đầu bắt mạch, Ninh Hoàng Trung khẽ gật đầu. Ít nhất nha đầu này có thể làm tốt những kiến thức cơ bản.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thuật châm cứu đã bị thất truyền

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bàng Đường Bình cười lạnh nhìn xem Bách Lí Hồng Trang làm bộ làm tịch, trong chốc lát chẳng phải vẫn không có biện pháp gì hay sao? Hắn thật muốn nhìn xem nha đầu này có thể thể hiện được bao lâu!

Sau khi Bách Lí Hồng Trang đã bắt mạch xong, nàng lại bắt đầu xem xét những bọc mù mọc ở trên người Hiến Viên Hoàn, khuôn mặt đỏ bừng với ánh nhìn nghiêm túc.

Bộ dáng đầu vào đấy không hề có chút cầu thả khiến mọi người không khỏi hiện lên một loại ảo giác, phảng phất như người đang khám bệnh không phải là một tiểu nha đầu vừa mới ra đời, mà là thần y đã nhiều năm trong nghề.

Người thạo nghề vừa ra tay liền biết có hay không, trong lúc Bách Lí Hồng Trang chẩn bệnh tăn ra một loại phong phạm mà không phải người nào cũng có.

Mọi người ban đầu còn khinh thường Bách Lí Hồng Trang, hiện tại đều không nói nên lời. Bọn họ muốn biết Bách Lí Hồng Trang có phải thật sự có một số biện pháp hay không.

Không lâu sau, Bách Lí Hồng Trang ngừng lại động tác trên tay, quay người.

"Không cần làm bộ làm tịch, không trị được thì nên thừa nhận đi!" Bàng Đường Bình nói móc. Nha đầu này cũng không có bao nhiêu bản lĩnh, nhưng bản lĩnh làm bộ làm tịch thật ra không kém.

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày cười, hỏi ngược lại: "Ai nói ta không trị được? Ngươi không thể, không có nghĩa là ta không thể!"

Nhìn khuôn mặt cao ngạo của Bách Lí Hồng Trang, Bàng Đường Bình tức giận một trận, "Vậy ngươi hãy trị đi! Nếu như trị không hết....."

"Ngươi hãy ngoan ngoãn chuẩn bị tốt mười vạn đồng vàng, hơn nữa xin lỗi các chư vị y sư đi!"

"Khoẻ khoang không biết xấu hổ!"

Ninh Hoàng Trung chỉ cảm thấy Bách Lí Hồng Trang thập phần kỳ quái. Nhìn thủ pháp xem bệnh của Bách Lí Hồng Trang trước mắt, hắn bỗng cảm thấy Bách Lí Hồng Trang chắc chắn đã được danh sư dạy dỗ.

Nhưng cho dù danh sư giỏi tới mức nào đi nữa, hắn thật sự không tin tiểu nha đầu này có thể chữa khỏi bệnh.

"Thái Tử thật sự là trúng độc." Bách Lí Hồng Trang chậm rãi nói.

"Điều này thì ai không biết?" Bàng Đường Bình nói, bất quá là thuật lại lời hắn đã nói một lần mà thôi. Chứng bệnh của Thái Tử ngoại trừ bị trúng độc ra, không có cách giải thích khác.

Chẳng qua, câu nói tiếp theo của Bách Lí Hồng Trang lại khiến tất cả mọi người ở đấy đều chú ý tới.

"Tuy nhiên, tại hạ vừa khéo đã từng gặp qua người bệnh như vậy, cho nên hiểu biết phương pháp trị liệu."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều ồ lên!

Không ngờ Bách Lí Hồng Trang biết được phương pháp trị liệu!

Giờ này khắc này nếu còn khoẻ khoắn, như vậy Bách Lí Hồng Trang thật sự là ngốc tử, nếu không phải khoẻ khoắn, như vậy.....

Bách Lí Hồng Trang lấy ra bao châm từ trong hòm thuốc, mở bao châm ra, những cây ngân châm đủ mọi kích cỡ khác nhau đột nhiên xuất hiện ở bên trong tầm mắt mọi người.

Nhìn thấy một màn này, trên mặt mọi người đều hiện lên kinh ngạc.

"Đây không phải là thuật châm cứu đã bị thất truyền, đúng không?"

"Những cây ngân châm có bộ dáng giống nhau như đúc trong niêu tã của cuốn sách cổ, chẳng qua, thuật châm cứu sớm đã thất truyền mấy trăm năm qua!"

Thánh Huyền Đại Lục, phàm là y sư đều đã từng nghe nói qua đại danh thuật châm cứu. Đó chính là thủ pháp được y giới gọi là thần thuật!

Đáng tiếc, đã bị thất truyền mấy trăm năm, bọn họ chỉ nghe qua uy danh này, nhưng không có cách nào kiến thức qua.

Tiểu nha đầu lấy ra bao châm trước mắt, rõ ràng chính là bao châm được sử dụng trong thuật châm cứu!

Ninh Hoàng Trung cũng mở to hai mắt nhìn, tiểu nha đầu bị hấn xung là hồ nháo tựa hồ thật sự có vài phần bản lĩnh.

Phốt lò ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Bách Lí Hồng Trang trực tiếp rút ngân châm ra từ bao châm, bắt đầu nhanh chóng và chuẩn xác đâm vào huyết vị của Hiên Viên Hoàn.

Thuật châm cứu vốn là do dòng họ Bách Lí phát minh ra, vì vậy nàng đương nhiên nắm giữ tất cả bí quyết trong đó, giờ phút này bắt đầu trổ lộ cho Hiên Viên Hoàn, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

Nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang cứ như vậy thi châm trên người Hiên Viên Hoàn, trái tim mọi người đều nhảy nhanh đến tận nơi cổ họng. Đây chính là Thái Tử!

Một khi thi châm khiến cho bệnh tình Thái Tử chuyển biến xấu hơn, đó chính là sự tình rơi đầu!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tiên nữ dịu dàng

Edit & Dịch: Emily Ton.

Tầm mắt mọi người đều tập trung ở trên người Ninh Hoàng Trung. Tuy nhiên, Ninh Hoàng Trung chỉ nghiêm túc nhìn Bách Lí Hồng Trang thi châm, không có ý ngăn cản.

Theo từng cây ngân châm Bách Lí Hồng Trang đâm vào trên người Hiên Viên Hoàn, mọi người kinh ngạc phát hiện Hiên Viên Hoàn không hề có chút đau đớn hay khó chịu nào ở trên khuôn mặt.

Trong ba ngày qua, bọn họ đều hiểu biết rõ ràng nhất về cảm giác đau đớn của Hiên Viên Hoàn, chỉ cần hơi có một chút đau đớn sẽ khiến hắn lập tức bùng tình.

Hiện tại, Bách Lí Hồng Trang đâm nhiều căn ngân châm như vậy, Hiên Viên Hoàn vẫn không hề có phản ứng, điều này đã chứng minh thủ pháp này không hề đơn giản.

Rất nhanh, trên người Hiên Viên Hoàn đã bị che kín bởi rất nhiều ngân châm.

Chỉ thấy đôi tay Bách Lí Hồng Trang hiện ra một kết ấn phức tạp. Bàn tay phải của nàng đâm xuống một cây ngân châm cuối cùng. Mọi người đều khiếp sợ nhìn cây ngân châm kia bắt đầu run rẩy không ngừng!

"Đây..... Đây là thần tích!"

Không biết là ai đã nói ra hai chữ thần tích, giờ phút này mọi người căn bản không rảnh lo điểm này, toàn bộ đầu óc đều bị chiếm cứ bởi thuật châm cứu đã bị thất truyền.

Trong sách cổ đã từng ghi lại, khi thi châm trong thuật châm cứu nếu có châm run, hiệu quả đã vượt trội hơn cả thuật châm cứu.

Giờ phút này thuật châm run trong truyền thuyết đột nhiên đã hiện ra ở trước mặt bọn họ!

Trên mặt Ninh Hoàng Trung toàn là kinh ngạc cảm thán, trái tim hắn chấn động mãnh liệt, đôi môi mấp máy suy nghĩ muốn nói điều gì đó, nhưng một câu đều nói không nên lời.

Đối với một y sư si mê y thuật mà nói, được chứng kiến thuật châm cứu đã bị thất truyền trăm năm, chỉ sợ không có gì thú vị hơn.

Sự cười nhạo trên mặt Băng Đường Bình đã biến mất, nhìn thuật châm cứu này, nội tâm hắn cũng đang chấn động.

Nhớ lại cảnh tượng vừa rồi mình đã trào phúng Bách Lí Hồng Trang, vẻ mặt của hắn thật ra biến thành hải hước.

Điều này chẳng khác gì lại tát một cái tát vang dội vào trên mặt hắn!

Hắn luôn miệng nói Bách Lí Hồng Trang là nha đầu miệng còn hôi sữa, nắm giữ một chút da lông đã tự cho mình là ghê gớm.

Tuy nhiên, hiện tại Bách Lí Hồng Trang đang nắm giữ chính là y sư thuật châm cứu!

Nếu những gì Bách Lí Hồng Trang đang nắm giữ chỉ là chút da lông, như vậy chẳng phải hắn căn bản không có chút y thuật gì?

Giờ này khắc này, thật ra không có người nào chú ý tới biểu tình của Băng Đường Bình, tất cả lực chú ý của bọn họ đều đặt ở trên người Bách Lí Hồng Trang.

Ngân châm không ngừng rung động. Ninh Hoàng Trung có khoảng cách gần nhất so với những người khác, rõ ràng có thể chú ý thấy những vết sưng đỏ trên người Hiên Viên Hoàn đã có dấu hiệu tiêu tán, lông mày nhũn nhếch cũng có chút giãn ra vài phần.

Một sự kích động không thể kiểm soát leo lên trên mặt Ninh Hoàng Trung, vốn tưởng rằng hôm nay bọn họ đều phải chôn cùng Hiên Viên Hoàn, không nghĩ tới đột nhiên xuất hiện hy vọng!

Ngay sau đó, Bách Lí Hồng Trang lấy giấy bút ra từ trong hòm thuốc, luơt viết xuống một chuỗi tên được liệu, nói: "Tiền bối, nơi này của các ngươi hẳn là có thể chuẩn bị những thứ này, đúng không?"

Ninh Hoàng Trung không chút do dự gật đầu, "Không thành vấn đề, chúng ta sẽ lập tức chuẩn bị nó!"

"Ba chén nước nấu thành một chén nước, một ngày cho Thái Tử uống ba lần."

Ninh Hoàng Trung vẫy tay một cái, tiểu thái giám lập tức chạy tới, cầm phương thuốc sau đó vội vàng vàng chạy đi ra ngoài.

Không ai nghi ngờ phán đoán của Bách Lí Hồng Trang, mặc dù bọn họ vẫn không thể nào tưởng tượng tuổi còn nhỏ như thế mà có được y thuật xuất chúng như vậy. Tuy nhiên, thường nhân thường không thể lý giải được thiên tài y sư.

Hiên Viên Hoàn đắm chìm ở trong thống khổ, đột nhiên cảm thấy đau đớn trên người chậm lại vài phần, cố gắng mở hai mắt ra, một thân hình màu trắng kinh diễm mơ hồ xuất hiện ở trong tầm mắt hắn.

Trong nháy mắt này, hắn chỉ cảm thấy mình phảng phất như đang nhìn thấy tiên nữ, dịu dàng như vậy, tốt đẹp như vậy, quả thực chính là nhân nhi mà hắn tha thiết ước mơ.

Tiên nữ giúp hắn uống được, giúp hắn giảm bớt thống khổ, hắn rất muốn mở to hai mắt để nhìn thấy rõ bộ dáng tiên nữ, chẳng qua suy yếu quá mức nên lại lâm vào hôn mê.....

Chương 36: Thắng cuộc

Edit & Dịch: Emily Ton.

Cho đến khi làm xong hết thấy, mọi người mới bình thường trở lại.

Ninh Hoành Trung lại bắt mạch cho Hiên Viên Hoàn lần nữa, rõ ràng phát hiện mạch tượng lúc này đã ổn định hơn lúc trước rất nhiều.

"Không biết nên xưng hô với cô nương thế nào?"

Ninh Hoành Trung lễ phép lên tiếng, hiện giờ hắn không dám đối đãi với Bách Li Hồng Trang giống như nha đầu bình thường.

Bách Li Hồng Trang chấp tay thi lễ nói: "Văn bối là Hồng Trang."

Không biết vì sao, Ninh Hoành Trung hiện tại nghe thấy Bách Li Hồng Trang tự cho mình là văn bối, bỗng nhiên cảm thấy thập phần hổ thẹn.

Hắn đã sống lâu năm như vậy nhưng căn bản còn kém xa một tiểu nha đầu!

Hồng Trang, mọi người sôi nổi ghi tạc tên này vào tận đáy lòng, đó chính là thần y đang nắm giữ thuật châm cứu!

"Nguyên lai là Hồng Trang cô nương." Ninh Hoành Trung mỉm cười, "Hồng Trang cô nương chính là người trong hoàng thành?"

"Văn bối vừa mới tới hoàng thành không lâu, trước đó vài ngày đã mở một gian Thần Y Phường ở trong hoàng thành, cũng coi như đã bén rễ này mầm đi."

Trên mặt Bách Li Hồng Trang nở nụ cười thanh nhã thoát tục, giống như một đóa thanh liên ưu nhã nở rộ, vẻ đẹp rạng ngời khiến người mê muội.

Nghe nói tới Thần Y Phường, sắc mặt mọi người không thể không cảm thấy cổ quái.

Tên Thần Y Phường bọn họ dường như đều nghe nói qua, chẳng qua tất cả mọi người đều xem đó như một trò vui đùa.

Rốt cuộc, chỉ có một mình cô nương mười lăm tuổi ngồi khám, ai dám đến xem bệnh?

Nguyên lai cô nương trẻ tuổi Thần Y Phường đó chính là Hồng Trang trước mắt!

Mọi người thế mới biết thì ra tên tuổi Thần Y Phường cũng không phải là một sự chê cười, mà là danh xưng với thực!

Ngược lại là bọn họ không hiểu tình huống cụ thể đã lập tức coi khinh Thần Y Phường, có vẻ thập phần ngu xuẩn!

"Thì ra cô nương mở ra Thần Y Phường, gần đây đã gây nên ồn ào huyền náo đó chính là Hồng Trang cô nương."

Ninh Hoành Trung tươi cười hiền lành, thì ra thần y chân chính đang ở ngay trước mặt bọn họ, bọn họ thật đúng là không có bản lĩnh nhìn ra.

Bách Li Hồng Trang chuyển mắt, tầm mắt dừng ở trên người Bàng Đường Bình.

"Bàng y sư, hẳn là người đã chuẩn bị tốt tiền đặt cược đúng không?" Bách Li Hồng Trang cười hỏi.

Sắc mặt Bàng Đường Bình sớm đã cực kỳ khó coi, giờ phút này nghe những lời của Bách Li Hồng Trang càng thêm tái nhợt.

Mười vạn đồng vàng, đó chính là toàn bộ gia sản của hắn!

Không nghĩ tới, vất vả nhiều năm như vậy, hiện tại tất cả đều vào trong tay người khác!

"Bàng Đường Bình, rất nhiều người trong chúng ta đều đang nhìn ngươi, ngươi không nghĩ sẽ tuyệt nọ đi?" Ninh Hoành Trung trầm giọng nói.

Bàng Đường Bình hôm nay nháo sự sớm đã khiến hắn đau đầu, Bách Li Hồng Trang lại giúp bọn họ giải quyết một vấn đề khó khăn không nhỏ như vậy, Ninh Hoành Trung tự nhiên sẽ tận hết sức lực trợ giúp nâng.

Ánh mắt mọi người cơ hồ đều ngưng tụ ở trên người Bàng Đường Bình, hiện tại bọn họ chờ chính là giờ khắc này đây!

Cảm nhận được ánh mắt hoặc chế nhạo hoặc trào phúng của mọi người, Bàng Đường Bình hận không thể cất bước rời đi.

Tuy nhiên, ngay thời điểm hắn muốn rời đi, có người sớm đã lấp kín cổng lớn, nghiêm nhiên mang một bộ tư thế nếu không giao ra tiền cược thì sẽ không cho đi!

"Hôm nay ta ra cửa, không mang theo nhiều tiền như vậy!" Bàng Đường Bình giận dữ nói.

"Không quan hệ, ngày khác đưa liền tới cũng được." Khóe miệng Bách Li Hồng Trang dương lên nụ cười, "Tuy nhiên..... một chuyện xin lỗi hiện tại có thể lập tức bắt đầu!"

"Vừa vặn hôm nay tất cả y sư đều tụ ở chỗ này, người xin lỗi cũng tương đối dễ dàng, không nên chờ ngày khác tới cửa xin lỗi từng người. Theo ta thấy, Bàng y sư chắc hẳn cũng không có nhiều thời giờ như vậy."

Bách Li Hồng Trang nói với giọng điệu nhẹ nhàng, cũng không có thái độ hùng hổ dọa người, ngược lại giống như đang nói về một chuyện bình thường ngẫu nhiên, cho người hai lựa chọn để thảo luận với người.

Tuy nhiên, Bàng Đường Bình lại cảm thấy mình bị dồn tới ngõ cụt, căn bản không có biện pháp khác.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Bàng Đường Bình xin lỗi

Edit & Dịch: Emily Ton.

Khuôn mặt mập mạp cau có, đối với ánh mắt như hồ rình mồi của mọi người, Bàng Đường Bình không chút nghi ngờ nếu như hôm nay hắn không xin lỗi, sẽ không cách nào ra khỏi Đông Cung.

"Thực xin lỗi!"

Bàng Đường Bình vắt ra ba chữ từ trong kẽ răng.

Bách Li Hồng Trang nhướn mày, nghi hoặc nói: "Người vừa nói gì? Giọng nhỏ như vậy, chúng ta sao nghe rõ ràng được?"

"Hồng Trang, người cũng không nên quá đáng!"

Bàng Đường Bình không nhịn được bắt đầu bùng nổ. Hắn thường ngày luôn được người tôn sùng nhưng hôm nay lại bị một tiểu nha đầu vô danh bức đến nông nổi như thế, quả thực là không thể nào chịu đựng được!

Tuy nhiên, sự bùng nổ này của Bàng Đường Bình, không đợi Bách Li Hồng Trang mở miệng, Ninh Hoành Trung cũng đã đối chọi gay gắt với hắn.

"Bàng Đường Bình, hôm nay nếu ngươi xin lỗi không thành thật, ta bảo đảm ngươi sẽ không thể ra khỏi đại môn Đông Cung!"

Ninh Hoành Trung uy thế bùng nổ, lúc trước vì ngại với chứng bệnh của Thái Tử nên hắn mới nén giận, sợ xúc phạm Bàng Đường Bình sẽ khiến Thái Tử mất đi một cơ hội chữa trị.

Hiện tại nếu Bàng Đường Bình cũng không thể trị được Thái Tử, hắn đường đường là Thái Y Viện mà không phải là một y sư hương đã có thể trêu chọc!

Bàng Đường Bình dù chết cũng cắn miệng không chịu nhả ra, hắn cũng minh bạch sau hôm nay thanh danh của hắn đã hoàn toàn xong!

Thấy thế, Ninh Hoành Trung cũng không lãng phí thời gian, vung tay lên vẩy thị vệ tới, trực tiếp định tội danh nháo sự cho Bàng Đường Bình, chuẩn bị mang hắn tiến vào đại lao!

Nhìn thấy một màn này, Bàng Đường Bình bắt đầu lo sợ, một khi hắn bị buộc tội tiến vào nhà giam, đó chính là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay!

"Chờ đã!" Bàng Đường Bình vội vàng nói.

Ninh Hoành Trung hơi dừng tay lại, ánh mắt thờ ơ nhìn Bàng Đường Bình.

"Ta xin lỗi!" Bàng Đường Bình nhận mệnh nói. Thời điểm nói ra những lời này, cả người hắn giống như bóng cao su xì hơi, không còn chút kiêu ngạo và đắc ý lúc trước.

Ninh Hoành Trung lúc này mới phát phát tay, ý bảo bọn thị vệ lui lại.

"Thực xin lỗi!" Bàng Đường Bình hét lớn với khuôn mặt xấu hổ, gượng dừ.

Nói xong, hắn không bao giờ nguyện ý ở chỗ này lâu thêm một lát, nhanh chóng đi về phía bên ngoài.

Thấy Bàng Đường Bình rời đi, Ninh Hoành Trung cũng không ngăn cản, hắn tin tưởng gia hỏa này ngày sau cũng không dám tiếp tục tới Thái Y Viện giương oai.

"Hồng Trang cô nương, người yên tâm. Ta sẽ phái người nhìn chăm chăm Bàng Đường Bình, nhất định sẽ không để hắn quỵ tiền đặt cược." Ninh Hoành Trung nói giọng nhẹ nhàng chậm chạp, "Đến lúc đó, ta sẽ phái người đưa mười vạn đồng vàng đến Thần Y Phòng."

"Vậy đa tạ tiền bối." Bách Li Hồng Trang mỉm cười. Ninh Hoành Trung đề nghị như vậy thật ra khiến nàng bớt đi không ít phiền toái.

Sau đó tự nhiên là một loạt tiếng chúc mừng, tất cả mọi người hy vọng có thể kéo gần quan hệ với Bách Li Hồng Trang, đó chính là y sư đang nắm giữ thuật châm cứu.

Nếu như có thể học được một chút gì đó từ nàng, thân phận bọn họ có thể lác mình biến hoá!

Nhìn mọi người nhiệt tình như nước cháy, Bách Li Hồng Trang tìm một lý do để rời khỏi Đông Cung, nàng thật sự không quen với cảnh tượng như vậy.

Ra khỏi Đông Cung, khoe miệng Bách Li Hồng Trang tràn đầy tươi cười, "Hôm nay thu hoạch thật sự không tồi, vô duyên vô cớ có thêm mười vạn đồng vàng!"

Chỉ cần nắm trong tay hai mươi vạn đồng vàng, trong khoảng thời gian ngắn nàng sẽ không cần phải lo lắng về tài nguyên tu luyện của mình!

Khoảng cách ngày hội săn thú của hoàng thất không còn xa nữa, nàng cần phải nhanh chóng tăng tu vi của mình lên một chút.

"Chủ nhân anh minh!" Tiểu Bạch tán thưởng nói, không nghĩ tới kiếm tiền dễ dàng như vậy!

Bách Li Hồng Trang chân thành cười một tiếng, "Đi! Hôm nay ta mang bọn người đi ăn sung mặc sướng!"

Hai ngày kế tiếp, Ninh Hoành Trung vẫn luôn dựa theo phân phó của Bách Li Hồng Trang cho Hiền Viên Hoàn uống dược. Bệnh tình của Hiền Viên Hoàn cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp, bọc mù dần dần thu nhỏ lại cho đến lúc biến mất, cuối cùng đã nhặt về một mạng!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Thanh danh vang dội

Tin tức trong cung dần dần truyền tới ngoài cung, mọi người thế mới biết mới hiểu, chứng bệnh của Thái tử, cả đám y sư bó tay không có biện pháp đã được trị khỏi nhờ Trang cô nương từ Thần Y Phòng!

Một truyền mười, mười truyền trăm, thanh danh Thần Y Phưởng vang dội!

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả mọi người trong hoàng thành biết được y thuật của Hồng Trang cô nương ở Thần Y Phưởng rất siêu quần, hơn nữa còn nắm giữ thuật châm cứu đã thất truyền mấy trăm năm!

Không ít người hồ thẹn lúc trước có mắt không thấy Thái Sơn, cơ hội tốt đặt ở trước mặt bọn họ như thế, bọn họ lại không biết quý trọng, hiện tại chỉ có thể hối hận.

Thần Y Phưởng khách đến đây nhà, kinh doanh bùng nổ, nghiêm nhiên trở thành y quán nổi tiếng nhất hoàng thành, không gì sánh nổi!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Thần Y Phưởng

Quý Văn Bản nhìn y quán kinh doanh bận rộn như vậy, đầu óc có chút phản ứng không kịp.

Mấy ngày hôm trước, Thần Y Phưởng không có một khách hàng nào cả, khiến hần thập phần lo lắng. Không nghĩ tới qua vài ngày ngắn ngủn, thanh danh Thần Y Phưởng đã truyền tới đầu đường cuối ngõ.

Đây cũng không phải là điều khiến hần kinh ngạc nhất, điều khiến hần kinh ngạc nhất chính là Bách Lí Hồng Trang còn nhỏ tuổi nhưng lại nắm giữ thuật châm cứu đã thất truyền mấy trăm năm!

Nghe tới lúc trước, biểu tình của Bách Lí Hồng Trang tràn đầy tự tin lấy tên Thần Y Phưởng, giờ phút này hần mới hiểu được, cho tới nay Bách Lí Hồng Trang đều đã tính sẵn trong lòng, chỉ có hần không tin mà thôi.

"Hồng Trang cô nương, không nghĩ tới y thuật của ngươi tốt như vậy, thật ra lúc trước mắt ta hơi vụng về."

Quý Văn Bản có chút ngượng ngùng, một ngày kia hần cảm thấy Bách Lí Hồng Trang thật sự đang hồ nháo, cho nên thái độ không được tốt.

Bách Lí Hồng Trang mỉm cười xua tay, "Quý đại ca, ta cũng biết bộ dáng bên ngoài của ta không có lực tin phục, ngươi cũng là vì muốn tốt cho ta nên mới nói như vậy."

Nghe những lời này, sự xấu hổ trong lòng Quý Văn Bản đã tiêu tán, hần thật sự thương thức Bách Lí Hồng Trang.

Hiện giờ nhìn thấy việc kinh doanh Thần Y Phưởng của Bách Lí Hồng Trang rất bận rộn, hần cũng cảm thấy vui mừng thay Bách Lí Hồng Trang.

"Quý đại ca, Thần Y Phưởng gần đây kinh doanh quá bận, một mình ta không thể lo liệu hết quá nhiều việc, chuẩn bị tuyển mấy người hầu hỗ trợ, ngươi có đề cử ai không?" Bách Lí Hồng Trang không thể không hỏi.

Nàng đang tính, sau khi nhận được tiền cược và tiền thưởng, sẽ tuyên bố mỗi ngày chỉ khám ba người bệnh. Rốt cuộc, việc quan trọng nhất của nàng chính là tu luyện, việc kiếm tiền chỉ là lót đường cho tu luyện mà thôi.

Hai ngày nay nàng thấy việc kinh doanh bùng nổ như thế, trong lòng thật ra đã có tính toán khác, không bằng mở rộng y quán.....

Nàng phối trí một số đan dược giải độc đan vạn năng linh tinh và đặt bán ở trong cửa hàng, chỉ cần mời vài người tới hỗ trợ là có thể một công đôi việc.

"Vừa vặn lúc trước, thời điểm lão y sư rời đi còn có hai tên đệ tử, tuy rằng y thuật không tính tinh vi, nhưng xử lý một số chứng bệnh bình thường cũng không có vấn đề gì, ít nhất so một số thường dân vẫn khá hơn nhiều."

"Nhân phẩm như thế nào?" Bách Lí Hồng Trang hỏi.

Thần Y Phưởng của nàng sau này sẽ phải tiếp xúc với người bệnh, phần lớn đều là quan to hiển quý, nếu như nhân phẩm người hầu không tốt, đó chính là phiền toái không nhỏ.

Quý Văn Bản cũng biết lo lắng của Bách Lí Hồng Trang, lập tức xua tay nói: "Ngươi yên tâm, ta cũng quen biết bọn họ, nhân phẩm không thành vấn đề."

Thấy Quý Văn Bản khẳng định như thế, Bách Lí Hồng Trang khẽ gật đầu, "Vậy được, ngày mai kêu bọn họ qua đây làm việc đi."

Quý Văn Bản hơi giật mình, "Ngươi không cần nhìn một cái hay sao?"

"Người do Quý đại ca ngươi đề cử, ta yên tâm."

Bách Lí Hồng Trang tươi cười như hoa, bất luận Quý Văn Bản hay là lão y sư đều là người thành thật, tin tưởng hai tên đệ tử kia nhân phẩm cũng sẽ không kém.

Nhìn một gương mặt sáng lạn xinh đẹp, trên mặt Quý Văn Bản cũng nở nụ cười tươi. Bách Lí Hồng Trang làm người hay làm việc luôn khiến người ta có một loại cảm thụ rất thoải mái.

"Vậy được, ngày mai ta gọi bọn họ qua đây."

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Từ chối

Edit & Dịch: Emily Ton.

Ngay thời điểm hai người còn đang nói chuyện với nhau, một giọng nói trầm thấp từ ái truyền tới, "Hồng Trang cô nương"

Bách Lí Hồng Trang nhìn lên đã thấy Ninh Hoành Trung mặt đầy tươi cười, lập tức đi ra, chấp tay nói: "Ninh thái y, sao ngươi lại tự mình tới đây?"

"Nhờ phúc của Hồng Trang cô nương, bệnh của Thái Tử đã hoàn toàn khỏi hẳn."

Ninh Hoành Trung vung tay lên, người hầu phía sau lập tức lấy ra một bọc màu đỏ đưa cho Ninh Hoành Trung, "Hôm nay ta tới đây là đưa tiền thưởng."

Bách Lí Hồng Trang tiếp nhận túi Càn Khôn, nàng vốn đang nghĩ sau khi nhận được tiền thưởng sẽ mua một cái túi Càn Khôn trước, không nghĩ nó đã trực tiếp tới tay.

Túi Càn Khôn, mặt ngoài thoạt nhìn chỉ là túi tiền nhỏ, nhưng lại hình thành một không gian rất lớn bên trong.

Có túi Càn Khôn, đi ra ngoài sẽ thuận tiện hơn rất nhiều, nhưng giá cũng không hề rẻ, bá tánh tầm thường căn bản không có khả năng chi trả.

"Ta cũng đặt mười vạn đồng vàng mà Bảng Đường Bình thiếu người ở bên trong, tổng cộng hai mươi vạn đồng vàng."

"Đa tạ Ninh thái y." Bách Lí Hồng Trang cảm tạ nói.

Quý Văn Bản một bên nhìn một màn này cũng cảm khái không thôi, hai mươi vạn đồng vàng, đó chính là tiền tài mà bao nhiêu người cả đời đều không thể có được.

"Ninh cô nương, Hoàng Thượng thập phần thưởng thức người, cố ý phái ta tới dò, hỏi người có ý định tiến cung trở thành thái y hay không?." Ninh Hoành Trung dò hỏi, "Ta đảm bảo, chỉ cần người tới Thái Y Viện, khi người làm việc chúng ta tuyệt đối sẽ không nhúng tay vào."

Một nhân tài như vậy, nếu có thể mời chào gia nhập vào Thái Y Viện bọn họ, vậy thì thực lực của Thái Y Viện có thể mạnh lên rất nhiều!

Quý Văn Bản gạt mình, Thái Y Viện, đó chính là nơi rất nhiều y sư muốn tiến vào mà không thể được.

Với y thuật của Bách Lí Hồng Trang, sau khi tiến vào Thái Y Viện, đời này nhất định là vinh hoa phú quý.

Những người bệnh khác đều cảm thấy hâm mộ nhưng đồng thời cũng có chút thất vọng. Một khi Bách Lí Hồng Trang vào Thái Y Viện, bọn họ sẽ mất cơ hội cầu khám.

Tuy nhiên, ngoài dự đoán, Bách Lí Hồng Trang nói lời dịu dàng xin miễn.

"Đa tạ Hoàng Thượng thưởng thức cùng với ý tốt của Ninh thái y, ta không có ý định tiến vào Thái Y Viện."

Nghe Bách Lí Hồng Trang trả lời, Ninh Hoành Trung hơi gạt mình, "Hồng Trang cô nương, vì sao vậy?"

"Ở trong cung không thể tiêu dao tự tại giống như ngoài cung, ta chỉ muốn kinh doanh Thần Y Phường thật tốt." Bách Lí Hồng Trang đáp.

Nàng không có bất luận ấn tượng gì đối với hoàng cung, cho dù là Hoàng Thượng hay là Hiến Viên Hoàn, nàng đều cực kỳ chán ghét, càng đừng nói tới phải làm việc cho bọn họ.

"Hồng Trang cô nương, với y thuật của người, làm một y sư ở chỗ này, không khỏi quá mức lãng phí."

Ninh Hoành Trung hiển nhiên không muốn buông tha một nhân tài tốt như vậy, cho nên cố gắng thuyết phục.

Bách Lí Hồng Trang khẽ lắc đầu, "Ninh thái y, đa tạ người đã xem trọng ta, bất quá, ta không muốn, thật sự xin lỗi."

Thấy Bách Lí Hồng Trang ý chí kiên quyết, Ninh Hoành Trung khe khẽ thở dài, "Vậy được rồi, nếu như người có ý gia nhập Thái Y Viện, có thể tùy thời tới tìm ta."

"Đa tạ."

Chờ sau khi Ninh Hoành Trung rời khỏi, Quý Văn Bản lúc này mới nghi hoặc hỏi: "Hồng Trang cô nương, gia nhập Thái Y Viện có thể tốt hơn rất nhiều so với mở một y quán bên ngoài, sao người lại từ bỏ một cơ hội rất tốt như vậy?"

"Quý đại ca, thật không dám dấu diếm, mở y quán chỉ là nghề phụ của ta mà thôi." Bách Lí Hồng Trang cười giải thích.

"Nghề phụ?" Quý Văn Bản không rõ nguyên do, "Vậy công việc chính của người là gì?"

"Tu luyện!" Bách Lí Hồng Trang trả lời theo lý thường, "Ta là một người tu luyện giả."

Quý Văn Bản há to miệng, ngờ ngác nhìn Bách Lí Hồng Trang, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thương nhớ ngày đêm

Quý Văn Bản không thể hiểu được, y thuật của Bách Lí Hồng Trang tốt như vậy, nhưng không hề có ý định nuôi dưỡng và phát triển nó, chỉ xem nó như một công việc phụ. Nếu điều này được truyền ra ngoài, không biết bao nhiêu người sẽ kinh ngạc đến nỗi ngáy người.

Bất quá, tu luyện mới là chủ lưu tại đại lục Thánh Huyền, Bách Lí Hồng Trang lựa chọn như vậy cũng không có gì đáng trách, hẳn chỉ có thể lựa chọn hỗ trợ.

"Nếu người muốn dốc lòng trở thành một người tu luyện giả, vậy có thể tập trung tinh lực vào việc tu luyện, tránh một lòng dùng hai nơi."

"Yên tâm đi, ta đều có chừng mực."

Vẫn là một câu này, sau khi ăn một một lần, Quý Văn Bản cũng không có ý định rối rắm quá nhiều ở đây. Có vẻ như tiểu nha đầu đã tự có tính toán của riêng mình.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

"Thiếu chủ, y thuật của Lâm cô nương tựa hồ thật sự không đơn giản!"

Khuôn mặt Hắc Mộc luôn luôn chất phác hiện lên sự kinh ngạc. Lúc trước, thời điểm khi Lâm cô nương xem bệnh cho thiếu chủ, hẳn còn thập phần hoài nghi. Hiện giờ, hẳn lại hoàn toàn tin tưởng vào y thuật của Lâm cô nương.

Chứng bệnh mà rất nhiều y sư đều bó tay không có biện pháp, Lâm cô nương có thể trị hết, vậy thì lần trước theo như lời nàng nói, có thể trị được tật chân của thiếu chủ, có phải cũng là sự thật hay không?

Đế Bặc Thần bình tĩnh hơn bao giờ hết. Ngay khi Bách Lí Hồng Trang nói ra bệnh trạng của hắn, hắn đã biết y thuật của Bách Lí Hồng Trang không hề đơn giản.

Mặc dù là Phong thần y vang danh khắp thiên hạ, thời điểm lần đầu chẩn bệnh cho hần cũng không thể nói ra rõ ràng được bệnh trạng của hần giống như Bách Lí Hồng Trang.

"Thiếu chủ, có muốn chúng ta yêu cầu Lâm cô nương chẩn trị cho ngài hay không?" Hắc Mộc thử hỏi.

Chỉ cần Lâm cô nương có thể trị được tật chân cho thiếu chủ, bất luận thù lao là thế nào, bọn họ đều có thể lấy ra!

Nhưng Đế Bác Thần vẫy vẫy tay, "Không vội."

Hần đã chờ đợi lâu như vậy, không ngại chờ thêm một chút thời gian, Bách Lí Hồng Trang đột nhiên nổi lên, không khỏi quá mức quý dị.

Hiên Viên Hoàn lúc trước đối đãi với Bách Lí Hồng Trang tệ như thế, theo lý thì Bách Lí Hồng Trang hần là phải cực kỳ hận Hiên Viên Hoàn mới đúng, hiện giờ lại chẩn trị cho Hiên Viên Hoàn.

Một nụ cười nghiền ngẫm hiện lên ở trên khoé môi Hiên Viên Hoàn. Dựa vào sự tiếp xúc của hần với Bách Lí Hồng Trang, chắc chắn Bách Lí Hồng Trang sẽ không có lòng tốt như vậy.

Nếu như thế, chỉ còn lại một lời giải thích —— Hiên Viên Hoàn trúng độc, vốn là do nàng hạ!

Chẳng những trị cho Hiên Viên Hoàn một phen, thanh danh Thần Y Phưởng cũng trở nên vang dội, thậm chí Hiên Viên Hoàn còn phải tới cảm tạ nàng. Một mũi tên bắn trúng ba con chim. Những gì Bách Lí Hồng Trang đã làm thật sự rất có hiệu quả về mặt chi phí!

Hần càng thêm cảm thấy nữ tử này rất thú vị, nàng thông minh nhưng cơ trí, giao hoạt nhưng không gian dối, nhẫn tâm nhưng không dứt tình, chủ định là một nhân vật!

.....

Ba ngày sau, Đông Cung.

Hiên Viên Hoàn khôi phục khỏe mạnh, mọi đau đớn trên người đều đã biến mất, khiến hần cảm thấy bản thân mình phảng phất giống như vừa được sinh ra lần nữa, thoải mái nói không nên lời.

Trong đầu không thể không hiện lên dáng người của một vị tiên nữ màu trắng. Hiên Viên Hoàn vội vàng kéo một nha hoàn tới hỏi: "Lúc ta đang hôn mê, có một vị bạch y cô nương đã giúp ta uống được, đúng không?"

"Thái Tử điện hạ, vị cô nương đó chính là Hồng Trang cô nương đã chữa khỏi bệnh cho ngài." Nha hoàn đáp.

Thấy chính xác là có một người, trong mắt Hiên Viên Hoàn hiện lên một sự vui sướng, "Hồng Trang cô nương nào?"

"Thần Y Phưởng, y sư Hồng Trang, Hồng Trang cô nương."

"Hồng Trang?" Hiên Viên Hoàn hơi giật mình, thân ảnh mơ hồ trong đầu dần dần hiện lên rõ ràng, rốt cuộc nhìn thấy khuôn mặt Hồng Trang.

Hoá ra, người cứu hần chính là người hần đã từng gặp trên phố lúc trước, Hồng Trang!

"Ta đã nói, với sự phong lưu phóng khoáng của ta, Hồng Trang nhất định sẽ ngưỡng mộ ta."

Hiên Viên Hoàn tươi cười đắc ý, hần tin chắc rằng Hồng Trang sẽ không viết những lời đó sau lưng Chương Bình Thân và Tống Tập. Nếu nàng ấy ngưỡng mộ mình, sao có thể sẽ viết ra những lời chửi bới mình như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thái Tử đích thân tới

"Người tới, chuẩn bị kịệu cho ta, ta muốn xuất cung!" Hiên Viên Hoàn cười thầm trong lòng, "Mỹ nhân, chờ ta tới tìm ngươi!"

Trong khi đó, Bách Lí Hồng Trang đang chẩn trị cho một số người bệnh. Thần Y Phưởng có thể nói là đã được lan truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

Phạm là người bệnh được Bách Lí Hồng Trang trị liệu qua, không có người nào mà không khôi phục khỏe mạnh, một số bệnh kín hàng năm khó trị tận gốc đều được trị hết tận gốc ở chỗ này.

Trong lúc nhất thời, thanh danh Thần Y Phưởng càng truyền càng vang!

Tất cả người bệnh từng được Bách Lí Hồng Trang chẩn trị qua đều bắt đầu không hẹn mà cùng nhau tuyên truyền, đây quả thực chính là Phúc Âm của mọi người!

Thanh danh dần dần từ hoàng thành truyền tới những địa phương khác, người tới tìm thầy trị bệnh càng là nổi lên không dứt, từ những thành trì khác sôi nổi ủa vào hoàng thành.

Cùng lúc đó, hai tên người hầu Quý Văn Bản giới thiệu cũng đã tới Thần Y Phưởng hỗ trợ.

Từ sau khi lão sư rời đi, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu cũng bắt đầu phát sầu vì kế sinh nhai.

Với y thuật của hai người bọn họ, mở một gian y quán thì không đủ thực lực, nhưng nếu tìm kiếm một vị sư phụ khác thì lại không phải là chuyện dễ dàng.

Sau khi lão y sư đi rồi, bọn họ vẫn luôn phát sầu tại nhà, cho đến khi Quý Văn Bản tới tìm bọn họ.

Khi hai người biết rằng có thể tới làm việc tại Thần Y Phưởng nổi tiếng trong hoàng, bọn họ cảm thấy đột nhiên giống như bị một khối bánh có nhân lớn rơi trúng người, hưng phấn đến nỗi một lúc lâu cũng nói không nên lời.

Mãi đến sau khi thật sự làm việc tại Thần Y Phưởng, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu mới bắt đầu tin tưởng, bọn họ là một thành viên của Thần Y Phưởng!

Đối với cơ hội không dễ có này, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu thật sự rất quý trọng, vì thế làm mọi việc cực kỳ cẩn thận, khiến Bách Lí Hồng Trang thập phần vừa lòng.

Thanh danh Thần Y Phưởng vang dội, những ngày ở trong nhà sầu khổ của Bách Lí Ngọc Nhan cũng phảng phất nhìn thấy hy vọng. Nếu như Bách Lí Hồng Trang có thể chữa trị cho nhiều người như thế, không biết có thể khiến da thịt nàng ta trơn bóng như lúc ban đầu hay không?

"Ngọc Nhan, hiện giờ một ngày Thần Y Phưởng chỉ xem cho mười người bệnh, mẫu thân đã ra giá rất cao mới cướp được một danh ngạch, người mau đi xem một chút." Tô Uyển Tinh nắm tay

Bách Lí Ngọc Nhan, nói.

Hiện giờ Bách Lí Ngọc Nhan đã không còn bộ dáng điển lệ giống như lúc trước nữa, trên da thịt tinh mịn của nàng ta tràn đầy vết sẹo, trầy xước dữ tợn, xem như đã bị hủy dung.

Sau những ngày đó, ý chí tinh thần của Bách Lí Ngọc Nhan vẫn luôn sa sút, nàng ta nhìn thấy cũng thấp phần đau lòng.

Hiện giờ thật vất vả mới có được cơ hội này, nàng ta chỉ còn ngóng trông thần y danh bất hư truyền, Bách Lí Ngọc Nhan, thật sự có thể chữa khỏi cho mình.

Nghe những lời này, trong mắt Bách Lí Ngọc Nhan loé lên ánh sáng hưng phấn, "Nương, người thật sự cướp được một danh ngạch?"

Thời điểm khi thanh danh Thần Y Phưởng lần đầu tiên được tuyên truyền ra bên ngoài, nàng ta đã muốn tới tìm thầy trị bệnh, nhưng người tranh đoạt danh ngạch quá nhiều, nàng ta lại không tiện ra mặt, lúc này mới phải chờ cho tới hôm nay.

Tô Uyển Tĩnh cười gât đầu, "Người là nữ nhi bảo bối của mẫu thân, mẫu thân tự nhiên để ở trong lòng chuyện của người."

"Cảm ơn mẫu thân!" Bách Lí Ngọc Nhan kích động nói.

Đối với một nữ tử mà nói, quan trọng nhất chính là tướng mạo, mấy ngày nay nàng ta cơ hồ đều không muốn nhìn xem chính mình, huống chi là Thái Tử điện hạ?

Đợi sau khi nàng ta khôi phục lại dung mạo, sẽ có thể trở lại bên người Thái Tử điện hạ, nói không chừng có thể trở thành thái tử phi đời kế tiếp.....

Nghĩ vậy, tươi cười trên mặt Bách Lí Ngọc Nhan càng thêm sáng lạn, nàng ta tin tưởng bản thân mình nhất định có thể khôi phục!

.....

"Hong Trang cô nương "

Bách Lí Hồng Trang vừa mới chẩn trị xong cho người bệnh thứ 9 hôm nay, một giọng nói quen thuộc khiến nàng chán ghét lập tức vang lên trước Thần Y Phưởng.

"Mau nhìn! Thái Tử điện hạ đã tới!"

"Thái Tử điện hạ quả nhiên là đã khỏi hẳn, cũng may nhờ Hồng Trang cô nương diệu thủ hồi xuân, nếu không hiện tại Thái Tử điện hạ chỉ sợ hôn đã về Cửu Thiên!"

"Ta thấy Thái Tử điện hạ đặc biệt tới đây là để nói lời cảm tạ!"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Trở thành nữ nhân của ta

Mặc dù một ngày Bách Lí Hồng Trang chỉ chẩn trị mười người bệnh, nhưng Thần Y Phưởng vẫn náo nhiệt như cũ, không biết có bao nhiêu người xếp hàng một mình.

Cho dù không có việc gì, mọi người cũng thói quen tới nơi này nhìn một cái, vì thế khi Hiên Viên Hoàn tới gần đã lập tức bị mọi người nhận ra.

"Thái Tử." Trên mặt Bách Lí Hồng Trang trôi lên tươi cười lễ phép, hơi kém thân thiện so với bình thường, cũng có thêm vài phần xa cách.

Nhìn Bách Lí Hồng Trang trước mắt, trái tim Hiên Viên Hoàn không khỏi run lên. Bách Lí Hồng Trang giống như đóa sen nổi trên mặt nước, thanh nhã thoát tục như vậy, khiến nhân tâm hướng tới!

Một làn váy trắng bay bay trong gió, giống như nàng tiên nữ trong giấc mơ của hắn!

Hiên Viên Hoàn kiềm chế hưng phấn trong lòng, đi tới trước mặt Bách Lí Hồng Trang.

"Hong Trang cô nương chính là ân nhân cứu mạng ta, gọi ta là Thái Tử không khỏi quá mức xa lạ."

"Ngạ?" Bách Lí Hồng Trang nhướn mày, giống như nghi hoặc nhìn Hiên Viên Hoàn.

Hiên Viên Hoàn mỉm cười sáng lạn, "Trực tiếp gọi tên ta là được."

"Điều này không tốt lắm đâu."

Bách Lí Hồng Trang lộ vẻ mặt khó xử, trong lòng thì hận không thể đá gương mặt đối trá này lên tận chín tầng mây.

"Có gì không tốt? Ta nói có thể, chính là có thể!" Hiên Viên Hoàn cường điệu nói.

Bách Lí Hồng Trang khẽ gât đầu, chần chờ nói: "Vậy được rồi."

"Hong Trang, đa tạ người đã cứu ta, nếu không phải người, chỉ dựa vào sự giúp đỡ của đám lăng bá trong Thái Y Viện, hiện tại sợ là ta đã chết." Hiên Viên Hoàn cười lớn nói.

Thấy Hiên Viên Hoàn trực tiếp bỏ lên theo cột, thời điểm xưng hô mình là Hồng Trang, Bách Lí Hồng Trang không khỏi trợn trắng mắt.

Vừa mới đi một chuyến tới quý môn quan, thật ra da mặt người này càng ngày càng dày.

"Tiền bối trong Thái Y Viện đều rất có năng lực, ta chỉ vừa vận từng gặp qua chứng bệnh tương đồng với người mà thôi."

Hiên Viên Hoàn không tiếp tục nhiều lời, ngược lại bắt đầu đánh giá Thần Y Phưởng.

Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu đang không ngừng bận rộn, việc kinh doanh của Thần Y Phưởng thật sự là quá bùng nổ, tất cả mọi người đều có chút không lo được hết vì quá nhiều việc.

"Hong Trang, một cô nương một mình ra mặt mở Thần Y Phưởng, có phải quá vất vả hay không?" Hiên Viên Hoàn thử hỏi.

Trước khi tới Thần Y Phường hắn đã làm tốt chuẩn bị, hắn muốn Bách Lí Hồng Trang trở thành nữ nhân của hắn!

Hắn tin tưởng, chỉ cần hắn đưa ý tưởng này ra, Bách Lí Hồng Trang nhất định sẽ không chút do dự mà nhào vào ôm ấp hắn!

Rốt cuộc, hắn chính là Thái Tử dưới một người, trên vạn người!

"Còn tốt." Bách Lí Hồng Trang nhàn nhạt nói.

"Tiểu Bạch, người nói gia hỏa này có phải thật sự coi trọng chủ nhân hay không?" Tiểu Hắc dò hỏi.

Bách Lí Hồng Trang vốn đã chán ghét Hiến Viên Hoàn, cho nên căn bản không muốn nói thêm gì với hắn.

Giờ phút này, nàng già vờ đang bận rộn với một số thứ, hiển nhiên là muốn khiến cho Hiến Viên Hoàn cảm thấy mất mặt mà tự mình rời đi.

Nhưng nàng không nghĩ tới, Hiến Viên Hoàn căn bản không ý thức tới điểm này, chỉ đi theo đảo quanh Bách Lí Hồng Trang. Bách Lí Hồng Trang đi đến nào hắn liền đi theo thế ấy.

"Ta nhìn thấy đúng là như vậy!" Tiểu Bạch tán đồng gật đầu, "Không biết thời điểm Hiến Viên Hoàn biết chủ nhân chính là Bách Lí Hồng Trang thì sẽ có biểu tình gì."

"Ha ha, ta rất mong chờ nó!"

Hiến Viên Hoàn giờ phút này đã bắt đầu phiền chán vì đi theo Bách Lí Hồng Trang luôn với tới với đi, dừng bước chân, "Hồng Trang, trở thành nữ nhân của ta thì như thế nào?"

Không đợi Bách Lí Hồng Trang trả lời, Hiến Viên Hoàn tự mình nói tiếp: "Chỉ cần ngươi trở thành nữ nhân của ta, ta đảm bảo tương lai ngươi vinh hoa phú quý, cả đời vinh sùng! Không bao giờ phải làm những việc vất vả nữa."

"Từ khi ngươi hao hết tâm lực cứu ta, ta đã minh bạch tâm ý của ngươi. Ngươi yên tâm, ta sẽ đối xử thật tốt với ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Hồ Ly tinh

Khuôn mặt Hiến Viên Hoàn đã say mê. Khi hắn nói ra những lời này, cơ hồ cảm thấy chính mình cũng cảm động theo.

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày nhìn Hiến Viên Hoàn phía sau, khóe miệng chậm rãi phác hoạ ra một độ cong nghiền ngẫm.

"Hiến Viên Hoàn, ta nghe nói người ngươi yêu nhất chính là Bách Lí Ngọc Nhan, đại tiểu thư Tướng quân phủ."

Nàng còn nhớ rõ ngày đầu tiên mình xuyên qua, Hiến Viên Hoàn đã làm trò thể hiện cỏi lòng mình với Bách Lí Ngọc Nhan ngay trước mặt nàng.

Thật sự là ăn miếng trả miếng*, không nghĩ tới một màn này lại phát sinh lần thứ hai.

**Nhất báo hoàn nhất báo (Nguyên văn: 一报还一报): Nghĩa giống như ăn miếng trả miếng; mắt đền mắt (an eye for an eye). {Dịch: Emily Ton}*

Chẳng qua, thân phận của nàng và Bách Lí Ngọc Nhan hiện tại đã bị thay đổi. Thật mỉa mai!

"Hồng Trang, Bách Lí Ngọc Nhan ở trong lòng ta sao có thể so sánh cùng với ngươi? Ta đối nàng ấy bất quá chỉ là nhất thời hứng thú, đối với ngươi mới là tình yêu chân chính."

Hiến Viên Hoàn không chút do dự trả lời, thái độ tự nhiên và thành khẩn, phảng phất như là âm thanh xuất phát từ nội tâm khiến người không thể nào hoài nghi.

"Thái Tử điện hạ, ngươi....."

Một giọng nói run rẩy đau lòng đột ngột vang lên, Bách Lí Ngọc Nhan nhìn một màn trước mắt với vẻ mặt thống khổ.

"Sao ngươi lại có thể như vậy đối với ta?"

Nàng chưa từng nghĩ tới, nàng luôn tâm tâm niệm niệm Thái Tử, không ngờ hắn lại tỏ lộ với nữ tử khác, thậm chí tại trước mặt nữ tử này lại bỏn cợt nàng không đáng một đồng!

Nguyên lai, nàng ở trong cảm nhận của Thái Tử cũng chỉ là một con thú bông nhất thời hứng thú thôi sao?

Hiến Viên Hoàn cũng không nghĩ tới Bách Lí Ngọc Nhan sẽ xuất hiện ở chỗ này, khi hắn nhìn thấy gương mặt xấu xí nham nhở của Bách Lí Ngọc Nhan, trong mắt tràn ngập chán ghét.

"Ta đối với ngươi như thế nào? Chính là ngay từ đầu đều không có quan hệ gì!" Hiến Viên Hoàn tàn nhẫn không chút lưu tình.

Nếu so sánh Bách Lí Ngọc Nhan với Bách Lí Hồng Trang, quả thực chính là khác nhau một trời một vực. Hắn đương nhiên sẽ không để Bách Lí Ngọc Nhan khiến Bách Lí Hồng Trang không vui.

Bách Lí Hồng Trang cười lạnh nhìn trò hay trước mắt, trình độ này quá xuất sắc, thật sự vượt qua cả phán đoán của nàng!

"Thái Tử, không phải ngươi đã nói người ngươi yêu nhất chính là ta hay sao?"

Bách Lí Ngọc Nhan khóc lóc kể lể, vội vàng đi đến bên cạnh Hiến Viên Hoàn, muốn giữ chặt tay hắn.

Hiến Viên Hoàn lập tức thối lui hai bước, sự chán ghét trong mắt càng sâu, "Nói bậy gì đó? Ngươi cũng không nhìn lại mình xem, bộ dáng người không ra người quý không ra quý, ta sẽ thích ngươi sao?"

Tay phải chuyển động một cái, Hiến Viên Hoàn trực tiếp kéo xuống khăn che mặt của Bách Lí Ngọc Nhan, hiện ra một khuôn mặt dày đặc vết sẹo!

"Oa....."

Mọi người ồ lên, thậm chí có người kêu gấp quý.

Sau khi cẩn thận đánh giá, lúc này mọi người mới xác nhận, nữ tử xấu xí bất kham này chính là Bách Lí Ngọc Nhan.

"Mau nhìn, Bách Lí Ngọc Nhan sao lại biến thành dáng vẻ này?"

"Không biết, xấu thành như vậy, khó trách Thái Tử điện hạ không thích nàng ta!"

"Lớn lên với bộ dáng thế này, không cần ra ngoài dọa người, đủ đáng sợ để dọa tiểu hài tử khóc!"

.....

Bách Lí Ngọc Nhan cuống quýt nhất khăn che mặt lên và che khuôn mặt mình lại, nhìn vào những khuôn mặt tràn ngập chán ghét, thân thể nàng ta không nhịn được bắt đầu run rẩy.

Từ khi nào, nàng cũng là đại mỹ nhân được mọi người khen ngợi, hiện tại lại có người dùng những từ ngữ như sùu bát quái ở trên người nàng!

"Đây là Bách Lí Ngọc Nhan?"

Bách Lí Hồng Trang ra vẻ kinh ngạc, chỗ sâu trong con ngươi đen nhánh như đồng lại che kín hàn băng. Thống khổ của Bách Lí Ngọc Nhan giờ phút này, bắt quá chi là một phần trăm của Bách Lí Hồng Trang lúc trước mà thôi.

Hiện tại, nàng đã khiến cho Bách Lí Ngọc Nhan nếm thử, tự vị khi bị mọi người cười nhạo. Rốt cuộc, chính Bách Lí Hồng Trang đã lĩnh hội nó trong mười lăm năm qua!

Hiên Viên Hoàn gật đầu, "Hồng Trang, ngươi sẽ tin tưởng ta chứ? Với bộ dáng này của nàng ta, sao ta có thể thích nàng ta?"

Sự phẫn nộ leo lên trên mặt Bách Lí Ngọc Nhan, cất người trực tiếp lao về phía Bách Lí Hồng Trang, "Ngươi là hồ ly tinh! Ta muốn giết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đê tiện cực điểm

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nguyên lực hùng hồn bạo dũng tràn ra, trên mặt Bách Lí Ngọc Nhan tràn ngập điên cuồng, nàng ta muốn giết Bách Lí Hồng Trang!

Nàng ta tuyệt đối sẽ không cho phép bất luận kẻ nào cướp đi Thái Tử!

Chỉ thấy một chương của Bách Lí Ngọc Nhan bỗng nhiên vung ra, chương phong sắc bén mang theo một chuỗi tiếng nổ, không thể nghi ngờ, đây chính là thực lực hậu kỳ Huyền Địa Cảnh!

Bách Lí Hồng Trang mất đẹp hơi ngưng, khi mọi người không nhìn tới nơi, khiêu khích cười nhìn Bách Lí Ngọc Nhan.

"Ngươi, nữ nhân điên này, phát điên ở chỗ này làm gì?!"

Tốc độ của Hiên Viên Hoàn càng nhanh hơn so với Bách Lí Ngọc Nhan, thời điểm công kích của Bách Lí Ngọc Nhan sắp rơi xuống trên người Bách Lí Hồng Trang, một quyền của hắn đã hung hăng hướng về phía Bách Lí Ngọc Nhan!

Bịch!

Một âm thanh cực lớn vang lên, thân hình Bách Lí Ngọc Nhan trực tiếp bay ngược ra ngoài, ngã xuống thật mạnh ở trên mặt đất.

"Hồng Trang, ngươi không sao chứ?"

Hiên Viên Hoàn cũng không thèm nhìn Bách Lí Ngọc Nhan ngã trên mặt đất, vội vàng nổi lên quan tâm tới Hồng Trang.

Bách Lí Hồng Trang lắc lắc đầu, nói: "Đa tạ ngươi."

Nghe lời này, Hiên Viên Hoàn tươi cười sáng lạn, nói: "Không có việc gì thì tốt!"

"Hồ ly tinh, ta và Thái Tử điện hạ đã ở bên nhau hơn một năm nay, hắn là của ta!" Bách Lí Ngọc Nhan điên cuồng hô lên, "Ngươi sao có thể đê tiện như thế!"

Những người vây xem nhìn thấy một màn như thế thì bắt đầu sôi nổi lộ ra thần sắc hứng thú, Bách Lí Ngọc Nhan có quan hệ với Hiên Viên Hoàn, bọn họ vẫn luôn biết đến.

Giờ phút này nhìn thấy Bách Lí Ngọc Nhan nhắm Bách Lí Hồng Trang là hồ ly tinh, chẳng lẽ Bách Lí Hồng Trang cũng thích Thái Tử?

Bách Lí Hồng Trang khẽ cười một tiếng, "Bách Lí cô nương nói lời này thật là buồn cười, nếu như ta đê tiện, vậy thì chẳng phải ngươi là đê tiện cực điểm hay sao?"

Bách Lí Ngọc Nhan ngẩn ra, "Lời này của ngươi là có ý gì?"

"Mọi người đều biết, Hiên Viên Hoàn vốn là vị hôn phu của đích tiểu thư tướng quân phủ Bách Lí Hồng Trang, ngươi thân là tỷ tỷ của Bách Lí Hồng Trang, không ngờ lại câu dẫn vị hôn phu nàng ấy, không phải là đê tiện cực điểm, thì là cái gì?"

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang hiện lên nụ cười quyến rũ, lời nói ra lại là thái độ hùng hổ dọa người.

Đây là sự tích góp hận thù mà Bách Lí Hồng Trang đã ngã xuống, mặc dù nàng đối Hiên Viên Hoàn không có chút cảm xúc, nhưng Bách Lí Hồng Trang trước kia lại thực sự ái mộ Hiên Viên Hoàn!

Tỷ tỷ tin tưởng nhất đoạt mất nam tử nàng ấy yêu nhất, thậm chí còn bức tử nàng ấy, ở trước mặt nàng ấy trình diễn tiết mục tình nồng mật ý!

Lúc trước thời điểm Bách Lí Ngọc Nhan làm ra loại sự tình này, cũng nên nghĩ tới khả năng báo ứng!

Lời này vừa nói ra, nháy mắt khuôn mặt Bách Lí Ngọc Nhan trở nên tái nhợt.

Tuy rằng nàng ta thật sự đã đoạt Hiên Viên Hoàn từ Bách Lí Hồng Trang, nhưng việc này chưa bao giờ bị người vạch trần.

Hiện giờ cứ như vậy bại lộ dưới ánh mặt trời, tất cả mọi người sẽ nhìn ra hành vi đáng khinh thường của nàng ta, nàng ta làm thế nào để làm người đây?

"Thái Tử điện hạ đã giải trừ hôn ước với Hồng Trang, sao có thể nói là ta cướp đi?" Bách Lí Ngọc Nhan không cam lòng giảo biện nói.

Nàng ta quyết không thể khiến thanh danh của mình đều bị phá hủy trong một sớm hôm nay!

Trên khuôn mặt tỉnh xảo hoàn mỹ, hiện lên sự mỉa mai không chút nào che dấu, "Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm."

"Hôn ước giữa Thái Tử và Bách Lí Hồng Trang bị hủy bỏ bất quá là sự tình trong vòng một tháng, nhưng không phải vừa rồi người rõ ràng nói, người và Thái Tử đã ở bên nhau hơn một năm qua?"

Giọng nói nhẹ nhàng nhưng vẫn giữ một thái độ thờ ơ, bằng chứng giống như sắt truyền ra từ trong miệng Bách Lí Hồng Trang lại khiến Bách Lí Ngọc Nhan căn bản không cách nào phản bác!

"Ta....."

Khóe miệng Bách Lí Ngọc Nhan mấp máy, muốn cực lực giải thích, nhưng một câu đều nói không nên lời.

Mọi người nhìn thấy một màn này, lập tức biết được chân tướng, hồi tưởng ngày thường Bách Lí Ngọc Nhan nguy trang thành hình tượng nữ thần, không nghĩ tới bản thân nàng ta lại không thể chịu được như thế!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Vạch trần bạch liên hoa

Cho dù tất cả mọi người cảm thấy Bách Lí Hồng Trang là phế vật không xứng với Hiên Viên Hoàn, nhưng Bách Lí Ngọc Nhan vẫn là tỷ tỷ của Bách Lí Hồng Trang, cứ như vậy không hề cổ ký đoạt lấy vị hôn phu của muội muội, đơn giản là không phù hợp với luân lý.

"Thật không nghĩ tới Bách Lí Ngọc Nhan chính là dạng người này, trước kia ta xem nàng ta trở thành mục tiêu phấn đấu, thật sự khiến người ghê tởm!"

"Bách Lí Hồng Trang thật đáng thương, không ngờ có một tỷ tỷ như vậy."

"Nhìn người nhìn mặt nhưng không thể nhìn thấy tâm*!"

**Tri nhân tri diện bất tri tâm (知人知面不知心): Biết một người đã lâu mà không biết bản chất thực sự của người đó. (one may know a person for a long time without understanding his true nature (idiom))*

Mọi người sôi nổi lắc đầu cảm thán, Bách Lí Ngọc Nhan biến thành đáng vẽ hiện tại cũng coi như là báo ứng, chẳng có gì đáng trách.

Dưới ánh mắt của mọi người tại đây, Bách Lí Ngọc Nhan không còn đứng khí tiếp tục ngốc thêm ở chỗ này, nàng ta cẩn thận che mặt và nhanh chóng chạy như điên về phía bên ngoài!

Tuy nhiên, Hiên Viên Hoàn lại không có chút biểu hiện xấu hổ nào, hần thân là Thái Tử, ai dám nói nửa câu không phải về hần?

Huống chi, nam nhân tam thê tứ thiếp vốn là chuyện thường, hần lại đường đường là Thái Tử!

Tương lai nhất định sẽ chơi hậu cung ba ngàn mỹ nhân, những thứ đó hần căn bản không xem là gì!

"Hồng Trang, người nguyện ý trở thành nữ nhân của ta?" Hiên Viên Hoàn mang vẻ mặt chờ mong, hỏi.

Bách Lí Hồng Trang lạnh mặt, khẽ cười nói: "Đa tạ ý tốt của Thái Tử, ta cảm thấy vẫn nên tiếp tục làm lụng vất vả ở Thần Y Phường, nơi này tương đối thích hợp với ta hơn!"

"Người dám cự tuyệt ta?"

Hiên Viên Hoàn sững sốt, chưa từng có người nào dám cự tuyệt yêu cầu của hần!

"Vì sao không dám?" Bách Lí Hồng Trang cười khê, nàng chán ghét nhất chính là khuôn mặt tự mãn của Hiên Viên Hoàn!

"Người có biết ta là Thái Tử đương triều! Người dám cự tuyệt ta, chẳng lẽ muốn chết hay sao?" Hiên Viên Hoàn cao giọng nói.

Trước công chúng bị Bách Lí Hồng Trang cự tuyệt, hần phải gác mặt mũi nơi nào?

"Nếu nói như thế, Thái Tử đang muốn hiểu thắng chiếm đoạt dân nữ?"

Bách Lí Hồng Trang hơi nhếch mày, khuôn mặt thanh thoát mỹ lệ không có nửa điểm sợ hãi, chỉ có sự thờ ơ cùng với tự tin, phảng phất như thể đã biết Hiên Viên Hoàn sẽ không dám làm như vậy.

Khuôn mặt Hiên Viên Hoàn hơi ngập ngừng, mạng của hần là do Bách Lí Hồng Trang cứu về, ngay cả phụ hoàng cũng thập phần thương thức Bách Lí Hồng Trang.

Nếu chính mình mạnh mẽ đoạt lấy Bách Lí Hồng Trang trở về, nhất định sẽ đánh mất dân tâm, quả quyết là không thể.

Trong lúc nhất thời, Hiên Viên Hoàn phát hiện bản thân mình thật đúng là hết cách với Bách Lí Hồng Trang!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Kể từ sau ngày ấy, Bách Lí Hồng Trang hưởng thụ một tháng sống trong yên bình.

Hoạt động kinh doanh của Thần Y Phường không bị ảnh hưởng theo thời gian trôi qua, ngược lại càng ngày càng trở nên phổ biến. Khách điểm trong thành đều dựa vào phúc khí của Thần Y Phường, khách nhân luôn tràn đầy, bận rộn.

Không riêng gì khách điểm từ lâu, ngay cả những mặt hàng kinh doanh khác cũng càng ngày càng tốt, bởi vậy, tất cả mọi người đều thập phần cảm tạ Bách Lí Hồng Trang.

Giá cả xem bệnh ở Thần Y Phường đã càng ngày càng cao, nhưng tất cả những người phú quý vẫn bị xua như xua vệt như cũ, dường như chỉ có trả giá tiền tài thật lớn mới có thể đủ để chữa khỏi chứng bệnh.

Đây cũng là thủ đoạn không thể thiếu của Bách Lí Hồng Trang, nàng không chỉ nâng giá xem bệnh, còn giảm mạnh danh ngạch xem bệnh mỗi ngày từ mười xuống tới ba.

Kể từ đó, cạnh tranh càng thêm kịch liệt, không ít quan to hiền quý đều đấu tranh để cướp bằng được danh ngạch xem bệnh tại Thần Y Phường!

Người khác đoạt không được, bọn họ cướp được, điều này chứng tỏ bọn họ mạnh hơn so với những người khác!

Dưới tình huống này, thời gian Bách Lí Hồng Trang ngồi tại Thần Y Phường mỗi ngày đều đã giảm đi, nhưng doanh thu lại càng ngày càng cao.

Nàng đã có đủ tài nguyên tu luyện, hơn nữa cũng có kinh nghiệm tu luyện, vì thế tốc độ tu luyện của Bách Lí Hồng Trang có thể nói là nhất tuyệt.

Một ngày này, trong hoàng cung đột nhiên truyền ra một tin tức. Ba ngày sau, tại Ngự Hoa Viên trong hoàng cung sẽ cử hành một hội dạ yến, mỗi một quan viên đều phải mang theo nữ quyến tiến cung.

Lời này tuy rằng nói không được rõ ràng, nhưng người sáng suốt đều minh bạch, đây là hoàng thượng đang muốn giúp Thái Tử tuyển tú!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Thái Tử tuyển phi

Hiên Viên Hoàn chỉ có trác phi, chưa có chính phi, thái tử phi trước đó đã bị phế, vì thế cũng là lúc nên tuyển một nữ tử để lập thái tử phi.

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả các đại thần đều xoa tay hăm hè bắt đầu chuẩn bị.

Chỉ cần nữ nhi nhà mình hoặc là họ hàng được Thái Tử lựa chọn trở thành thái tử phi, đó chính là trở thành phượng hoàng bay lên đầu, tương lai thậm chí rất có khả năng trở thành quốc mẫu!

Hoàng Thượng đã hạ lệnh, bên trong triều thần, phàm là có nữ nhi chưa xuất giá đều phải cùng tham gia tiệc tối, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Bách Lí Hồng Trang.

Sau khi Bách Lí Hồng Trang biết được tin tức này, trong đôi mắt đẹp không thể không hiện lên một tia hứng thú.

Thái Tử tuyển phi, nàng là phế thái tử phi, chẳng phải sẽ bị mọi người trào phúng hay sao?

Không biết Hoàng Thượng nghĩ như thế nào, muốn nàng đi chứng kiến Hiên Viên Hoàn tuyển thái tử phi, chẳng lẽ còn có ý khác?.

"Chủ nhân, người muốn dự yến tiệc tuyển tú sao?" (tuyển tú yến)

Tiểu Hắc vừa hưng phấn nhìn điểm tâm vừa bỏ vào trong miệng, vừa không quên dò hỏi ý tưởng của Bách Lí Hồng Trang.

Bách Lí Hồng Trang nhắm nháp một miếng trà, khuôn mặt tinh tế ưu nhã cười như có như không.

"Nếu đã hạ lệnh mỗi người đều phải tham dự, ta tất nhiên cũng phải đi."

"Chẳng phải là đến để người cười nhạo hay sao?"

Tiểu Hắc mang vẻ mặt đau khổ, nó không muốn nhìn thấy chủ nhân bị mọi người chế nhạo, thân phận phế thái tử phi thật sự quá xấu hổ.

Nghe lời này, độ cong trên khóe miệng Bách Lí Hồng Trang lại mở rộng thêm vài phần, khuôn mặt hiện lên sự kiêu ngạo cùng với trêu đùa.

"Nếu như ta bị người cười nhạo, vậy thì tình cảnh của Bách Lí Ngọc Nhan chắc hẳn sẽ càng thêm thú vị, đúng không?"

Nàng là phế thái tử phi, đây là sự tình tất cả mọi người đều đã sớm biết đến.

Từ khi bắt đầu một ngày nàng bị phán định là phế vật, cũng đã chú định nàng vô duyên với thân phận thái tử phi.

Bách Lí Ngọc Nhan trầm phương ngàn kể câu dẫn Hiên Viên Hoàn, sau đó lại bị Hiên Viên Hoàn vứt bỏ, lúc này mới càng thêm xấu hổ hơn.

"Huống chi, ta cũng không định dùng thân phận vốn có của Bách Lí Hồng Trang tiến cung."

Con người đen nhánh như mực lấp lánh ánh sáng lộng lẫy, đã đến thời điểm nàng là sẽ dùng bộ mặt chân thật của mình để gặp người!

Tiểu Hắc và Tiểu Bạch ngẩn ra, đôi mắt gọn sáng trừng lớn hiện lên sự ngạc nhiên vui vẻ.

Chờ đợi lâu như vậy, rốt cuộc chờ được đến một ngày chủ nhân dùng gương mặt thật của mình!

"Thật tốt quá!"

Bách Lí Hồng Trang tươi cười tươi đẹp, hai tay dần dần thu hẹp lại.

Bách Lí Hồng Trang, trước kia tất cả những khuất nhục và hối hận mà người từng có, ta đều sẽ giúp người thu hồi tất cả!

Ta sẽ để cho tất cả mọi người biết, người không phải là phế vật!

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

So với sự bất bình của Bách Lí Hồng Trang, Bách Lí Ngọc Nhan quả thực là muốn chết tâm.

Hiện giờ nàng không muốn nhất chính là đi ra ngoài gặp người, huống chi là nhìn thấy Hiên Viên Hoàn chọn lựa thái tử phi ở tuyển tú yến!

Từ sau một ngày nháo sự ở Thần Y Phường, nàng lập tức trở thành tiêu điểm nghị luận của mọi người trong thành, ngay cả thái độ của phụ thân đối nàng đều không được như xưa.

Không riêng như thế, những người vốn muốn cầu thân với nàng quả thực đã từng đập vỡ ngạch cửa, hiện tại lại biến mất vô tung vô ảnh, một người cũng không còn.

Nàng cảm thấy đời này của mình thế là xong!

Nếu như Thái Tử không muốn nàng, chi sợ không còn có người dám cưới nàng!

Nàng đường đường là thiên chi kiều nữ, sao có thể rơi vào hoàn cảnh thế này?

Nàng căn bản không muốn ra cửa gặp người, chi muốn chờ đến khi mọi người quên nàng đi.

Không nghĩ tới yến hội tuyển tú đã phá hủy kế hoạch của nàng, không thể không ra khỏi cửa, điều này quả thực khiến nàng phiền thấu tâm.

.....

Thời gian ba ngày, thoáng qua.

Mặt trăng lấp lánh trên đầu cành liễu, gió mát lạnh như nước.

Nữ nhi của các triều thần đều trang điểm tí mỉ, chi vì buổi tối tuyển tú yến.

Tướng quân phủ lại là một mảnh lạnh lẽo, sắc mặt Bách Lý Chấn Đào âm trầm, nếu có thể, hẳn thật sự không muốn tham dự tuyển tú yến!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Bách Lý Hạo Hiên

Hai nữ nhi của hán đều có quan hệ với Thái Tử điện hạ, vốn định sau khi Bách Lý Hồng Trang bị phế, hán sẽ nghĩ biện pháp để Bách Lý Ngọc Nhan theo Thái Tử điện hạ.

Chưa từng nghĩ rằng Thái Tử điện hạ lại nhục nhã Ngọc Nhan ngay trước mắt bao nhiêu người!

Nói đến việc này, cũng là trách nhiệm của Ngọc Nhan, hiện giờ tướng mạo như vậy đừng nói là Thái Tử điện hạ, chi sợ muốn gả cho người khác cũng rất khó.

Sau khi trai qua việc này, hán sớm đã mất hết cảm tình nào đối Thái Tử điện hạ.

Tâm trí của tên hỗn đản này quả thực chi biết mê sắc, khi làm việc căn bản đều không hề bàn khoăn tới thân phận của hán, khiến hán cũng trở thành trò cười!

"Cha, ta có thể không đi hay không?" Bách Lý Ngọc Nhan nhỏ giọng thử hỏi.

Nếu hôm nay nàng đi, chẳng khác nào tự rước lấy nhục, nhất định sẽ trở thành tiêu điểm chế nhạo của mọi người.

Nghe những lời này, sắc mặt Bách Lý Chấn Đào càng thêm âm trầm, "Hoàng mệnh không thể trái, chẳng lẽ ngươi muốn chết hay sao?"

Ánh mắt Bách Lý Ngọc Nhan trong nháy mắt trở nên âm đạm, xem ra hôm nay bị mọi người cười nhạo là điều không thể tránh khỏi.

Khuôn mặt Tô Uyển Tĩnh lộ vẻ u sầu, bà ta luôn luôn che chở Bách Lý Ngọc Nhan cho đến khi nàng lớn lên, hiện tại Ngọc Nhan khó chịu như thế, bà ta nhìn thấy cũng đau lòng.

"Lão gia, Ngọc Nhan đã thực đáng thương, ngươi cần gì phải tức giận với nàng?"

"Nếu không phải các ngươi trăm phương nghìn kế tiếp cận Thái Tử mà không chú ý chừng mực, làm sao đến nỗi lưu lạc đến tận đây!"

Bách Lý Chấn Đào phẫn nộ không thôi, hán rong ruổi nhiều năm trên sa trường, luôn được người kính ngưỡng, chưa bao giờ từng bị người chế cười. Nhưng hiện giờ, chi vì hai nữ nhi trong nhà, hán gần như không dám gặp người!

Thấy Bách Lý Chấn Đào nổi giận với mình, sắc mặt Tô Uyển Tĩnh cũng trở nên nhợt nhạt.

Trước đây, bà ta vẫn luôn bị áp lực bởi Tần Nhã Vân, hiện tại không muốn Bách Lý Ngọc Nhan bị áp lực bởi Bách Lý Hồng Trang thì có vấn đề gì?

Chẳng qua, những lời này bà ta không dám nói ra.

"Phụ thân, chớ nên tức giận, đợi tới thời điểm hoàng thất sẵn thủ bắt đầu, ta nhất định sẽ khiến ngươi tự hào!"

Trên khuôn mặt tao nhã của Bách Lý Hạo Hiên hiện lên sự nghiêm túc kiên định, hán sẽ không để người khác khinh thường Tướng quân phủ!

Bách Lý Hạo Hiên chính là thân đệ đệ của Bách Lý Ngọc Nhan, nhỏ hơn một tuổi so Bách Lý Hồng Trang, nhưng lại là nhi tử được tướng quân cực kỳ sủng ái.

Lúc trước vẫn luôn đi theo lão sư tu luyện, mãi đến hôm nay vừa mới trở về.

Nhìn bộ dáng nghiêm túc của Bách Lý Hạo Hiên, trong mắt Bách Lý Chấn Đào hiện lên vui mừng.

Tuy rằng Bách Lý Ngọc Nhan đã khiến hán thất vọng, nhưng Bách Lý Hạo Hiên lại chưa từng khiến hán thất vọng. Năm ấy, Hạo Hiên mười bốn tuổi tu vi đã đạt tới trung kỳ Huyền Địa Cảnh, cách hậu kỳ Huyền Địa Cảnh không xa.

So với Bách Lý Ngọc Nhan, thiên phú tu luyện của Bách Lý Hạo Hiên càng tốt hơn!

Chi cần Bách Lý Hạo Hiên có biểu hiện tốt trong cuộc thi sẵn thủ hoàng thất, như vậy những si nhục hiện giờ cũng không tính là gì.

Rốt cuộc, đại lục Thánh Huyền coi trọng nhất chính là thực lực!

"Vẫn là người hiểu chuyện!"

Sắc mặt Bách Lí Chấn Đào hòa hoãn vài phần, mỉm cười và vỗ vỗ bà vai Bách Lí Hạo Hiên.

Ánh mắt Bách Lí Hạo Hiên lóng lánh, trên mặt nở nụ cười tươi, nói tiếp: "Phụ thân, vậy Bách Lí Hồng Trang phải làm sao bây giờ? Nàng ấy sẽ tiến cung cùng chúng ta hay sao?"

Nói đến Bách Lí Hồng Trang, trong mắt Bách Lí Chấn Đào nảy lên sự chán ghét, chỉ cần nhắc tới nha đầu này, hắn lập tức không còn tâm tình nào nữa!

"Không cần." Bách Lí Chấn Đào nói giọng lạnh lùng, "Chúng ta sẽ tiến cung trước, sa đó chuẩn bị cỗ kiệu để chính nàng tự đi!"

"Được, ta đi an bài!"

Bách Lí Hồng Trang không hề bất ngờ khi nghe được tin tức đám người Bách Lí Chấn Đào muốn tiến cung trước. Bách Lí Chấn Đào đều luôn ghét bỏ nàng, cách làm này cũng không phải là lần đầu tiên.

Vừa lúc, nàng cũng không muốn tiến cung cùng toàn gia này.

Trong mắt nàng, bọn họ vốn là không phải người một nhà!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Nương tử, tốt nhất nên ở bên ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mặc quần áo đẹp để một phen, Bách Lí Hồng Trang công khai ra khỏi Nhĩ Huyền Các, đi về hướng đại môn Tướng quân phủ.

Thời điểm bọn hạ nhân nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang, sùi nổi tròng lớn mắt, trong mắt lấp ánh sự nghi hoặc cùng với không thể tin.

"Cô nương này là ai? Sao lại xuất hiện trong phủ?"

"Ta vừa mới nhìn thấy nàng đi ra từ Nhĩ Huyền Các, không phải là nhị tiểu thư đấy chứ?"

"Vui đùa gì vậy! Nhị tiểu thư chính là người mù, ta thấy cô nương này giống như là Hồng Trang cô nương của Thần Y Phưong!"

Bọn hạ nhân nghi hoặc không thôi, bất quá không ai nghĩ sẽ ngăn lại Bách Lí Hồng Trang.

Vừa nhìn thấy cô nương này liền biết thân phận không tầm thường, nếu ngăn nàng lại không phải là tự mình tìm chết sao?

Tuy nhiên, khi Bách Lí Hồng Trang tới cỗ kiệu đã được chuẩn bị sẵn cho nàng, trên dung nhan xinh đẹp phủ lên một nụ cười mỉa mai.

Bởi vì, trong tầm mắt chỉ có một cỗ kiệu, căn bản không có kiệu phu!

Đây căn bản là không muốn để nàng tới tuyền tú yến!

"Quá đáng giận!" Trên mặt Tiểu Hắc nhiễm lên phần nộ, "Chủ nhân, muốn chúng ta đi tìm mấy tên kiệu phu tới hay không?"

Đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân nặng nề từ nơi xa dần dần truyền đến, ngưng mắt vừa thấy, đỉnh đầu một cỗ kiệu cực kỳ hoa lệ chậm rãi đi đến.

Bách Lí Hồng Trang cũng không ngạc nhiên, đây chắc hẳn cũng là cỗ kiệu đi tới hoàng cung, chỉ là không biết của triều thần nào.

"Nương tử, nhìn có vẻ như người không vào cung được, không bằng..... chúng ta đi cùng nhau?"

Giọng nói nhẹ nhàng cùng với tiếng cười nồng ấm đột nhiên truyền ra từ trong cỗ kiệu, lộ ra trêu đùa quen thuộc.

Bách Lí Hồng Trang hơi giật mình, chỉ thấy Đế Bắc Thần xốc mình lên, nhìn nàng với nụ cười trên mặt.

"Được thôi!"

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày cười, hiển nhiên, Đế Bắc Thần sớm đã biết thân phận nàng, cho nên giờ phút này nhìn thấy nàng mới không có chút kinh ngạc nào.

Nhớ tới trước đây, thời điểm quen biết Đế Bắc Thần, nàng chỉ cảm thấy Đế Bắc Thần thực sự không đơn giản, cho nên không muốn có nhiều tiếp xúc. Tuy nhiên, hiện tại dù không muốn tiếp xúc cũng đã tiếp xúc nhiều lần.

Tuy rằng gia hỏa này ngoài miệng nói chuyện luôn luôn ngả ngớn, nhưng nàng có thể phán đoán được, Đế Bắc Thần cũng không có ác ý với nàng.

Đối với bí mật về thân thể Đế Bắc Thần, nàng cũng không muốn tìm hiểu kỹ hơn.

Thấy Bách Lí Hồng Trang sáng khoải đáp ứng như thế, trong mắt Đế Bắc Thần thật ra xuất hiện một tia kinh ngạc.

Xem ra, nương tử hắn cũng là người thông minh!

Mãi đến khi Bách Lí Hồng Trang đã ở trên cỗ kiệu, Hắc Mộc lúc này mới nghi hoặc sờ sờ đầu. Ngày thường Bách Lí cô nương vừa nhìn thấy thiếu chủ thì lập tức không nhịn được dậm chân, từ khi nào quan hệ của hai người trở nên hài hòa như thế?

"Có vẻ như, những ngày người ở tướng quân phủ cũng không tốt lắm." Đế Bắc Thần chậm rãi nói.

Bách Lí Hồng Trang nhún vai, "Thế nhân đều cho rằng những ngày trời qua của Vương gia tàn phế như người thật là khổ sở, trên thực tế không phải là quá tiêu dao tự tại hay sao?"

Nghe những lời này, tươi cười trên mặt Đế Bắc Thần mở rộng vài phần, khuôn mặt vốn đã tuấn mỹ vô song, tươi cười càng thêm mê người, lực sát thương mười phần.

"Nếu nói như thế, những ngày trời qua của ta và nương tử thật ra rất giống nhau."

"Nếu ngươi không vô si như vậy, có lẽ là như thế."

Bách Li Hồng Trang mỉm cười, sau khi xác định Đế Bắc Thần cũng không có ác ý với mình, lúc bọn họ ở chung đã trở nên tự nhiên hơn nhiều.

"Hôm nay ngươi dùng bộ mặt như vậy tiến cung, chỉ sợ sẽ nổi lên nghị luận không nhỏ, ngươi phải cẩn thận, chớ nên chọc giận Hoàng Thượng."

Giọng nói của Đế Bắc Thần đột nhiên trầm trọng và nghiêm túc nhiều hơn vài phần, Bách Li Hồng Trang hơi giật mình, gia hỏa này đang quan tâm tới nàng sao?

Nàng cũng mỉm bạch được, hôm nay tiến cung nhất định sẽ gặp nguy hiểm. Rốt cuộc, nàng dùng thân phận Hồng Trang lừa người, đối mặt với người khác không quan trọng, nhưng nếu như Hoàng Thượng so đo, nàng sẽ phạm vào tội khi quân!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Ta sẽ không nhịn được

Đôi mắt đen nhánh như mực ngóng nhìn đôi mắt thâm sâu như biển của Đế Bắc Thần, nàng phát hiện bản thân mình thật sự nhìn không thấu Đế Bắc Thần.

Trong cổ kiệu đột nhiên lâm vào yên tĩnh, hai người đối diện lẫn nhau, phảng phất đều muốn nhìn thấu tư tưởng của nhau từ trong mắt đối phương.

Đột nhiên, thân mình Đế Bắc Thần bỗng tiến gần tới Bách Li Hồng Trang, nháy mắt kéo gần khoảng cách giữa hai người bọn họ!

Bách Li Hồng Trang nhanh chóng lui về phía sau, mặt đẹp hiện lên một tia tức giận, ngay trong khoảnh khắc vừa rồi, mỗi nàng rõ ràng đã đụng phải mặt của Đế Bắc Thần!

"Nương tử, ngươi nhìn ta thâm tình như vậy, ta sẽ không nhịn được!"

Lời này vừa nói ra, không khí phảng phất cũng trở nên ái muội hơn.

Trong mắt Đế Bắc Thần mỉm cười, nhưng trong chốc lát kia, Bách Li Hồng Trang rõ ràng nhìn thấy được sự nghiêm túc loé lên trong mắt hắn.

"Vô si!"

Bách Li Hồng Trang quay đầu đi, đôi công lực vô si của gia hỏa này, nàng thật sự hồ thẹn.

Hắc Mộc chỉ nghe thấy bên trong kiệu đột nhiên truyền đến một tiếng "Vô si", trong đầu không thể không miên man bất định. Không phải là thiếu chủ đã làm gì không nên đối Bách Li cô nương, đúng không?

"Sẽ không, sẽ không, sao có thể!" Ý nghĩ này hiện lên, Hắc Mộc lập tức vỗ vỗ đầu mình, "Ta nhất định đã suy nghĩ quá nhiều!"

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Ngự Hoa Viên.

Muôn hoa đủ màu khoe sắc, nở rộ quyến rũ, phong phú lộng lẫy, trong không khí đều nồng đậm mùi hoa.

Rượu ngon món ngon sớm đã được bày ra, bầu không khí trang nhã xa hoa tràn ngập toàn bộ Ngự Hoa Viên.

Tuy nhiên, hấp dẫn người nhất cũng không phải hoa tươi cùng với rượu ngon, mà là những mỹ nhân tuổi thanh xuân đang dạo quanh hoa viên.

Các tiểu thư hiển nhiên đều đã trải qua trang điểm tỉ mỉ, vì hôm nay muốn được thể hiện một khuôn mặt xinh đẹp nhất ở trước mặt Hiền Viên Hoàn.

Các triều thần tụ tập tốp năm tốp ba bên nhau hàn huyên, mặt mày các phu nhân cũng nở nụ cười, nghiên cứu xem ai búi tóc đẹp mắt.

"Hoàng Thượng giá lâm! Hoàng Hậu giá lâm! Thái Từ giá lâm!"

Giọng nói bén nhọn tinh tế đột nhiên vang lên, ngay lập tức mọi người dừng nói, tất cả đều cung kính đứng thẳng người.

Chỉ thấy hoàng thượng một thân áo choàng màu vàng chói lọi được rất nhiều người vây quanh chậm rãi đi tới, hoàng hậu và Thái từ đi ở hai bên người.

Hiền Viên Ngự Thiên mặc long bào, hần chính trực trẻ khỏe oai hùng khác với người thường. Từ hình dáng cũng có thể mơ hồ nhìn ra, khi tuổi trẻ thực rất tuấn lãng, một luồng áp lực hoàng gia tràn ngập tỏa ra, khiến cho Ngự Hoa Viên nháy mắt trang nghiêm hơn vài phần.

Hoàng hậu mặc bộ váy dài màu đỏ thêu mẫu đơn cao quý ưu nhã, khuôn mặt vốn điềm lệ đoan trang càng thêm minh diễm động lòng người.

Hiền Viên Hoàn mặc quần áo màu vàng nhạt, vương niệm ba ngăn hình mặc cao cao trên đầu, dáng người trác tuyệt, tướng mạo xuất chúng, hấp dẫn tuyệt đại đa số ánh mắt nữ tử ở đây.

"Tham kiến hoàng thượng, hoàng hậu, Thái từ điện hạ!" Mọi người sôi nổi hành lễ.

Trên mặt hoàng thượng Hiền Viên Ngự Thiên hiện lên tươi cười, giọng tay nói: "Bình thân! "

"Hôm nay xem như gia yến, tất cả hãy tận tình vui chơi ăn uống, không cần câu nệ!"

"Tạ hoàng thượng!"

"Tin rằng tất cả mọi người đều biết, mục đích hôm nay hoàng thượng tổ chức buổi dạ yến này." Hoàng hậu Giang Cẩn Doanh nở nụ cười ưu nhã trên mặt, nàng vốn đã mỹ mạo càng hiện lên tôn quý, "Thái từ tuổi đã không còn nhỏ, là thời điểm nên tuyển một vị chính phi. "

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây đều sáng mắt lên, đây chính là điều bọn họ mong chờ hôm nay!

Các nữ tử đang tuổi thanh xuân đều e lệ nhìn Hiên Viên Hoàn, mặt đẹp ứng đó, trái tim đều mong chờ không thôi.

Thái tử phi, đó là mộng tưởng của bao nhiêu nữ tử!

So với sự vui sướng của các triều thần khác, khuôn mặt Bách Lí Chấn Đào lại dường như lạnh nhạt. Thái Tử tuyền phi có thể nói không có chút quan hệ gì với hắn.

"Tuyền tử yến đã bắt đầu rồi, Bách Lí Hồng Trang vì sao còn chưa tới?"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kinh diễm toàn trường

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bách Lí Chấn Đào nhú mày, hoàng thượng hoàng hậu đều đã tới, Bách Lí Hồng Trang dám đến trễ!

Bách Lí Hạo Hiên nghi hoặc, "Không biết, chỉ sợ chắc là không muốn đến."

"Hồ nào!" Bách Lí Chấn Đào lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, "Hoàng mệnh khó chống, sao nàng không muốn tới liền không tới?"

Hôm nay thái tử tuyền phi, Bách Lí Hồng Trang vốn là một người bị chú ý nhất, nếu như không có quan hệ với nàng, sẽ không ai phát hiện ra nàng vẫn còn chưa tới.

Hiện tại hầu như tất cả mọi người đều đang tìm kiếm Bách Lí Hồng Trang, một khi hoàng thượng hỏi tới, không phải đã xong đời hay sao?

Quả nhiên, thời điểm Bách Lí Chấn Đào đang phát sầu, Thừa tướng Lý Thừa Càn đã hỏi: "Bách Lí tướng quân, hôm nay sao không nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang?"

Quan hệ giữa Lý Thừa Càn và Bách Lí Chấn Đào luôn luôn căng thẳng, hôm nay chính là cơ hội rất tốt để nhục nhã Bách Lí Chấn Đào, hẳn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Sắc mặt Bách Lí Chấn Đào trầm xuống, Lý Thừa Càn chỉ đang tìm kiếm rắc rối mà thôi!

Nhìn sắc mặt Bách Lí Chấn Đào khó coi, ý cười trên mặt Lý Thừa Càn càng sâu, "Bách Lí Hồng Trang hôm nay không phải sẽ không tới, đúng không?"

Bách Lí Chấn Đào và Lý Thừa Càn đều là đại thần quyền cao chức trọng, vì thế lúc hai người nói chuyện với nhau cũng có không ít người quan tâm.

Khi nhắc tới Bách Lí Hồng Trang, mọi người bắt đầu tìm kiếm trong Ngự Hoa Viên. Cho tới thời điểm này, bọn họ căn bản vẫn không thể nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang!

Đột nhiên, Ngự Hoa Viên đang âm ỉ yên lặng lại một cách kỳ diệu.

Mọi người đều nhìn thấy hai thân ảnh chậm rãi đi tới từ nơi xa, trong mắt tràn ngập kinh diễm cùng với nghi hoặc.

Chỉ thấy Đế Bắc Thần mặc một bộ quần áo màu vàng nhạt, khuôn mặt tuấn mỹ như thần phác họa một nụ cười nhạt như có như không, một bầu không khí đạm nhiên như gió thổi qua, phảng phất như làn gió mát trong rừng, khiến người chìm trong vô tận.

Mặc dù ngồi ở trên xe lăn, lưng hắn vẫn rất thẳng thắn, hơi thở tôn quý phát ra từ trong xương cốt không thua với bất luận người nào ở đây.

Từ nháy mắt khi hắn xuất hiện, phảng phất đã tản ra ánh sáng rực rỡ vô hạn, hấp dẫn tầm mắt mọi người.

Tuy nhiên, càng khiến cho người kinh diễm hơn, chính là thân ảnh màu trắng bên cạnh Đế Bắc Thần.

Nữ tử mặc một bộ bạch y, phác họa ra thân hình pháp phòng quyền rũ, ba ngón tóc đen tùy ý nổi lên, hiện lên tùy hứng cùng với tiêu sái.

Không có chút phấn trang nào trên gương mặt đẹp tính xảo tuyệt mỹ, mi như lông chim, da trắng như tuyết, eo như bó lụa, một đôi mắt phượng lấp lánh rực rỡ và lộng lẫy.

Mặc dù đứng ở bên cạnh mỹ nam tử đệ nhất hoàng thành Đế Bắc Thần, nàng cũng không hề thua kém chút nào.

Khiến người không thể không cảm thán, đúng là mỹ nhân khuynh thành, phong hoa tuyệt đại!

Cho tới nay, mọi người đều cảm thán dung mạo tuyệt thế của Đế Bắc Thần, chỉ sợ không có nữ tử nào có thể cùng so với hắn, chưa từng nghĩ tới hiện tại lại xuất hiện một người!

"Hồng Trang? Đó không phải thần y Hồng Trang sao?"

Không biết ai là người đã kinh hô một tiếng đầu tiên, tầm mắt mọi người lập tức động lại ở trên người Bách Lí Hồng Trang.

Hiện giờ thanh danh Thần Y Phưởng vang dội, toàn bộ hoàng thành không có người nào không biết đại danh Thần Y Phưởng, đối với thần y Hồng Trang tự nhiên cũng đều biết đến.

Vừa nhìn thấy, mọi người đều xác định nữ tử này chính là thần y Hồng Trang không sai!

Bất quá, vì sao Hồng Trang lại đến cùng với Đế Bắc Thần? Quan trọng nhất chính là..... Hồng Trang sao có thể tham gia dạ yến hôm nay?

Bách Lí Ngọc Nhan nhìn Bách Lí Hồng Trang kinh diễm toàn trường, trong mắt hiện lên hận thù.

Nếu không phải bởi vì nữ nhân này, nàng cũng không đến mức lưu lạc tới hoàn cảnh như ngày hôm nay!

Hết thấy này đều là do Bách Lí Hồng Trang ban tặng, hiện tại nữ nhân này dám còn dám công khai xuất hiện ở bữa tiệc tuyền tử?

Hiên Viên Hoàn cũng ngơ ngẩn nhìn Bách Lí Hồng Trang, hắn không bao giờ có thể nghĩ tới, sẽ nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang trong trường hợp này.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 51: Ta là Bách Lí Hồng Trang

Edit & Dịch: Emily Ton.

Kể từ ngày Hồng Trang cự tuyệt hẳn, mặc dù hắn không gặp lại Hồng Trang, nhưng ở trong lòng hắn chưa bao giờ buông bỏ.

Có lẽ vì những năm gần đây, chưa từng có một nữ nhân nào cự tuyệt hẳn, cũng có thể hoặc là Hồng Trang có mệnh quá lớn, khiến hắn trong khoảng thời gian gần đây vẫn luôn mơ về nàng.

Hôm nay, sau khi Bách Lí Hồng Trang ăn diện lộng lẫy càng tán ra mệnh lực mê người. Hắn vốn đang cảm thấy tiểu thư Quan gia không tồi, trong nháy mắt đều đã đánh mất. Tất cả tràn ngập ánh sáng rực rỡ.

Trong mắt hắn, chỉ còn lại một mình Hồng Trang.

Những thiếu nữ đang ông ẹo tạo dáng với ý đồ hấp dẫn chú ý của Hiến Viên Hoàn, sau khi nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang cướp đi tất cả sự nổi bật từ bọn họ, trên mặt cũng bắt đầu trở nên khó coi.

"Hôm nay chính là tuyển tú yến của Thái Tử điện hạ, Hồng Trang tới nơi này làm gì!"

Tùng tiếng nói thầm thì ghen ghét, bất mãn và hỗn loạn bắt đầu truyền ra. Sự tình Hồng Trang cự tuyệt Hiến Viên Hoàn nhiều người đều đã biết, chẳng lẽ Hồng Trang đã thay đổi chủ ý?

Bách Lí Ngọc Nhan trực tiếp đứng dậy, nói: "Hồng Trang, đây là dạ yến hoàng gia, ngươi không phải là nữ tử quan gia, sao có thể tới đây?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi ánh mắt đều nhất trí dừng ở trên người Bách Lí Hồng Trang, ngay cả hoàng thượng và hoàng hậu nơi xa cũng chú ý tới động tĩnh bên này.

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang gợi lên nụ cười quyến rũ, thiếu vài phần duyên dáng xuất trần, nhiều hơn vài phần quyến rũ mê hoặc.

"Tỷ tỷ, ngươi chẳng lẽ không quen biết ta sao?"

Giọng nói thờ ơ lạnh nhạt, lộ ra một chút trào phúng. Bách Lí Hồng Trang chỉ yên lặng nhìn Bách Lí Ngọc Nhan, nàng cũng muốn thương thức một chút biểu tình của Bách Lí Ngọc Nhan.

Nghe giọng nói quen thuộc, Bách Lí Ngọc Nhan phảng phất giống như gặp quý, kinh ngạc nhìn Bách Lí Hồng Trang, "Ngươi..... ngươi là?"

"Ta là Bách Lí Hồng Trang."

Bách Lí Hồng Trang chậm rãi lên tiếng, giọng điệu kiên định mà chân thật đáng tin!

Ta là Bách Lí Hồng Trang!

Nàng công khai nói cho mọi người biết thân phận thật sự của mình!

Tất cả mọi người ở đây đều ngơ ngác nhìn Bách Lí Hồng Trang, tên này không hề có một chút xa lạ nào đối với bọn họ!

Thái tử phi bị phé!

Đích tiểu thư Tướng quân phủ, phé vật không thể tu luyện!

Với tên tuổi như thế, Bách Lí Hồng Trang nghiễm nhiên trở thành chê cười trong mắt mọi người, là kẻ đáng thương mà bao nhiêu người đồng tình!

Tuy nhiên, nhìn thân ảnh lấp lánh rực rỡ trước mắt, không một ai có thể liên hệ hai người ở bên nhau.

"Không có khả năng, sao ngươi có thể là Bách Lí Hồng Trang!"

Bách Lí Ngọc Nhan trừng lớn con ngươi, kinh hãi nồng nhiệt chiếm cứ nội tâm nàng ta, thậm chí đều không thể có giữ hình tượng của mình.

Sao với sự thất thổ của Bách Lí Ngọc Nhan, Bách Lí Hồng Trang lại rất thờ ơ tự nhiên, nhất cử nhất động đều lộ ra ưu nhã.

"Chúng ta tốt xấu cũng đã sinh sống cùng nhau mười mấy năm qua, mặc dù ngươi đã độc mù ta, ta từ trước tới nay vẫn chưa từng quên dung mạo của ngươi."

"Hiện tại ta đang đứng ở trước mặt ngươi, ngươi cũng không nhận ra ta, không thể không khiến ta thương tâm."

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang mím cười, nói ra sự thật đẫm máu như vậy, biểu tình thờ ơ của nàng lại phảng phất như đó căn bản không phải là chuyện của nàng.

Toàn trường ồ lên, mọi người đã quên mất động tác trên tay, toàn bộ đều đắm chìm trong sự thật từ lời nói của Bách Lí Hồng Trang.

"Hồng Trang, Bách Lí Hồng Trang, thì ra cô nương Hồng Trang chính là đích tiểu thư tướng quân phủ!"

Mọi người bừng tỉnh, bọn họ chỉ nghe thấy tên Hồng Trang có chút quen tai, nhưng thật ra chưa từng nghĩ tới, lại có sự liên hệ giữa hai bên như vậy!

"Bách Lí Hồng Trang nói rằng Bách Lí Ngọc Nhan đã độc mù nàng ấy?"

"Bách Lí Ngọc Nhan ngay cả loại chuyện như đoạt vị hôn phu của muội muội đều làm ra được, độc mù Bách Lí Hồng Trang thì có gì là không có khả năng?"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Mọi người khiếp sợ

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bách Lí Chấn Đào, Tô Tinh Uyển, Bách Lí Hạo Hiền giờ phút này đều đang sững sờ tại chỗ.

Nhìn khuôn mặt trước mắt mình diễm động lòng người, bọn họ rõ ràng cảm thấy một sự quen thuộc!

Tuy rằng nội tâm bọn họ cực kỳ không muốn thừa nhận, nhưng bọn họ đều rất rõ ràng, nữ tử này chỉ sợ thật sự chính là Bách Lí Hồng Trang!

Bởi vì, bất luận là giọng nói hay tướng mạo đều giống nhau như đúc với Bách Lí Hồng Trang, duy nhất không giống chính là khí chất. Hai loại khí chất hoàn toàn khác nhau.

Sắc mặt Bách Lí Ngọc Nhan khó coi tới cực điểm, căn bản không thể nào tiếp thu sự thật trước mắt.

Nàng ta vẫn luôn cho rằng những chuyện mình làm đều hoàn hảo như vậy, nếu nữ tử trước mắt thật sự là Bách Lí Hồng Trang, như vậy chẳng phải tất cả những sự tình mình làm đều sớm đã bị Bách Lí Hồng Trang biết rõ?

Đúng là bởi vì như thế, Bách Lí Hồng Trang mới có thể trả thù nàng ta!

Cướp Hiền Viên Hoàn khỏi tay nàng ấy, thậm chí thông cáo sự tình nàng ta đã làm khắp toàn thiên hạ!

Ngoại trừ Bách Lí Hồng Trang, còn có ai có thể rõ ràng tất cả những sự tình giữa các nàng như vậy?

Hiền Viên Hoàn giờ phút này cũng ngây ngẩn cả người. Trước đó, hắn rõ ràng đã từng kiểm tra qua, xác nhận Hồng Trang không hề có liên quan gì đến Bách Lí Hồng Trang.

Không nghĩ tới, hai người các nàng căn bản là một.

Bách Lí Hồng Trang sao sẽ có biến hoá to lớn như vậy?

Hắn đã từng gặp qua Bách Lí Hồng Trang mấy lần, vẫn luôn xấu xí phục tùng vâng vâng dạ dạ, khiến hắn không thể nào nhấc lên nửa điểm hứng thú.

Tuy nhiên, nữ nhân cách đó không xa, cơ thể nở rộ sáng rực, sao có thể là Bách Lí Hồng Trang mà hắn từng chán ghét?

Một người tuyệt đối không có khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn biến thành bộ dáng như vậy, chẳng lẽ..... Bách Lí Hồng Trang trước đây vẫn luôn ngụy trang?

Suy nghĩ về điều này, sắc mặt Hiền Viên Hoàn càng khó coi tới cực điểm.

Theo lý thì Bách Lí Hồng Trang căn bản không có lý do nào để ngụy trang mình, như vậy cũng chỉ có một nguyên nhân —— nàng không muốn gả cho mình!

Nghĩ lại tới khi mình thổ lộ với Bách Lí Hồng Trang, bộ dáng cự tuyệt của nàng không chút do dự. Hoá ra, từ trước tới nay, nữ nhân mà mình cho rằng ghét bỏ nhất, lại chính là người ghét mình nhất!

Nàng ghét bỏ mình, cho nên mới khiến mình trở nên khó xem như vậy!

Hiền Viên Ngự Thiên cùng với Giang Cẩn Doanh liếc mắt cùng nhìn nhau một cái, trong mắt cũng hiện lên sự nghi hoặc.

Nữ tử nọ diễm vô song trước mắt này chính là thái tử phi bị phế, Bách Lí Hồng Trang? Vì sao bộ dáng trong ấn tượng của bọn họ lại hoàn toàn khác như thế?

"Bách Lý tướng quân, đây là chuyện gì đang xảy ra? Không phải hai mắt nàng ấy đã bị mù hay sao?"

Giọng nói của Hiền Viên Ngự Thiên hơi trầm xuống, hắn là vì nghe nói hai mắt Bách Lí Hồng Trang đã bị mù, lúc này mới hủy bỏ hôn ước, nhưng nữ tử trước mắt rõ ràng không giống như nữ tử trong tin đồn!

Mồ hôi lạnh chảy xuống từ trên trán Bách Lí Chấn Đào, hắn vội vàng nói: "Bẩm Hoàng Thượng, lúc trước đúng thật hai mắt Bách Lí Hồng Trang đã bị mù, nhưng gần đây đã được trị khỏi."

Trong khoảng thời gian ngắn, Bách Lí Chấn Đào chỉ có thể tìm được những từ như thế. Trên thực tế, ngay cả bản thân hắn đều không rõ ràng lắm, đến tột cùng chuyện gì đã xảy ra!

"Trị khỏi?" Hiền Viên Ngự Thiên nhíu mày, "Vậy vì sao người không nói ra việc này?"

"Điều này..... vì thần cũng chỉ vừa mới biết được." Bách Lí Chấn Đào mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Nếu lần này trả lời không tốt, đó chính là tội lớn khi quân!

"Tướng quân, Thần Y Phưởng đã mở trước đây một tháng, vì sao người tới hôm nay mới biết được?" Lý Thừa Cẩn hỏi.

Trong lòng Bách Lí Chấn Đào đã âm thầm nguyên rủa 18 đời tổ tông Lý Thừa Cẩn, nói: "Bách Lí Hồng Trang vẫn luôn lừa gạt chúng ta, cho nên ta cũng không biết được."

Nhìn bộ dáng Bách Lí Chấn Đào không giống như đang ngụy biện, mặc dù sắc mặt Hiền Viên Ngự Thiên không vui, nhưng cũng không nói gì thêm nữa.

Rốt cuộc, hắn cũng có hiểu biết về thái độ của Bách Lí Chấn Đào đối với Bách Lí Hồng Trang.

"Chúng ta hãy nói về việc này sau!"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 53: Ta cảm thấy tiếc cho người

Bách Lí Chấn Đào liên tục gật đầu, trong lòng đang không ngừng suy nghĩ nên giải thích việc này với hoàng thượng như thế nào.

Mấu chốt nhất chính là, chính hắn cũng không biết gì cả!

Tuyển tú yến tiếp tục diễn ra, Hoàng Hậu đề nghị những nữ tử nào có tài hoa đều biểu diễn tiết mục của họ, lúc này mới giải tán hết những lời bàn tán lúc trước.

Bách Li Hồng Trang thành thoi nhắm nháp điểm tâm hoàng thất, cung nữ thái giám đi qua đi lại ở trong bữa tiệc, trình lên những món ăn và điểm tâm ngon nhất hoàng cung.

Hắc bạch mao cầu nhìn thấy một màn này, phảng phất giống như đâm vào máu gà, nước miếng đều mau chảy xuống.

Bách Li Hồng Trang hiển nhiên tâm tình rất tốt, sau khi cảnh cáo hai tiểu gia hòa đừng chạy quá xa rồi tùy ý để bọn họ đi chơi.

Đế Bắc Thần ngồi ở bên cạnh Bách Li Hồng Trang, khẽ cười nói: "Ngươi thật sự không lo lắng một chút nào sao?"

"Ngươi thấy địa vị Bách Li Chấn Đào ở Phong Bác Quốc như thế nào?"

Bách Li Hồng Trang nhướn mày, lại cầm lấy một quả nho bỏ vào trong miệng.

"Ăn sâu bén rễ."

Đế Bắc Thần lộ ra tươi cười, chỉ một câu, hẳn đã minh bạch ý tứ của Bách Li Hồng Trang.

Bởi vì có Bách Li Chấn Đào rong ruổi sa trường, Phong Bác Quốc mới được yên ổn như thế.

Hiện giờ mãnh tướng suất binh chinh chiến chỉ có Bách Li Chấn Đào là thích hợp nhất, cho nên Hiến Viên Ngự Thiên nếu suy xét từ đại cục sẽ không làm gì đối Bách Li Chấn Đào, nhiều nhất bất quá chỉ trừng phạt một chút để răn đe mà thôi.

Truy rằng Bách Li Hồng Trang không thân cận với Bách Li Chấn Đào, nhưng dù sao cũng là nữ nhi của Bách Li Chấn Đào, cho nên, tính mạng của Bách Li Hồng Trang cũng sẽ không có gì nguy hiểm.

"Ngươi thật sự đã bàn tính một tay rất tốt, tuy nhiên, Bách Li Ngọc Nhan thật sự rất thâm."

Theo tầm mắt Đế Bắc Thần nhìn lại, giờ phút này một đám nữ tử đang vây xung quanh bên cạnh Bách Li Ngọc Nhan, mặc dù khoảng cách khá xa nhưng hẳn vẫn có thể mơ hồ nghe thấy những giọng nói chầm chọc.

"Ngươi cảm thấy tiếc cho nàng ta?" Bách Li Hồng Trang hỏi.

Nàng hoàn toàn không cảm thấy Bách Li Ngọc Nhan thâm hiểm bao nhiêu, nhưng nàng ta quả thật lần đầu tiên ném thư tư vị bị người nói móc.

Mà nàng, vẫn luôn sống trong hoàn cảnh như vậy.

Mặc dù hiện tại thanh danh Bách Li Ngọc Nhan không tốt, Tướng quân phủ vẫn chưa từng bạc đãi nàng ta, còn nàng thì sao?

Một bữa no một bữa đói, một hạ nhân đều có thể tùy tiện khi dễ đến trên đầu nàng, nếu đem so sánh, Bách Li Ngọc Nhan vẫn còn quá tốt.

Đế Bắc Thần lắc đầu, "Không, ta không cảm thấy tiếc cho nàng ta."

Ánh mắt Bách Li Hồng Trang hơi lơ, nàng nghĩ tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy tình cảnh Bách Li Ngọc Nhan thập phần thâm hiểm, Đế Bắc Thần lại có giải thích khác?

"Nhưng ta cảm thấy tiếc cho ngươi."

Những lời này Đế Bắc Thần nói rất nghiêm túc. Thời điểm sau khi xác nhận thân phận Bách Li Hồng Trang, hẳn cũng hiểu biết được cuộc sống của Bách Li Hồng Trang trong dĩ vãng.

Rất khó tưởng tượng nữ tử thiên chi kiêu nữ trước mắt này, không ngờ vẫn luôn sống trong một hoàn cảnh như vậy. Chẳng trách nàng không có chút đồng tình nào với Bách Li Ngọc Nhan, nếu đối lại là hẳn, sẽ càng tuyệt tình hơn!

Biểu tình của Bách Li Hồng Trang hơi cứng lại, đây là lần đầu tiên nàng tình tường nhìn thấy sự nghiêm túc trong mắt Đế Bắc Thần, nhưng nàng không biết nên làm sao, chỉ có thể giả vờ không có việc gì tiếp tục xem biểu diễn.

"Nương tử, nho này ăn rất ngon?" Đế Bắc Thần trêu đùa hỏi.

Bách Li Hồng Trang nhìn về phía mâm đựng trái cây, mấy quả nho cơ hồ đều bị nàng ăn sạch sẽ, giờ phút này tay nàng đang chạm vào trong không khí.

"Cũng không tệ lắm." Bách Li Hồng Trang ra vẻ bình tĩnh nói.

Đế Bắc Thần cười sùng nịch, lấy mâm đựng trái cây trước mặt mình đặt ở trước mặt Bách Li Hồng Trang, "Nếu ngươi thích, vậy ăn nhiều một chút."

Bách Li Hồng Trang liếc mắt nhìn Đế Bắc Thần một cái, sau đó tiếp tục ăn nho, thật ra..... nho này có hương vị thật sự không tồi!

"Bách Li Hồng Trang, ngươi đang chơi trò gì vậy!"

Bách Li Hạo Hiển bước nhanh đi tới bên cạnh Bách Li Hồng Trang, khuôn mặt non nớt lấp đầy chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Ý trung nhân

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hôm nay thời điểm mới gặp Bách Li Hồng Trang, hẳn cũng khiếp sợ không thôi, nhưng sau khi cẩn thận nhớ lại, Bạch tỷ tỷ lâm vào hoàn cảnh như thế, tất cả đều do Bách Li Hồng Trang làm hại!

Nữ nhân này, thật sự khiến hẳn cảm thấy chán ghét từ tận đáy lòng!

"Ta chơi trò gì, có quan hệ với ngươi sao?" Bách Li Hồng Trang cười lạnh nói.

Bắt đầu từ khi còn nhỏ, Bách Li Hạo Hiển và nàng chưa bao giờ hoà thuận, nàng rõ ràng chưa từng làm gì, nhưng Bách Li Hạo Hiển vẫn luôn nghĩ mọi cách hại nàng.

Nếu nói Bách Lí Ngọc Nhan xấu xa, vậy thì Bách Lí Hạo Hiên được xem là tàn nhẫn!

Sắc mặt Bách Lí Hạo Hiên âm trầm, cắn răng nói: "Hôm nay ngươi đối đãi với tỷ tỷ ta như vậy, ta tuyệt đối không sẽ bỏ qua ngươi!"

Trong khi nói, Bách Lí Hạo Hiên trực tiếp giờ chén rượu lên, hất về phía trên mặt Bách Lí Hồng Trang!

Mặt đẹp Bách Lí Hồng Trang lạnh lùng, thời điểm lúc nàng đang chuẩn bị tránh ra, Đế Bắc Thần đã nhanh hơn nàng một bước, mở quạt xếp ra, chặn tất cả rượu.

Bách Lí Hạo Hiên xanh mặt nhìn Đế Bắc Thần, chẳng lẽ Đế Bắc Thần có quan hệ gì với Bách Lí Hồng Trang hay sao? Nếu không, vì sao muốn giúp Bách Lí Hồng Trang?

Xôn xao!

Trong khi Bách Lí Hạo Hiên còn đang nghi hoặc, Bách Lí Hồng Trang đã đổ nguyên bầu rượu trên đầu Bách Lí Hạo Hiên.

Tỉ tách! Tỉ tách!

Rượu từ trên mặt Bách Lí Hạo Hiên bắt đầu nhỏ giọt xuống mặt đất, truyền ra những tiếng vang thanh thúy.

Bách Lí Hạo Hiên vốn tuần tú bất phàm, trong khoảnh khắc này đã biến thành gà rớt vào nồi canh, giờ phút này đang kinh ngạc nhìn Bách Lí Hồng Trang.

Từ trước tới nay, chỉ có hần khi dễ Bách Lí Hồng Trang, Bách Lí Hồng Trang chưa bao giờ dám phản kháng.

Gần đây, rốt cuộc Bách Lí Hồng Trang đã bị sao vậy? Hết thấy sự tình nàng làm đều hoàn toàn khác với trước kia!

Khóe miệng phác họa ra nụ cười nghiền ngẫm, Bách Lí Hồng Trang tiến đến bên tai Bách Lí Hạo Hiên, nói: "Hiện tại, không phải ngươi không buông tha ta, mà là ta..... sẽ không buông tha ngươi."

"Ta..... sẽ không buông tha ngươi."

Giọng nói êm tai dễ nghe lộ ra mê hoặc và uy hiếp. Bách Lí Hạo Hiên cảm thấy bản thân mình dường như có thể cảm nhận được hơi thở của Bách Lí Hồng Trang, sự lạnh lùng trong giọng nói khiến hắn có một loại dự cảm rất xấu.

"Bách Lí Hồng Trang, cho dù ngươi không mù thì sao? Ngươi vẫn là một phế vật như cũ, không thể chịu được một kích!"

Bách Lí Hạo Hiên cố gắng xoa bỏ cơn lạnh trong tim, giọng điệu mạnh mẽ hống hách.

Bách Lí Hồng Trang quay lại, mặt đẹp vẫn tươi cười như cũ, chỉ là gần từng chữ một nói: "Ta, chờ!"

"Hừ!"

Bách Lí Hạo Hiên hừ lạnh một tiếng, phát tay áo bỏ đi, hần mới không tin phế vật này có thể làm được bất cứ điều gì!

Sau khi dạ yến chấm dứt, chính là lúc Bách Lí Hồng Trang xui xẻo nhất!

Nhìn biểu hiện của Bách Lí Hồng Trang, Đế Bắc Thần cười nói: "Hiện tại ngươi một lần đắc tội với hết thảy mọi người trong Tướng quân phủ, nếu như ngươi quay lại Tướng quân phủ, đó chính là đâm rỗng hàng hồ."

"Nếu hôm nay ta đã ra ngoài, sẽ không có dự định quay lại Tướng quân phủ."

Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang lạnh lẽo. Cho dù nàng nói với Bách Lí Chấn Đào, nàng không phải là một phế vật, Bách Lí Chấn Đào cũng sẽ không nhìn nàng với con mắt khác. Nàng trước đó đã tuyệt vọng đối Bách Lí Chấn Đào.

Tươi cười trên khoe miệng Đế Bắc Thần mở rộng thêm vài phần, "Nếu như nương tử không có chỗ đi, Thần vương phủ của ta vẫn luôn hoan nghênh nàng."

Bách Lí Hồng Trang tròn trắng mắt. Mỗi lần người này đứng đắn không được bao lâu thì lập tức bắt đầu hiện nguyên hình!

Ngay khi hai người đang nói chuyện với nhau, bữa tiệc đã bắt đầu kết thúc. Hoàng hậu Giang Cần Doanh tươi cười dò hỏi ý kiến của Hiên Viên Hoàn, "Hoàn Nhi, ngươi có vừa ý người nào hay không?"

Buổi yến tiệc hôm nay, không riêng gì tuyền Thái tử phi, Hiên Viên Hoàn cũng có thể tuyển thêm mấy người hầu hạ, cho nên Hiên Viên Hoàn có thể tự mình lựa chọn.

Khuôn mặt Hiên Viên Ngự Thiên lộ vẻ tươi cười, "Nếu có cô nương vừa ý, ngươi cứ gọi thẳng tên ra."

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Ta muốn nàng

Tầm mắt mọi người đều dừng lại ở trên người Hiên Viên Hoàn, đám nữ tử đều chờ mong nhìn về phía Hiên Viên Hoàn, chỉ hy vọng màn biểu diễn của mình có thể hấp dẫn chú ý của Hiên Viên Hoàn.

Ngay cả Bách Lí Ngọc Nhan cũng không thể không chờ mong trong lòng. Hiên Viên Hoàn đã từng nói những lời âu yếm đối nàng ta, nàng ta đều còn nhớ rất rõ, chỉ hy vọng Hiên Viên Hoàn vẫn còn nhớ tới những điều đó.

"Ta muốn..... Nàng!"

Hiên Viên Hoàn vươn ngón tay ra, chỉ ra một nữ tử ở phía trước.

Bách Lí Hồng Trang đang nhàn chán nói chuyện với Đế Bắc Thần, trong dạ yến hôm nay nàng cũng chỉ quen thuộc mỗi một mình Đế Bắc Thần.

Vừa lúc gia hòa này cũng không thích nơi này, bọn họ cứ ngồi ở trong góc này ăn cái gì cũng thập phần thích ý.

Tuy nhiên, đột nhiên, phát hiện ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người nàng, ngược mắt nhìn lại, thấy người mà Hiên Viên Hoàn đang chi chính là nàng!

"Bách Lí Hồng Trang....." Hiên Viên Hoàn chậm rãi nói.

Từ sau khi Bách Lí Hồng Trang xuất hiện, ánh mắt hần rớt cuộc không thể nào dời đi.

Hần không rõ vì sao Bách Lí Hồng Trang sẽ có biến hóa lớn như vậy, nhưng hắn không thể nào quên được nàng.

Vừa rồi nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang trở chuyện rất vui vẻ với Đế Bắc Thần, hắn bỗng cảm thấy không được thoải mái trong lòng.

Bất luận như thế nào, hắn đều phải khiến Bách Lí Hồng Trang trở thành nữ nhân của hắn!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*....

Khi mọi người nhìn thấy Hiên Viên Hoàn lựa chọn Bách Lí Hồng Trang, biểu tình một đám đều bắt đầu trở nên cảm thấy buồn cười.

Trước đó không lâu, Bách Lí Hồng Trang chính là Thái tử phi vừa mới bị phế, hơn nữa đều do chính Hiên Viên Hoàn yêu cầu hủy bỏ hôn ước trong nhiều năm mới có được thành công.

Hiện tại Hiên Viên Hoàn lại muốn Bách Lí Hồng Trang, đây không phải là trò cười hay sao?

Bách Lí Ngọc Nhan kinh ngạc nhìn Hiên Viên Hoàn, nàng ta không thể nào tin tưởng Hiên Viên Hoàn sẽ lựa chọn Bách Lí Hồng Trang!

Hiên Viên Ngự Thiên và Giang Cẩn Doanh sau khi nghe đến câu trả lời này, sắc mặt cũng trở nên khó coi và phẫn.

Tất cả nữ tử trong này, Hiên Viên Hoàn có thể lựa chọn bất luận kẻ nào, duy nhất không thể lựa chọn, đó chính là Bách Lí Hồng Trang!

"Không thể!"

Giọng điệu Hiên Viên Ngự Thiên uy nghiêm, lộ ra tư vị không thể kháng cự.

Vua không nói đùa, hôn ước chính hắn đã hủy bỏ, sao có thể lại lập Bách Lí Hồng Trang thành thái tử phi!

Hiện giờ bất luận Bách Lí Hồng Trang có xuất sắc như thế nào, Hiên Viên Hoàn đều không thể ở bên Bách Lí Hồng Trang!

Biểu tình của Hiên Viên Hoàn thay đổi, nhìn khuôn mặt uy nghiêm cứng nhắc của Hiên Viên Ngự Thiên, vừa đang chuẩn bị nói gì đó đã bị Giang Cẩn Doanh ngăn cản lại.

"Hoàn nhi, không thể hồ nháo!" Giang Cẩn Doanh hạ giọng nói.

"Mẫu hậu, nhi thần chỉ muốn Bách Lí Hồng Trang!" Hiên Viên Hoàn nhấn mạnh nói.

Giang Cẩn Doanh hơi nhíu mày liễu, "Hiện tại ở đây nhiều người như vậy, người dám chống đối phụ hoàng ngươi, chẳng lẽ không muốn ngôi vị Thái tử này nữa hay sao?"

Lúc trước một chuyện Hiên Viên Hoàn khẳng khái đòi hủy bỏ hôn ước đã khiến Hiên Viên Ngự Thiên không vui, hiện tại lại muốn định ra hôn ước, bất luận như thế nào đều không có khả năng.

Nghe Giang Cẩn Doanh nói, Hiên Viên Hoàn không khỏi ngần ra, lại nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Hiên Viên Ngự Thiên, chỉ có thể ngậm miệng lại, không dám nhiều lời nữa.

Bách Lí Hồng Trang không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mà vấn đề này không cần nàng đứng ra cũng đã được giải quyết. Đầu óc Hiên Viên Hoàn thật sự đã bị co lại!

Sau đó, Hiên Viên Hoàn giống như sương đánh cá tẩm (vô cảm), mặc kệ Giang Cẩn Doanh làm chủ chọn lựa Thái tử phi giúp hắn. Hôm nay nếu như không thể có được Bách Lí Hồng Trang, đổi thành bất luận nữ tử nào hắn cũng không thêm quan tâm.

Thấy Hiên Viên Hoàn ngoan ngoãn nghe lời, Giang Cẩn Doanh cũng yên tâm hơn, chẳng qua chỉ là một nữ nhân mà thôi, tuyệt đối không thể bởi vì nó mà khiến Hoàng Thượng có ý kiến gì đối Hoàn nhi!

Cuối cùng, Hiên Viên Ngự Thiên hạ chỉ sắc phong nữ nhi của Thừa tướng Lý Thừa Cản, Lý Ngọc Nguyệt là Thái tử phi!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56: Một hôn ước

Lý Ngọc Nguyệt bất luận là xuất thân, dung mạo, hay bất cứ khả năng nào, đều có thể đủ xứng đôi với Hiên Viên Hoàn, thập phần thích hợp!

Lý Thừa Cản tươi cười cùng với Lý Ngọc Nguyệt lãnh chi. Lão vốn có địa vị không phân cao thấp với Bách Lí Chấn Đào, hiện tại nữ nhi của lão đã trở thành Thái tử phi, tương lai địa vị của lão, Bách Lí Chấn Đào không thể nào so sánh được.

"Tạ hoàng thượng!"

Trên mặt Lý Thừa Cản tràn đầy tươi cười, liếc mắt khiêu khích nhìn Bách Lí Chấn Đào một cái.

Sắc mặt Bách Lí Chấn Đào xanh mét, Lý Thừa Cản này, thực sự đáng giận!

Liếc mắt nhìn lại một cái, Lý Thừa Cản vừa vận trông thấy Đế Bắc Thần đang ở bên cạnh Bách Lí Hồng Trang, trong thâm tâm lập tức sinh ra một kế.

"Hoàng thượng, hôm nay là ngày lành Thái Tử diện hạ tuyền phi, vừa lúc Thần Vương gia tuổi đã không còn nhỏ, cũng chưa có hôn phối, không bằng hãy thừa dịp có cơ hội lần này, định ra một cửa hôn nhân thì như thế nào?"

Thái tử diện hạ thực sự đã nói rõ muốn chọn Bách Lí Hồng Trang, việc này đối với Ngọc Nguyệt cũng không phải là một chuyện tốt.

Nghe lời này, Hiền Viên Ngự Thiên dò hỏi: "Lý Thừa tướng có người muốn giới thiệu sao?"

"Dịch tiểu thư Tướng quân phủ Bách Lí Hồng Trang, không biết hoàng thượng nghĩ như thế nào?"

Trong mắt Hiền Viên Ngự Thiên hiện lên sự suy tư, Đế Bắc Thần từ trước tới nay đều chưa có hôn phối, nhìn bộ dáng xem ra cũng không có khả năng rời khỏi Phong Bắc Quốc, giúp hắn lập ra một cửa hôn ước cũng là một chuyện tốt!

Đôi mắt của Giang Cẩn Doanh càng thêm sáng rực rỡ, "Người mà Lý Thừa tướng đề cử quả nhiên không tồi, hoàng thượng, ta cảm thấy Bách Lí Hồng Trang và Thần Vương gia thật phần xứng đôi, không biết ý của ngài thế nào?"

Nàng quyết không thể để địa vị của Hiền Viên Hoàn tồn tại một chút uy hiếp, chỉ cần định ra hôn ước của Bách Lí Hồng Trang, như vậy Hiền Viên Hoàn tự nhiên cũng sẽ chết tâm!

Hiền Viên Hoàn trừng lớn hai tròng mắt, không ngờ mẫu hậu cũng đề nghị gả Bách Lí Hồng Trang cho Đế Bắc Thần?

"Rất tốt, trăm chuẩn tâu!"

Hiền Viên Ngự Thiên cười rất chân thành, vung tay lên trực tiếp ân chuẩn việc này.

Bách Lí Hồng Trang và Đế Bắc Thần liếc mắt nhìn nhau một cái, tựa hồ đều không thể tin tưởng, chỉ trong nháy mắt hai người đã định ra hôn ước!

Sắc mặt Bách Lí Chấn Đào hơi trầm xuống, hoàng thượng thậm chí đều không liếc mắt nhìn hắn một cái đã trực tiếp định ra hôn ước này, có thể thấy được, hôm nay Hoàng Thượng thật phần không vui.

Đối hắn mà nói, Bách Lí Hồng Trang vốn không có bất luận ý nghĩa gì cả.

Nếu như hoàng thượng muốn nàng gả đi, vậy cứ gả đi!

Dù sao, lưu một phế vật như vậy trong nhà cũng chưa chắc có thể gả ra ngoài!

Sau khi Bách Lí Ngọc Nhan nghe nói tới việc này, trong mắt lấp lánh với sự phấn khích.

Hôm nay, Bách Lí Hồng Trang trở nên nổi bật thì như thế nào?

Cuối cùng còn không phải sẽ gả cho một Vương gia tàn phế!

Tất cả mọi người đều biết, mặc dù Đế Bắc Thần mang thân phận Vương gia, nhưng cũng không được hoàng thượng coi trọng.

Theo hắn, đời này cũng không có bất luận hy vọng gì!

"Người mù xứng đôi tàn phế, thật sự là một tuyệt phối!"

Bách Lí Hạo Hiền cười lạnh, xem ra không cần hắn đối phó với Bách Lí Hồng Trang, gả cho Đế Bắc Thần, trừng phạt này đã quá nhiều so bất cứ thứ gì khác!

"Hồng Trang cô nương thật là đáng thương, lúc trước thì bị Bách Lí Ngọc Nhan độc mù, không giữ được vị trí Thái tử phi, hiện tại lại bị đính hôn với Thần Vương gia!"

"Thần Vương gia tuy rằng tướng mạo xuất chúng, nhưng dù sao cũng là một người tàn phế, Bách Lí Hồng Trang đời này xem như đã bị hủy hoại!"

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

"Nương tử, xem ra, đời này của ngươi đã chủ định là người của ta!" Đế Bắc Thần nhướn mày cười nói, "Ta vẫn luôn không thích Lý Thừa Cản, nhưng hôm nay, ta thật ra có chút thích hắn!"

Hắc Mộc kinh ngạc nhìn Đế Bắc Thần, thời điểm khi hoàng thượng tuyên bố muốn chỉ hôn cho Đế Bắc Thần, hắn đã cảm thấy sự tình không ổn, không nghĩ tới thiếu chủ lại không có chút phản ứng nào.

Chẳng lẽ..... cứ tiếp nhận như vậy rồi sao?

Đây có phải là thiếu chủ hắn đã đi theo nhiều năm qua hay không!

Không phải thiếu chủ không hẳn luôn không có hứng thú với nữ nhân sao?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Trở thành nương tử của ta

Hắc Mộc chỉ cảm thấy có một vũng nước ở trong đầu, không tiếp thu được biến hóa trước mắt như vậy.

Lúc trước, thời điểm vừa tới Phong Bắc Quốc, Hiền Viên Ngự Thiên đã từng đề nghị một chuyện hôn phối, nhưng thiếu chủ cự tuyệt không chút do dự!

Bách Lí Hồng Trang bĩu môi, nàng cũng không nghĩ tới trong dạ yến sẽ phát sinh sự tình như vậy.

"Nói như vậy, chuyện này thật sự không có biện pháp giải quyết nào khác?" Bách Lí Hồng Trang nhướn mày hỏi ngược lại.

"Ngươi muốn kháng chỉ?"

Đế Bắc Thần nhướn mày, tươi cười tà mị nhìn Bách Lí Hồng Trang.

"Không." Bách Lí Hồng Trang lắc lắc đầu, "Gả cho ai không gả, gả cho người ít nhất khuôn mặt còn có thể nhìn thuận mắt, tuy rằng..... hơi nghèo."

Khuôn mặt lấp lánh như ngọc nở một nụ cười nhợt nhạt, nàng rất hiểu thực tế hôm nay, bất luận hoàng thượng hay là hoàng hậu đều nhìn nàng thật phần không thuận mắt.

Cho dù nàng không gả cho Đế Bắc Thần, bọn họ cũng sẽ nghĩ ra những lý do khác để đối phó với nàng.

Vừa vận nàng còn chưa có nơi nghỉ chân, Thần vương phủ... cũng không tới!

"Bách Lí Hồng Trang tiếp chi!"

Dưới ánh mắt thông cảm và nhạo báng của mọi người, Bách Lí Hồng Trang thờ ơ tiếp nhận thánh chỉ.

Xoay người, một nụ cười ngạo nghễ ánh trên khuôn mặt nàng.

Sự bình tĩnh của Bách Lí Hồng Trang đã vượt qua mong đợi của mọi người, từ thân phận Thái tử phi biến thành Vương phi của Vương gia tàn phế, sự chênh lệch trong đó không hề nhỏ chút nào.

Tất cả mọi người đều cho rằng, dưới tình huống này, Bách Lí Hồng Trang nhất định sẽ khổ sở cực điểm, nhưng từ đầu đến cuối mọi người cũng không nhìn ra bất luận cảm xúc khổ sở nào từ trên khuôn mặt nàng.

Thu hồi thánh chỉ, Bách Lí Hồng Trang với tư thái ngạo nghễ đi về vị trí ban đầu, vẫn trò chuyện vui vẻ như cũ, khiến mọi người hai mắt nhìn nhau.

"Nàng chỉ đang cố gắng tỏ ra mạnh mẽ mà thôi, ai không biết đời này của nàng như thế là xong?"

Bách Lí Ngọc Nhan cười lạnh, nàng ta thật sự không quen nhìn bộ dáng Bách Lí Hồng Trang cao quý ngạo nghễ như vậy, dường như tất cả mọi người đều không bước vào được trong mắt nàng ấy.

"Tỷ tỷ, sau khi bữa tiệc tối chấm dứt, chúng ta hãy giáo huấn nàng ấy một phen là được!"

Con người đen nhánh lấp lánh ánh sáng hung ác nham hiểm và tàn nhẫn, Bách Lí Hạo Hiên an ủi Bách Lí Ngọc Nhan.

Ái dám chọc tỷ tỷ hần không vui, hần nhất định sẽ khiến đối phương càng thống khổ hơn!

Trên mặt Bách Lí Ngọc Nhan hiện lên tươi cười, ánh mắt càng thêm ác độc.

"Hạo Hiên, lần này, chúng ta nhất định phải khiến Bách Lí Hồng Trang trả giá đại giới!"

Trước kia, đối với Bách Lí Hồng Trang thực sự luôn ngốc nghếch ngây thơ, nàng ta chỉ là thích nhìn nàng ấy hành động như một kẻ ngu ngốc, đều là do Bách Lí Hạo Hiên chân chính ra tay giáo huấn.

Nếu hiện tại hai bên đã xé rách mặt nhau, nàng ta tuyệt đối sẽ không khách khí!

Dám cướp trái tim của Thái tử điện hạ, nàng ta nhất định sẽ khiến phế vật này ném thù tư vị sống không bằng chết!

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

"Nương tử, không lâu sau chúng ta sẽ phải thành thân, ngươi nói xem lúc nào muốn hạ sính lễ?"

Khuôn mặt tuấn mỹ tươi cười nghiền ngẫm, Đế Bắc Thần nhướng mày nhìn Bách Lí Hồng Trang.

Hiên Viên Ngự Thiên sớm đã muốn định ra một cửa hôn ước cho hần, chỉ là đối với những nữ tử khác, hần chưa bao giờ cảm thấy hứng thú.

Tuy nhiên, đối tượng là Bách Lí Hồng Trang, hần thật ra không muốn cự tuyệt.

Bách Lí Hồng Trang khẽ cười một tiếng, mắt phượng nhấp nháy với thái độ khinh thường, "Ngươi là kẻ nghèo hèn, ngay cả một trăm đồng vàng đều lấy không ra, có thể hạ sính lễ gì cho ta?"

"Nương tử, ngươi nói như vậy có thể không đúng rồi." Đôi mắt thâm sâu như biển rộng lấp lánh với sự nghiêm túc, "Là nương tử của Đế Bắc Thần ta, nhất định sẽ rất vẻ vang."

Bách Lí Hồng Trang hơi giật mình, Đế Bắc Thần nói nghiêm túc như thế, cơ hồ cho nàng một loại ảo giác.

Tuy nhiên, rất nhanh Bách Lí Hồng Trang lập tức khẽ cười một tiếng, gia hỏa này am hiểu nhất không phải chính là nói giỡn hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Uy hiếp, Đế Bắc Thần

Trong khi Bách Lí Hồng Trang đang nói chuyện với Đế Bắc Thần, Bách Lí Ngọc Nhan chậm rãi đi tới trước mặt Bách Lí Hồng Trang.

Trên khuôn mặt dày đặc vết sẹo hiện lên tươi cười châm chọc, "Muội muội tốt, ta thật sự muốn chúc mừng ngươi!"

"Câu dẫn Thái tử không thành, ngược lại phải gả cho một Vương gia tàn phế, ha ha."

Bách Lí Ngọc Nhan ngửa đầu cười to, tầm mắt dừng ở trên người Bách Lí Hồng Trang.

"Tuy nhiên, Thái tử chưa bao giờ là người mà loại người như ngươi có thể xứng đôi, nhưng thật ra Vương gia tàn phế, lại thấp phần xứng đôi với ngươi!"

Bách Lí Hồng Trang nhú mày, Bách Lí Ngọc Nhan châm chọc nàng, nàng thật ra không thèm để ý, nhưng Bách Lí Ngọc Nhan chọc tới vết thương của Đế Bắc Thần khắp nơi, quả thật có chút quá phận!

Chỉ sợ Đế Bắc Thần đến bây giờ cũng không biết được, hai chân hần tàn tật chính là do thân thể ách chú gây nên, nếu đổi thành bất luận một thiếu niên hơn mười tuổi khác gặp phải loại sự tình này, trong lòng đều sẽ cảm thấy rất khó chịu.

Đây là vết thương lòng của hần!

"Bách Lí Ngọc Nhan, ta gả cho ai thì liên quan gì tới ngươi?" Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang lạnh băng, "So với việc đặt tâm tư ở trên người ta, không bằng ngươi nên cẩn thận ngẫm lại, làm thế nào

chừa khỏi vết sẹo trên mặt đi, sửa bát quái!"

Nghe nói một từ sửa bát quái, Bách Li Ngọc Nhan phảng phất giống như bị vướng vào chân đau đớn, vội vàng hoảng hốt nhảy dựng lên.

"Mặt ta không cần người phải lo lắng, cả đời người hãy đi theo tàn phế đi!" Bách Li Ngọc Nhan tức giận nói.

"Bách Li cô nương, hai chân tại hạ tàn phế thật sự không xứng với Hồng Trang."

Đế Bắc Thần đột nhiên lên tiếng, khuôn mặt tuấn mỹ nở nụ cười ưu nhã mê người.

Bách Li Ngọc Nhan hơi giật mình, nhìn một gương mặt hoàn mỹ dị thường, không thể không ngây người.

Nếu như Đế Bắc Thần không tàn phế, nhất định sẽ là phong hoa tuyết nguyệt.

Mặc dù nàng ta một lòng ngưỡng mộ Hiến Viên Hoàn nhưng cũng không thể không thừa nhận, Đế Bắc Thần thật sự tuấn mỹ không giống phạm nhân!

Giờ phút này nghe thấy Đế Bắc Thần tự nói mình không xứng với Bách Li Hồng Trang, trong lòng Bách Li Ngọc Nhan thật ra dâng lên một cảm giác kỳ lạ.

Đế Bắc Thần không thật sự sẽ thích Bách Li Hồng Trang, đúng không?

Đây cũng không phải là điều nàng ta muốn nhìn đến!

Tuy nhiên, câu nói tiếp theo của Đế Bắc Thần lại khiến sắc mặt Bách Li Ngọc Nhan khó coi lên tới cực điểm.

"Hồng Trang gả cho bốn Vương là một sự ủy khuất, tuy nhiên, Bách Li cô nương, với một khuôn mặt của người như vậy, chỉ sợ gả cho ai cũng đều là tèo cao đi!"

Bách Li Hồng Trang vốn thấy Đế Bắc Thần đột nhiên nói chuyện, còn có chút kinh ngạc, hiện tại nghe vừa những lời nói này, nàng không thể không cười ra tiếng.

"Phụt!"

Gương mặt xinh đẹp tuyệt luân nồng đậm ý cười, giống như hoa tươi đẹp nhất trong Ngự Hoa Viên, khiến người không dòi được ánh mắt.

Bách Li Hồng Trang giờ ngón tay cái lên về phía Đế Bắc Thần, gia hỏa này khi độc miệng cũng không phải người bình thường có thể so sánh!

Bách Li Ngọc Nhan ngơ ngác đứng tại chỗ, bộ não của nàng ta có chút không thể hiểu được điều gì đã vừa xảy ra.

Ngày thường Đế Bắc Thần luôn luôn mang bộ dáng nho nhã lễ độ, vì sao sẽ nói ra những lời như vậy với nàng ta!

Khuôn mặt đắc ý nháy mắt giống như sương đánh cá tím (vô thần), từ đỏ chuyển sang xanh, từ xanh biến thành đen. Bách Li Ngọc Nhan cắn chặt môi đỏ, thân thể không ngăn được bắt đầu run rẩy.

Nếu không phải đang ở thời điểm không thích hợp, nàng ta thật sự muốn trực tiếp giáo huấn hai người này một trận!

"Người..... các người chờ! Ta sẽ không buông tha các người!"

Bách Li Ngọc Nhan trừng đỏ hai mắt, nghiêm nghị cũng hận cả Đế Bắc Thần!

"Bách Li Hồng Trang, đêm nay chỉ cần người quay về tướng quân phủ, ta tuyệt đối sẽ không để người yên!"

Lúc này, sắc mặt Đế Bắc Thần đột nhiên lạnh xuống, "Bách Li Ngọc Nhan, Hồng Trang hiện tại đã là vị hôn thê của bốn Vương, nếu người dám động vào một sợi lông của nàng, bốn Vương nhất định sẽ khiến người hối hận!"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Trái tim nàng đã xúc động

Giọng lạnh băng phảng phất như từ địa ngục truyền đến, Đế Bắc Thần nhìn chăm chăm Bách Li Ngọc Nhan, một khí thế khiếp người đột nhiên bùng nổ.

Nhìn một đôi mắt thâm sâu như biển rộng, Bách Li Ngọc Nhan rõ ràng biết được, Đế Bắc Thần không phải đang nói giỡn!

Trong đó tràn ngập sát ý khiến nàng ta lạnh hết cả người, giờ phút này nàng ta mới hiểu được, thì ra tu vi của Vương gia tàn phế không hề yếu chút nào!

Vì sao?!

Bách Li Hồng Trang rốt cuộc có gì tốt!

Vì sao Đế Bắc Thần muốn che chở nàng ấy như vậy?

Bọn họ chẳng qua hôm nay mới có hôn ước mà thôi, lúc trước Bách Li Hồng Trang vẫn luôn câu dẫn Hiến Viên Hoàn!

Bách Li Ngọc Nhan đầy bụng khó hiểu. Bách Li Hồng Trang rõ ràng đã làm mất mặt Hiến Viên Hoàn như vậy, Hiến Viên Hoàn vẫn muốn cưới nàng ấy như cũ.

Nàng ta rốt cuộc có nơi nào kém so với phế vật này?

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nhìn thấy hành động của Đế Bắc Thần như vậy, ánh mắt Bách Li Hồng Trang dần dần thay đổi. Hắn đang bảo hộ nàng!

Trong đầu Bách Li Hồng Trang không thể không nhớ lại một câu lời nói nghiêm túc của Đế Bắc Thần với nàng —— ta cảm thấy tiếc cho người!

Thời điểm mới quen biết Đế Bắc Thần, nàng chỉ cảm thấy Đế Bắc Thần là một người dễ bị khi dễ, là kẻ đáng thương. Sau khi cứu hắn, nàng lại cảm thấy gia hỏa này căn bản là một tên vô lại không biết xấu hổ.

Nhưng hiện tại, khi nhìn thấy Đế Bắc Thần bảo hộ mình, nàng lại có một loại cảm giác khó lòng giải thích.

Trái tim nàng đã xúc động.

Kiếp trước, sau khi cha mẹ nàng ngã xuống, nàng trở thành người đứng đầu gia tộc, phải gánh vác gánh nặng của cả gia tộc.

Một đời này, nàng nhận hết khinh nhục của mọi người, nhưng chưa bao giờ có người che ở trước mặt nàng, thậm chí chưa từng có một người nói giúp nàng một câu.

Nhưng mà, giờ khắc này, lại có một thân ảnh đang bảo hộ nàng!

.....

Dưới sát khí như thế, Bách Lí Ngọc Nhan chỉ cảm thấy một luồng khí lạnh xông thẳng từ lưng lên đến đỉnh đầu, khiến nàng ta như vừa rơi xuống hầm băng.

"Bách Lí Ngọc Nhan, chộc giận một người tàn phế, đại giới phải trả không phải người có thể chịu nổi!"

Đế Bắc Thần thu hồi sát khí, phảng phất giống như lúc trước chưa từng phát sinh chuyện gì, trên mặt lại lên tươi cười ấm áp mẽ người lần nữa.

Bách Lí Ngọc Nhan không còn cho rằng Đế Bắc Thần là phế vật không có bất luận sức phản kháng nào, từ trong sát khí của đối phương như vậy, nàng ta thiếu chút nữa đã không thể hô hấp.

Chờ sau khi Bách Lí Ngọc Nhan cứng nắc rồi đi, khóe miệng tươi cười của Đế Bắc Thần nhiều thêm một tia tà khí.

"Nuơng tử, vừa rồi vì phu biểu hiện có phải cực kỳ dũng cảm hay không? Hoàn toàn khiến người mê mẩn, đúng không?!"

Bách Lí Hồng Trang không lời nào để nói, liếc mắt nhìn Đế Bắc Thần một cái, gia hỏa này thật sự đã phá hỏng bầu không khí!

Vừa rồi sao nội tâm nàng lại bị xúc động bởi một gia hỏa như vậy!

Nhất định là sau khi xuyên qua, tính cách vốn có của Bách Lí Hồng Trang đã có ảnh hưởng không nhỏ đối nàng, vì thế mới có thể xảy ra như vậy.

Đúng vậy! Nhất định là như thế!

Không lâu sau, Hiến Viên Ngự Thiên đã triệu hồi Đế Bắc Thần, Bách Lí Hồng Trang cảm thấy nhàm chán nên đi dạo xung quanh trong Ngự Hoa Viên.

Ngự Hoa Viên hoàng thất quả nhiên không hề tầm thường, rất nhiều hoa cỏ trân quý đầy đủ chủng loại đều xuất hiện ở nơi này, tranh nhau nở rộ, cực kỳ mỹ lệ.

Rất nhiều nữ tử trẻ tuổi thích thưởng thức hoa, nhưng phần lớn đều không có ý tưởng tiếp cận với sự nổi bật của Bách Lí Hồng Trang, cho nên đi tới đi lui, những vùng phụ cận Bách Lí Hồng Trang đều không còn có những người khác.

"Vì sao người lại gạt ta?"

Giọng nói trầm thấp khàn khàn lộ ra bất mãn không vui, Hiến Viên Hoàn xuất hiện ở phía sau Bách Lí Hồng Trang.

Tiếng nói truyền đến khiến Bách Lí Hồng Trang kinh ngạc một trận, nhưng rất nhanh nàng liền nhận ra chủ nhân giọng nói này, trên mặt đẹp xuất hiện dấu vết thiếu kiên nhẫn.

"Ta không lừa người, chỉ vì muốn lừa người khác nên nhân tiện đã lừa người thôi." Bách Lí Hồng Trang không chút để ý nói.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Xung đột, Hiến Viên Hoàn

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hiến Viên Hoàn nhìn thẳng vào Bách Lí Hồng Trang, trong mắt xuất hiện sự cố chấp.

"Bởi vì người chán ghét ta, cho nên những năm gần đây mới luôn mang bộ dáng vàng vọt dạ dạ hay sao?"

Bách Lí Hồng Trang cười nhạo một tiếng khi nghe thấy giọng nói tức giận của Hiến Viên Hoàn, "Biết điều này thì có ích gì?"

"Thái Tử điện hạ nếu thích dạo Ngự Hoa Viên, vậy thì ta đây sẽ không quấy rầy người."

Nhẹ nhàng xoay người, Bách Lí Hồng Trang căn bản không muốn trao đổi nhiều thêm với Hiến Viên Hoàn, đi thẳng đến địa điểm tiệc tối.

Tuy nhiên, ngay lúc nàng vừa xoay người, Hiến Viên Hoàn đột nhiên nắm lấy cánh tay phải của nàng!

"Người nhanh trả lời ta!" Hiến Viên Hoàn xanh mặt nói.

Bách Lí Hồng Trang nhú mày, vung tay phải lên, giọng điệu cứng rắn, "Người buông ta ra!"

Hiến Viên Hoàn lại nắm chặt tay Bách Lí Hồng Trang, không cho nàng rời đi.

"Nếu như người muốn quay lại, phải trả lời vấn đề của ta! Người thật sự chán ghét ta như vậy sao?"

Hắn không rõ, trước kia Bách Lí Hồng Trang rõ ràng thực sự rất thích hắn, thậm chí vì một chuyện hắn từ hôn mà tự sát, sao có thể sẽ đột nhiên thay đổi thái độ?

Hắn thật sự không muốn tin, chẳng lẽ ngay cả loại sự tình như tự sát, Bách Lí Hồng Trang cũng giả vờ được sao?

Bách Lí Hồng Trang dừng động tác lại, xoay người nhìn Hiên Viên Hoàn trước mắt, nói như chém đinh chặt sắt: "Ta chán ghét ngươi!"

Hiên Viên Hoàn ngẩn ra, "Vì sao?"

"Vì sao?" Bách Lí Hồng Trang cười mỉa mai, "Hãy nghĩ lại những chuyện ngươi đã làm lúc trước với ta, ngươi đã từng làm gì khiến ta không chán ghét?"

Trước kia, trái tim Bách Lí Hồng Trang vẫn luôn hướng về Hiên Viên Hoàn, nhưng Hiên Viên Hoàn chưa bao giờ xem nàng như một con người mà thôi!

Nhìn sự chán ghét không chút nào che dấu trong mắt Bách Lí Hồng Trang, Hiên Viên Hoàn không khỏi ngẩn ngơ.

Thật vậy, hết thảy những gì hắn đã từng làm, căn bản không có nơi nào đáng giá để Bách Lí Hồng Trang thích hắn.

"Ta đáp ứng tương lai nhất định sẽ đối tốt với ngươi, ngươi có thể ở bên ta được không?" Hiên Viên Hoàn nghiêm túc nói, "Ta không thể cho ngươi thân phận thái tử phi, nhưng ta nhất định sẽ dành cho ngươi nhiều sủng ái nhất!"

Hắn không thể nào quên được nữ nhân đã từng giúp hắn ở thời điểm hắn thống khổ cực điểm. Thân là Thái tử, hắn nghĩ muốn nữ nhân nào mà chẳng thể có, nhưng hiện tại hắn chỉ nghĩ tới Bách Lí Hồng Trang.

Hắn tin tưởng, chỉ cần hắn cầu khẩn phụ hoàng, nhất định có thể giải trừ được hôn ước giữa Bách Lí Hồng Trang và Đế Bắc Thần!

Bách Lí Hồng Trang chăm chú nhìn Hiên Viên Hoàn một lát, đột nhiên nói: "Ngươi có phải đầu óc đã bị hỏng rồi hay không?"

"Ta nói chính là sự thật!" Hiên Viên Hoàn nhấn mạnh nói.

"Thậm chí lời ngươi nói chính là sự thật, vậy thì sao?" Bách Lí Hồng Trang cười lạnh, "Hiên Viên Hoàn, ở trong lòng ta, ngươi giống như một con rệp đáng ghét, 15 năm qua của ta đã bị hủy ở dưới bóng ma của ngươi, ngày sau ta sẽ không bao giờ có bất luận liên quan gì với ngươi nữa!"

"Buông tay!"

Giọng của Bách Lí Hồng Trang rất quyết tuyệt, nàng mới mặc kệ Hiên Viên Hoàn hối tiếc bao nhiêu, nàng căn bản là không muốn có bất luận liên quan nào với người này nữa!

Thấy Bách Lí Hồng Trang vung tay mình ra và lập tức rời đi, Hiên Viên Hoàn gầm nhẹ nói: "Ngươi tình nguyện gả cho kẻ tàn phế kia cũng không muốn cùng ta sao?"

"Ngươi nên biết, tính mạng của phế vật kia đều được nắm giữ ở trên tay ta!"

Nghe lời này, khuôn mặt Bách Lí Hồng Trang trở nên lạnh lùng, "Trong lòng ta, ngươi căn bản không thể nào so sánh với hắn!"

Trong mắt Hiên Viên Hoàn lóe lên ánh sáng cổ chấp hung ác và nham hiểm, Đế Bắc Thần vẫn luôn bị hắn đập dưới lòng bàn chân thì có tư cách gì để so sánh với hắn?

Hơn nữa, Bách Lí Hồng Trang còn nói hắn thua kém phế vật kia?

Không có khả năng!

Sau đó, Hiên Viên Hoàn đột nhiên xông lên, nắm được Bách Lí Hồng Trang vừa mới rời đi không xa, không nói câu nào đột nhiên hôn về phía môi đỏ của Bách Lí Hồng Trang!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Không giống người thường

"Nữ nhân ta coi trọng nhất, tuyệt đối không cho phép người khác nhúng chàm!"

Bách Lí Hồng Trang không nghĩ tới Hiên Viên Hoàn sẽ làm ra sự tình điên cuồng như thế, lập tức chân phải vừa nhấc, đồng thời một cái tát vang dội từ bàn tay cũng tiếp đón ở trên mặt Hiên Viên Hoàn!

"Bốp!"

Hiên Viên Hoàn che mặt bị đánh của mình lại, phẫn nộ nhìn Bách Lí Hồng Trang, "Ngươi dám đánh ta?"

"Ngươi làm ra loại sự tình này thì nên chuẩn bị tốt tinh thần bị đánh!" Mặt đẹp của Bách Lí Hồng Trang xanh mét, giọng điệu càng thêm lạnh băng quyết tuyệt, "Hiên Viên Hoàn, ta khinh thường ngươi!"

Giọng nói rơi xuống, Bách Lí Hồng Trang lạnh lùng liếc mắt nhìn Hiên Viên Hoàn một cái, ngay sau đó quay trở lại yến hội. Những chuyện Hiên Viên Hoàn đã làm vừa rồi thật sự khiến nàng buồn nôn!

"Hiên Viên Hoàn thật sự quá không biết xấu hổ!" Tiểu hắc lẩm bẩm nói, "Ngay cả loại chuyện thế này cũng làm ra được, quả thực là kẻ biến thái!"

"Hiên Viên Hoàn chỉ sợ đã hối hận muốn chết, ha ha."

Tiểu bạch đắc ý cười, có thể nhìn thấy bộ dáng Hiên Viên Hoàn ăn mặt như vậy, nó thật sự cảm thấy tâm tình dị thường thoải mái.

Sau khi vừa trở lại chỗ ngồi không lâu, Đế Bắc Thần cũng đã trở lại.

"Nương tử, một cái tát vừa rồi chính là không nhẹ." Đế Bắc Thần khẽ cười nói.

Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang hơi ngưng lại, "Ngươi thấy?"

"Sau khi ta quay lại thì không tìm thấy ngươi, đã đi Hắc Mộc đầy ta đi dạo khắp nơi, sau đó..... đã thấy được một màn không nên thấy."

"Tốt xấu ta cũng là vị hôn thê của ngươi, đừng tới loại chuyện này, không phải ngươi nên ra mặt hay sao?" Bách Lí Hồng Trang hỏi ngược lại.

"Ta biết nương tử nguoi nhất định sẽ cho Hiên Viên Hoàn một bài học."

Đế Bắc Thần nhún vai, khoe miệng phác hoạ ra một nụ cười tà mị tự tin.

Với tính tình quả quyết của Bách Lí Hồng Trang, sẽ không cho Hiên Viên Hoàn nửa điểm cơ hội, hắn cũng muốn nhìn xem một chút, đến tận cùng Bách Lí Hồng Trang sẽ xử lý như thế nào.

"Quả nhiên, không cần ta ra tay, nguoi vẫn giải quyết được."

Bách Lí Hồng Trang đánh giá khuôn mặt tràn ngập ý cười của Đế Bắc Thần, trong đầu không nhin được nghĩ: *Chính mình nói Hiên Viên Hoàn không thể nào so sánh với hắn, chắc sẽ không bị nguoi này nghe được, đúng không?*

Đế Bắc Thần không đề cập tới điều này, chỉ nói mấy câu chê cười, loại bỏ nghi hoặc trong lòng Bách Lí Hồng Trang.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tuyên tú yến kết thúc, Bách Lí Hồng Trang không đồng hành cùng đám người Bách Lí Chấn Đào, mà thay vào đó là quay trở về với Đế Bắc Thần.

"Nương tử, không bằng hôm nay hãy tới ở Thần vương phủ, như thế nào?" Đế Bắc Thần chớp chớp mắt, trêu đùa.

Bách Lí Hồng Trang liếc mắt nhìn hắn một cái, "Không có hứng thú!"

Giọng nói rơi xuống, Bách Lí Hồng Trang cũng không hề để ý tới Đế Bắc Thần, trực tiếp quay về Tướng quân phủ.

Lúc này đây, nàng muốn mang theo đồ của mẫu thân cùng rời đi, tiếp tục lưu tại Tướng quân phủ hiển nhiên đã không có ý nghĩa.

Nàng không biết Bách Lí Ngọc Nhan có thể sẽ phát rò và làm hỏng đồ của mẫu thân nàng hay không, cho nên nàng cần phải mang chúng đi.

Đế Bắc Thần nhìn thân ảnh Bách Lí Hồng Trang chậm rãi biến mất, khuôn mặt tuấn tú lập tức trở nên nghiêm túc.

Nữ nhân này, thật sự không giống người thường!

Đám người Bách Lí Chấn Đào một khi hồi phủ, lập tức dò hỏi hạ nhân xem Bách Lí Hồng Trang đã trở lại chưa, sau khi có được câu trả lời khẳng định đã lập tức vọt vào.

Bất luận như thế nào, việc hôm nay bọn họ cần phải có lời giải thích rõ ràng từ Bách Lí Hồng Trang!

Với sự trợ giúp của hắc bạch mao cầu, Bách Lí Hồng Trang nhanh chóng thu thập toàn bộ đồ vật của Tần Nhã Vân.

Mẫu thân đã mất nhiều năm, tất cả đồ vật cũng không nhiều, đơn giản chỉ là một ít trang sức mà thôi.

Tuy nhiên, trong những đồ trang sức, Bách Lí Hồng Trang thực sự kinh ngạc phát hiện ra một quyển quyền sách nhỏ, bên trong là một ký lục về tâm tình của Tần Nhã Vân.

Tình cờ mà ra vài trang, Bách Lí Hồng Trang cảm thấy đây hắn là vật có ý nghĩa nhất trong mấy thứ này.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Hiện ra thực lực

Edit & Dịch: Emily Ton

Bách Lí Hồng Trang để mọi thứ vào trong túi Càn Khôn, sau đó đi về hướng bên ngoài Tướng quân phủ.

Chưa tới sảnh ngoài, tiếng gầm gừ của Bách Lí Chấn Đào đã truyền tới.

"Bách Lí Hồng Trang, nữ nhi bất hiếu nguoi, lần lại đây cho ta!"

Bách Lí Hồng Trang hơi nhướn mày, khoe miệng gọi lên tươi cười nghiền ngẫm. Lão gia hóa này còn tưởng rằng nàng là Bách Lí Hồng Trang lúc trước hay sao?

Chậm rãi đi vào sảnh ngoài, Bách Lí Hồng Trang lập tức nhìn thấy Bách Lí Chấn Đào, Tô Uyển Tĩnh, Bách Lí Ngọc Nhan cùng với Bách Lí Hạo Hiên đều mang vẻ mặt âm trầm nhìn mình.

"Đôi mắt của nguoi đã hồi phục từ khi nào?" Bách Lí Chấn Đào trầm giọng nói.

Hôm nay quả thật hoàng thượng đã hỏi hắn đến nỗi á khẩu không trả lời được, hắn cần phải biết rõ ràng hết thấy đề ngày mai bẩm báo với hoàng thượng!

"Quên mất." Bách Lí Hồng Trang thờ ơ nói.

Bách Lí Chấn Đào giận tím mặt, "Bách Lí Hồng Trang, nguoi có biết nguoi đang nói chuyện với ai hay không?"

"Biết, Đại tướng quân Bách Lí Chấn Đào!"

Bách Lí Hồng Trang nhẹ nhàng mỉm cười, mặc dù Bách Lí Chấn Đào đang giận tím mặt, sắc mặt của nàng vẫn bình tĩnh như cũ.

Nhìn thấy bộ dáng không thèm quan tâm của Bách Lí Hồng Trang, Bách Lí Chấn Đào càng tức giận hơn, lập tức đánh một chưởng về phía Bách Lí Hồng Trang!

Xem ra, trước tiên hắn cần phải giáo huấn nha đầu này một phen, mới có thể khiến nàng thú nhận sự thật!

Bách Lí Ngọc Nhan lấp lánh với sự phấn khích. Hôm nay ở bữa tiệc tuyên tú, Bách Lí Hồng Trang kiêu ngạo như thế, hiện tại bọn họ muốn nhìn xem, phế vật này sau khi bị giáo huấn sẽ còn kiêu ngạo như thế nào!

Tô Uyển Tĩnh đứng ở phía sau Bách Lí Chấn Đào, khoe miệng cũng không thể không dương lên một độ cong mờ nhạt.

Dám khiến cho người một nhà bọn họ cảm thấy không thoải mái, Bách Lí Hồng Trang xứng đáng chịu trừng phạt!

Cảm nhận được chương phong sắc bén nghênh diện tiến đến, ánh mắt Bách Lí Hồng Trang xuất hiện một tia tàn nhẫn, khuôn mặt vốn thờ ơ trở nên hung ác và quyết tuyệt!

Bang!

Bách Lí Hồng Trang không chút do dự đón tiếp một chương!

Ài cũng chưa từng nghĩ đến, ngay tại thời điểm này Bách Lí Hồng Trang sẽ giơ tay mình lên đỡ một chương của Bách Lí Chấn Đào!

Bách Lí Chấn Đào cũng ngăn cản người, hẳn chỉ nghĩ muốn giáo huấn nha đầu này một phen, để nàng nằm ở trên giường mấy ngày.

Không nghĩ tới nha đầu này thật sự sẽ đùa với hắn như vậy, chỉ sợ tay này sẽ bị phế đi!

Bách Lí Hồng Trang tốt xấu cũng là vị hôn thê của Thần Vương gia, nếu hắn trực tiếp phế đi cánh tay của Bách Lí Hồng Trang, nhất định sẽ trêu chọc một phen đồn đãi.

Tuy nhiên, sự tình phát sinh ngay sau đó lại khiến toàn bộ mọi người ở đây ngầy ngẩn cả người!

Bởi vì —— Bách Lí Hồng Trang sau khi ngăn lại chương của Bách Lí Chấn Đào, vẫn bình yên vô sự đứng tại chỗ như cũ!

"Điều này....."

Bách Lí Chấn Đào kinh ngạc nhìn Bách Lí Hồng Trang, trong nháy mắt giao thủ kia, hẳn rõ ràng cảm nhận được nguyên lực trên tay Bách Lí Hồng Trang!

"Sao có thể?"

Ba người Bách Lí Ngọc Nhan nghi hoặc nhìn Bách Lí Chấn Đào, không rõ vì sao Bách Lí Chấn Đào lại lộ ra biểu tình kinh ngạc như thế.

"Bách Lí Hồng Trang sao có thể ngăn cản được một chiêu của phụ thân?"

Trong mắt Bách Lí Hạo Hiên lấp lánh sự nghi hoặc khó hiểu, mặc dù một chiêu của Bách Lí Chấn Đào chỉ dùng mấy thành công lực, nhưng cũng tuyệt đối không phải người như Bách Lí Hồng Trang có thể chống lại.

"Người bắt đầu tu luyện từ khi nào?" Bách Lí Chấn Đào hỏi với giọng vững vàng.

Sau khi trải qua chuyện này, hẳn thật ra cảm thấy bình tĩnh hơn trước.

Hôm nay, biểu hiện của Bách Lí Hồng Trang thật sự quá kỳ quái, từ một phế vật vâng vâng dạ dạ bỗng nhiên lác mình biến thành một nhân vật kinh diễm toàn trường.

Không riêng trở thành thần y được mọi người khen ngợi, thậm chí sớm đã bị phán định là phế vật hiện tại cũng có thể tu luyện. Sự biến đổi này quả là khó mà tưởng tượng nổi.

Lời này vừa nói ra, ba người Bách Lí Ngọc Nhan không khỏi ngầy ngẩn cả người, không thể tin nổi nhìn Bách Lí Hồng Trang.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Ân đoạn nghĩa tuyệt

Bách Lí Hồng Trang sớm tại lúc năm tuổi đã bị kết luận là thân thể phế vật, căn bản không thể tu luyện, hiện tại đột nhiên lại nói cho bọn họ biết, Bách Lí Hồng Trang có thể tu luyện?

Khiến người không thể tưởng tượng được chính là, Bách Lí Hồng Trang căn bản không có công pháp tu luyện, vậy nàng tu luyện như thế nào?

Bách Lí Ngọc Nhan và Bách Lí Hạo Hiên nhìn nhau liếc mắt một cái, hai người đều không thể tin nổi.

Chẳng lẽ từ trước tới nay đều không phải bọn họ đang trêu chọc Bách Lí Hồng Trang, mà là Bách Lí Hồng Trang đang vỗ tay đùa bọn họ?

"Ta bắt đầu tu luyện từ khi nào, có quan hệ với ngươi sao?"

Trong mắt Bách Lí Hồng Trang hiện lên sự châm chọc, người gọi là phụ thân này từ đến cuối đều chưa từng quan tâm tới nàng.

Mặc dù hiện tại nàng hiện ra thực lực tự thân, nhận được bất quá cũng chỉ là sự phẫn nộ của Bách Lí Chấn Đào mà thôi.

"Ta hỏi ngươi trả lời, không phải ngươi hỏi ta!"

Giọng nói của Bách Lí Chấn Đào càng thêm trầm thấp, mơ hồ ẩn chứa tức giận cùng với uy hiếp được thể hiện ra rất rõ ràng.

"Ngươi hỏi ta thì phải trả lời, đây là quy định gì!?" Bách Lí Hồng Trang lạnh lùng cười mỉa mai, "Mười lăm năm qua, chưa bao giờ ngươi quan tâm tới sống chết của ta, hiện giờ ta thế nào, không có quan hệ gì với ngươi."

"Mất ta hồi phục từ khi nào?" Bách Lí Hồng Trang cười khê, "Ha ha, nếu như ngươi tìm y sư chẩn trị giúp ta một phen, không phải sớm đã biết hay sao?"

"Ngươi dám nói chuyện với ta như vậy!"

Khuôn mặt Bách Lí Chấn Đào tức giận đến nổi xanh mét, hẳn tuyệt đối là người tôn nghiêm ở Tướng quân phủ, ngày thường ai dám nói lời như vậy với hắn!

"Bách Lí Chấn Đào, ngươi chưa bao giờ hoàn thành vai trò và trách nhiệm là một người phụ thân đối với ta, vì sao ta phải thực hiện nghĩa vụ nữ nhi?"

"Giữa chúng ta, không ai nợ ai!"

Những lời Bách Lí Hồng Trang nói ra rất có khí phách, sớm tại thời điểm Bách Lí Chấn Đào không cần nàng vì khiến gia tộc mất mặt, chờ mong của nàng đối Bách Lí Chấn Đào đều đã tiêu tán.

"Có bản lĩnh người hầy rút ra khỏi Tướng quân phủ! Bách Lí Chấn Đào ta căn bản không có nữ nhi như ngươi!" Bách Lí Chấn Đào tức giận nói.

Bách Lí Hồng Trang thờ ơ giương mắt lên, "Rất hợp ý ta! Từ đây về sau, ta và Tướng quân phủ không còn có một chút quan hệ nào nữa!"

Giọng nói roi xuống, Bách Lí Hồng Trang không chút do dự xoay người đi về phía đại môn Tướng quân phủ.

Thời điểm khi nàng dùng hình tượng như vậy xuất hiện ở trước mắt mọi người, nàng liền minh bạch, nàng sẽ không còn là người của Tướng quân phủ.

Bách Lí Chấn Đào hiển nhiên không nghĩ rằng, Bách Lí Hồng Trang thực sự sẽ rời đi, trong lúc nhất thời, chỉ đứng nhìn bóng dáng Bách Lí Hồng Trang, không thể nói nên một lời.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Nháy mắt Bách Lí Hồng Trang ra khỏi đại môn Tướng quân phủ, một sự cô đơn không thể tin nổi bao phủ quanh nàng.

Nhìn bảng hiệu Tướng quân phủ, nàng đã từng cư trú ở chỗ này mười lăm năm qua, nhưng nơi này chưa bao giờ là nhà của nàng.

Người bên trong, cũng chưa bao giờ là người nhà nàng.

Có lẽ, ngay khi nàng đi xuyên qua ngàn năm, đã được chú định đời này của nàng hẳn là cô độc một người.

Bóng đen cô đơn dần dần phai mờ khỏi lớp sơn màu đen trong mắt, thay thế nó chính là nồng đậm ý chí kiên định.

Không có vương bận gì, đối nàng mà nói chưa chắc không phải là một chuyện tốt!

Từ nay về sau, nàng chỉ sống vì chính bản thân mình!

Tuy nhiên, ngay tại thời điểm Bách Lí Hồng Trang xoay người, đã nhìn thấy Hắc Mộc đang đứng ở bên ngoài đại môn Tướng quân phủ cách đó không xa.

Nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang đi ra, trên mặt Hắc Mộc lộ ra tươi cười.

"Vương gia nói quả nhiên rất đúng, hẳn nói Bách Lí cô nương người một hồi nhất định sẽ ra ngoài, quả nhiên đã ra tới."

Bách Lí Hồng Trang có chút ngạc nhiên, "Ngươi vì sao lại ở chỗ này?"

"Vương gia nói người đột nhiên rời khỏi Tướng quân phủ, chỉ sợ có rất nhiều đồ chưa có chuẩn bị, cố ý để ta tới mang đồ cho ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Di cư tới Cảnh Lê Viên

Tiếp nhận túi Càn Khôn từ tay Hắc Mộc, Bách Lí Hồng Trang đơn giản lướt nhìn qua liền phát hiện những đồ vật như chấn màn linh tinh đều đã đầy đủ, trong lòng không khỏi ám áp một trận.

"Hắn còn nói gì nữa không?"

Giọng nói của Bách Lí Hồng Trang dịu dàng. Trong tình cảnh như vậy, thời khắc như vậy, chung quy còn có người vẫn nghĩ tới mình.

"Vương gia còn nói, Thần Y Phường không phải là nơi thích hợp để người ở lại, Bách Lí cô nương nếu như không muốn tới Thần Vương phủ, Vương gia còn có một biệt viện khác để người có ở lại."

Nghe lời này, trong mắt Bách Lí Hồng Trang xẹt qua một tia kinh ngạc, nàng thật ra chưa bao giờ nghe nói Đế Bắc Thần ở trong hoàng thành còn có chỗ ở khác.

Giống như nhìn ra nghi hoặc của Bách Lí Hồng Trang, Hắc Mộc giải thích: "Tòa biệt viện này là Vương gia chúng ta mua, ngày thường rất hiếm khi đến đó, cho nên cơ hồ không có người biết tới."

Bách Lí Hồng Trang suy nghĩ một chút cũng có thể hiểu ra, Đế Bắc Thần chính là đang suy nghĩ tới thanh danh của nàng!

Sự tình nàng đã ân đoạn nghĩa tuyệt với Tướng quân phủ, một khi truyền ra ngoài chung quy vẫn không hề dễ nghe, huống chi lại đứng vào thời điểm nàng vừa mới bị tử hôn.

Nếu như lại nháo ra hiểu lầm, chỉ sợ hoàng thượng đều sẽ không nhận được tìm người xuống tay với nàng!

Thần Y Phường quá dễ nhìn thấy, nếu như ở tại Thần Y Phường, không cần nhiều thời gian, tất cả mọi người đều sẽ biết được việc này, cho nên Đế Bắc Thần mới để nàng sống tại biệt viện.

"Nếu Bách Lí cô nương không ngại, hiện tại ta sẽ đưa ngươi đi biệt viện, như thế nào?"

Trong mắt Hắc Mộc hiện lên vui sướng mờ nhạt, thiếu chủ luôn luôn coi thường nữ tử, duy nhất đối Bách Lí cô nương là đặc biệt.

Nếu hai người thật sự có thể trở thành một đôi, từ tận đáy lòng hẳn cũng cảm thấy vui mừng thay thiếu chủ.

"Vậy phiền toái ngươi." Giọng nói của Bách Lí Hồng Trang rất dịu dàng, ánh mắt trong suốt sáng ngời.

Biệt viện của Đế Bắc Thần cách Thần Vương phủ không xa, không ồn ào và rất yên tĩnh, thật ra là một nơi không tồi.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton*.....

Tại Cảnh Lê viên.

Vừa mới đi tới Cảnh Lê viên, Bách Lí Hồng Trang đã ngửi được mùi hương hoa đào xông vào trong mũi, một khoảng lớn rừng đào màu hồng nhạt xuất hiện ở trước mắt nàng.

Khóe miệng căng ra hiện lên một nụ cười sáng lạn mê người, Bách Lí Hồng Trang một bộ bạch y đi bộ ở bên trong rừng đào, gió nhẹ thổi quét, cánh hoa rơi rải rác, khiến nàng giống như tiên tử ở trong rừng đào.

Đi tới đi lui, một thân ảnh vàng nhạt ánh xuất hiện ở trong tầm mắt Bách Li Hồng Trang.

Ánh trắng mê người, mộng lung mờ ảo, nhẹ nhàng chiếu vào trên người Đế Bắc Thần, càng thêm ưu nhã đẹp đẽ.

"Đã tới."

Hai chữ đơn giản hiện lên chắc chắn cùng với tự tin, hẳn sớm đã dự liệu Bách Li Hồng Trang sẽ lựa chọn tới ở nơi này.

Bách Li Hồng Trang khẽ gật đầu, "Ánh trắng, rừng đào, bàn đá, rượu ngon, người thật ra rất biết hưởng thụ."

"Lời này nói không đúng." Đế Bắc Thần lắc lắc đầu, "Ánh trắng, rừng đào, mỹ nhân, rượu ngon mới thật sự là biết hưởng thụ."

Bách Li Hồng Trang cũng không để bụng sự trêu chọc của Đế Bắc Thần, trực tiếp ngồi xuống đối diện.

"Cảnh đẹp như thế, thật sự không thể cô phụ, không bằng chúng ta cùng uống một phen, như thế nào?"

Đế Bắc Thần cảm chén rượu đưa cho Bách Li Hồng Trang. Bách Li Hồng Trang tiếp nhận chén rượu liếc mắt nhìn thật sâu Đế Bắc Thần một cái, nàng không biết có phải Đế Bắc Thần bởi vì biết tâm tình của nàng hay không, vì thế mới làm như vậy.

Nếu thật sự là như thế, vậy thì Đế Bắc Thần thật sự là người có tâm.

Trong một đêm chia tay với quá khứ như vậy, nàng thật sự rất muốn phóng túng một lần.

Hai người vừa trò chuyện vừa uống rượu, ai cũng không nói về dĩ vãng đã qua của đối phương, chỉ giễu cợt lẫn nhau hoặc trò chuyện về những sự tình khác.

Cho đến khi Bách Li Hồng Trang say khướt ngã vào bàn đá phía trước. Đế Bắc Thần nhìn đôi má ửng đỏ vì say rượu, đáy mắt nở một nụ cười sáng lạn như ánh mặt trời.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ít nhất còn có ta

"Sau này, khi người cảm thấy cô đơn, ít nhất vẫn còn có ta bởi người."

Giọng nói của Đế Bắc Thần rất mềm nhẹ, ánh mắt dịu dàng càng khiến cho bất luận một nữ tử nào đều phải say mê.

Sau khi vén chăn quanh người Bách Li Hồng Trang, Đế Bắc Thần lúc này mới rời khỏi Cảnh Lê Viên.

"Vương gia, có cần thỉnh thêm mấy nha đầu đến chiếu cố Bách Lí cô nương hay không?" Hắc Mộc dò hỏi.

Đế Bắc Thần vẫy vẫy tay, "Với tính tình của nàng, có người chiếu cố ngược lại sẽ cảm thấy phiền phức."

Hắc Mộc suy tư một lúc, nghĩ đến hết thấy những gì Bách Li Hồng Trang đã làm, dường như đúng là như vậy.....

Ngày hôm sau, thời điểm Bách Li Hồng Trang tỉnh lại đã là giữa trưa.

Bách Li Hồng Trang đi ra ngoài, lập tức nhìn thấy bầu trời tràn ngập hoa đào, một thế giới màu hồng, khiến tâm tình người vô thức có cảm giác tốt hơn.

Sau khi nhìn thấy rừng đào, nàng lập tức hiểu được vì sao Đế Bắc Thần lại mua tòa biệt viện này.

Đào hoa đối với thân thể của Đế Bắc Thần có chỗ tốt nhất định, có thể giảm tốc độ lan tràn tê mồi thấp xuống.

.....*Edit & Dịch: Emily Ton....*

Thần Y Phương,

Khi Bách Li Hồng Trang đi tới Thần Y Phương, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu đều thấp phần lo lắng nhìn nàng.

"Bách Lí cô nương, người không sao chứ?"

Dưới sự thúc dục của Đồng Tư Nhu, Đỗ Thiên Thạc lấy hết can đảm hỏi.

Đồng Tư Nhu cũng theo đó lên tiếng: "Bách Lí cô nương, người ngàn vạn lần không cần nghĩ luẩn quẩn trong lòng. Mặc dù Thần Vương gia có tật nơi chân, nhưng ta nghe người khác nói vẫn là không tồi."

Hôm nay là một ngày tươi sáng, tin tức Hồng Trang chính là đích tiểu thư Tướng quân phủ Bách Li Hồng Trang lập tức được truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ ở trong hoàng thành.

Thời điểm biết được tin tức này, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu cắn bản không tin.

Cho đến khi tất cả mọi người đều nói về việc này, hơn nữa cũng nghe nói từ một số triều thần, và chính miệng cô nương nói ra, bọn họ mới tin sự thật này.

Tin tức này thật sự quá chấn động lòng người. Một người là tiểu thư phế vật không có gì để nói, một người là thần y với y thuật tài ba. Hai người có thể nói khác nhau một trời một vực, nhưng thật sự lại là cùng một người.

Sau khi được thân phận chân chính của Bách Li Hồng Trang, hai người còn chưa kịp vui mừng đã nghe thấy tin tức Bách Li Hồng Trang bị tự hôn.

Bách Li Hồng Trang, Thần Vương gia, trò cười lớn nhất hoàng thành cùng kết hợp với trò cười thứ hai, biến thành một trò đùa thậm chí còn lớn hơn nữa!

Nhìn vào khuôn mặt lo lắng của hai người, Bách Li Hồng Trang cười nhẹ, "Không cần lo lắng cho ta, ta cũng không cảm thấy việc này có điều gì không tốt."

Nghe lời này, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu đều ngăn người ra, kinh ngạc nhìn Bách Li Hồng Trang, không thể tin được những lời bọn họ vừa nghe.

Sau khi nhìn thấy nụ cười tiêu sái thờ ơ của Bách Li Hồng Trang, bọn họ cảm thấy chính mình không hề nghe lầm!

"Bách Li cô nương, người thật sự không buồn hay sao?"

Đồng Tư Nhu có chút khó tin. Từ Thái tử phi biến thành Vương phi phế vật, sự chênh lệch này có thể dễ dàng bình tĩnh như vậy?

"Có gì phải buồn?" Bách Li Hồng Trang cười hỏi lại, "Đế Bắc Thần còn đẹp hơn so với Hiên Viên Hoàn, ta vì sao không thể yêu cái đẹp hơn chứ?"

"Ngô..... đúng vậy!."

Thấy khách nhân tiến đến, Bách Li Hồng Trang trực tiếp đi qua và bắt đầu bắt mạch xem bệnh cho người bệnh. Sau khi trị liệu xong 10 người bệnh, nàng dự định chuẩn bị làm một số việc khác.

Đồng Tư Nhu nhìn bóng dáng Bách Li Hồng Trang, không thể không ni non nói: "Đẹp là đẹp, nhưng dường như đó không phải là trọng điểm....."

Dưới ánh hoàng hôn, mặt trời đỏ rực chiếu lên đám mây đem thành một mảng trời màu đỏ, đám người trên mặt đất phảng phất cũng nhiễm một tầng ánh sáng đỏ.

Vạn Dược phường.

Quý Văn Bản nhìn thấy Bách Li Hồng Trang tiến đến, trên mặt xuất hiện một chút không vui, "Bách Li cô nương, vì sao rảnh rồi đến nơi này của ta?"

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Tức giận, Quý Văn Bản

"Quý đại ca, người đang giận ta sao?"

Trên mặt Bách Li Hồng Trang nở nụ cười lấy lòng, tiến đến trước mặt Quý Văn Bản.

Kể từ khi nàng tới nơi này, người đầu tiên đối xử tốt với nàng chính là Quý Văn Bản.

Nàng không muốn bởi vì chuyện như vậy làm hỏng quan hệ của hai người, đưa than trong những ngày tuyết luôn là tình ý sâu nặng nhất.

"Ta nào dám giận người." Quý Văn Bản nói với giọng lộ ra vài phần lạnh nhạt cùng với bất mãn.

"Quý đại ca!" Bách Li Hồng Trang gọi một tiếng, "Người cũng biết tình cảnh của ta cho tới hiện nay, lúc ấy ta đang bị tướng quân cầm tù, nếu như nói thật tên họ sẽ rất bất lợi, chỉ có thể che giấu tung tích."

"Trừ chuyện đó ra, ta chưa làm bất cứ điều gì lừa gạt người."

Quý Văn Bản vẫn không nói lời nào. Hôm nay, sau khi hắn nghe nói tới tin tức này, hắn thật sự rất khiếp sợ. Hắn không bao giờ nghĩ rằng, bằng hữu hắn vẫn luôn tự hào đã lừa gạt hắn.

"Nếu Quý đại ca không muốn nhìn thấy ta, ta đây sẽ đi trước."

Khuôn mặt Bách Li Hồng Trang trở nên buồn bã cô đơn, nhưng thời điểm quay ra và bước chân về phía cửa, trong lòng lại bí mật đếm số.

"Ba."

"Hai."

"Một."

"Đợi đã!" Giọng nói của Quý Văn Bản vang lên, ngay sau đó bắt đầu đi thờ dài, "Ài, ta cũng biết tình cảnh của người là bị ép buộc."

Thời điểm khi hắn vừa mới biết Bách Li Hồng Trang lừa gạt mình, hắn thật sự đã rất tức giận. Nhưng sau khi bình tĩnh nghĩ lại, cảm thấy Bách Li Hồng Trang thực sự có nỗi khổ bất đắc dĩ.

Vừa mới nghe Bách Li Hồng Trang nói như vậy, oán giận trong lòng hắn đã hoàn toàn tiêu tan, cũng cảm thấy đau lòng thay Bách Li Hồng Trang.

"Hắc hắc." Bách Li Hồng Trang vui vẻ tươi cười, "Ta biết Quý đại ca hiểu tình đạt lý, sáng suốt đại nghĩa, nhất định sẽ hiểu ta!"

Quý Văn Bản không thể nào vui mừng giống như Bách Li Hồng Trang, "Ta nghe nói một tháng sau người sẽ thành thân với Thần Vương gia, đây chính là sự thật?"

"Đúng vậy!"

"Vì sao hoàng thượng lại vội vàng tứ hôn như thế?"

"Hoàng thượng chắc là không hài lòng với ta đi!"

Bách Li Hồng Trang nhoen miệng cười. Một nhân như nàng thật sự không thể tồn tại sự dễ chịu ở trong mắt hoàng thượng, Hoàng thượng hy vọng nàng sớm thành hôn với Đế Bắc Thần một chút cũng là sự tình hợp lý.

"Nếu vậy, người thật sự nguyện ý gả cho Đế Bắc Thần sao?"

Người khác không biết, nhưng Quý Văn Bản thật ra biết rằng, Bách Li Hồng Trang rất quen thuộc với Đế Bắc Thần.

Lúc trước, hắn từng nhìn thấy Đế Bắc Thần vài lần ở trong Thần Y Phường, chẳng lẽ tứ hôn lần này là do Đế Bắc Thần đã khẩn cầu hoàng thượng?

"Ta cảm thấy Đế Bắc Thần cũng không tệ lắm." Bách Li Hồng Trang cười nhẹ, "So với Hiên Viên Hoàn, hắn đáng tin hơn nhiều."

"Thật sự quyết định?"

Mặc dù Quý Văn Bản cảm thấy lời này của mình có chút dư thừa. Rốt cuộc đây chính là do hoàng thượng tứ hôn, ai dám kháng chỉ?

Nhưng hắn vẫn không thể không hỏi, bởi vì hắn hy vọng Bách Li Hồng Trang sẽ không hối hận.

"Quyết định." Bách Li Hồng Trang nói giọng rất nhẹ, nhưng rất kiên định.

Sau khi Bách Li Hồng Trang mua một đồng dược liệu ở Vạn Dược Phường, mở ra Thần Y Phường, mỗi ngày nàng đều đốt bạc. Thời điểm mua dược liệu không bao giờ phải tính toán và xác nhận lại giống như lúc trước.

Nhìn thấy Bách Li Hồng Trang mua một lần nhiều dược liệu như vậy, Quý Văn Bản nghi hoặc nói: "Hồng Trang, ngươi mua nhiều dược liệu như vậy để làm gì?"

Bách Li Hồng Trang nhướn mày cười, "Bí mật, ta có một số tình cần phải làm."

Quý Văn Bản không nhận được bật cười, Bách Li Hồng Trang căn bản đang tỏ vẻ thần bí, muốn gọi lên lòng hiếu kỳ của hắn, vì thế hắn không tiếp tục hỏi nữa.

Sau khi để hết dược liệu vào túi Càn Khôn, Bách Li Hồng Trang lại đi về phía Thiên Bảo các.

Thiên Bảo các chính là một gian cửa hàng chuyên bán đồ cho người tu luyện lớn nhất hoàng thành, quy mô này vượt rất xa những cửa hàng khác.

Nơi đó, chỉ có phú quý nhân gia mới có thể đặt chân tới.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thể (Y Phi Kinh Thể)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Oan gia ngõ hẹp

Edit & Dịch: Emily Ton.

Trong Thiên Bảo các, có tất cả mọi thứ mà người tu luyện cần tới.

Ngay cả khi hiện tại không có, chỉ cần người đặt tiền cọc, bọn họ cũng có thể mau chóng giúp người tìm ra!

Đó chính là nguyên nhân khiến thanh danh của Thiên Bảo các vang dội như thế.

"Chủ nhân, ngươi muốn mua gì?" Tiểu hắc tò mò hỏi.

Hôm nay chủ nhân quả thực đã chảy máu tiền, tiền vàng được sử dụng theo nhiều cách, nếu thời điểm mua đồ ăn cho nó, cũng có thể thống khoái như thế thì thật tốt biết bao.

"Đan lô!"

Con ngươi nàng trong sáng lung linh rực rỡ, nàng đã sớm muốn mua đan lô!

Trước đây, vì nàng luôn thiếu tiền nên chỉ có thể chờ đợi. Hiện tại cuối cùng nàng đã có tiền, rốt cuộc có thể mua đan lô.

Mới vừa đi vào Thiên Bảo các, Bách Li Hồng Trang liền minh bạch vì sao mọi người lại khen ngợi Thiên Bảo các như thế. Chỉ cần cách bố trí đã khiến đôi mắt người sáng ngời.

Mặc dù đang là đêm tối, Thiên Bảo các vẫn sáng rõ giống như ban ngày.

Tất cả đan dược, dược liệu quý hiếm, vũ khí đều được yết giá rõ ràng, đều được sắp xếp theo cấp bậc, cho phép người mua có thể nhanh chóng tìm được những mặt hàng họ cần.

Những người hầu cũng đều là mỹ nhân tuấn nam, trên mặt luôn lễ phép tươi cười dịu dàng, khiến tâm tình người rất thoải mái.

Nhìn thấy Bách Li Hồng Trang, một người hầu nữ lập tức đi tới, cười nói: "Cô nương, không biết ngươi muốn mua gì?"

"Đan lô, nơi này có không?" Bách Li Hồng Trang hỏi.

Nàng nhìn một vòng quanh nơi này, phát hiện chỉ có đan dược, vũ khí linh tinh, nhưng không nhìn thấy đan lô.

Nghe nói Bách Li Hồng Trang muốn mua đan lô, trong mắt người hầu nữ hiện lên một sự kinh ngạc, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình thường.

Thiên Bảo các tuy rằng có bán đan lô, nhưng số lượng người mua đan lô cực ít.

Xét cho cùng, sự tồn tại của luyện dược sư quý hiếm như vậy, cho dù ở hoàng thành cũng không có mấy người.

Cô nương trẻ tuổi trước mắt này chẳng lẽ thật sự muốn mua đan lô?

"Đan lô ở trên lầu hai, xin mời cô nương theo ta."

Người hầu nữ khom lưng vờn tay, ý bảo Bách Li Hồng Trang theo nàng đi lên lầu hai.

Bách Li Hồng Trang khẽ gật đầu. Chỉ cần có thể mua được đan lô, nàng đã cảm thấy hài lòng.

Nàng cần phải bắt đầu tự mình luyện chế đan dược, nhanh chóng tăng thực lực lên!

Tuy nhiên, thời điểm Bách Li Hồng Trang đi vào lầu hai, lập tức gặp phải thân ảnh khiến nàng cực kỳ chán ghét.

Oan gia ngõ hẹp!

Bách Li Ngọc Nhan đang bồi Đổ Hàm Nguyệt mua đan lô. Đổ Hàm Nguyệt chính là một học đồ luyện dược sư.

Tuy rằng thuật luyện đan của bản thân nàng ta không đủ, nhưng thuật luyện đan của sư phụ nàng ta là Văn Thanh Phong lại rất nổi tiếng.

Tỷ thí sản thú sắp tới, nàng và Bách Li Hạo Hiền cần phải có một biểu hiện thật tốt, vì thế có một viên đan được thích hợp càng rất quan trọng.

Hôm nay Bách Li Ngọc Nhan tăng bốc Đỗ Hàm Nguyệt lên chính là muốn lấy lòng nàng ta, muốn Đỗ Hàm Nguyệt đáp ứng hỗ trợ thuyết phục Văn Thanh Phong giúp hai người tỷ đệ bọn họ luyện chế đan dược.

Nhưng Đỗ Hàm Nguyệt cũng đủ tàn nhẫn, một khi mở miệng chính là muốn mua lò luyện đan!

Thứ này là một món đồ đắt tiền, nhưng tình thế trước mắt, bọn họ cũng chỉ có thể nghiêng răng chảy máu!

Nhìn thấy Bách Li Hồng Trang xuất hiện, trên mặt Bách Li Ngọc Nhan hiện lên sự khinh thường.

"Nha, không ngờ ngươi cũng dám vào Thiên Bảo các?"

"Ngươi có thể tới, sao ta không thể tới?"

Bách Li Hồng Trang trào phúng lại một tiếng. Gia hỏa này thật sự mỗi lần nhìn thấy nàng, nhất định sẽ luôn chủ động gây rắc rối!

Lúc này Bách Li Ngọc Nhan mới phản ứng lại. Hiện giờ Bách Li Hồng Trang đã không còn giống như trước đây. Chỉ bằng cách mở cửa Thần Y Phòng, tiền thu vào đã vượt rất xa qua nàng ta.

Tuy rằng nàng ta có thể ăn ngon ở tướng quân phủ, tiền hàng tháng cũng không hề ít, nhưng tiêu vào vật dụng ngày thường cũng không hề ít. Vì thế, tiền trên tay thật ra không có nhiều lắm.

Lười bận tâm tới những lời vô nghĩa với Bách Li Ngọc Nhan, Bách Li Hồng Trang trực tiếp đi tới kệ để đan lò.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Ngươi muốn mua đan lò?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Ở trước mặt nàng có 10 cái đan lò, dùng nhãn lực của nàng, chỉ cần liếc mắt là có thể nhìn ra một cái đan lò màu bạc có phẩm chất tốt nhất.

Nếu đổi là nàng trước kia, những đan lò này tất nhiên đều rất chúm chịt, nhưng hiện tại nàng chỉ luyện chế đan dược cấp thấp, những đan lò này cũng đã đủ rồi.

Khi thực lực của nàng tăng lên, tương lai nhất định cũng sẽ tìm mua một đan lò tốt hơn, đến lúc đó đổi cũng được.

"Bách Li Ngọc Nhan, ta muốn đan lò này, ngươi có thể tặng ta sao?" Đỗ Hàm Nguyệt chỉ vào chính cái đan lò màu bạc, lên tiếng hỏi.

Nàng ta nhìn trúng cái đan lò này một thời gian đã lâu, chỉ là giá cả quá đắt, tiền trong tay nàng ta vẫn luôn không đủ.

Hiện tại vừa vặn Bách Li Ngọc Nhan có việc cầu nàng ta, nàng ta tự nhiên không thể buông tha.

Thấy Đỗ Hàm Nguyệt lựa chọn đan lò quý nhất, Bách Li Ngọc Nhan âm thầm nói một tiếng: lòng dạ hiểm độc!

Nhìn kỹ giá ở phía dưới, 20 vạn đồng vàng! Giá này đủ để dọa sợ nàng!

Phụ thân biết, hôm nay nàng muốn lấy lòng Đỗ Hàm Nguyệt, trực tiếp cho nàng 10 vạn đồng vàng, hơn nữa ngày thường nàng tiết kiệm được, tổng cộng bất quá cũng chỉ được 13 vạn đồng vàng mà thôi.

Vốn tưởng rằng số tiền này đã đủ, không nghĩ tới Đỗ Hàm Nguyệt lại dùng công phu sư tử ngọam, trực tiếp muốn 20 vạn đồng vàng!

Bách Li Ngọc Nhan lộ ra vẻ khó xử, "Đỗ cô nương, 20 vạn đồng vàng....."

Hai mươi vạn đồng vàng, hiện tại nàng cần bản là lấy không ra!

Nhìn thấy bộ dáng Bách Li Ngọc Nhan như vậy, Đỗ Hàm Nguyệt không vui nói: "Nếu ngươi không muốn, vậy quên đi!"

"Đỗ cô nương, không phải ta không muốn." Bách Li Ngọc Nhan vội vàng nói, "Chỉ là 20 vạn đồng vàng thực sự không phải là một con số nhỏ, ta không có nhiều tiền như vậy, không biết nếu đổi cái khác thì như thế nào?"

Nàng thật vất vả mới dụ dỗ được Đỗ Hàm Nguyệt tới đây, Đỗ Hàm Nguyệt đã nói chỉ cần khiến nàng ta vui vẻ, nàng ta nhất định có thể thuyết phục Văn Thanh Phong hỗ trợ luyện đan.

Bách Li Ngọc Nhan không có lựa chọn nào khác. Mặc dù Thiên Bảo có bán đan dược, nhưng Đan dược nàng cần sớm đã bị người đoạt, mọi người đều đang chuẩn bị cho cuộc săn thú hoàng gia!

Nếu như không phải luyện dược sư trong thành cực hiếm, dược sư có thuật luyện đan giỏi càng hiếm hơn, nàng sẽ không cần phải trăm phương nghìn kế lấy lòng Đỗ Hàm Nguyệt ở chỗ này.

"Ta chỉ thích cái này, không có hứng thú với cái khác!" Đỗ Hàm Nguyệt nói giọng lạnh lùng, "Nếu ngươi mua không nổi vậy thì quên đi, ngươi muốn mời sư phụ ta hỗ trợ không chỉ có một mình ngươi."

Nghe lời này, Bách Li Ngọc Nhan nóng nảy, "Đỗ cô nương, ngươi chờ một lát, ta sẽ nghĩ cách mua đan lò này, thế nào?"

Đỗ Hàm Nguyệt lúc này mới lộ ra thần sắc vừa lòng, "Vậy thì ta sẽ chờ."

Nhìn thấy động tĩnh của hai người Bách Li Ngọc Nhan, đáy mắt Bách Li Hồng Trang hiện lên vẻ châm chọc. Không nghĩ tới, Bách Li Ngọc Nhan cũng có thời điểm bị người kẹp đầu như vậy.

"Cô nương, không biết ngươi muốn mua đan lò với giá thế nào?" Nữ hầu dò hỏi.

Nàng tuy rằng không quen biết cô nương này, nhưng nhìn cách ăn mặc và khí chất của cô nương này liền biết không phải là người bình thường, thái độ cũng càng thêm khiêm tốn.

Khi Bách Lí Ngọc Nhan đang suy tư làm thế nào để nhanh chóng có được 7 vạn đồng vàng, đột nhiên nghe thấy người nữ hầu nói với Bách Lí Hồng Trang, không thể không bắt đầu cười khế.

"Ha ha, ta không nghe lầm chứ? Người muốn mua đan lô?"

"Ta mua đan lô thì sao?" Bách Lí Hồng Trang hỏi ngược lại.

"Người không phải là luyện được sư, mua đan lô về nhà nấu com sao?"

Bách Lí Ngọc Nhan cười to. Vốn vì sự tình Đỗ Hàm Nguyệt khiến nàng thập phần không vui, hiện tại tâm tình của nàng thật ra đã tốt hơn. Bách Lí Hồng Trang quả thật là không biết tự lượng sức mình!

Tuy nhiên, Bách Lí Hồng Trang lại lạnh lùng liếc mắt nhìn Bách Lí Ngọc Nhan một cái, bộ dáng rõ ràng là đang nhìn xem một kẻ ngu ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Châm chọc, Bách Lí Ngọc Nhan

"Ta muốn đan lô này." Bách Lí Hồng Trang chỉ vào đan lô màu bạc trước mắt nói.

Tươi cười của Bách Lí Ngọc Nhan nháy mắt động lại, ngược lại biến thành tức giận nồng đậm.

"Bách Lí Hồng Trang, người đang muốn khiêu khích ta sao?"

Bách Lí Hồng Trang căn bản không phải là luyện được sư, tất nhiên không cần mua lò luyện đan.

Theo nàng, chắc chắn sau khi Bách Lí Hồng Trang nghe thấy nàng và Đỗ Hàm Nguyệt thảo luận, lúc này mới cố ý nói muốn mua đan lô.

Và hiện tại, nàng ấy lại chọn đúng đan lô Đỗ Hàm Nguyệt đã nhìn trúng, đây không phải đang khiêu khích thì là gì?

Đỗ Hàm Nguyệt cũng bắt đầu khản trương, nàng ta vẫn luôn muốn mua đan lô này về.

Cũng may trong hoàng thành người mua đan lô đã ít càng thêm hiếm, đan lô đặt ở Thiên Bảo các mấy tháng cũng không bị mua đi. Hiện tại, nữ tử này lại muốn mua nó?

Bách Lí Hồng Trang lười biếng liếc mắt nhìn Bách Lí Ngọc Nhan một cái, "Người suy nghĩ quá nhiều, ta căn bản không có hứng thú với người."

Nàng căn bản không có hứng thú, thậm chí ngay cả hứng thú khiêu khích cũng đều không có!

"Bách Lí Ngọc Nhan!" Đỗ Hàm Nguyệt vội vàng gọi Bách Lí Ngọc Nhan, nàng ta tuyệt đối không thể để đan lô này bị người khác mua mất.

Bách Lí Ngọc Nhan lập tức hiểu ý, nói với người nữ hầu: "Đan lô này là do chúng ta chọn trước, người không thể bán cho nàng ấy."

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày cười, hơi nâng cằm lên, cười như không cười nhìn Bách Lí Ngọc Nhan, "Vậy người mua đi!"

Cùng với giọng nói của Bách Lí Hồng Trang rơi xuống, biểu tình của Bách Lí Ngọc Nhan cứng lại, hiện tại trên người nàng không có nhiều tiền như vậy.

"Nếu người mua không nổi, ta có thể mua nó bây giờ." Bách Lí Hồng Trang xoay người nhìn người nữ hầu nói, "Ta nói đúng không?"

Nữ hầu bối rối đánh giá ba người Bách Lí Ngọc Nhan, nhưng vẫn gật gật đầu, "Đúng vậy."

"Hiện tại người không mua nó? Cũng đừng trách ta không cho người cơ hội." Bách Lí Hồng Trang lười biếng lên tiếng.

"Người chờ ta một lát, ta trở về lấy tiền được chứ?"

Bách Lí Ngọc Nhan cắn răng lên tiếng, 20 vạn đồng vàng đích thực đã vượt quá dự tính của nàng. Nhưng lần này, nàng cũng tuyệt đối không thể để Bách Lí Hồng Trang mua mất đan lô!

"Cô nương có thể trả trước 10 vạn đồng vàng tiền đặt cọc, nếu như ngài không trở lại, vậy thì 10 vạn đồng vàng này sẽ không được trả lại." Nữ hầu nói.

Sắc mặt Bách Lí Ngọc Nhan trở nên xanh, ngay cả chính nàng cũng không biết nếu mở miệng hỏi phụ thân thêm 7 vạn đồng vàng, phụ thân có thể đồng ý hay không.

Rốt cuộc, 20 vạn đồng vàng đối với toàn bộ Tướng quân phủ mà nói cũng không phải là con số nhỏ. Hơn nữa bọn họ còn phải trả thêm khoản tiền phí nếu mời Văn Thanh Phong luyện đan, con số này thật sự quá khổng lồ.

Thấy Bách Lí Ngọc Nhan chần chờ như thế, nữ hầu không thể không nói: "Cô nương, hai cái đan lô này cũng rất tốt và rẻ hơn nhiều, không bằng ngài hãy thử xem xét nó."

Bách Lí Ngọc Nhan nhìn về phía Đỗ Hàm Nguyệt, người vẫn mang tư thái bướng bỉnh, loại trừ đan lô này ra, nàng ta không cần cái gì khác.

"Giúp ta gói nó đi!" Bách Lí Hồng Trang giờ tay nói.

Nàng không tính toán tiếp tục lãng phí thời gian ở chỗ này, thái độ của Bách Lí Ngọc Nhan như vậy, nàng lập tức có thể chắc chắn rằng Bách Lí Ngọc Nhan không thể mua nổi.

Nữ hầu lấy đan lô xuống từ trên kệ để hàng, Bách Lí Ngọc Nhan gắt gao nhìn đan lô biến mất ở lầu hai, đôi tay nắm chặt cơ hồ muốn chảy máu!

Đã từng, Bách Lí Hồng Trang vẫn luôn là sự tồn tại bị nàng đập lên lòng bàn chân, hiện tại lại kiêu căng ngạo mạn ở ngay trước mặt nàng!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tại lầu một Trần Bảo Các, sau khi Bách Lí Hồng Trang thống khoái thanh toán 20 vạn đồng vàng, lập tức thu đan lô vào trong túi.

Nữ hầu nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang trẻ tuổi như vậy, không nói hai lời lập tức lấy ra 20 vạn đồng vàng, trong mắt cũng lộ ra một tia kinh ngạc cảm thán.

Ai là Bách Lí Ngọc Nhan, chính nàng rất rõ ràng. Đại tiểu thư tướng quân phủ cũng bị nàng ấy trào phúng, xem ra thân phận cô nương này không hề đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Vi phu sẽ ngưng ngừng

Người nữ hầu cũng chỉ vừa mới tới hoàng thành chưa lâu, nếu như nàng ấy sống đủ lâu ở hoàng thành thì có thể biết được, nữ tử trước mắt đúng là y sư của Thần Y Phương, đích tiểu thư Tướng quân phủ Bách Lí Hồng Trang!

"Nhìn thấy bộ dáng nữ nhân chết tiết Bách Lí Ngọc Nhan bị cắn một ngụm, quả thực là quá thống khoái!"

Trên mặt Tiểu hắc khó nén hưng phấn, "Nhìn một màn này, thậm chí buổi tối ta không cần ăn gì nữa!"

"Đây chính là do ngươi nói, buổi tối không cần ăn nữa." Bách Lí Hồng Trang cười nói.

Tiểu hắc lập tức suy sụp, "Chủ nhân, ta đây không phải cảm thấy cao vui mừng vì ngươi sao? Sao ngươi có thể nhẫn tâm với ta như vậy?"

Tiểu bạch cười một cách khôn ngoan, "Tự làm vậy, không thể sống."

"Ngươi cho rằng, ta không có ăn, ngươi sẽ có ăn sao?" Tiểu hắc uy hiếp nói.

Tiểu bạch sững sốt, vội vàng nói giúp: "Chủ nhân, tiểu hắc cũng vì vui nên mới nói ra như vậy, ngàn vạn không thể đoạt đồ ăn của nó!"

Thấy hai tên gia hỏa vì ăn mà thay phiên nhau không ngừng cãi nhai, Bách Lí Hồng Trang khẽ cười nói: "Được rồi, được rồi. Buổi tối cho các ngươi ăn bữa tiệc lớn!"

"Chủ nhân vạn tuế!"

Thời điểm Bách Lí Hồng Trang trở lại Cảnh Lê viên, Đế Bác Thần vẫn ngồi ở trước bàn đá. Nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang tiến đến, khuôn mặt tuấn tú hiện lên tươi cười.

"Xem ra hôm nay ngươi rất bận, hiện tại mới trở về."

Bách Lí Hồng Trang gật gật đầu, "Đó là tất nhiên, ta không giống như ngươi, một người rảnh rỗi."

Đế Bác Thần cũng không tức giận, "Đã dùng bữa tối chưa? Ta sai hạ nhân chuẩn bị một ít."

"Vậy ta sẽ ném thứ tay nghề đầu bếp như thế nào."

Đế Bác Thần vỗ vỗ tay, hạ nhân lập tức bưng rượu và thức ăn lên.

Nhìn một bàn phong phú rượu và thức ăn, Bách Lí Hồng Trang đột nhiên cảm giác trên đầu mình hơi ướt át, không thể không ngẩng đầu nhìn lên, chẳng lẽ trời muốn mưa hay sao?

Mặt trắng sáng vẫn treo trên bầu trời, căn bản không có chút dấu hiệu trời muốn mưa. Lúc này nàng mới hiểu được, thì ra đây là nước miếng của hai tên gia hỏa!

"Chủ nhân, thật nhiều món ăn ngon!" Tiểu hắc kích động nói.

Ánh mắt Bách Lí Hồng Trang hơi trầm xuống, trong giọng nói xuất hiện một chút uy hiếp, "Nếu như ngươi là còn dám chảy nước miếng trên đầu ta, ta sẽ khiến ngươi mấy kế tiếp đều bị dúi đến nỗi teo đến mức nhỏ nhất, tin hay không?"

Mao cầu sững sốt, vội vàng bưng kín miệng lại, không dám chảy nước miếng nữa.

Đế Bác Thần nhìn biểu tình Bách Lí Hồng Trang không ngừng biến hóa, trong mắt hiện lên một sự ngạc nhiên, "Ngươi đang làm gì vậy?"

"Không có gì." Bách Lí Hồng Trang đáp, "Ta chỉ cảm thấy tay nghề đầu bếp không tồi."

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Rượu đủ com no, Bách Lí Hồng Trang hiện lên tươi cười thỏa mãn, từ sau khi tới nơi này, nàng vẫn là lần đầu tiên ăn được rượu và thức ăn mỹ vị như vậy.

Đồ ăn của Tướng quân phủ tất nhiên không cần phải nói, từ lâu nàng cũng tiến đến khá nhiều, tuy nhiên, cho dù là đồ ăn từ lâu cũng không thể nào so sánh được với bữa tiệc hôm nay.

"Đã muộn rồi, ngươi nghỉ ngơi sớm chút đi."

Đế Bác Thần tươi cười ấm áp, nói xong chuẩn bị rời Cảnh Lê viên, quay về Thần Vương phủ.

"Chờ đã." Bách Lí Hồng Trang đột nhiên gọi Đế Bác Thần.

Đế Bác Thần nghi hoặc nhìn Bách Lí Hồng Trang, "Có chuyện gì vậy?"

"Đêm nay ngươi hãy ở lại Cảnh Lê viên đi."

Lời này vừa nói ra, Hắc Mộc không thể không sắc, hẳn thật sự không nghĩ tới Bách Lí cô nương lại là người chủ động như vậy.

Tuy rằng thiếu chủ và Bách Lí cô nương sẽ thành thân một tháng sau, nhưng hiện tại rốt cuộc vẫn chưa thành thân!

Đế Bác Thần ra về ngưng ngừng nói: "Nuông tử, ngươi chủ động như vậy, vi phu sẽ cảm thấy ngưng ngừng."

"Nhưng, nếu như nuông tử nguyện ý, ta cũng sẽ không ngại."

Khóc miệng Bách Lí Hồng Trang run rẩy, biểu tình của gia hỏa này cứ luôn thay đổi, lời của nàng còn chưa nói xong, Đế Bác Thần không khỏi suy nghĩ quá nhiều đi!

Chương 71: Thể chất đặc biệt

"Người suy nghĩ quá nhiều!" Bách Lí Hồng Trang chậm rãi nói, "Ta căn bản không có ý gì khác."

Đế Bắc Thần hiểu ý câu môi, "Ta biết nương tử không có ý khác, chỉ có ý kia thôi, ta đều hiểu được."

Ý kia, ý kia, nói rất đúng, không hề ái muội!

"Người thì biết gì?" Bách Lí Hồng Trang cao giọng, "Ta chỉ muốn giúp người trị liệu tật ở chân mà thôi!"

Lời này vừa nói ra, trong mắt Đế Bắc Thần xuất hiện một tia gọn sóng, bất quá rất nhanh đã khôi phục lại thần sắc trêu đùa, "Thật ra lúc này ta cảm thấy ở trong phòng cùng nhau tâm tình về lý tưởng nhân sinh cũng không tồi."

"Nếu như người không muốn trị, vậy thì quên đi."

"Đừng đừng, nương tử có thể giúp vi phu tất nhiên là tốt nhất." Đế Bắc Thần vội vàng nói, nở nụ cười ngây thơ, giống như hoa nở trên mặt, mình điểm động lòng người không thể giải thích.

Hắc Mộc cũng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, hắn cũng nghĩ Bách Lí cô nương sẽ không chủ động như thế, bất quá sau khi biết được Bách Lí Hồng Trang muốn trị liệu tật ở chân cho Đế Bắc Thần, nội tâm hắn lập tức không nhịn được kích động.

Hai chân thiếu chủ đã bị tàn phế khoảng ba năm nay, rất nhiều người đều đã đánh mất hy vọng đối thiếu chủ, nhưng hắn trước sau vẫn luôn tin tưởng, thiếu chủ nhất định sẽ có một ngày đứng lên!

Trên mặt Bách Lí Hồng Trang hiện lên vài phần nghiêm túc, nàng bắt đầu chẩn trị cho Đế Bắc Thần.

Hương hoa đào có tác dụng ức chế nhất định đối với bệnh của Đế Bắc Thần, cho nên chẩn trị cho Đế Bắc Thần cũng là thời khắc tốt nhất.

Cẩn thận xác nhận mức độ tê liệt trên chân Đế Bắc Thần, Bách Lí Hồng Trang hỏi: "Gần đây người có cảm giác thấy độ tê tiết đang phát triển hướng lên trong cơ thể?"

Đế Bắc Thần khẽ gật đầu, "Có một chút."

Nhìn gương mặt tuấn mỹ gọn sóng không kinh sợ trước mặt, trong lòng Bách Lí Hồng Trang không nhịn được bội phục.

Gia hỏa này bất quá chỉ là một thiếu niên, đối mặt với tình huống có khả năng mình sẽ bị tê liệt toàn thân, không những không tự sa ngã, vẫn phong hoa tuyết đại như cũ. Điều này không phải người bình thường có thể làm được.

Chính bởi vì như thế, dù dễ dàng xác định tâm trí của Đế Bắc Thần rất kiên định.

"Nương tử, người thật sự biết ta mắc phải bệnh gì sao?" Đế Bắc Thần dò hỏi.

Hắn không phải không tin Bách Lí Hồng Trang, nhưng chỉ vì hắn đã từng tới thăm danh y, căn bản không có bất luận một người nào rõ ràng chứng bệnh của hắn.

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày, "Loại chuyện này... ta lừa người làm gì?"

Kể từ thời điểm Đế Bắc Thần bảo hộ nàng, không bị một giọt rượu của Bách Lí Hạo Hiến hắt tới, nàng cũng đã đưa ra quyết định, nàng muốn giúp Đế Bắc Thần!

Cũng ở thời điểm nàng cô độc một mình, chỉ có Đế Bắc Thần còn nhớ tới nàng.

"Bách Lí cô nương, thiếu chủ rốt cuộc mắc phải bệnh gì? Không phải đã bị người hạ độc, đúng không?" Hắc Mộc không nhịn được hỏi.

Hắn thật sự rất muốn biết, thiếu chủ luôn luôn kinh diễm tuyệt luân, vì sao hai chân đột nhiên bị tàn phế, từ đó ngã xuống bàn thờ.

Nếu như do trúng độc gây ra, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua người nọ!

"Các người tra xét lâu như vậy, hắn là đều không tra được tin tức gì đúng không?"

Hắc Mộc xấu hổ gật đầu. Đúng là bởi vì như thế, hắn mới cảm thấy vô cùng ghen ghét.

"Không cần phải tra xét, bệnh này cũng không phải do bị người hạ độc."

"Phong thần y cũng từng nói như vậy, chẳng qua, Phong thần y cũng không biết tại sao."

Khuôn mặt tuấn tú của Đế Bắc Thần mỉm cười, mặc dù thời điểm nói ra vấn đề như vậy, hắn vẫn mang một bộ dáng vân đạm phong khinh như cũ.

"Điều này là do vấn đề về thể chất của người." Bách Lí Hồng Trang giải thích nói, "Cũng may vị thần y kia đã áp chế vài phần tốc độ tê liệt trên thân thể người, nếu không sẽ phải mất rất nhiều nỗ lực mới có thể khôi phục lại."

"Vấn đề thể chất?"

Đế Bắc Thần nghĩ hoặc, hắn nghĩ tới rất nhiều loại khả năng nhưng chưa từng nghĩ tới loại khả năng này.

Bởi vì, điều này thật sự quá hiếm!

Chương 72: Vì sao muốn giúp ta?

Edit & Dịch: Emily Ton.

Mọi người đều biết rõ về thể chất vật lý, hần căn bản không phải là rất đặc biệt.

"Thân thể ách chú, người đã từng nghe nói tới?" Bách Li Hồng Trang vừa bắt mạch cho Đế Bắc Thần, vừa nói.

"Tất cả thể chất bên trong, ta chưa bao giờ nghe nói về thân thể ách chú."

Hần gần như đều biết tới rất cả thể chất hiếm có của người tu luyện trên đại lục Huyền Bích, nhưng trong đó chưa từng tồn tại thân thể ách chú.

Bách Li Hồng Trang cũng không kinh ngạc, "Thân thể ách chú rất hiếm thấy, người chưa từng nghe cũng là bình thường."

"Trước kia tốc độ tu luyện của người rất nhanh, đúng không? Vượt xa những người tu luyện tầm thường."

Bách Li Hồng Trang nhẹ nhàng cười, "Sau đó hai chân đột nhiên bắt đầu tê mõi, từ ngón chân bắt đầu từng chút từng chút một lan tràn về phía trên, cho tới bây giờ, tốc độ tu luyện cũng bởi vậy mà chậm lại."

Ánh mắt Đế Bắc Thần không ngừng biến hóa, nội tâm cũng chấn động dị thường.

Hiện tại tốc độ tu luyện của hắn trở nên chậm lại, chuyện này hắn chưa bao giờ nói với bất luận kẻ nào, cho dù Phong thần y cũng không biết.

Bách Li Hồng Trang chỉ sau khi bắt mạch cho hắn lập tức rõ ràng hết thấy, chẳng lẽ hắn thật sự là thân thể ách chú?

Hắc Mộc cũng ngần ngại cả người, Bách Li cô nương quả là thần thánh!

Danh tiếng Thần y đúng thật là danh bất hư truyền!

"Thể chất này của ta còn có thể thay đổi sao?"

Một luồng ánh sáng như sóng ngầm bắt đầu khởi động trong đáy mắt Đế Bắc Thần.

Mặc dù hắn đã che dấu cảm xúc khẩn trương rất khá, nhưng Bách Li Hồng Trang cũng đã bắt giữ được, khóe miệng tươi cười dần dần trở nên dịu lại.

"Có ta ở đây, đương nhiên có thể!"

Lời này vừa nói ra, đôi mắt sâu thẳm như đại dương của Đế Bắc Thần đột nhiên nở rộ ánh sáng vô hạn.

Ba năm, rốt cuộc có một con đường để sống!

Nhìn nụ cười dịu dàng của nàng, sự căng thẳng trong trái tim băng giá của hắn dường như tan biến.

"Tuy nhiên, quá trình này thập phần khó khăn, muốn chịu đựng nó không phải là chuyện dễ dàng." Bách Li Hồng Trang trầm giọng nói, "Nếu không thể kiên trì được, sẽ chết."

Nếu không thể chịu đựng được thống khổ này, chi bằng cứ tiếp tục áp chế thân thể như vậy mà sống tiếp.

Nếu không, một khi đang trong quá trình thay đổi thể chất mà từ bỏ, đó là chân chính ngã xuống.

Thần sắc Đế Bắc Thần rất thản nhiên, mặc dù nghe được hai chữ "sẽ chết" cũng không hề thay đổi, sự kiên định trong mắt vẫn chưa từng dao động.

"Nương tử không cần lo lắng, chút đau đớn nhỏ này không thể làm khó được phu quân của người."

Đế Bắc Thần nói giọng trầm thấp, khuôn mặt tuấn tú vẫn mang bộ dáng trêu đùa nàng như cũ, nhưng đáy mắt nghiêm túc không nói lại bị nữ nhân đối diện xem ở trong mắt.

Bách Li Hồng Trang nhìn cặp mắt đầy quyết tâm kia, "Nếu người đã quyết định, ta đây sẽ giúp người đến cùng."

"Nếu giúp ta thay đổi thể chất, có ảnh hưởng gì đối với người không?"

Bách Li Hồng Trang nhẹ nhàng cười, "Bất quá chi vất vả một chút mà thôi."

Nghe lời này, mặc dù Bách Li Hồng Trang nói rất đơn giản, nhưng Đế Bắc Thần cũng hiểu được tuyệt đối không chỉ có như thế.

Nếu quá trình thay đổi khó khăn như thế, một khi không chịu đựng nổi hắn sẽ chết, như vậy chỉ sợ Bách Li Hồng Trang cũng sẽ cực kỳ vất vả.

Bách Li Hồng Trang lấy bao ngăn châm ra từ trong túi Càn Khôn, nâng trước hết sẽ giúp Đế Bắc Thần trị liệu hai chân tê tiết, sau đó mới đến việc thay đổi thể chất.

"Muốn chuyển biến thân thể ách chú là một quá trình dài dòng, người phải chuẩn bị tốt tâm lý."

Trong khi nói, Bách Li Hồng Trang liền chuẩn bị châm cứu cho Đế Bắc Thần, đột nhiên, Đế Bắc Thần giữ tay chuẩn bị thi châm của nàng lại.

Mất phương khê năng, Bách Li Hồng Trang nghi hoặc nhìn Đế Bắc Thần, không rõ hắn muốn làm gì khi đột nhiên giữ chặt tay mình.

Đế Bắc Thần nghiêm túc đánh giá khuôn mặt tinh xảo tuyệt mỹ trước mắt, tiếng nói trầm thấp hơi khàn, "Vì sao lại muốn giúp ta?"

Vì sao?

Bọn họ bất quá chỉ biết nhau trong một thời gian ngắn ngủi, Bách Li Hồng Trang thậm chí cũng không biết hắn là người nào, vì sao muốn giúp hắn như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Không thể hiểu, Đế Bắc Thần

Edit & Dịch: Emily Ton.

Nhìn vào đôi mắt thâm sâu như nếu biển rộng, khóe miệng Bách Li Hồng Trang chậm rãi hiện lên tươi cười khuynh thành.

"Thời điểm ngươi giúp ta, không có lý do gì sao?"

"Điều này không giống nhau!" Đế Bắc Thần cao giọng một chút, "Ngươi không lo lắng bởi vì ta muốn ngươi trị liệu nên mới giúp ngươi sao?"

Những điều hần làm bất quá là chuyện nhỏ mà thôi, bất luận một người nào cũng đều có khả năng làm được như vậy, nhưng những gì Bách Li Hồng Trang phải làm sẽ vượt xa điều đó.

"Điều này quan trọng sao?" Bách Li Hồng Trang hỏi lại.

Đế Bắc Thần ngăn ra, hần không bao giờ có thể nghĩ rằng Bách Li Hồng Trang sẽ trả lời như vậy, những điều này..... sao có thể không quan trọng?

"Thời điểm ngươi hỏi ta điều này, ta biết ngươi cũng không phải bởi vì như thế mới giúp ta."

Bách Li Hồng Trang tươi cười càng thêm dịu dàng, "Huống chi, cho dù thật sự là bởi vì như vậy, ta cũng sẽ không để ý."

Đối với những quyết định do mình đã lựa chọn, nàng chưa bao giờ hối hận!

Nàng không biết thân phận chân chính của Đế Bắc Thần, cũng không biết lý do Đế Bắc Thần thân cận với nàng, nhưng nàng tin tưởng thời điểm Đế Bắc Thần ở chung cùng nàng là chân thành.

Vì sao?

Có lẽ là vì lần đầu tiên có người che chở ở trước mặt nàng.

Có lẽ là vì lần đầu tiên có người hiểu rõ nỗi buồn của nàng.

Có lẽ là bởi vì một chút rung động trong trái tim nàng.....

Bởi vì những điều này, như vậy đủ rồi.

Đế Bắc Thần đột nhiên phát giác, bản thân mình căn bản nhìn không thấu Bách Li Hồng Trang.

Ngày thường, tuy rằng hần không thể hiểu các kỹ năng chữa bệnh của Bách Li Hồng Trang, nhưng thời điểm ở chung hần cảm thấy Bách Li Hồng Trang rất đơn giản.

Giờ khắc này, hần đột nhiên nhìn không rõ Bách Li Hồng Trang, những điều người khác quan tâm để ý, nàng căn bản không cảm thấy quan trọng hay sao?

"Vì sao..... không thêm để ý?"

"Bởi vì, ngươi thật sự đã giúp ta, không phải sao?"

Bách Li Hồng Trang mỉm cười, nếu nói lúc trước nàng đã từng hoài nghi Đế Bắc Thần, hiện tại nàng cảm thấy Đế Bắc Thần đúng là một người thiện lương.

Mặc dù ngày hần thường phức tạp, khôn ngoan, nhưng suy nghĩ rất rõ ràng và đơn giản, thật ra hần rất thiện lương.

Nhìn gương mặt xinh đẹp tươi cười trước mặt, Đế Bắc Thần lần đầu tiên cảm thấy thế giới của mình thực sự phức tạp.

"Nếu không có vấn đề gì nữa, ta đây sẽ bắt đầu?" Bách Li Hồng Trang nhướn mày hỏi, "Hiện tại vấn đề ta phải làm chính là xử lý hai chân tê liệt của ngươi trước."

"Đối với việc chuyển biến thể chất, vẫn cần một số đồ vật hiếm thấy."

"Tuy nhiên, ngươi hãy tin tưởng chắc chắn rằng, sau khi thể chất chuyển biến, thiên phú tu luyện của ngươi sẽ tăng vọt một lần nữa, cho nên không cần sốt ruột."

Nghe lời này, Đế Bắc Thần gật gù đầu, hần biết Bách Li Hồng Trang chỉ đang cố an ủi hần.

Ngân châm được đưa vào trên huyết đạo hai chân Đế Bắc Thần, ánh mắt Bách Li Hồng Trang trở nên nghiêm túc, mỗi một lần ngấm châm đều rất nhanh và chuẩn.

Lúc Đế Bắc Thần nói chuyện với Bách Li Hồng Trang, Hắc Mộc cũng đã thối lui một bên.

Nếu hần cứ tiếp tục lưu tại nơi đó thì thật sự quá chướng mắt, vẫn nên để thiếu chủ và Bách Li cô nương ở chung một mình sẽ tốt hơn.

Rừng đào khôi phục lại về an tĩnh, chỉ còn lại một thân ảnh màu trắng quyền rũ cùng với một thân ảnh đỉnh bạt màu vàng nhạt.

Nữ tử ngồi xổm ở bên hai chân nam tử, nam tử lẳng lặng ngóng nhìn nữ tử.

Những cánh đào phất tán trong gió, hương thơm tán ta quanh mũi, bóng người mỏng lung, tựa như ảo mộng.

Sau khi đã trát chuẩn xác tất cả ngân châm vào các huyết đạo, Bách Li Hồng Trang lúc này mới nói: "Kế tiếp sẽ thập phần thống khổ, nếu không kiên trì được, ngươi có thể trực tiếp hết lên."

Đế Bắc Thần khẽ gật đầu, "Ta không có việc gì, ngươi trực tiếp bắt đầu đi."

Nghe lời này, Bách Li Hồng Trang bắt đầu khởi động Nguyên Lực trong cơ thể, tay phải của nàng vung lên phía trên một cây ngân châm, ngân châm kia lập tức bắt đầu không ngừng rung lên.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 74: Bá đạo, khẩn trương

Edit & Dịch: Emily Ton.

Đế Bắc Thần chỉ cảm thấy hai chân vẫn luôn không hề có cảm giác ần ần tê dại, giống như có vô số con sâu nhỏ đang leo lên, ngứa đau khó nhịn.

Tuy nhiên, trong mắt đen nhánh của hắn lại hiện lên một tia vui sướng. Ba năm nay, hai chân vẫn luôn không có chút tri giác, giờ phút này thật sự đã có tri giác!

Tê mõi và ngứa dần dần chuyển biến thành cảm giác đau đốn, phảng phất như có vô số kim châm cùng nhau đâm vào, đau đốn đã tới cực điểm.

Đế Bắc Thần chịu đựng hai chân đau đốn, trên mặt vẫn rất bình thường, không hề xuất hiện dấu hiệu đau đốn.

Chỉ có trên trán không ngừng xuất hiện những giọt mồ hôi lớn như hạt đậu, cùng với lông mày hơi nhăn lại, khiến người mình bạch hán không phải là không hề có cảm giác đau.

Nhìn Đế Bắc Thần như vậy, trong mắt Bách Lí Hồng Trang hiện lên sự bội phục.

Tâm trí Đế Bắc Thần quả nhiên đủ cứng cỏi, đau đốn như vậy, người bình thường căn bản không thể chịu đựng được, nhưng hắn vẫn có thể bảo trì sắc mặt như thường.

Thời điểm Bách Lí Hồng Trang đánh giá Đế Bắc Thần, Đế Bắc Thần cũng đang đánh giá Bách Lí Hồng Trang.

Những giọt mồ hôi hiện lên trên trán trơn bóng mịn màng của Bách Lí Hồng Trang, mặt đẹp nhiễm một chút tái nhợt, có thể thấy được cách điều trị này của nàng có áp lực không nhỏ.

Trái tim Đế Bắc Thần, hơi xúc động.

Cho tới nay, những người hắn đã từng tiếp xúc, mỗi người đều lấy ích lợi bản thân là quan trọng nhất, không ai vô duyên vô cớ trợ giúp người khác.

Có lẽ sống trong môi trường như vậy khá lâu, cho nên ngay cả hắn cũng biến thành người như vậy.

Cũng chính vì nguyên nhân này, khi nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang, nội tâm hắn mới có thể xúc động.

Thời gian dần dần trôi qua, đau đốn càng tăng lên, lông mày Đế Bắc Thần nhíu lại càng ngày càng chặt.

"Nếu người đau thì cứ hét lên, ta sẽ không chê cười người." Bách Lí Hồng Trang nói.

Đế Bắc Thần xá ra một nụ cười, từ nhỏ hắn đã trải qua không biết bao nhiêu đau đốn.

Hiện tại tuy rằng khó chịu, nhưng vẫn trong phạm vi hắn có thể chịu đựng và vượt qua được, so với trước kia, cũng không đáng kể chút nào.

Bách Lí Hồng Trang đánh giá hai chân Đế Bắc Thần, chỉ thấy một tĩnh mạch rất nhỏ đang bắt đầu chậm rãi di động xuống phía dưới đầu gối.

Chỉ cần tĩnh mạch đang dao động này lan tràn đến lòng bàn chân, hai chân Đế Bắc Thần lập tức có thể khôi phục cảm giác.

"Chủ nhân, tu vi của người không đủ, vẫn không nên cố gắng quá!" Tiểu Hắc lo lắng nhắc nhở.

Thì châm này không chỉ tiêu hao tinh thần lực mà còn tiêu hao nguyên lực, hiện tại Bách Lí Hồng Trang bắt quá chi là hậu kỳ Huyền Địa Cảnh mà thôi, căn bản không đủ nguyên lực.

"Ta hiểu rồi."

Mặt đẹp Bách Lí Hồng Trang tái nhợt, nàng căn bản không có ý định có thể hoàn toàn chữa khỏi cho Đế Bắc Thần ngay ngày hôm nay.

Chi là, nếu cố gắng kiên trì thêm một chút, thời gian trị liệu có thể sẽ giảm bớt một chút.

Đế Bắc Thần cũng cảm thấy khuôn mặt Bách Lí Hồng Trang không ngừng tái nhợt, đột nhiên kéo Bách Lí Hồng Trang lại, nói: "Người đã không thể kiên trì, hôm nay đến đây thôi."

Nhìn gương mặt tuấn tú tràn ngập khẩn trương, Bách Lí Hồng Trang mỉm cười nhẹ nhàng, không kiên trì nữa, gỡ ngân châm xuống và thu hồi vào trong bao châm.

"Mỗi ngày tiếp theo, hãy tới đây tám này, khoảng chừng sau bảy ngày, đã có thể giải quyết vấn đề hai chân tê liệt."

"Được."

"Ta sẽ nghỉ ngơi trước."

Bách Lí Hồng Trang xoay người, những cố gắng vừa rồi đã tiêu hao thực sự không nhỏ, tuy rằng nàng hiểu biết về biện pháp trị liệu, nhưng hiện tại thực lực không thể so với trước kia, vì thế gánh nặng lớn hơn rất nhiều.

Tay phải của Đế Bắc Thần lôi kéo, trực tiếp ôm Bách Lí Hồng Trang vào trong lòng ngực.

"Người làm gì vậy?" Bách Lí Hồng Trang hơi giật mình.

"Ta đưa người về phòng."

"Không cần, ta không suy yếu đến nông nổi như vậy."

"Đừng cử động, ta đưa người về phòng."

Giọng điệu Đế Bắc Thần rất kiên định mà chân thật đáng tin. Bách Lí Hồng Trang ngược mắt lên, vừa vịn chạm đến con người thâm thúy như biển rộng của hắn hiện lên sự nghiêm túc cùng với đau lòng. Nàng khe khẽ thở dài, không cự tuyệt nữa.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Chuyện về thân thể

Đợi sau khi Đế Bắc Thần đã rời khỏi, hai mao cầu mới nhảy nhót tới trên giường, trên mặt tràn đầy khó hiểu.

"Chủ nhân, người vì sao muốn giúp Đế Bắc Thần như vậy?"

Trên mặt Tiểu Hắc lộ vẻ khó hiểu, đây chính là một khoản mua bán lỗ vốn, không phù hợp với tính tình của chủ nhân.

"Có một số việc, thật sự không có đáp án tuyệt đối." Bách Lí Hồng Trang nhẹ nhàng nói.

Đế Bắc Thần thâm tàng bất lộ, năng dường như có thể khẳng định phía sau lưng hắn khẳng định có bí mật rất lớn không muốn để người khác biết, rất có thể còn có thể lực khác chống đỡ.

Ở trong mắt người ngoài, những người có thể lực tất nhiên sẽ có một cái nhìn vô hạn, năng cũng hiểu được nỗi buồn đi kèm với thể lực.

Bọn họ không bao giờ nói chuyện về cảm xúc, nếu không có đủ thực lực, đó chính là đối tượng để mọi người giẫm đạp.

Từ một thiên tài vạn chủng chú mục biến thành một kẻ tàn phế, có thể biết được sự dằn vò trong trái tim của Đế Bắc Thần.

Mặc dù trị liệu cho hắn phải tốn một chút tâm tư, nhưng đối nàng cũng không có tổn hại gì, cho dù đây không phải phong cách làm người của nàng, nhưng lúc này, nàng nguyên ý phá lệ.

Mấy ngày kế tiếp, ban đêm mỗi ngày Đế Bắc Thần đều sẽ tới Cảnh Lê Viên để Bách Lí Hồng Trang thi châm giúp hắn.

Những nơi hai chân bị tê liệt đã càng ngày càng ít, chỉ còn chờ sau bảy ngày sẽ đứng thẳng lên một lần nữa.

Edit & Dịch: Emily Ton.

Một ngày này, Bách Lí Hồng Trang lấy ra một quyển sách nhỏ được viết bởi Tần Nhã Vân.

Đây là quyển ký lục mà Tần Nhã Vân viết lên tâm sự của mình, nàng cũng muốn hiểu biết về suy nghĩ của Tần Nhã Vân.

Trong quyển sách nhỏ, Bách Lí Hồng Trang biết được rằng, trái tim Tần Nhã Vân đã yên mến Bách Lí Chấn Đào.

Vốn tưởng rằng sau khi trở thành thê của tướng quân nàng ấy sẽ có hạnh phúc, chưa từng nghĩ sẽ tự đẩy mình vào vực sâu vạn trượng.

Từ lúc ban đầu là những dòng tràn ngập khát khao và chờ mong, đến cuối cùng là mất mát thê lương. Bách Lí Hồng Trang lặng lẽ thờ dài. Lúc trước mẫu thân đã thích sai người rồi!

Thời điểm lật đến trang cuối cùng của quyển sách nhỏ, Bách Lí Hồng Trang đột nhiên phát giác ra hai tờ giấy đã dính vào cùng nhau.

Nàng rõ ràng có thể nhìn ra chữ viết bên trong, đến tốt cùng vì sao lại cố ý đem dính lên thể này?

Sau khi dùng phương thức đặc biệt để tách hoàn hảo hai tờ giấy ra, lúc này Bách Lí Hồng Trang mới thấy được nội dung được viết trên trang giấy đó.

Chỉ là vừa nhìn thấy, Bách Lí Hồng Trang không khỏi ngây ngẩn cả người, kinh ngạc và nghi ngờ đọc qua nội dung trên trang giấy, trong một thời gian dài nội tâm nàng vẫn không thể bình phục lại.

Bởi vì, trên một giấy đột nhiên viết rằng, nàng không phải là nữ nhi thân sinh của Tần Nhã Vân!

Thì ra, lúc trước Tần Nhã Vân vì muốn tranh đoạt sủng ái đã lừa gạt Bách Lí Chấn Đào, nói mình đã mang thai. Bách Lí Chấn Đào cũng không hề hoài nghi, chỉ là việc này khiến cho Tô Uyển Tĩnh bất mãn.

Những ngày sau đó, Bách Lí Chấn Đào vẫn không gặp mặt Tần Nhã Vân, Tần Nhã Vân vẫn luôn giả vờ mang thai cho tới lúc sinh.

Nha hoàn của Tần Nhã Vân đã giao ước với một hộ gia đình cũng sắp sinh nở, chờ sau khi sinh sẽ trực tiếp ôm hài tử trở về.

Tuy nhiên, hộ gia đình kia sau khi phát hiện ra hài tử của mình là nam hài thì không muốn giao hài tử cho nha hoàn, điều này đã khiến Tần Nhã Vân giống như rơi vào hầm băng.

Thời điểm khi Tần Nhã Vân không biết nên như thế nào cho phải, nha hoàn đột nhiên phát hiện có một đứa trẻ ở trong tã lót ngay bên ngoài cửa, đứa trẻ này chính là Bách Lí Hồng Trang!

"Thì ta, ta đều không phải là hài tử của Tần Nhã Vân và Bách Lí Chấn Đào." Bách Lí Hồng Trang khiếp sợ nói.

Sau khi hồi phục lại tinh thần, nàng thật ra cảm thấy rất hài lòng. Phụ thân như Bách Lí Chấn Đào thật sự không phải là điều nàng muốn, nếu không có một chút quan hệ huyết thống, nàng có thể thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

"Chỉ là, cha mẹ thân sinh ra ta là người nào? Vì sao lại tự mình đặt ta ở cửa sau của tướng quân phủ?"

Mấy liễu Bách Lí Hồng Trang hơi nhíu, theo miêu tả của Tần Nhã Vân, thời điểm nàng bị ôm về trên người toàn là vết máu, có thể thấy được cha mẹ nàng hẳn là buộc phải lưu lại nàng ở đó.

Như vậy, năm đó cha mẹ nàng đến tốt cùng đã gặp phải sự tình gì? Đến nay còn sống hay không?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đế Bắc Thần đứng lên

Từ trong di vật của Tần Nhã Vân, Bách Lí Hồng Trang tìm được một khối ngọc bội màu trắng.

Lúc trước nàng đã được đeo ngọc bội này ở trên cổ, đây cũng là bằng chứng duy nhất giúp nàng và cha mẹ nhận ra nhau.

Đeo ngọc bội ở trên cổ mình, ánh mắt Bách Lí Hồng Trang thâm trầm như đêm, nàng chưa bao giờ nghĩ tới bản thân mình còn có thân thể khó hiểu như vậy.....

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tối hôm đó.

Đế Bắc Thần nhìn Bách Lí Hồng Trang thất thần, quan tâm nói: "Nương tử, hôm nay ngươi sao vậy? Có chuyện gì sao?"

Hôm nay, từ khi bắt đầu nhìn thấy Bách Lí Hồng Trang, nàng vẫn luôn ở trong trạng thái suy tư về điều gì đó, mặc dù nói chuyện với hắn cũng thường xuyên hoảng hốt.

Nghe vậy, Bách Lí Hồng Trang khẽ lắc đầu, "Không có gì."

Từ sau khi biết được tin tức khiếp sợ này, nàng vẫn luôn suy tư làm thế nào mới có thể giải thích được chân tướng lúc trước.

Chỉ là biến người mệnh mông, chỉ dựa vào một khối ngọc bội mà muốn biết được hết thầy này, thật sự quá khó khăn.

Đế Bắc Thần chăm chú nhìn Bách Lí Hồng Trang thật sâu, đột nhiên lên tiếng: "Tuy rằng ta không biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng ngươi có thể tin nhiệm ta, nếu cần ta giúp đỡ, hãy nói thẳng với ta."

Thấy thần sắc Đế Bắc Thần rất nghiêm túc, Bách Lí Hồng Trang hiểu rằng hắn thật sự muốn trợ giúp mình, lập tức gật đầu nói: "Cảm ơn."

Đế Bắc Thần không nhiều lời nữa, nếu như Bách Lí Hồng Trang muốn nói với hắn, nàng tự nhiên sẽ nói, nếu không muốn nói, hắn cũng sẽ không hỏi.

"Ta tới thi châm giúp ngươi." Bách Lí Hồng Trang nhoen miệng cười, "Hôm nay sau khi chấm dứt, ngươi đã có thể đứng lên."

Đế Bắc Thần nhấp môi cười, "Vất vả ngươi."

Sáu ngày nay, hắn có thể cảm giác được rõ ràng sự tê liệt nơi hai chân đang từng chút một biến mất. Hiện giờ cẳng chân đã hoàn toàn khôi phục, nhưng hai chân vẫn không có bất luận cảm giác gì.

Chỉ đợi sau khi trị liệu hôm nay chấm dứt, hắn có thể đứng lên một lần nữa!

Hắc Mộc đứng từ xa, nội tâm cảm kích đối Bách Lí Hồng Trang đã lên tới cực điểm.

Từ khi hai chân thiếu chủ bị tê liệt tới nay, hắn đã thật lâu chưa từng nhìn thấy thiếu chủ phát ra tươi cười từ nội tâm.

Bởi vì Bách Lí Hồng Trang, thiếu chủ mới có thể trở lại là bản thân lúc trước một lần nữa.

.....

Khuôn mặt Bách Lí Hồng Trang nhợt nhạt thu hồi ngân châm, khoe miệng hiện lên tươi cười, "Ngươi thử đứng lên xem."

Đế Bắc Thần hơi giật mình, hắn ngồi ở trên xe lăn đã lâu, gần như quên mất cảm giác đứng lên.

Giờ phút này nghe Bách Lí Hồng Trang nói thế, trái tim hắn run rẩy một trận không có lý do. Có lẽ là vì hắn mong đợi ngày này đã lâu.

Bây giờ ngày đó đã tới, trong lòng hắn lại dâng lên một chút sợ hãi.

Nếu đứng lên không thành công, như vậy chẳng phải hắn sẽ lại rơi vào vực sâu vạn trượng?

Bách Lí Hồng Trang cười nhẹ nhàng không nói, chỉ nhìn Đế Bắc Thần cổ vũ.

Nàng từng tiếp xúc qua rất nhiều người bệnh, cho nên có thể hiểu tâm tình lúc này của Đế Bắc Thần.

Sắc mặt Đế Bắc Thần khôi phục lại bình tĩnh, hiển nhiên đã chuẩn bị tốt tâm lý trong lòng, hai tay đỡ xe lăn chậm rãi đứng lên.

Một lần nữa có thể cảm nhận được đang ở trên mặt đất, trên mặt Đế Bắc Thần nở rộ một nụ cười lộ liễu chói mắt.

Lâu như vậy, rốt cuộc hắn đã đứng lên!

Chân bước về phía trước, Đế Bắc Thần bước đi vài bước, đột nhiên, hắn phi thân lên ở trong rừng đào bắt đầu chạy. Hắn chạy nhanh đến nỗi khiến người không thể nào nhìn ra, hắn đã từng gây người ở trên xe lăn một thời gian lâu như vậy!

Bách Lí Hồng Trang mỉm cười rạng rỡ. Thân là y sư, có thể nhìn thấy người bệnh khôi phục mạnh khỏe, là sự tình đáng để vui vẻ.

Hắc Mộc cũng vui sướng vô cùng, kích động suýt nữa nói không nên lời, "Thiếu chủ..... Thiếu chủ đã đứng lên!"

Hắn thật sự muốn rống to thành tiếng. Ba năm!

Thiếu chủ bọn họ rốt cuộc đã đứng lên!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Ý nghĩa của ôm

Đột nhiên, một đạo thân ảnh nhanh chóng rơi xuống, ngay sau đó Bách Lí Hồng Trang đã bị ôm vào trong một vòng tay ấm áp.

Hương thơm hoa đào ập vào trước mặt, truyền vào cánh mũi của nàng, cả người cứng đờ tại chỗ.

Trên mặt Đế Bắc Thần tràn đầy tươi cười, hơi cúi thân mình xuống nói ở bên tai Bách Lí Hồng Trang: "Cảm ơn, cảm ơn....."

Hai từ đơn giản, chứa đầy cảm kích vô hạn của hắn lặp lại hai lần.

Chỉ sợ Bách Lí Hồng Trang không biết được rằng, đứng lên một lần nữa đối hắn mà nói, tột cùng có ý nghĩa như thế nào!

Bách Li Hồng Trang đang cúi thân mình xuống thì nghe thấy những lời này, lập tức hơi thả lỏng vài phần, mỉm cười, "Không cần khách khí."

Thời điểm lúc Đế Bắc Thần đứng lên, Bách Li Hồng Trang lúc ấy mới phát hiện hần thật sự rất cao, bản thân nàng chỉ cao ngang ngực hần mà thôi.

Tư thế đáng người rất thẳng và rộng lớn, mang theo hương vị khiến người thư thái, tràn ngập cảm giác an toàn.

Cho đến khi Bách Li Hồng Trang quay về nghỉ ngơi, Đế Bắc Thần vẫn không thể không nhớ lại cảm giác mềm mại trong ngực vừa rồi.

Hần cũng không biết vì sao mình lại đột nhiên hành động như vậy, cũng may Bách Li Hồng Trang không cự tuyệt hẳn.....

Sau khi Đế Bắc Thần khôi phục lại khả năng đi lại, hần vẫn giả vờ là người tàn phế với mọi người bên ngoài như trước, hiện tại vẫn chưa tới thời điểm phơi bày bản thân.

Nhưng vào mỗi tối, thời điểm Đế Bắc Thần đi vào Cảnh Lê Viên, hần sẽ khôi phục lại bộ dáng chân thật của mình.

Bách Li Hồng Trang một lần nữa bắt đầu bế quan, ngoại trừ ở Thần Y Phường, chính là trong phòng tại Cảnh Lê Viên. Hiện giờ, tăng thực lực lên mới là điều quan trọng nhất.

Đế Bắc Thần cũng không quấy rầy Bách Li Hồng Trang, mỗi lần hần đều lẳng lặng ngồi ở trong rừng đào, mãi cho đến khi bóng đêm đã thâm mới rời đi.

Trong phòng, Bách Li Hồng Trang đang thành thạo luyện chế đan dược.

Thuật luyện đan của nàng vẫn luôn không tồi, hơn nữa sau khi xuyên qua, tinh thần lực của nàng đã được tăng cường, luyện chế những đan dược phẩm cấp thấp có thể nói là quá đơn giản.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Một ngày này, khi Bách Li Hồng Trang đi vào Thần Y Phường lần nữa, trực tiếp lấy ra mấy cái bình sứ trắng từ trong túi Càn Khôn.

Mấy ngày hôm trước nàng yêu cầu Đỗ Thiên Thạc mua một cái giá về để làm quầy và đặt ở Thần Y Phường, đó là vì cho ngày hôm nay.

Nhìn thấy động tác của Bách Li Hồng Trang, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu đều tiến đến trước mặt nàng.

"Bách Li cô nương, người đang định bán gì?"

Đồng Tư Nhu bỗng nhiên nghi hoặc, việc kinh doanh của Thần Y Phường bọn họ mỗi ngày đều đang nở rộ, hần không rõ Bách Li Hồng Trang lại muốn bán gì thêm.

Nếu như bán đồ vật không liên quan, đối Thần Y Phường cũng không có chỗ tốt.

Bách Li Hồng Trang khẽ cười, "Các người mở ra xem, chẳng phải sẽ biết hay sao?"

Đồng Tư Nhu và Đỗ Thiên Thạc liếc nhau, lập tức cầm lấy bình sứ trắng xem xét.

Khi bọn họ vừa nhìn thấy, đôi mắt hai người đều trừng đến nổi tròn xoe.

"Đây..... Đây là đan dược?" Đỗ Thiên Thạc không thể tin tưởng hỏi.

"Không tệ."

Đỗ Thiên Thạc nuốt một ngụm nước miếng, trên quầy bày nhiều bình sứ trắng như vậy, vậy thì có bao nhiêu đan dược!

Chỉ cần một viên đan dược đã có giá trị xa xỉ, nơi này nhiều đan dược như vậy... Đỗ Thiên Thạc quả thực không dám tưởng tượng!

"Bách Li cô nương, những đan dược này của người từ đâu ra vậy?"

Đồng Tư Nhu kích động không thôi, từ trước đến nay đan dược đều là cục diện cung không đủ cầu, số lượng luyện được sư trong hoàng thành rất hiếm, có thể lấy ra được đan dược lại càng thêm hiếm.

Bách Li cô nương quả là quá bản lĩnh, có thể lấy ra một lần nhiều đan dược như vậy!

"Ta luyện chế." Bách Li Hồng Trang tươi cười ấm áp, "Các người hãy chuẩn bị một số hộp gấm đóng gói thật đẹp, đóng gói đan dược lại."

"Đối với giá đan dược, trực tiếp dùng nhân dân lên, giá cả cao hơn so với Thiên Bảo Các 20% là được."

Nghe lời này, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu đều trở nên sùng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Bùng nổ Bồi Nguyên Đan

"Đan dược của Thiên Bảo các đã có giá rất cao, nếu như nâng giá lên 20%, tất cả mọi người sẽ đều đến Thiên Bảo các, chúng ta còn kinh doanh ở đâu?"

Bách Li Hồng Trang nhún vai không sao cả, "Bán không được cũng đặt nó lên, chúng ta cũng không thiếu tiền. Hơn nữa, không có khả năng không bán được."

Sở dĩ nàng tăng giá cao 20% là bởi vì những đan dược do nàng luyện chế có hiệu quả muốn tốt hơn so với đan dược tầm thường 20%.

Mặc dù giá cả của Thiên Bảo các rẻ hơn một chút, nhưng số lượng đan dược do Thiên Bảo các bán ra không thể so sánh với nàng.

Hiện tại tất cả quyền quý đều chuẩn bị cho cuộc tỷ thí sắp tới, giờ phút này nếu bán những đan dược cấp thấp mà những người tu luyện cần tới, có thể nói là không thể nào tốt hơn.

Thấy Bách Li Hồng Trang khẳng định như thế, Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu lập tức ngoan ngoãn đi mua hộp gấm. Dùng hộp gấm đóng gói mới có thể phù hợp với đan dược trân quý.

Đối với Bách Li Hồng Trang, bọn họ luôn luôn tin phục.

Bởi vì, cho tới nay, mọi hành động của Bách Lí Hồng Trang đều khiến mọi người ca ngợi trên trời.

Mỗi ngày chỉ 10 người bệnh, những người bệnh đó đều là sau khi đám y sư bó tay không có biện pháp mới tìm tới Bách Lí Hồng Trang. Nhưng, cho tới nay bọn họ vẫn chưa gặp qua một người nào mà Bách Lí Hồng Trang không trị được.

Tuy rằng Bách Lí Hồng Trang nhỏ tuổi hơn bọn họ, nhưng chiêu thức y thuật thật sự xuất thần nhập hóa.

Chỉ cần đi theo bên người Bách Lí Hồng Trang, bọn họ liền cảm thấy vô cùng vinh quang.

Tín tức Thần Y Phưởng bán đan dược rất nhanh được lan truyền ở bên trong hoàng thành.

Rốt cuộc, Thần Y Phưởng mỗi ngày đều luôn bận rộn, đột nhiên có thêm mấy cái kệ đồ hàng lớn, mọi người tự nhiên chú ý tới.

Ngay khi vừa nhìn thấy, mọi người đều phát hiện ra, Thần Y Phưởng thật sự bắt đầu bán đan dược, hơn nữa số lượng đan dược quả thực còn nhiều hơn so với Thiên Bảo các!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tâm tình Bách Lí Ngọc Nhan rất tệ, nàng ta thật vất vả mới thân cận được với Đỗ Hàm Nguyệt một chút, Bách Lí Hồng Trang đột nhiên xuất hiện gây rối, khiến việc này hoàn toàn ngấm vào trong nước nóng!

"Tỷ, người không cần tức giận vì việc này." Bách Lí Hạo Hiên khuyên giải, an ủi nói.

Bách Lí Hồng Trang chỉ là vì tranh đua một hơi cũng lãng phí 20 vạn đồng vàng, nàng ấy cũng không phải là luyện dược sư, mua một cái đan lò trở về đơn giản chỉ để bài trí mà thôi."

Nghe những lời này, Bách Lí Ngọc Nhan khẽ gật đầu, sự oán độc trên mặt vẫn khó có thể che giấu.

"Nhưng tỷ đệ chúng ta vốn có thể có được Bồi Nguyên Đan (培元丹), hiện tại đã bị Bách Lí Hồng Trang làm hỏng!"

"Không thể cầu Văn đại sư luyện chế Bồi Nguyên Đan, chúng ta có thể nghĩ cách mua."

"Sao chúng ta không đánh tiếng với chương quỳ Thiên Bảo các, để hắn nghĩ cách mua hai viên Bồi Nguyên Đan cho chúng ta?"

"Không cần." Bách Lí Ngọc Nhan thờ dãi một hơi, "Ta đã hỏi qua, hiện tại tất cả mọi người đều đang tranh nhau mua Bồi Nguyên Đan. Bồi Nguyên Đan ở Thiên Bảo các sớm đã bán hết không còn. Hiện tại bọn họ đang chờ nơi khác vận chuyển Bồi Nguyên Đan tới, nhưng không biết phải đến chờ tới khi nào."

Bồi Nguyên Đan, dùng cho người tu luyện cấp thấp, có thể củng cố thực lực tự thân và đẩy nhanh tốc độ tu luyện.

Trước cuộc tỷ thí sân thú hoàng gia, người tu luyện trẻ tuổi nếu có thể dùng Bồi Nguyên Đan là tốt nhất.

Hiện giờ thực lực trong thế hệ trẻ tuổi đều ngang nhau, ai có được Bồi Nguyên Đan, thực lực chắc chắn sẽ cao hơn rất nhiều, sẽ rất hữu ích khi giành vị trí đầu tiên trong cuộc tỷ thí sân thú.

Nếu như tất cả mọi người đều không có Bồi Nguyên Đan thì thôi, nhưng Bách Lí Ngọc Nhan đã biết được, Lý Ngọc Nguyệt của phủ Thừa tướng có Bồi Nguyên Đan.

Bách Lí Hạo Hiên cũng nhăn mày lại, cách làm của Bách Lí Hồng Trang như vậy thật sự đáng giận, hắn muốn trực tiếp vọt tới Thần Y Phưởng giáo huấn Bách Lí Hồng Trang một phen!

Ngay khi hai người bọn họ đang lo lắng phát sầu, đột nhiên, cuộc trò chuyện ở bàn bên cạnh đã hấp dẫn sự chú ý của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Đổ mắt, Bách Lí Ngọc Nhan 2

"Các người có nghe nói không? Thần Y Phưởng bắt đầu bán ra đan dược, sáng sớm đã có mấy nhà tới mua Bồi Nguyên Đan."

"Không chỉ như thế, ta còn nghe nói đan dược ở Thần Y Phưởng còn đắt hơn Thiên Bảo các 20%, tuy nhiên người tới mua vẫn không hề ít."

"Bồi Nguyên Đan thật sự rất tốt, chỉ là giá quá cao, chúng ta căn bản không thể với tới."

"Tỷ thí sân thú hoàng gia sắp tới, vì thế các tiểu bối quan gia đều đang tranh thủ tài nguyên. Lần này Thần Y Phưởng quả thực kiếm đủ!"

Bách Lí Ngọc Nhan và Bách Lí Hạo Hiên hai mặt nhìn nhau, bọn họ thậm chí hoài nghi chính mình có phải đang nghe lầm hay không, Thần Y Phưởng thực sự có Bồi Nguyên Đan để bán?

Bách Lí Hạo Hiên trực tiếp đi tới bàn gần đó, hỏi: "Những gì các người nói chính là sự thật?"

Cuộc nói chuyện đột nhiên bị người gián đoạn, ba người đều rất tức giận.

Tuy nhiên, sau khi nhận ra thân phận Bách Lí Hạo Hiên, ba người cũng không dám có chút bất mãn nào nữa, liền tục gật đầu nói: "Là sự thật!"

"Làm thế nào Thần Y Phưởng có thể bán ra đan dược?"

Khuôn mặt Bách Lí Ngọc Nhan lộ vẻ khó hiểu, nghe mọi người nói, chỉ sợ số lượng đan dược này còn rất nhiều.

"Chẳng lẽ Bách Lí Hồng Trang nói nàng là luyện dược sư, chính là sự thật?" Bách Lí Hạo Hiên không thể không lên tiếng hỏi.

"Sao có thể!" Bách Lí Ngọc Nhan không chút do dự phản bác lại phán đoán của Bách Lí Hạo Hiên, "Nhìn bộ dáng của nàng, sao có thể trở thành luyện dược sư!"

Ở trong toàn bộ Thánh Huyền Đại Lục, luyện dược sư đều là sự tồn tại tôn quý. Nhưng, điều kiện hà khắc để trở thành luyện dược sư, cũng đủ để cho vô số người dừng bước.

Một phế vật như Bách Lí Hồng Trang sẽ là luyện dược sư?

Vui đùa kiểu gì vậy!

Bách Li Hạo Hiên cũng cảm thấy phán đoán của mình không có một chút khả năng nào, lập tức xấu hổ cười, "Nếu không, chúng ta tới Thần Y Phường nhìn xem?"

Tai nghe có thể sai, mắt thấy là thật, bọn họ tới đó chẳng phải sẽ biết hay sao?

Bách Li Ngọc Nhan gật đầu, "Đi thôi!"

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi hai người đi tới Thần Y Phường lập tức phát hiện, bên ngoài Thần Y Phường đang vây quanh một đám bá tánh, tất cả mọi người đều hứng thú đàm luận về sự tình Thần Y Phường bán ra đan dược.

"Hong Trang thần y thật đúng là thần thông quảng đại, đan dược hiếm có như vậy cũng có thể lấy ra để bán."

"Ta nghe những người khác trong Thần Y Phường nói, đan dược này là do Hồng Trang thần y tự mình luyện chế, quả thực không thể tin được."

"Không nghĩ tới, Bách Li cô nương vẫn luôn thâm tàng bất lộ. Nghĩ lại, lúc trước chúng ta thật sự buồn cười!"

Thời điểm Bách Li Ngọc Nhan nghe nói đan dược là do Bách Li Hồng Trang tự thân luyện chế, sự chăm chọc trong mắt càng sâu. Nữ nhân này khoắc lác cũng không chuẩn bị bán thảo!

Ngay cả Đỗ Hàm Nguyệt đi theo Văn đại sư để học luyện đan lâu như vậy, bắt quả cũng chỉ là học đồ luyện dược sư mà thôi, ngay việc luyện chế một viên đan dược thành hình thành dạng, đều không thể luyện chế ra.

Bách Li Hồng Trang vẫn luôn ngốc mười mấy năm qua tại tướng quân phủ, căn bản không có khả năng tiếp xúc với luyện dược sư, sao có thể luyện đan?

Bách Li Ngọc Nhan và Bách Li Hạo Hiên chen qua đám người, rốt cuộc nhìn thấy được kệ để hàng của Thần Y Phường.

Một viên viên đan dược tròn trịa hoàn hảo được đặt ở trong hộp gấm, trong đó bỗng nhiên có Bồi Nguyên Đan mà bọn họ cần nhất!

Nhìn số lượng Bồi Nguyên Đan, trong mắt hai người không hẹn cùng nhìn nhau khiếp sợ.

Bọn họ trăm phương nghìn kế muốn cầu được một viên Bồi Nguyên Đan, không nghĩ tới Thần Y Phường lại có nhiều như vậy!

Bách Li Ngọc Nhan đỏ mắt không thôi, vì sao gia hỏa vẫn luôn bị nàng đập lên lòng bàn chân, lại có thể có được nhiều Bồi Nguyên Đan như vậy?!

"Tỷ, nếu không chúng ta mua hai viên?" Bách Li Hạo Hiên lên tiếng hỏi.

Mặc dù có thù địch giữa bọn họ với Bách Li Hồng Trang, nhưng trước kỳ sản thú hoàng gia, quan trọng nhất vẫn là phải tăng thực lực lên và có biểu hiện tốt!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Giáp mặt và mặt

Edit & Dịch: Emily Ton.

Bách Li Ngọc Nhan trầm mặc một lát vẫn gật đầu đồng ý, "Được!"

Khi hai người đi đến trên kệ, tiếng thổn thức bên trong đám người bùng nổ một trận.

Từ sau khi Tuyền Tú Yến trôi qua, mâu thuẫn giữa Bách Li Ngọc Nhan và Bách Li Hồng Trang đều đã bị đặt trên mặt bàn.

Đối với Bách Li Ngọc Nhan, người đã hạ độc khiến Bách Li Hồng Trang biến thành người mù, mọi người chỉ cảm thấy Bách Li Ngọc Nhan thật sự quá mức ác độc, một số người vốn thân cận với Bách Li Ngọc Nhan cũng dần dần xa cách.

Hiện tại nhìn thấy hai tỷ đệ Bách Li Ngọc Nhan đi vào Thần Y Phường, mọi người tự nhiên đều mừng rỡ nhìn xem náo nhiệt!

"Hai viên Bồi Nguyên Đan!" Bách Li Ngọc Nhan nói với Đồng Tư Nhu.

Một viên Bồi Nguyên Đan năm vạn đồng vàng, cao hơn một vạn đồng vàng so với Thiên Bảo các, nhưng so với việc lấy lòng Đỗ Hàm Nguyệt vẫn lời hơn nhiều.

Vừa vạn Bách Li Hồng Trang không ở nơi này, nàng trước hết mua Bồi Nguyên Đan về rồi tính tiếp!

Trên mặt Bách Li Hạo Hiên hiện lên vui sướng, trước kỳ thí sản thú hoàng thất bắt đầu, cuối cùng hắn có thể có được một viên Bồi Nguyên Đan.

Đồng Tư Nhu nhìn tỷ đệ nhà Bách Lý trước mắt, trong lòng không thể không cười thầm.

Bách Li cô nương suy đoán quả nhiên không sai, hai người Bách Li Ngọc Nhan thật sự đã tới!

Nhìn thấy Đồng Tư Nhu nửa ngày vẫn không có động tác gì, Bách Li Hồng Trang không thể không nhú mày, "Người hãy nhanh chóng lấy ra cho ta!"

"Lão bản chúng ta nói, đan dược này có thể bán cho bất luận kẻ nào đều được, nhưng không thể bán cho Tướng quân phủ." Đồng Tư Nhu thờ ơ lên tiếng.

Nữ nhân tâm địa ác độc như thế, cho tới nay vẫn ức hiếp lão bản (ông/bà chủ) bọn họ, còn muốn tới nơi này của bọn họ để mua đan dược, nằm mơ đi!

Nghe lời này, sắc mặt Bách Li Ngọc Nhan và Bách Li Hạo Hiên nháy mắt trở nên xanh mét. Bách Li Hồng Trang giòi lăm!

Mọi người vây xem không nhìn được nở nụ cười. Bách Li Ngọc Nhan cũng coi như ở ác gặp dữ, Bách Li Hồng Trang không bán cho nàng ta bất cứ thứ gì cũng đúng!

"Hiện tại Bách Li Hồng Trang không có ở đây, người bán hai viên Bồi Nguyên Đan cho ta, ta sẽ cho người một ngàn đồng vàng coi như cảm tạ, như thế nào?"

Bách Lí Ngọc Nhan đề thấp giọng nói, làm trò trước mặt nhiều người như vậy, nàng ta không thể không bận tâm tới hình tượng của mình, đây là biện pháp duy nhất.

"Muốn thu mua ta?" Trong mắt Đồng Tư Nhu lộ ra sự khinh thường, "Không có khả năng!"

Thời điểm khi bọn họ thất vọng khôn cùng, chính Bách Lí Hồng Trang đã cho bọn họ công việc để làm.

Hiện tại, Bách Lí Hồng Trang không những đối đãi với bọn họ cực tốt, thậm chí còn dạy cho bọn họ một số y thuật.

Bọn họ cảm thấy may mắn lớn nhất đời này, chính là có thể đi theo Bách Lí Hồng Trang, đừng nói là một ngàn đồng vàng, cho dù là một vạn đồng vàng bọn họ cũng có thể cự tuyệt không chút do dự.

"Hai vị vẫn nên rời đi thôi, Thần Y Phường chúng ta không chào đón các người."

Đỗ Thiên Thạc nói chuyện càng không khách khí, hần thật sự tràn ngập chán ghét đối hai tên gia hỏa này, chỉ cảm thấy đứng ở chỗ này đều rất chướng mắt!

Thấy Đỗ Thiên Thạc và Đồng Tư Nhu có thái độ như thế, Bách Lí Ngọc Nhan không thể át xuống tức giận.

"Các người là thứ gì? Dám nói chuyện cùng ta như vậy, ta thấy các người là chán sống!"

Nàng tốt xấu cũng là tiểu thư tướng quân phủ, thân phận xa hơn bá tánh tầm thường có thể so, bọn người kia dám khinh thường nàng?

Bách Lí Hạo Hiên lạnh mặt, "Nếu như người không muốn chết, hãy ngoan ngoãn bán đan dược cho chúng ta. Vì Bách Lí Hồng Trang mà vứt bỏ tính mạng, thật sự không có ích lợi gì."

"Không nghĩ tới Bách Lí công tử chỉ vì một viên Bồi Nguyên Đan, làm ra sự tình uy hiếp mạng người như thế."

Giọng nói nhẹ nhàng dễ nghe lộ ra sự trào phúng cùng với khinh thường. Mọi người chỉ thấy một thân ảnh màu trắng chậm rãi đi ra từ phía sau Thần Y Phường.

Người này ngoại trừ Bách Lí Hồng Trang ra, còn có thể là ai?

Sắc mặt Bách Lí Ngọc Nhan và Bách Lí Hạo Hiên biến hóa vài phần, tình huống trước mắt này, chỉ sợ sẽ trăm phương nghìn kế nói móc bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Ai giáo huấn ai

Edit & Dịch: Emily Ton.

"Một ngàn đồng vàng, Bách Lí cô nương hình như quá keo kiệt, đúng không?"

Khuôn mặt tỉnh xảo như ngọc nở một nụ cười nhẹ nhàng, tuy nhiên con người sâu thẳm đen nhánh lại lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo.

"Bách, Lí, Hồng, Trang."

Bách Lí Ngọc Nhan cắn chặt hàm răng, không biết bắt đầu từ khi nào, lúc nàng ta đối mặt với Bách Lí Hồng Trang đều không có biện pháp giáo huấn.

"Đan dược này chỉ do người khác gửi bán ở nơi này của người, người dựa vào đâu mà không bán cho chúng ta?" Bách Lí Hạo Hiên nói giọng lạnh lùng.

Bách Lí Hồng Trang khẽ cười một tiếng, "Ai nói cho người, đan dược là do người khác gửi bán nơi này?"

"Nếu không phải như thế, chẳng lẽ do người luyện ra?" Bách Lí Ngọc Nhan trào phúng nói.

"Không tệ, chính là do ta luyện ra."

"Bách Lí Hồng Trang, trước kia ta thật sự không phát hiện ra, người lại là kẻ không biết xấu hổ như vậy, trợn mắt nói dối cũng không đỏ mặt chút nào."

Bách Lí Ngọc Nhan nói móc không chút lưu tình, nàng ta muốn cho mọi người biết gương mặt thật của Bách Lí Hồng Trang!

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang vẫn tươi cười như cũ, giọng nói lại hiện ra thái độ hùng hổ dọa người.

"Con mắt nào của người nhìn thấy đan dược này không phải do ta luyện chế?"

"Huống chi, mặc dù đan dược này thật sự không phải do ta luyện chế, thì tính sao? Ta nói không bán, chính là không bán."

Trong khi nói, Bách Lí Hồng Trang giương cao giọng nói: "Thần Y Phường không chào đón người Tướng quân phủ, nếu như có người nào từ nơi này mua đan dược và bán lại cho người Tướng quân phủ. Một khi bị phát hiện, chúng ta vĩnh không tiếp đãi!"

Giọng nói lạnh lùng tràn ngập bá đạo cùng với quyết tuyệt, rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người ở đây.

Trong lòng một số người còn đang bàn tính, sau khi nghe những lời nói này lập tức đánh mất ý niệm. Cho dù là y thuật của Bách Lí Hồng Trang hay là nhiều đan dược như vậy đều có thể xuất hiện tại Thần Y Phường, chứng tỏ Thần Y Phường rất thần thông quảng đại.

Chỉ vì Tướng quân phủ mà đắc tội với Thần Y Phường, đây là sự tình không đáng giá.

Sắc mặt Bách Lí Ngọc Nhan xanh mét, "Bách Lí Hồng Trang, người khinh người quá đáng!"

Nghe lời này, khóe miệng Bách Lí Hồng Trang tươi cười càng thêm quyền rũ mẽ hoặc, "Ta chính là khi dễ người, người có thể làm gì?"

"Người tìm chết!"

Bách Li Hạo Hiên nổi giận gầm lên một tiếng, trong khoảnh khắc phẫn tán nguyên lực trong cơ thể ra ngoài, tay phải nắm thành nắm đấm, đánh về phía khuôn mặt Bách Li Hồng Trang không chút lưu tình nào!

Nữ nhân này thật sự cho rằng, ở trước mặt bao nhiêu người, hắn không dám động thủ với nàng hay sao?

Hắn phải giáo huấn Bách Li Hồng Trang thật đẹp một phen, để nàng minh bạch, đến tốt cùng ai mới là cao nhân nhất đẳng!

Ánh mắt Bách Li Hồng Trang vừa loé, đáy mắt bùng nổ sát khí kinh người, bàn tay trực tiếp giơ ra, nghênh đón nắm tay của Bách Li Hạo Hiên!

Bang!

Nguyên lực va chạm nhau, tia lửa bay vút ra không khí!

Thời điểm mọi người nhìn thấy Bách Li Hạo Hiên ra tay với Bách Li Hồng Trang, trong lòng đều có một dự cảm không tốt.

Bách Li Hồng Trang không thể tu luyện chính là sự tình mọi người đều đã biết, trong khi đó Bách Li Hạo Hiên lại là người tu luyện trung kỳ Huyền Địa Cảnh!

Một quyền này đánh xuống, chỉ sợ Bách Li Hồng Trang sẽ bị trọng thương!

Tuy nhiên, ở trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, tay phải của Bách Li Hồng Trang đang nắm rất chặt nắm tay của Bách Li Hạo Hiên!

Bách Li Hồng Trang căn bản hoàn toàn không hề hấn gì!

Bách Li Hạo Hiên kinh hãi nhìn Bách Li Hồng Trang, mặc dù đêm đó Bách Li Hồng Trang rời khỏi Tướng quân phủ, hắn cũng biết rằng Bách Li Hồng Trang có thể tu luyện. Nhưng, bất luận như thế nào, Bách Li Hồng Trang cũng không có khả năng là đối thủ của hắn!

Nhưng giao thủ vừa rồi, hắn rõ ràng cảm giác được lực lượng của Bách Li Hồng Trang càng mạnh mẽ hơn so với hắn!

"Chuyện này..... chuyện này không có khả năng!"

Bách Li Hạo Hiên khiếp sợ nhìn Bách Li Hồng Trang. Đến tốt cùng thì Bách Li Hồng Trang đã bắt đầu tu luyện từ khi nào?

Bách Li Ngọc Nhan cũng ngây ngẩn cả người, nàng ta biết rằng vừa rồi Bách Li Hạo Hiên căn bản không hề lưu tình chút nào.

Nhưng dù vậy, Bách Li Hồng Trang vẫn chế trụ được hắn, điều này có ý nghĩa gì?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Phế một bàn tay của hắn

Edit & Dịch: Emily Ton

"Ngươi mau buông tay!"

Bách Li Hạo Hiên rống giận, trước mặt nhiều người như vậy bị Bách Li Hồng Trang chế trụ, đã đủ mất mặt!

"Ta không buông tay, như thế nào?"

Ánh mắt Bách Li Hồng Trang lạnh băng, nàng ghét nhất chính là bộ dáng vênh mặt hást hàm sai khiến của Bách Li Hạo Hiên.

"Nếu ngươi không buông tay, ta sẽ giết ngươi!"

Bách Li Hạo Hiên cứng giọng lại, giọng điệu càng lạnh hơn. Bách Li Hồng Trang dám khiến hắn mất mặt, hắn nhất định phải giết Bách Li Hồng Trang!

"Xem ra, ngươi vẫn chưa rõ ràng lắm về tình huống trước mắt."

Nụ cười quỷ rù được phác họa ra từ đôi môi đỏ anh đào, con ngươi đen như mực đều bị bao phủ bởi băng hàn.

Khoảnh khắc tiếp theo, dưới tầm mắt khiếp sợ của vô số người, Bách Li Hồng Trang tung một chưởng hung hăng đánh về phía cổ tay Bách Li Hạo Hiên!

"Răng rắc!"

Âm thanh đứt gãy của xương cốt rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người, tiếp theo sau đó chính là tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế của Bách Li Hạo Hiên!

"A ——"

"Tí tách! Tí tách!"

Máu tươi nhỏ giọt trên mặt đất, màu đỏ kích thích ánh mắt mỗi người.

Tay của Bách Li Hạo Hiên đã bị Bách Li Hồng Trang trực tiếp phế đi!

Bách Li Ngọc Nhan ngờ ngẩn đứng tại chỗ. Một màn vừa rồi phát sinh quá mức đột nhiên. Nàng ta chưa bao giờ nghĩ tới, Bách Li Hồng Trang dám đối phó lại Bách Li Hạo Hiên.

Đợi tới khi nàng ta có phản ứng lại, hết thảy đã không còn kịp!

"Bách Li Hồng Trang, ngươi dám thương tổn Hạo Hiên, chẳng lẽ thật sự không muốn sống nữa sao?" Bách Li Ngọc Nhan tức giận nói.

Bách Li Chấn Đào chỉ có một mình Bách Li Hạo Hiên là nhi tử, ngày thường cực kỳ sủng ái.

Hiện tại Bách Lí Hồng Trang dám lộng tới cổ tay Bách Lí Hạo Hiên, chẳng lẽ không sợ Bách Lí Chấn Đào hay sao?

Khóe miệng Bách Lí Hồng Trang gọi lên nụ cười trào phúng. "Trong quá khứ ta chưa bao giờ làm gì đối với các người, các người không phải suýt nữa đã bức tử ta sao? Hiện tại nói những lời đó với ta, có phải quá buồn cười hay không?"

Từ lúc bắt đầu, nàng vẫn luôn đứng trong tình trạng tệ nhất, còn cần lo lắng gì sao?

Bách Lí Ngọc Nhan ngăn ra, đối với những lời Bách Lí Hồng Trang đã nói, nàng ta quả thực không thể nào phản bác!

"Bách Lí Hồng Trang, ta sẽ không bỏ qua người!" Bách Lí Hạo Hiên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Đôi mắt của hắn đã che kín tơ máu, từ khi xuất thế tới nay hắn chưa từng bị trọng thương như vậy!

Nhìn một đôi đôi mắt tràn ngập lửa hận, Bách Lí Hồng Trang chậm rãi tới gần Bách Lí Hạo Hiên, tay phải vỗ lên khuôn mặt Bách Lí Hạo Hiên.

"Tắc tắc, ánh mắt này thật sự sắc bén."

Đột nhiên, giọng nói của Bách Lí Hồng Trang vừa chuyển, "Người có biết, 14 năm qua, ta vẫn luôn dùng ánh mắt như vậy nhìn người?"

Những lời này Bách Lí Hồng Trang nói rất nhỏ nhẹ, lại khiến Bách Lí Hạo Hiên không khỏi rung mình một cái. Hắn đột nhiên cảm thấy Bách Lí Hồng Trang như vậy thật sự rất khủng khiếp!

"Nếu như người thông minh, tốt nhất sau này nhìn thấy ta thì đi đường vòng, nếu không, tiếp theo sẽ không phải đơn giản chỉ là một bàn tay như vậy!"

Bách Lí Hồng Trang đứng dậy, lạnh nhạt liếc mắt nhìn Bách Lí Ngọc Nhan và Bách Lí Hạo Hiên một cái, "Hiện tại, lần!"

Mặt đẹp che kín thù hận, Bách Lí Ngọc Nhan thật sự muốn trực tiếp xông lên đánh nhau một hồi với Bách Lí Hồng Trang.

Nhưng tình huống của Bách Lí Hạo Hiên không thể trì hoãn, cần phải mau chóng tìm được y sư để tiếp lại cánh tay mới được. Nếu không, đôi này của Bách Lí Hạo Hiên đã bị hủy!

Đội sau khi hai người Bách Lí Ngọc Nhan rời khỏi, mọi người đều cảm khái không thôi, hiện giờ Bách Lí Hồng Trang thật sự đã khác xưa!

Hành sự tàn nhẫn quyết tuyệt, không chút uớt át bản thù nào, khiến người không rét mà run. Nhưng nghĩ tới hết thấy những gì tỷ đệ Bách Lí gia từng làm, mọi người lại cảm thấy Bách Lí Hồng Trang đã không hề sai.

Nếu như đôi thành là bọn họ, chỉ sợ xuống tay còn ác độc hơn!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sùng Thế (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Quan tâm, Đế Bắc Thần

Việc này nhanh chóng được truyền ra khắp bên trong hoàng thành. Những ngày gần đây Bách Lí Hồng Trang hiển nhiên trở thành nhân vật hấp dẫn sự chú ý của mọi người trong hoàng thành nhất.

Bách Lí Hồng Trang cự tuyệt bán đan dược cho Tướng quân phủ, thậm chí ở trước mặt bao người phé đi một bàn tay của Bách Lí Hạo Hiên!

Người của Thừa tướng Lý Thừa Càn cùng với những viên quan có quan hệ không tốt với Bách Lí Chấn Đào đều mừng rỡ nhìn xem náo nhiệt. Không nghĩ tới, Bách Lí Chấn Đào lại không có ánh mắt như thế.

Với bọn họ, trong ba người con Bách Lí Ngọc Nhan, Bách Lí Hồng Trang cùng với Bách Lí Hạo Hiên, Bách Lí Hồng Trang là có tiền đồ nhất.

Cổ tình, Bách Lí Chấn Đào lại bồi dưỡng một sự trợ giúp tốt nhất thành một đối thủ chân chính!

Chỉ cần một Bách Lí Hồng Trang cũng đủ để khiến Bách Lí Chấn Đào sứt đầu mẻ trán, thật sự quá thú vị!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Cánh Lê viên.

"Ta nghe nói hôm nay người đã giáo huấn Bách Lí Hạo Hiên?" Đế Bắc Thần cười hỏi.

Bách Lí Hồng Trang khẽ gật đầu, "Tốc độ truyền tin trong hoàng thành thật mau."

Sự tình phát đến bây giờ bất quá chỉ ngắn ngủn hai canh giờ (4h) mà thôi, thế nhưng đã bị nhiều người biết như vậy.

"Bách Lí Hạo Hiên chính là nhi tử bảo bối của Bách Lí Chấn Đào, người phé mất tay của hắn, chỉ sợ Bách Lí Chấn Đào sẽ không thể nuốt trôi khẩu khí này."

Bách Lí Hồng Trang nhướn mày, nàng muốn biết vì sao Đế Bắc Thần lại đột nhiên đề cập tới điều này.

"Theo ta thấy, không bằng chúng ta sớm thành thân một chút, một khi người trở thành người của ta, Bách Lí Chấn Đào rốt cuộc không thể nào quản được người nữa, như thế nào?" Đế Bắc Thần cười như không cười nhìn Bách Lí Hồng Trang.

Bách Lí Hồng Trang hơi giật mình, nàng không nghĩ tới Đế Bắc Thần đột nhiên sẽ nói ra những lời này.

Tâm trí vừa động, nàng ngó nghiêng nhìn Đế Bắc Thần một lát, đột nhiên cười nói: "Tốt thôi!"

Dưới sự cố ý khống chế của Bách Lí Chấn Đào, tin tức nàng đã ân đoạn nghĩa tuyệt với Tướng quân phủ vẫn chưa bị người khác biết được. Hiện giờ, rất nhiều người trong hoàng thành nói rằng nàng là người bất hiếu.

Tại thời điểm này, Đế Bắc Thần đột nhiên nói những lời như vậy, là đang quan tâm nàng.

Thấy Bách Lí Hồng Trang trả lời thông khoái như thế, khóe miệng Đế Bắc Thần tươi cười càng thêm sáng lạn, một đôi con người phảng phất như những viên ngọc vỡ vụn, lấp lánh sáng ngời.

"Nếu như ngươi không có ý kiến, ta sẽ chuẩn bị hạ sinh lễ." Đế Bắc Thần khẽ cười nói.

Bách Lí Hồng Trang mày liễu hơi nhú, "Ta đã ân đoạn nghĩa tuyệt với Tướng quân phủ, cho nên, ta sẽ không xuất giá từ Tướng quân phủ."

"Không thành vấn đề." Đế Bắc Thần không ngạc nhiên chút nào, "Như vậy, hãy xuất giá từ Cảnh Lê viên, như thế nào?"

Bách Lí Hồng Trang nhoeo miệng cười. Hành động lần này ở trong mắt người ngoài có thể rất khó lý giải, cũng may, Đế Bắc Thần từ trước đến nay đều hiểu suy nghĩ của nàng.

.....

"Thiếu chủ, sau khi Bách Lí Chấn Đào biết được tin tức đã tức giận không thể át xuống, đang chuẩn bị ngày mai tới Thần Y Phường giáo huấn Bách Lí cô nương."

Sắc mặt Hắc Mộc hơi trầm xuống, thông báo tin tức hẳn nghe được cho Đế Bắc Thần.

"Muốn ta phái người ra tay giáo huấn Bách Lí Chấn Đào hay không?"

Tuy rằng biết rõ những lời này nhất định sẽ bị thiếu chủ phản đối, nhưng hắn vẫn không nhịn được.

Bách Lí cô nương rốt cuộc có chỗ nào không tốt, Tướng quân phủ vẫn luôn bạc đãi Bách Lí cô nương đã đành, hiện tại chỉ vì Bách Lí Hạo Hiên mà tuyên bố muốn giết nữ nhi bất hiếu Bách Lí Hồng Trang.

Trước kia, thời điểm Bách Lí cô nương bị Bách Lí Ngọc Nhan độc mù, trước nay cũng không thấy Bách Lí Chấn Đào trừng phạt Bách Lí Ngọc Nhan chút nào!

"Phái người đi cảnh cáo Bách Lí Chấn Đào một phen, nhớ không cần phải bại lộ thân phận."

Đáy mắt Đế Bắc Thần lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo. Bách Lí Hồng Trang đã là người của hắn, ai dám bắt lợi đối Bách Lí Hồng Trang, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Nghe lời này, Hắc Mộc không khỏi trừng lớn đôi mắt nhìn Đế Bắc Thần. Ngày thường thời điểm hắn có đề nghị như vậy, thiếu chủ chưa bao giờ từng đáp ứng qua. Hôm nay vì sao lại thay đổi thái độ?

Chẳng lẽ..... bởi vì đối phương là Bách Lí cô nương?

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thế)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Chê cười, Tướng quân phủ

"Ta đây lập tức đi làm!" Hắc Mộc hưng phấn nói.

"Chờ đã."

Đế Bắc Thần đột nhiên ngăn lại, Hắc Mộc không thể không lo lắng, thiếu chủ sẽ không đột nhiên thay đổi tâm ý chứ?

"Phế đi một bàn tay của lão gia hòa kìa!"

"Tuân mệnh!"

.....

Ngày hôm sau, Bách Lí Hồng Trang vẫn theo lễ thường đi tới Thần Y Phường, chỉ chờ Bách Lí Chấn Đào tới tìm nàng phiền toái.

Với tính tình của Bách Lí Chấn Đào, sau khi biết được Bách Lí Hạo Hiên bị thương, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho nàng.

Nhưng Bách Lí Hồng Trang ngây người ở Thần Y Phường cả ngày, đều không hề nhìn thấy Bách Lí Chấn Đào, trong mắt không thể không xuất hiện nghi hoặc.

"Bách Lí Chấn Đào, lão gia hóa kìa không phải là sẽ không tới, đúng không?" Tiểu Hắc nháy nhót trên bàn nói.

Tiểu Bạch cũng cảm thấy kỳ quái, "Ta cảm thấy lão gia hóa kìa sẽ không tốt như vậy chút nào."

Ngay khi Bách Lí Hồng Trang đang suy tư, Quý Văn Bản vui vẻ đi tới, "Hồng Trang, ta nghe được một tin tức rất thú vị, ha ha."

"Tin tức gì mà thú vị như thế?"

"Hôm qua chính ngươi đã phế một tay của Bách Lí Hạo Hiên?" Trong mắt Quý Văn Bản toàn là ý cười.

Bách Lí Hồng Trang khẽ gật đầu, "Không tệ, việc này hôm qua mọi người đều đã biết, có gì buồn cười?"

Quý Văn Bản vẫy vẫy tay, "Đây không phải là phần buồn cười nhất! Buồn cười nhất hôm nay không chỉ là những gì đã xảy ra, mà là tay của Đại tướng quân Bách Lí Chấn Đào cũng đã bị phế!"

Bách Lí Hồng Trang ngăn người, "Người nói chính là sự thật?"

"Tất nhiên là sự thật, ta cũng vừa mới nghe nói, nhưng rất nhanh mọi người chắc hẳn đều sẽ biết."

Quý Văn Bản cười to, "Toàn gia Tướng quân phủ khi dễ người như thế, hiện tại cũng coi như ở ác gặp dữ!"

Trên mặt đẹp hiện lên vẻ tươi cười, trong đầu Bách Lí Hồng Trang không thể không nghĩ tới Đế Bắc Thần. Chuyện này..... chẳng lẽ là Đế Bắc Thần làm?

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tướng quân phủ giờ phút này cũng là một mảnh hỗn loạn.

Tô Uyên Tĩnh khi biết được cánh tay phải của Bách Lí Hạo Hiền đã bị phế, tuy rằng y sư đã nối lại xương cốt, nhưng muốn hoàn toàn khôi phục hẳn cũng cần phải mất ba tháng. Kỳ thi săn thú hoàng gia chỉ sợ không thể nào tham gia.

Bà ta còn đang trông mong Bách Lí Chấn Đào giáo huấn Bách Lí Hồng Trang một trận. Nhi tử bảo bối của bà ta nhiều năm qua như vậy, chưa từng bị thương.

Bây giờ lại bị Bách Lí Hồng Trang làm cho bị thương nặng, tuyệt đối không thể nào tha thứ!

Tuy nhiên, hiện tại trước mắt bà ta, Bách Lí Chấn Đào cũng đang che cánh tay bị thương lại!

"Lão gia, chuyện gì đã xảy ra với người vậy?" Tô Uyên Tĩnh quan tâm nói.

Sắc mặt Bách Lí Chấn Đào thập phần khó coi, trầm giọng nói: "Không có việc gì, người đừng hỏi nữa."

Chuyện này thật sự khiến hắn khó có thể mở miệng. Thật uổng phí khi hắn đường đường là Đại tướng quân, ngay cả diện mạo của đối phương còn chưa kịp nhìn thấy đã trực tiếp bị đám một đòn, tay phải càng là trực tiếp bị đối phương đánh gãy!

Tuy rằng hắn không biết đối phương là người nào, nhưng hắn biết người này nhất định có quan hệ với Bách Lí Hồng Trang.

Trước khi đối phương rời đi, đã để lại một câu với hắn ——

"Không được tới quấy rầy Bách Lí Hồng Trang, nếu không, tự gánh lấy hậu quả!"

Chuyện này khiến hắn kinh hãi không thôi, đối phương có thể lặng yên không một tiếng động lên vào Tướng quân phủ, và hắn căn bản cũng không phải đối thủ của người kia.

Nếu như hắn đi tìm Bách Lí Hồng Trang phiền toái, chỉ sợ Tướng quân phủ sẽ gặp nạn!

Tại một khắc này, Bách Lí Chấn Đào đột nhiên cảm thấy vô cùng hối hận.

Sớm biết rằng sau lưng Bách Lí Hồng Trang còn tồn tại một thế lực như thế, hắn tuyệt đối sẽ không đối đãi với Bách Lí Hồng Trang như vậy.

Chỉ một Thần Y Phưởng, nhưng đó là cả một tòa kho báu!

Hơn nữa, hiện tại Thần Y Phưởng còn bắt đầu bán đan dược?

Nghĩ lại những năm gần đây, hắn vẫn luôn không màng tất cả che chở Bách Lí Ngọc Nhan, hắn không rõ vì sao mình lại lựa chọn như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Mị Vương Sủng Thê (Y Phi Kinh Thê)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.